ஸ்ரீமந் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருக்கோவையார்.

[பேராசிரியர் உரையைத்தழுவி எழுதப்பட்டு
துறைவிளக்கம் முதலியவற்றோடு கூடிய
சுத்தப்பதிப்பு.]

லாங்மென்ஸ் க்ரீன் அண்ட் கம்பெனியார்

167, மவுன்ட் ரோட், சென்னை.

பம்பாய், கல்கத்தா.

1917

பிழையும் திருத்தமும்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௪	1	வளையபிலகீழ்	வளையபிலகீழ்
,,	9	டொழிலவாய	பொழிலவாய
,,	21	உணாநதார்	உணர்நதார்க
௯	6	பாமபை	பாம்பைப
௧௫	21	நண்ஹும்	நண்ணும
௧௨	18	கண்டயைகூடவல்	கண்டமைகூடறல
௭௯	11	பணஙகளைஞ்	பணங்களஞ

௨௨௪ ஆவதுபக்கத்தில கடைசி வரியை நீக்கிவிடுக.

பதிப்புரை

'பாவை பாடிய வாயால் ஒரு கோவை பாடுக' என்று, சிவபெருமானே விரும்பிக் கேட்டமையால், ஸ்ரீமத் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் இத்திருக்கோவையாரினை அருளிச்செய்தார் என வழங்கும் கர்ண பரம்பரையான வழக்கொன்றே இந்நூலின் இனிமையையும், அருமையையும் பெருமையையும் விளங்கக் காட்டும். சிலர்க்கே சிறப்புடைய பிற நூல்கள் போலாது, இது பலரும் பாராட்டும் பண்புடையதென்பதை, இந்நூலின் முகத்தே சேர்க்கப்பட்டுள்ள நூற் சிறப்பு இனிது விளக்குகின்றது. நம்பியாண்டார் நம்பி என்னும் நற்றமிழ்ப் புலவர் இதன்பெருமையை நன்குணர்ந்தே,

'வருவாசகத்தினின் முற்றுணர்ந்தோனை வண்டில்லை மன்னனைத்
திருவாதவூர்ச் சிவபாத்தியன் செய்திருச்சிற்றம்பலப்
பொருளார்தரு திருக்கோவை கண்டேயு மற்றப்பொருளைத்
தெருளாத வுள்ளத்தவர் கவிபாடிச் சிரிப்பிப்பரே'

என்று உண்மையுற உரைத்தருளினார்.

'பல்காற்பழகினும் தெளியா வுளவேல்
தொல்காப்பியந்திரு வள்ளுவர் கோவையார்
மூன்றினும் முழங்கும்'

என்றார் இலக்கணக்கொத்துடையார்.

இத்துணை அருமைவாய்ந்த இத்திருக்கோவையார்க்கு, பேராசிரியர் என்பார் அரியதோர் உரை செய்துள்ளார். அவ்வுரையைத்தழுவி எழுதப்பட்ட கிளவி விளக்கமும், துறை விளக்கமும் இந்நூலின் இறுதியிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

அகப்பொருட்டுறைகள் அமையக் கட்டளைக் கலித்துறை யென்னும் பாவால் நானூறு செய்யுட்கள் கொண்டது கோவை எனப்படும். 'ஐந்திணை தழுவிய அகநிலைக்கோவை—தந்த நானூறந் தாங்கலித் துறையே' என்பது பன்னிருபாட்டியற் சூத்திரம்.

'திருக்கோவையார் உரை' என இப்பொழுது வழங்கிவருவது நச்சினார்க்கினியர் உரையென அவ்வுரையின் அச்சுப் பிரதியில் காணப் படுகிறது. ஆயினும், அவ்வுரையினை இயற்றியவர் பேராசிரியர் என் பதற்குச் சான்றுகள் பல உள்ளன. அவற்றுள் முக்கியமானது, பிர யோக விவேக உரையில் பலவிடங்களில் இத் திருக்கோவையார் உரையினை, பேராசிரியர் உரையெனச் சுட்டிக் கூறியிருப்பது. அது வருமாறு:

"வஞ்சரை யஞ்சப் படும்' என்னுங் குறளினும், 'கொள்ளப் படாது மறப்பத றிவிலென் கூற்றுக்களே' என்னுந் திருக்கோவை யாரினும் பரிமேலழகரும் பேராசிரியரும் முதனிலையைப் பிரித்து எழுவாயாக்கி முடித்தலுங் காண்க."—பிரயோக விவேகம்-கக-வது செய்யுள் உரை.

"மருங்கோடித் தீவினை செய்யா னெனின்' (குறள்), 'கற்றில கண்டன்னம்' (கோவை) என்னுங் குறளினுந் திருக்கோவையாரினும் பரிமேலழகரும் பேராசிரியரும் செயதிலோடும் கற்றிலோடும் முடியும் என்பர்."—பிரயோக விவேகம்-கசு-வது செய்யுள் உரை.

"இனி 'உள்ளப்படுவன' என வரும் திருக்கோவையாருள் சொற்சோர்வினைக் காட்டிய 'வஞ்சரை யஞ்சப் படும்' (குறள்) என் பதற்கு அஞ்சத்தகும் என்பர் பேராசிரியர்,"—பிரயோக விவேகம் சக-வது செய்யுள் உரை.

உ

பரமபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

அருளிய

திருக்கோவையார்.

விநாயக வணக்கம்.

* எண்ணிறைந்த தில்லை யெழுகோ புரந்திகழக்
கண்ணிறைந்து நின்றருளுங் கற்பகமே—நண்ணியசீர்த்
தேனூறு செஞ்சொற் றிருக்கோவை யென்கின்ற
நானூறு மென்மனத்தே நல்கு.

நூற்சிறப்பு:

* ஆரணங் காணென்ப ரந்தணர் யோகிய ராகமத்தின்
காரணங் காணென்பர் காமுகர் காமநன் னூலதென்ப
ரேரணங் காணென்ப ரெண்ண ரெழுத்தென்ப ரின்புலவோர்
சீரணங் காயசிற் றம்பலக் கோவையைச் செப்பிடினே.

---

* இவ்விரண்டு செய்யுளும பிற்காலததது ஆன்றோராற்
செய்யப்பட்டன.

க. இயற்கைப்புணர்ச்சி.

இது பதினெட்டுத் துறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

[1]காட்சி [2]யையந் [3]தெளித [4]னயப்பே
[5]யுட்கோ [6]டெய்வந் [7]துணிதல்கைக் கிளையொடு
[8]கலவி யுரைத்த [9]லிருவயி னொத்தல்
[10]கிளவி வேட்ட [11]னலம்புனைந் துரைத்தல்
[12]பிரிவுணர்த் தலொடு [13]பருவர லறிதல்
[14]லருட்குண முரைத்த [15]லணிமை கூறல்
[16]லாடிடத் துய்த்த [17]லருமை யறிதல்
[18]பாங்கியை யறித லெனவீ ரொன்பா
னீங்கா வியற்கை நெறியென மொழிப.

காட்சி.

[மதிவாணுதல் வளர்வஞ்சியைக்—கதிர்வேலவன் கண்ணுற்றது.]

திருவளர்தாமரைசீர்வளர்காவிகளீசர்தில்லைக் [யவ
குருவளர்பூங்குமிழ்கோங்குபைங்காந்தள்கொண்டோங்குதெ
மருவளர்மாலையோர்வல்லியினொல்கியனநடைவாய்ந்
துருவளர்காமன்றன்வென்றிக்கொடிபோன்றொளிர்கின்றதே.

ஐயம்.

[தெரியவரியதோர் தெய்வமென்ன—அருவரைநாட னையுற்றது.]

போதோவிசும்போபுனலோபணிகளதுபதியோ
யாதோவறிகுவதேதுமரிதியமன்விடுத்த
தூதோவனங்கன்றுணையோவிணையிலிதொல்லைத்தில்லை
மாதோமடமயிலோவெனநின்றவர்வாழ்பதியே. (௨)

தெளிதல்.

[அணங்கல்லளேன் றயில்வேலவன்
துணங்களைநோக்கித் துறித்துரைத்தது.]

பாயும்விடையரன் றிலலையன்னுளபடைக்கண்ணிமைக்கும
தோயுநிலததடிதாமலர்வாடுநதுயரமெய்தி
யாயுமனனேயணங்கலலளம்மாமுலைசுமந்து
தேயுமருஙகுற்பெரும்பணைத்தோளிச்சிறுநுதலே. (௩)

நயப்பு.

[வண்டமர்புரிகுழ லோண்டோடி மடந்தையை
நயந்தவண்ணல் வியந்துவ்ளியது.]

அகல்கின்றவலகுற்றடமதுகொஙகையவையவநீ
புகலகின்றதென்னைநெஞ்சுண்டேயிடையடையார்புரங்க
ளிகலகுன்றவிலலிற்செற்றோன்றிலலையீசனெமமானெதிர்ந்த
பகல்குன்றபபல்லுகுத்தோன்பழனமமன்னபலவளைக்கே(௪)

உட்கோள்.

[இறைதிருக்காத்து மறிமானோக்கி—யுள்ளக்கருத்து வள்ளலறிந்தது]

அணியுமமிழ்துமென்னுவியுமாயவன்றிலலைச்சிந்தா
மணியுமபராரறியாமறையோனடிவாழ்ததலரிற்
பிணியுமதற்குமருநதும்பிறழப்பிறழுமின்னும்
பணியும்புரைமருஙகுற்பெருநதோளிபடைககண்களே. (௫)

தெய்வத்தை மகிழ்தல்.

[அன்னமென்னடை யரிவையைத்தந்த
மன்னிருந்தெய்வத்தை மகிழ்ந்துரைத்தது.]

வளைபயிலக்ழ்கடனின்றிடமேல்கடல்வானுகத்தின்
றளைவழிநேர்கழிகோத்தெனத்தில்லைத் தொல்லோன்கயிலை
கிளைவயினீக்கியிக்கெண்டையங்கண்ணியைக்கொண்டுதந்த
விளைவையல்லால்வியவேனயவேன்றெய்வமிக்கனவே (௬)

புணர்ச்சிதுணிதல்.

[கோவ்வைச்சேவ்வாய்க் கோடியிடைப்பேதையைத்
தேய்வப்புணர்ச்சி சேம்மறுணிந்தது.]

ஏழுடையான்பொழிலெட்டுடையான்புயமென்னைமுன்னா
ளூழுடையான்புலியூரன்னபொன்னிவ்வுயர்பொழில்வாய்ச்
சூழுடையாயத்தைநீக்கும்விதிதுணையாமனனே
யாழுடையார்மணங்காணணங்காய்வந்தகப்பட்டதே. (எ)

கலவியுரைத்தல்.

[கோலைவேலவன் கோடியிடையோடு
கலவியின்பங் கட்டுரைத்தது.]

சொற்பாலமுதிவளயான்சுவையென்னத்துணிந்திங்ஙனே
நற்பால்வினைத்தெய்வந்தந்தின்றுநானிவளாம்பகுதிப
பொற்பாரறிவார்புலியூர்ப்புனிதன்பொதியில்வெற்பிற்
கற்பாவியவரைவாய்க்கடிதோட்டகளவகத்தே. (அ)

இருவயினொத்தல்.

[ஆராவின்பத் தன்புமீதூர—வாரார்முலையை மகிழ்ந்துரைத்தது.]

உணர்ந்தார்க்குணர்வரியோன்றில்லைச்சிற்றம்பலத்தொருத்தன்
குணந்தான்வெளிப்பட்டகொவ்வைச்செவ்வாயிக்கொடியிடைதோள்
புணர்ந்தாற்புணருந்தொறும்பெருமபோகமபின்னுமபுதிதாய
மணந்தாழ்புரிகுழலாளல்குலபோலவளர்கின்றதே. (கூ)

கிளவிவேட்டல்.

[அன்னமன்னவ ளவயவங்கண்டு
மென்மொழிகேட்க விருப்புற்றது.]

அளவியையார்க்குமறிவரியோன்றில்லையம்பலம்போல
வளவியவான்கொங்கைவாட்டங்கண்ணுதன்மாமதியின்
பிளவியன்மின்னிடைபேரமைத்தோளிதுபெற்றியென்றூற்
கிளவியையென்றேவினிக்கிளையார்வாயிற்கேட்கின்றதே.

நலம்புனைந்துரைத்தல்.

[பொங்கிழையைப் புனைநலம்புகழ்ந்
தங்கதிர்வேலோ னயர்வுநீங்கியது.]

கூம்பலங்கைத்தலத்தன்பரென்பூடுருகக்குனிக்கும
பாம்பலங்காரப்பரன்றில்லையம்பலம்பாடலரிற்
றேம்பலஞ்சிற்றிடையீங்கிவடோங்கணிவாய்கமழூ
மாம்பலம்போதுளவோவளிகாணுமகன்பணையே.

பிரிவுணர்த்தல்.

[பணிவளரல்குலைப் பயிர்ப்புறுத்திப்
பிணிமலர்த்தாரோன் பிரிவுணர்த்தியது.]

சிந்தாமணிதெண்கடலமிர்தந்தில்லையானருளால்
வந்தாலிகழப்படுமேமடமான்விழிமயிலே
யந்தாமரையன்னமேநின்னையானகன்றாற்றுவனோ
சிந்தாகுலமுற்றென்னோவென்னைவாட்டந்திருத்துவதே. ()

பருவரலறிதல்.

[பிரிவுணர்ந்த பெண்கொடிதன்—பருவரலின் பரிசுநினைந்தது.]

கோங்கிற்பொலியரும்பேய்கொங்கைபங்கன்குறுகலரூர்
தீங்கிற்புகச்செற்றகொற்றவன்சிற்றம்பலமனையா
ணீங்கிற்புணர்வரிதென்றேநெடிதிங்ஙனேயிருந்தா
லாங்கிற்பழியாமெனவோவறியேனயர்கின்றதே. (கங)

அருட்குணமுரைத்தல்.

[கூட்டியதெய்வத் தின்னருட்குணம்
வாட்டமின்மை வள்ளலுரைத்தது.]

தேவரிற்பெற்றநஞ்செலவக்கடிவடிவார்திருவே
யாவரிற்பெற்றினியார்சிதைப்பாரிமையாதமுக்கண்
மூவரிற்பெற்றவர்சிற்றம்பலமணிமொய்பொழில்வாய்ப
பூவரிற்பெற்றகுழலியென்வாடிபபுலம்புவதே. (கச)

இடமணித்துக்கூறி வற்புறுத்தல்.

[மடவரலை வற்புறுத்தி—இடமணித்தென் றவனியம்பியது.]

வருங்குன்றமொன்றுரிதத்தோன்றிலலையம்பலவன்மலயத்
திருங்குன்றவாணரிளங்கொடியேயிடரெய்தலெம்மூர்ப்
பருங்குன்றமாளிகைநுண்களபத்தொளிபாயநும்மூர்க்
கருங்குன்றம்வெண்ணிறககஞ்சுகமேய்க்குங்கனங்குழையே.

ஆடிடத்துய்த்தல்.

[வன்புறையின் வற்புறுத்தி—அன்புறுமொழியை யநுககன்றது.]

தெளிவளர்வான்சிலைசெங்கனிவெண்முத்தந்திங்களின்வாய்ந்
தளிவளர்வல்லியன்னாய்முன்னியாடுபின்யானளவா
வொளிவளர்தில்லையொருவன்கயிலையுகுபெருந்தேன்
றுளிவளர்சாரற்கரந்துங்ஙனேவந்துதோன்றுவனே. (கரு)

அருமையறிதல்.

[சுற்றமுமிடனுஞ் சூழலுநோக்கி—மற்றவளருமை மன்னனறிந்தது.]

புணர்ப்போனிலனும்விசும்புமபொருப்புநதன்பூங்கழலின்
றுணர்ப்போதெனக்கணியாகருநதொல்லோன்றில்லைச்சூழ்பொழில்வா
யிணர்ப்போதணிகுழலேழைதன்னீர்மையிநநீர்மையென்
புணர்பபோகனவோபிறிதோவறியேன்புகுந்ததுவே. [௱ற்

பாங்கியையறிதல்.

[கடல்புரையாயத்துக் காதற்றோழியை
மடவரல்காட்ட மன்னனறிந்தது.]

உயிரொன்றுளமுமொன்றொன்றேசிறப்பிவட்கென்றொடென்னப்
பயில்கின்றசென்றுசெவியுறநீளபடைக்கண்களவிண்வாய்ச்
செயிரொன்றுமுப்புரஞ்செற்றவன்றில்லைச்சிற்றம்பலத்துப்
பயில்கின்றகூத்தனருளெனலாகுமபணிமொழிக்கே. (கஅ)

உ. பாங்கற்கூட்டம்.

இது பதினெட்டுத்துறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

[1]நினைதல் [2]வினைத [3]லுற்ற துரைத்தல
[4]கழறன் [5]மறுத்தல் [6]கவன்றுரைத தல்லே
[7]வலியழி வுரைத்தல் [8]விதியொடு வெறுத்த
[9]னொந்து கூற னேத னீங்கி
[10]யியலிடங் கேட்ட [11]லியலிடங் கூறல்
[12]வற்புறுத்தல் [13]குறிவழிச் சேறல [14]காண்டல்

15வியந்து ரைத்தலம் மெலலிய றன்னைக்
16கண்டமைகூறல கருத்துக் கேற்பச்
17செவ்வி செப்ப 18லவவிடத் தேதக
லீஙகிவை நிற்க விடநதலை தனக்கு
1மாஙகவண் மெலிதல 2பொழில்கண்டு மகிழ்த
னீஙகா மகிழ்வொடு 3நிலைகண்டு வியத்த
4றளர்வகன் றுரைத்தன் 5மொழிபெற வருந்தல்
6கண்புதை 7வருத்தங காவ 8னுண்விட
னண்பொடு சென்று நன் 9மருங் கணைத
10லின்றி யமையாமை 11யாயத் துய்த்த
12னின்று வருந்த னிகழா றைநதுங்
துன்று பாஙகற் றுறையென மொழிப.

பாங்கனை நினைதல்.

[எய்துதற்கருமை யேழையிற்றேன்றப்
பையுளுற்றவன் பாங்கனை நினைந்தது.]

பூஙகனையார் புனற்றென் புலியூர் புரிந்தம்பலத்து
ளாஙகெனையாண்டு கொண்டாடும் பிரானடித்தாமரைக்கே
பாஙகனையானன்ன பண்பனைக் கண்டிப் பரிசுரைத்தா
லீங்கெனையார் தடுப்பார் மடப்பாவையை யெயதுதற்கே.

பாங்கன் வினுதல்.

[கலிகெழுதிரடோன் மெலிவதுகண்ட
இன்னுயிர்ப்பாங்கன் மன்னனை வினயது.]

சிறைவான் புனற்றில்லைச் சிற்றமபலத்துமென்சிநதையுள்ளு
முறைவா னுயர்மதிற் கூடலினயநத வொண்டீந்தமிழின்

றுறைவாய் நுழைந்தனையோவன்றியேழிசைச்சூழல்புக்கோ
விறைவா தடவரைத்தோட்கென்கொலாமபுகுநதெய்தியதே.

உற்றதுரைத்தல்.

[மற்றவன் வினவ உற்ற துரைத்தது.]

கோம்பிக்கொதுங்கிமேயாமஞ்ஞைகுஞ்சரங்கோளிழைக்கும்
பாம்பைப்பிடித்துப படங்கிழித்தாங்கப பணைமுலைக்கே
தேமபற்றுடி யிடைமான் மடநோக்கி தில்லைச்சிவன்றூ
ளாம்பொற்றட மலர்சூடி மென்னுற்ற வகற்றியதே. (உக)

கழறியுரைத்தல்.

[வெற்பனைத்தன் மெய்ப்பாங்கன்—கற்பனையிற் கழறியது.]

உளமாம் வகைநம்மை யுய்யவந் தாண்டுசென் றும்பருய்யக
களமாம விடமமிர் தாகிய தில்லைத் தொல்லோன் கயிலை
வளமாம் பொதுமபரின் வஞ்சித்து நின்றோர் வஞ்சிம்மருங்கு
லிளமான் விழித்ததென் றோவின் றெம்மண்ண லிரங்கியதே.

கழற்றெதிர்மறுத்தல்.

[ஆங்குயிரன்ன பாங்கன்கழற
வளந்தருவெற்ப னுளந்தளர்ந் துரைத்தது.]

சேணிற்பொலிசெம்பொன்மாளிகைத்தில்லைச்சிற்றம்பலத்து
மாணிக்கக்கூத்தன்வடவான்கயிலைமயிலைமன்னும்
பூணிற்பொலிகொங்கையாவியையோவியப்பொற்கொழுந்தைக்
காணிற்கழறலைகண்டிலைமென்றோடகருமபினையே. (உரு)

கவன்றுரைத்தல்.

[கோலைக்களிற்றண்ணல் தூன்றநயந்துரைப்பக்
கலக்கஞ்செய்பாங்கன் கவன்றுரைத்தது.]

விலங்கலைக்காலவிண்டுமேன்மேலிடவின்னுமண்ணுமுந்நீர்
கலங்கலைச்சென்றவன்றுநகலநகாய்கமழ்கொன்றைதுன்று[க்
மலங்கலைச்சூழ்ந்தசிற்றமபலத்தானருளிலவர்போற்
றுலங்கலைச்சென்றிதென்னேவளளலுளளந துயர்கின்றதே

வலியழிவுரைத்தல்.

[நிறைபோறைதேற்ற நீதியோடுசால்பு
மறியுறுநோக்கிற்த வாடினேனென்றது.]

தலைப்படுசாலபினுக்குந்தளரேன்சித்தம்பித்தனென்று
மலைத்தறிவாரிலலையாரையுநதேற்றுவனெத்துணையுங்
கலைச்சிறுதிங்கண்மிலைத்தசிற்றம்பலவன்கயிலை
மலைச்சிறுமான்விழியாலழிவுற்று மயஙகினனே. (உ௫)

விதியொடுவெறுத்தல்.

[கல்விமிகுபாங்கன் கழறவேவ்கிச்
செல்வமிகுசிலம்பன் றெரிந்துசெப்பியது.]

நல்வினையுந்நயந்தந்தின்றுவந்துநடுங்குமின்மேற்
கொலவினை வலலனகோஙகரும்பா மென்றுபாங்கன்சொலவ
வில்வினை மேருவில வைததவன்றில்லை தொழாரின்வெளகித்
தொல்வினையாற்றுயரும்மென தாருயிர்துப்புறவே. (உ௬)

பாங்கனெந்துரைத்தல்.

[இன்னுயிர்ப்பாங்க னேழையைச்சுட்டி
நின்னதுதன்மை நினைந்திலையென்றது.]

ஆலத்தினலமிர் தாக்கிய கோன்றில்லை யம்பலம்போற்
கோலத்தினள பொருட்டாக வமிர்தம குணங்கெடினுங்
காலத்தினன் மழைமாறினு மாறாக்கவிகை நின்பொற்
சீலத்தை நீயுநினையா தொழிவதென்றீ வினையே. (உ௭)

இயலிடங்கேட்டல்.

[கழுமலேய்திய காதற்றோழன்
செழுமலைநாடனைத் தெரிந்துவினையது.]

நின்னுடைநீர்மையு நீயுமிவ்வாறு நினைதெருட்டு [க்கண்
மென்னுடைநீர்மையிதென்னென்பதே தில்லையோர்கொண்மூ
மன்னுடை மாலவரையோ மலரோ விசும்போ சிலம்பா
வென்னிடம்யா தியனின்னையின்னே செயதவிர்ங்கொடிக்கே.

இயலிடங்கூறல்.

[அழுங்கலேய்திய வாருயிர்ப்பாங்கற்குச்
செழுங்கதிர்வேலோன் றெரிந்துசெப்பியது.]

விழியாற்பிணையாம்விளங்கியலான்மயிலாமிழற்று
மொழியாற்கிளியாமுதுவானவாதமுடித்தொகைகள
கழியாக்கழற்றில்லைகூத்தன்கயிலைமுத்தம்மலைத்தேன்
கொழியாத்திகழுமபொழிற்கெழிலாமெங்குலதெய்வமே. ()

வற்புறுத்தல்.

[பெயர்ந்துரைத்த பெருவரைநாடனை
வயங்கெழுபுகழோன் வற்புறுத்தியது.]

குயிலைச்சிலம்படிக்கொம்பினைதில்லையெங்கூத்தப்பிரான்
கயிலைச்சிலம்பிற்பைம்பூம்புனங்காக்குங்கருங்கட்செவ்வாய்
மயிலைச்சிலம்பகண்டியான்போய்வருவன்வண்பூங்கொடிகள்
பயிலச்சிலம்பெதிர்கூய்ப்பண்ணைநண்ணும்பளிக்கறையே. ()

குறிவழிச்சேறல்.

[அறைகழலண்ண லருளினவழியே
நிறைவுடைப்பாங்க னினைவொடுசென்றது.]

கொடுங்கால்குலவரையேழேழ்பொழிலெழில்குன்றுமன்று
நடுங்காதவனைநடுங்கநுடங்குநடுவுடைய
விடங்காலயிற்கண்ணிமேவுங்கொலாந்தில்லையீசன்வெற்பிற்
றடங்கார்தருபெருவான்பொழினீழலந்தண்புனத்தே. (௰௧)

குறிவழிக்காண்டல்.

[குளிர்வரைநாடன் குறிவழிச்சென்று
தளிர்புரைமெல்லடித் தையலைக்கண்டது.]

வடிக்கண்ணிவைவஞ்சியஞ்சுமிடையிதுவாய்பவளந்
துடிக்கின்றவாவெற்பனசொற்பரிசேயான்றொடர்ந்துவிடா
வடிச்சந்தமாமலரண்ணல்விண்ணோர்வணங்கம்பலம்போற்
படிச்சந்தமுமிதுவேயிவளேயப்பணிமொழியே. (௰௨)

தலைவனைவியந்துரைத்தல்.

[நயந்தவுருவு நலனுங்கண்டு—வியந்தவனையே மிகுத்துரைத்தது.]

குவளைக்களத்தம்பலவன்குரைகழல்போற்கமலத்
தவளைப்பயங்கரமாகநின்றாண்டவவயவத்தி
னிவளைக்கண்டிங்குநின்றங்குவந்தத்துணையும்பகர்ந்த
கவளக்களிற்றண்ணலேதிண்ணியானிக்கடலிடத்தே. (௰௩)

கண்டமைகூறல்.

[பிடிமிசைவைத்துப் பேதையதுநிலைமை
அடுதிறலண்ணற் கறியவுரைத்தது]

பணந்தாழரவரைச்சிற்றம்பலவர்பைம்பொற்கயிலைப்
புணர்ந்தாங்ககன்றபொருகரியுன்னிப்புனத்தயலே
மணந்தாழ்பொழிற்கண்வடிக்கண்பரப்பிமடப்பிடிவாய
நிணந்தாழ்சுடரிலைவேல்கண்டேனென்றுநின்றதுவே. (௰௪)

செவ்விசெப்பல்.

[அற்புதன்கயிலை மற்போலிசிலம்பற்
கவ்வுநக்கண்டவன் செவ்விசெப்பியது.]

கயலுளவேகமலத்தலர்மீதுகனிபவளத்
தயலுளவேமுத்தமொத்தநிரையரனம்பலத்தி
னியலுளவேயிணைச்செப்புவெற்பாநினதீர்ங்கொடிமேற்
புயலுளவேமலர்சூழ்நதிருநேங்கிப்புரள்வனவே. (டுரு)

அவ்விடத்தேகல்.

[அரிவையதுநிலைமை யறிந்தவனுரைப்ப
எரிகதிர்வேலோ னேகியது.]

எயிற்குலமூன்றிருநதீயெய்தவெய்தவன்றில்லையொத்துக்
குயிற்குலங்கொண்டு தொண்டைக்கனிவாய்க்குளிர்முத்தநி
தயிற்குலவேல்கமலத்திற்கிடத்தியனநடக்கு [ரைத்
மயிற்குலங்கண்டதுண்டேலதுவென்னுடைமன்னுயிரே. ()

ரு. இடந்தலைப்பாடு.

———(o)———

இதுபதின்மூன்று துறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

பொழிலிடைச் சேற லிடந்தலை சொன்ன
வழியொடு கூட்டி வகுத்திசி னோரே.

இதனையும் மேலைப்பாங்கற் கூட்டமுணர்த்திய சூத்தி
ரத்தில "ஈஙகிவை நிற்க விடநதலை தனக்கும்" எனக்கூறிய

வாறே மின்னிடைமெலிதல் முதல்நின்று வருந்துதலீறுகக் கூறப்பட்ட கிளவிகளோடு கூட்டி இடந்தலைப்பாடா மென்று வகுத்துரைத்துக்கொள்க. அவை பாங்கற் கூட்டத்திற்கும், இடந்தலைப்பாட்டிற்கும், உரியவாமாறு என்னை யெனின், பாங்கற்கூட்டம் நிகழாதாயின் இடந்தலைப்பாடு நிகழும், இடந்தலைப்பாடு நிகழாதாயின் பாங்கற்கூட்டம் நிகழும் ஆதலின்.

மின்னிடை மெலிதல்.

[மன்னனை நினைந்து—மின்னிடைமெலிந்தது.]

ஆவியன்னாயகவேலைகவேமென்றளிததொளித்த
வாவியன்னார்மிக்கவாவினராய்க்கெழுமற்கழிவுற்
றாவியன்னார்மன்னியாடிடஞ்சேர்வர்கொலம்பலத்தெம
மாவியனூன்பயிலுங்கயிலாயத்தருவரையே. (கஎ)

பொழில்கண்டுமகிழ்தல்.

[மணங்கமழ்பொழிலின் வடிவுகண்
டணங்கெனநினைந் தயர்வுநீங்கியது.]

காம்பிணையாற்களிமாமயிலாற்கதிர்மாமணியால
வாம்பிணையாலவலியொலகுதலான்மன்னுமம்பலவன்
பாம்பிணையாககுழைகொண்டோனகயிலைப்பயிலபுனமுந
தேம்பிணைவார்குழலாளெனததோன்றுமென்சிந்தனைக்கே.()

உயிரென வியத்தல்.

[வெறியுறு பொழிலின் வியன்போதும்பரின்
நெறியுறுதழலி நிலைமைகண்டது.]

நேயத்ததாயநென்னலென்னைப் புணர்ந்துநெஞ்சநெகப்போ
யாயத்ததாயமிழ்தாயணங்காயரனம்பலம்போற்

றேயத்ததாயென் றன்சிந்தையதாய்த்தெரியிற்பெரிது
மாயத்ததாகியிதோவந்து நின்றதென் மன்னுயிரே. (௩௯)

தளர்வகன் றுரைத்தல்.

[பனிமதிநுதலியைப் பைம்பொழிலிடைத்
தனிநிலைகண்டு தளர்வகன் றுரைத்தது.]

தாதிவர்போதுகொய்யார்தையலாரங்கைகூப்பநின்று
சோதிவரிப்பந்தடியார்சுனைப்புனலாடல்செய்யார்
போதிவர்கற்பகநாடுபுலம்பென்னத்தம்பொன்னடிப்பா
யாதிவர்மாதவம்மம்பலத்தான்மலையெய்து தற்கே. (௪0)

மொழிபெற வருந்தல்.

[கூடற்கரிதென வாடி யுரைத்தது.]

காவிநின்றேர்தருகண்டாவண்டலைக்கணனர்கமலத்
தேவியென்றேயையஞ்சென்றதன்றேயறியச்சிறிது
மாவியன்றன்னமென்னோக்கிநின்வாய்திறவாவிடிலென்
னாவியன்றேயமிழ்தேயணங்கேயின்றழிகின்றதே. (௪௧)

நாணிக்கண்புதைத்தல்.

[ஆயிடைத்தனிநின் றூற்றதழிந்து
வேயுடைத்தோளியோர் மென்கோடிமறைந்தது.]

அகலிடந்தாவியவானோனறிந்திறைஞ்சம்பலத்தி
னிகலிடந்தாவிடையீசற்றொழாரினின்னற்கிடமா
யுகலிடந்தான்சென்றெனதுயிர்நையாவ்வகையொதுங்கப்
புகலிடந்தாபொழில்வாயெழில்வாய்தருபூங்கொடியே. (௪௨)

கண்புதைக்க வருந்தல்.

[வேற்றருங்கண்ணிணை மிளிர்வனவன்றுநின்
கூற்றருமேனியே கூற்றெனக் கென்றது.]

தாழச்செய்தார்முடி தன்னடிக்கீழ்வைத்தவரைவிண்ணோர்
சூழச்செய்தானம்பலங்கைதொழாரினுள்ளந்துளங்கப[ன்னே நீ
போழச்செய்யாமலவைவேற்கண்புதைத்துப்பொன்னேயெ
வாழச்செய்தாய்சுற்றுமுற்றும்புதைநின்னைவாணுதலே. ()

நாண்விடவருந்தல்.

[ஆங்ஙனங்கண் டாற்றளாகி
நீங்கினநாணொடு நேரிழைநின்றது.]

குருநாண்மலர்ப்பொழில்சூழ்தில்லைக்கூத்தனையேத்தலர்போ
வருநாளபிறவற்கவாழியரோமற்றென்கணமணிபோன் [ல
ருருநாள்பிரியாதுயிரிற்பழகியுடன்வளர்ந்த
வருநாணளியவழல்சேர்மெழுகொத்தழிகின்றதே. (சஅ)

மருங்கணைதல்.

[ஒளிதிகழ்வார்குழ லளிகுலம்விலக்கிக்
கருங்களிற்றன்னன் மருங்கணைந்தது.]

கோலத்தனிக் கொம்பரும்பர் புக்கஃதே குறைப்பவர்தஞ்
சீலத்தன கொங்கைதேற்றகிலேஞ் சிவன்றில்லையன்ன[யாற்
றாலொத்தநேரிடைநொய்மையெண்ணாதுநுண்டேனசை
சாலத்தகாதுகண்டீர் வண்டுகாள் கொண்டைசார்வதுவே.

இன்றியமையாமைகூறல்.

[வென்றிவேலவன் மெல்லியறனக்
கின்றியமையாமை யெடுத்துரைத்தது.]

நீஙகரும்பொற்கழற்சிற்றமபலர்நெடுவிசுமபும
வாஙகிருநதெண்கடலவையமுமெயதினுமயான்மறவேன்
தீஙகரும்பும்மமிழ்துஞசெழுநதேனுமபொதிந்துசெபபுங
கோங்கரும்புநதொலைததென்னையுமாட்கொண்டகொஙகை
[களே.

ஆயத்துய்த்தல்.

[தேங்கமழ் சிலம்பன் பாங்கிற் கூட்டியது.]

சூளாமணியுமபர்ககாயவன்சூழ்பொழிற்றிலலையன்னாயக
காளாயொழிநததென்னுருயிராரமிழ்தேயணஙகே
தோளாமணியேபிணையேபலசொலலியென்னைதுன்னு
நாளார்மலர்பபொழிலவாயெழிலாயநணுகுகவே. (சஎ)

நின்றுவருந்தல்.

[பாங்கிற்கூட்டிப் பதிவயிற்பெயர்வோ
னீங்கற்கருமை நின்றுநினைந்தது.]

பொயயுடையார்க்கரன்போலககலுமமகன்றுற்புணரின
மெயயுடையார்க்கவனமபலமபோலமிகநணுகு
மையுடைவாட்கண்மணியுடைப்பூண்முலைவாணுதலவான்
பையுடைவாளரவததல்குலகாககுமபைமபூமபுனமே. (சஅ)

பொழிலிடைச்சேறல்.

[ஐயரிக்கண்ணியை யாடிடத்தேசென்
றெய்துவனெனநினைந் தேந்தல்சென்றது.]

என்னறிவால்வந்ததன்றிதுமுன்னுமின்னும்முயன்றுன்
மன்னெறிதந்ததிருந்தன்றுதெய்வமவருந்தனெஞ்சே
மின்னெறிசெஞ்சடைக்கூத்தப்பிரான்வியன்றில்லைமுந்நீர்
பொன்னெறிவார்துறைவாய்ச்சென்றுமின்றோய்பொழிலிடத்தே. ()

இவற்றுட் பொழிலிடைச்சேற லொன்றுமே இடந்தலைப் பாடாகவைத்து, மற்றைப் பன்னிரண்டினையும் பாங்கற்கூட்டத்திற் சேர்த்தலுமாம.

---

௪. மதியுடம்படுத்தல்.

இது பத்துத் துறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

[1]சேற [2]றுணிதல [3]வேழம் வினாதல
[4]கலைமான் [5]வழி [6]பதி [7]பெயர்வினா தலலே
[8]மொழிபெறா துரைத்தல [9]கருத்தறி வித்த
[10]லிடைவி னாதலோ டிவையீ ரைந்து
மடவரற் றோழிக்கு மதியுடம படுத்தல.

பாங்கியிடைச்சேறல்.

[கரந்துறைகிளவியிற் காதற்றோழியை
இரந்துகுறையுறுவலென் றேந்தல்சென்றது.]

எளிதன்றினிக்கனிவாய்வல்லிபுல்லலெழின்மதிக்கீற்
றொளிசென்றசெஞ்சடைக்கூத்தப்பிரானையுன்னாரினென்கட்
டெளிசென்றவேற்கண்வருவித்தசெல்லலெல்லாந்தெளிவித்
தளிசென்றபூங்குழற்றோழிக்குவாழியறிவிப்பனே. (௩௰)

குறையுறத் துணிதல்.

[ஓரிடத்தவரை யொருங்குகண்டுதன்
பேரிடர்பெருந்தகை பேசத்துணிந்தது.]

குவளைக்கருங்கட்கொடியேரிடையிக்கொடிகடைக்க
ணுவளைத்தனதுயிரென்றதுதன்னோடுவமையிலா
தவளைத்தன்பாலவைத்தசிற்றம்பலத்தானருளிலர்போற்
றுவளத்தலைவந்தவின்னலின்னேயினிச்சொல்லுவனே. (ருக)

வேழம்வினாதல்.

[ஏழையரிருவரு மிருந்தசெவ்வியுள்
வேழம்வினாஅய் வெற்பன்சென்றது.]

இருங்களியாயின்றியானிறுமாப்பவினப்படப்பணிவோர்
மருங்களியாவனலாடவல்லோன்றில்லையான்மலையீங்
கொருங்களியாரப்பவுமிழ்ந்துமதத்திருகோட்டொருகீள்
கருங்களியார்மதயானையுண்டோவரக்கண்டதுவே. (ருஉ)

கலைமான்வினாதல்.

[சிலைமானன்னாரல் கலைமான் வினாயது.]

கருங்கண்ணனையறியாமைநின்றோன்றில்லைக்காப்பொழில்
வருங்கண்ணனையவண்டாடுமவளரிளவல்லியன்னீர் [வாய்
இருங்கண்ணனையகணைபொருபுண்புணரிபுனத்தின்
மருங்கண்ணனையதுண்டோவந்ததீங்கொருவான்கலையே. ()

வழிவினாதல்.

[கலைமான்வினாயகன்றுவேறறிய மலைமானன்னாரல் வழிவினாயது.]

சிலம்பணிகொண்டசெஞ்சீறடிபங்கன்றன்சீரடியார்
குலம்பணிகொள்ளவெனைக்கொடுத்தோன்கொண்டுதானணிபுங்

கலம்பணிகொண்டிடமம்பலங்கொண்டவன்கார்கயிலைச
சிலம்பணிகொண்டநுஞ்சீறூர்க்குரைமின்களசென்னெறியே.

பதிவினாதல்.

[பதியோடுபிறவினாய் மொழிபலமொழிந்து
மதியுடம்படுக்க மன்னன்வலிந்தது.]

ஒருங்கடமூவெயிலொருகணைகொள்சிற்றம்பலவன
கருங்கடமூன்றுகுநால்வாய்க்கரியுரித்தோன்கயிலை
யிருங்கடமூடும்பொழிலெழிற்கொம்பரன்னீர்களின்னே
வருங்கடமூர்பகர்ந்தாற்பழியோவிங்குவாழ்பவர்க்கே.(௫௫)

பெயர்வினாதல்.

[பேரமைத் தோளியர் பேர்வினாயது.]

தாரென்னவோங்குஞ்சடைமுடிமேற்றனித்திங்கள்வைத்த
காரென்னவாருங்கரைமிடற்றம்பலவன்கயிலை
யூரென்னவென்னவும்வாய்திறவீரொழிவீர்பழியேற்
பேரென்னவோவுரையீர்விரையீர்ங்குழற்பேதையரே.(௫௬)

மொழிபெறாதுகூறல்.

[தேமொழியவர் வாய்மொழிபெறாது
மட்டவிழ்தாரோன் கட்டுரைத்தது.]

இரதமுடையநடமாடுடையவரெம்முடையா
வரதமுடையவணிதில்லையன்னவரிப்புனத்தா
விரதமுடையாவிருந்தொடுபேசினமைமீட்டதன்றேற்
சரதமுடையாமணிவாய்திறக்கிற்சலக்கென்பவே. (௫௭)

கருத்தறிவித்தல்.

[உரைத்த துரையாது கருத்தறிவித்தது.]

வின்னிறவாணுதலவேனிறக்கண்மெலலியலைமலலற்
றன்னிறமொன்றிலிருத்திநின்றோன்றனதம்பலம்போன் [யீர்
மின்னிறநுண்ணிடைபபேரெழிலவெண்ணகைபபைநதொடி
பொனனிறவலகுலுக்காமோமணிநிறபபூநதழையே. (ருஅ)

இடைவினாதல்.

[வழிபதி பிறவினாய் மொழிபல மொழிந்தது.]

கலைக்கீழகலலகுற்பாரமதாரஙகண்ணாநதிலஙகு
முலைகீழ்ச்சிறிதின்றிநிற்றனமுறறுதன்றிலஙகையர்கோன்
மலைக்கீழ்விழசசெற்றசிற்றமபலவாவண்பூஙகயிலைச
சிலைக்கீழ்க்கலையன்னகண்ணீரெதுநுஙகளசிற்றிடையே. ()

ரு. இருவருமுள்வழியவன்வரவுணர்தல்.

—(o)—

இஃது இரண்டுதுறையுடைத்து. அவை வருமாறு :—

[1]ஐய [2]நாடலாஙகவை யிரண்டு
மையறு தோழி யவனவர வுணர்தல.

ஐயுறுதல்.

[அடற்கதிர்வேலோன் றொடர்ச்சிநோக்கித்
தையற்பாங்கி யையமுற்றது.]

பலவிலனாகப்பகலைவென்றோன்றிலலைப்பாடலர்போ
லெல்லிலனாகத்தொடேனமவினாவிவனயாவன்கொலாம்

வில்லிலனுகததழைகையில்வேட்டைகொண்டாட்டமெய்யோர்
சொலலிலனுகற்றவாகடவானிசசுனைபபுனமே. (சுO)

அறிவுநாடல்

[வெற்பன்வினய சோற்பதநோக்கி
நேறிதுழற்பாங்கி யறிவுநாடியது.]

ஆழமன்னேவுடைததிவவையாவார்தஙையனஙகனைநது
வீழமுன்னேக்கியவமபலத்தானவெற்பினிபபுனத்தே
வேழமுன்னுய்ககலையாயபிறவாயப பின்னுமென்றழையாய்
மாழைமென்னேக்கியிடையாயக்கழிநதுவநதுவநதே.(சுக)

சு. முன்னுறவுணர்தல்

——(o)——

இஃது ஒரு துறையுடைத்து. அது வருமாறு:—

வாட்டம விஞதன் முன்னுற வுணர்தல
கூட்டி யணருங குறிபபுரை யாகும.

வாட்டம்விஞதல்.

[மின்னிடைமடந்தை தன்னியனேக்கி
வீங்குமென்முலைப் பாங்கி பகர்ந்தது.]

திருத்தமபயின்றவன்சிற்றம்பலத்துநெற்றித்தனிககண்
ணொருத்தன்பயிலுஙகயிலைமலையினுயர்குடுமித
திருத்தமபயிலுஞ்சுனைகுடைந்தாடிச்சிலமபெதிர்கூய
வருத்தமபயின்றுகொலவேலவலலிமெலலியல்வாடியதே. (௧)

எ. குறையுறவுணர்தல்.

இது நான்குதுறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

[1]குறையுற்று நிற்ற [2]லவன்குறிப் பறித
[3]லவளகுறிப் பறிதலோ [4]டவாநினை வெண்ணல
கூறிய நான்குங குறையுற வுணர்வெனத்
தேறிய பொருளிற் றெளிநதிசி னோரே.

குறையுற்று நிற்றல்.

[கறையுற்ற வேலவன் குறையுற்றது.]

மடுக்கோகடலின்விடுதிமிலன்றிமறிதிரைமீன்
படுக்கோபணிலமபலகுளிககோபரன்றில்லைமுன்றிற்
கொடுக்கோவளைமற்றுநுமமையர்ககாயகுற்றேவலசெய்கோ
தொடுககோபணியீரணியீர்மலர்துஞ்சுரிகுழற்கே. (௬௬)

அவன்குறிப்பறிதல்.

[பொற்றொடித்தோளிதன் சிற்றிடைப்பாங்கி
வெறிப்பூஞ்சிலம்பன் குறிப்பறிந்தது.]

அளியமன்னுமமொன்றுடைத்தண்ணலெண்ணரன்றில்லையன்
கிளியைமன்னுங்கடியச்செலலநிற்பிற்கிளரளகத் [தளை
தளியமர்ந்தேறின்வறிதேயிருபபிற்பளிஙகடுதத [முகத்தே.
வொளியமர்நதாங்கொன்றுபோன்றொன்றுதோன்றுமொளி

அவள்குறிப்பறிதல்.

[ஆங்கவள் குறிப்புப் பாங்கி பகர்ந்தது.]

பிழைகொண்டொருவிக்கெடாதன்புசெய்யிற்பிறவியென்னு
முழைகொண்டொருவன்செல்லாமைநின்றம்பலத்தாடுமுன்றே

னுழைகொண்டொருநகிருநோககம்பயின் றவெம்மொண் ணுதன்மாந்
தழைகொண்டொருவனென் னுமுன்னமுள்ளநதழைத்திடுமே. (சுகூ)

இருவர் நினைவு மொருவழியுணர்தல்.

[அன்புறுநோக் காங்கறிந் தின்புறுதோழி யெண்ணியது.]

மெயயேயிவற்கிலலைவேட்கையின்மேன்மனமீட்டிவளுமே
பொய்யேபுனத்தினைகாப்பதிறைபுலியூரனையாண்
மையோகுவளைக்கண்வண்டினமவாழுஞ்செந்தாமரைவா
யெயயேமெனினுநகுடைநதின்பத்தேனுண்டெழிறருமே ()

அ. நாணநாட்டம்.

இஃது ஐநது துறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

[1]பிறைதொழு கென்றல பின்னு மவளை
[2]யுறவென வேறு படுதகி யுரைத்தல
[3]சுனையாடல கூற [4]ருேற்றங கண்டு
புணர்சசி யுரைத்தல் [5]பொதுவெனக கூறி
மதியுடம் படுதல வழிநாண னடுஙகல
[6]புலிமிசை வைததல புகலுங் காலே.

பிறைதொழுகென்றல்.

[பிறைதொழுகென்று பேதைமாதரை
நறுநுதற்பாங்கி நாணநாட்டியது.]

மைவார்கருஙகண்ணிசெஙகரஙகூபபுமறநதுமற்றப்
பொய்வானவரிற்புகாதுதன்பொற்கழற்கேயடியே
னுய்வான்புகவொளிர்தில்லைநின்ருேன்சடைமேலதொத்துச்
செவ்வானடைநதபசுஙகதிர்வெளளைச்சிறுபிறைக்கே. ()

வேறுபடுத்துக்கூறல்.

[வேய்வளைத்தோளியை வேறுபாடுகண்
டாய்வளைத்தோழி யணங்கென்றது.]

அக்கின்றவாமணிசேர்கண்டனம்பலவன்மலயத்
திக்குன்றவாணர்கொழுந்திச்செழுந்தண்புனமுடையா
ளக்குன்றவாறமர்ந்தாடச்சென்றாளங்கமவ்வவையே
யொக்கின்றவாறணங்கேயிணங்காகுமுனக்கவளே. (௬௮)

சுனையாடல் கூறி நகைத்தல்.

[மானநாட்டிய வார்குழற்பேதையை
நாணநாட்டி நகைசெய்தது]

செந்நிறமேனிவெண்ணீறணிவோன்றில்லையம்பலம்போ
லந்நிறமேனிநின்கொங்கையிலங்கழிகுங்குமமு
மைந்நிறவார்குழன்மாலையுந்தாதுமவளாயமதஞ்சே
ரிந்நிறமும்பெறின்யானுங்குடைவனிருஞ்சுனையே. (௬௯)

புணர்ச்சியுரைத்தல்.

[மணக்குறி நோக்கிப் புணர்ச்சி யுரைத்தது.]

பருங்கண்கவர்கொலைவேழப்படையோன்படப்படர்தீத்
தருங்கண்ணுதற்றில்லையம்பலத்தோன்றடமால்வரைவாய்க்
கருங்கண்சிவப்பக்கனிவாய்விளர்ப்பக்கண்ணாரளிபின்
வருங்கண்மலைமலர்சூட்டவற்றோமற்றவ்வான்சுனையே. (௭௰)

மதியுடம்படுதல்.

[அயில்வேற்கண்ணியோ டாடவன்றனக்குயிரொன்றென்
மயிலியற்றோழி மதியுடம்பட்டது.]

காகத்திருகண்ணிற்கொன்றேமணிகலந்தாங்கிருவ
ராகத்துளோருயிர்கண்டனமயாமின்றியாவையுமா
மேகத்தொருவனிரும்பொழிலம்பலவன்மலையிற்
றேகைக்குந்தோன்றற்குமொன்றாய்வருமின்பத்துன்பங்களே. (எக)

கூ. நடுங்க நாட்டம்.

இஃது ஒரு துறையுடைத்து. அது வருமாறு:—மேல "நடுங்
கல, புலிமிசை வைத்தல புகலுங் காலே."

புலிமிசைவைத்தல்.

[நுடங்கிடைப் பாங்கி நடுங்க நாடியது.]

ஆவாவிருவரறியாவடிதில்லையம்பலத்து
மூவாயிரவர்வணங்கநின்றோனையுன்னாரினமுன்னித்
தீவாயுழுவைகிழித்ததந்தோசிறிதேபிழைப்பித்
தாவாமணிவேலபணிகொண்டவாறின்றோராண்டகையே.()

க0. மடற்றிறம்.

இஃது ஒன்பது துறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

[1]ஆற்றா துரைத்த [2]லுலகின்மேல வைத்த
[3]றன்றுணி புணர்த்தலொடு [4]வகை யுரைத்த
[5]லருளா லரிதெனை [6]னடையா லரிதெனை

[7]லவ்வவ மெழுத லரிதென விலக்க
[8]லுடம்படாது விலக்க [9]லுடம்பட்டு விலக்க
றிடம்பட வொன்பதுஞ் செப்புங் காலை
வடம்படு முலைமேன் மடலா கும்மே.

ஆற்றாதுரைத்தல்.

[மல்லற்றிரள் வரைத்தோளவன் சொல்லாற்றாது சொல்லியது.]

பொருளாவெனைப்புகுந்தாண்டுபுரந்தரன்மாலயன்பா
லிருளாயிருக்குமொளிநின்றசிற்றம்பலமெனலாஞ்
சுருளார்கருங்குழல்வெண்ணகைச்செவ்வாய்த்துடியிடையீ
ரருளாதொழியினொழியாதழியுமென்னாருயிரே. (எ௩)

உலகின்மேல்வைத்துரைத்தல்.

[புலவேலண்ணல் புனைமடலேற்
றுலகின்மேல்வைத் துயித்துரைத்தது.]

காயசினவேலன்னமின்னியல்கண்ணின்வலைகலந்து
வீசினபோதுள்ளமீனிழந்தாரவியன்றென்புலியூ
ரீசனசாந்துமெருக்குமணிந்தோர்கிழிபிடித்துப்
பாயசினமாவெனவேறுவர்சீறூர்ப்பனைமடலே. (எ௪)

தன்றுணிபுரைத்தல்.

[மானவேலவன் மடன்மாமிசை
யானுமேறுவ னென்னவுரைத்தது.]

விண்ணைமடங்கவிரிநீர்பரந்துவெற்புக்கரப்ப
மண்ணைமடங்கவருமொருகாலத்துமன்னிநிற்கு
மண்ணன்மடங்கலதளம்பலவனருளிலர்போற் [பெ
ண்ணைமடன்மிசையான்வரப்பண்ணிற்றோர்பெண்கொடி.

மடலேறும் வகையுரைத்தல்.

[அடல்வேலவ னழிவுற்று மடலேறும் வகையுரைத்தது.]

கழிகின்றவென்னையுநின்றநின்கார்மயிறனனையுமயான்
கிழியொன்றநாடியெழுதிக்கைக்கொண்டென்பிறவிகெட்டின்
றழிகின்றதாக்கியதாளமபலவன்கயிலையநதேன்
பொழிகின்றசாரனுஞ்சீறூர்த்தெருவிடைபபோதுவனே. ()

அருளாலரிதெனவிலக்கல்.

[அடல்வேலன்ன லருளுடைமையின்
மடலேற்றுனக் கரிதென்றது]

நடனும்வணஙகுநதொலலோனெலலைநான்முகன்மாலறியாக்
கடனுமுருவத்தரன்றிலலைமலலற்கண்ணார்நதபெண்ணை
யுடனுமபெடையொடொணசேவலுமுடையுஙகடடழித்து
மடனுமபுனைதரின்யார்கண்ணதோமன்னவின்னருளே.(எஎ)

மொழிநடையெழுதலரிதெனவிலக்கல்.

[அவயவமரிதி னன்னறீட்டினும்
இவையிவைதீட்ட லியலாதென்றது.]

அடிச்சந்தமால்கண்டிலாதனகாட்டிவநதாண்டுகொண்டென்
முடிச்சந்தமாமலராக்குமுன்னோன்புலியூாபுரையுங
கடிச்சநதயாழ்கற்றமென்மொழிக்கன்னியனநடைக்குப
படிச்சந்தமாக்குமபடமுளவோதுமபரிசகத்தே. (எஅ)

அவயவமெழுதலரிதெனவிலக்கல்.

[அவயவ மானவை யிவையிவை யென்றது.]

யாழுமெழுதியெழின்முத்தெழுதியிருளின்மென்பூச்
சூழுமெழுதியொர்தொண்டையுந்தீட்டியெனறொல்பிறவி

யேழுமெழுதாவகைசிதைத்தோன்புலியூரிளமாம்
போழுமெழுதிற்றெர்கொம்பருண்டேற்கொண்டுபோ துகவே

உடம்படாதுவிலக்கல்.

[அடுபடையண்ணலழிதுயரொழிகென
மடநடைத்தோழி மடல்விலக்கியது.]

ஊர்வாயொழிவாயுயர்பெண்ணைதிண்மடனின்குறிப்புச்
சீர்வாயசிலம்பதிருத்தவிருந்திலம்சீசாதிலலைக
கார்வாயகுழலிக்குன்றுதரவோதிக்கற்பித்துக்கண்டா
லார்வாயதரினறிவாரபின்னைசசெயகவறிந்தனவே. (௪௦)

உடம்பட்டுவிலக்கல்.

[அரவருநுண்ணிடைக் குரவருகூந்தலேன்
னுள்ளங்கருத்து விள்ளானென்றது.]

பைந்நாணரவன்படுகடலவாயபபடுநஞ்சமுதா
மைந்நாண்மணிகண்டன்மன்னுமபுலியூரமணந்தபொன்னிம்
மொய்ந்நாண்முதுதிரைவாயானழுந்தினுமென்னின்முன்னு
மிந்நாளிதுமதுவாரகுழலாடகென்கணின்னருளே. (௪௧)

கக. குறைநயப்புக்கூறல்.

இஃது எட்டுத்துறையுடைத்து. அவை வருமாறு :—
[1]குறிப்பறிதலோடு [2]மெனமொழி கூறல
[3]விரவிக் கூற [4]லறியாள போறல
[5]வஞ்சித் துரைத்தல [6] புலந்து கூறல

[7]வன்மொழி கூறன் [8]மனத்தொடு நேர்தல
சொன்னவிரு நான்குந துறைகுறை நயபென
மன்னிய பொருளில வகுத்திசி னோரே.

குறிப்பறிதல்.

[நறைவளர்கோதையைக் குறைநயப்பித்தற்
குள்ளறிதற்ற வொள்ளிழை யுரைத்தது.]

தாதேயமலர்க்குஞ்சிபஞ்சிறைவண்டுதண்டேன்பருகித்
தேதேயெனுந்தில்லையோன்சேயெனச்சினவேலொருவ
மாதேபுனத்திடைவாளாவருவர்வந்தியாதுஞ் சொல்லார்
யாதேசெய்தக்கதுமதுவாகுழலேந்திழையே. (அ௨)

மென்மொழியார்கூறல்.

[ஒளிநறுவேலவன் றளர்வுறுகின்றமை
இன்மொழியவட்கு மென்மொழிமொழிந்தது.]

வரிசேர்தடங்கண்ணிமமர்கைமமிக்கென்னமாயங்கொலோ
வெரிசேர்தளிரன்னமேனியனீங்கதழையன்புலியூர்ப [ன்னத்
புரிசேர்சடையோன்புதல்வன்கொல்பூங்கணைவேள்கொலெ
தெரியேமுரையான்பிரியானொருவனித்தேமபுனமே. (அ௩)

விரவிக்கூறல்.

[வன்மொழியின்மன மெலிவதஞ்சி
மென்மொழிவிரவி மிகுத்துரைத்தது.]

நீகண்டனையெனின்வாழலைநேரிழையம்பலத்தான்
சேய்கண்டனையன்சென்றாங்கோரலவன்றன்சீர்ப்பெடையின்
வாய்வண்டனையதொர்நாவற்கனிநனிநல்கக்கண்டு
பேய்கண்டனையதொன்றாகின்றானப்பெருந்தகையே (அ௪)

அறியாள்போறல்.

[அறியாள் போன்று குறியாள் கூறியது.]

சங்கந்தருமுத்தியாம்பெறவான்கழிதான்கெழுமிப
பொங்கும்புனற்கங்கைதாங்கிப்பொலிகலிப்பாறுலவு
துங்கமலிதலையேந்தலினேந்திழைதொல்லைப்பன்மா
வங்கமலிகலிநீர்த்தில்லைவானவனேர்வருமே. (௮௫)

வஞ்சித்துரைத்தல்.

[நெஞ்சநெகிழ்வகை வஞ்சித்திவையிவை
செஞ்சடையோன்புகழ் வஞ்சித்துரைத்தது.]

புரங்கடந்தானடிகாண்பான்புவிவிண்டுபுக்கறியா
திரங்கிடெந்தாயென்றிரப்பத்தன்னீரடிக்கென்னிரண்டு
கரங்கடந்தானொன்றுகாட்டமற்றாங்கதுங்காட்டிடென்று
வரங்கிடந்தான்றில்லை யம்பலமுன்றிலம்மாயவனே. (௮௬)

புலந்துகூறல்.

[திருந்தியசொல்லிற் செவ்விபெறாது
வருந்தியசொல்லின் வதந்துரைத்தது.]

உள்ளப்படுவனவுள்ளியுரைத்தக்கவர்க்குரைத்து
மெள்ளப்படிறுதுணிதுணியேலிதுவேண்டுவல்யான்
கள்ளப்படிறர்க்கருளாவரன்றில்லைக்காணலர்போற்
கொள்ளப்படாதுமறப்பதறிவிலென்கூற்றுக்களே. (௮௭)

வன்மொழியாற்கூறல்.

[கடலுலகறியக் கமழலர்த்துறைவன்
மடலேறும்மென வன்மொழிமொழிந்தது.]

மேவியநதோ லுடுக்குநதிலலையான்பொடிமெயயிறகையி
லோவியநதோன்றுஙகிழிநின்னெழிலென்றுரையுளதாற்
றூவியநதோகையன்னாயென்னபாவஞ்செலலாடலசெயயா
பாவியநதோபனைமாமடலேறககொலபாவித்ததே. [ன் ()

மனத்தொடுநேர்தல்.

[அடல்வேலவ னுற்றனெனக் கடலமிழ்தன்னவள் காணலுற்றது.]

பொன்னார்சடை யோன்புலியூாபுகழாரெனபபுரிநோ
யென்னாலறிவிலலையானென்றுரைககிலன் வநதயலார்
சொன்னாரெனுமிததுரிசு துன்னாமைததுணைமனனே
யென்னாழ்துயா வலலையேற் சொலலுநீர்மையினியவர்க்கே.

கஉ. சேட்படை.

இஃது இருபத்தாறு துறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

[1]தழைகொண்டு சேறற [2]றகாதென்று மறுதத
[3]னிலததின்மை கூற [4]னினைவறிவு கூறல
[5]படைதது மொழிதலொடு [6]பனிமதி நுதலியை
யெடுத்துநா ணுரைத்த [7]லிசையாமை கூறல
[8]செவ்வியில ளென்றல [9]சேட்பட நிறுத்த
[10]லவ்வினிய மொழிநீ யவட்குரை யென்றல
[11]குலமுறை கிளத்தல [12]கோதண் டத்தொழில
வலிசொலலி மறுததன் [13]மற்றவற் கிரஙகல
[14]சிறபபின்மை கூறல [15]சிறியளென் றுரைததன்
[16]மறைத்தனம கூறி நகைத்துரை செயத
[17]னகைகணடு மகிழத [18]ஞனவடனனை
யறியே னெனற [19]லவயவங கூறல
[20]கண்ணயந் துரைத்தல [21]கையுறை யெதிர்தன

[22]முகமபுக வுரைத்தன் [23]முகநகண்டு கூறல
[24]வகுதது ரைத்தலொடு [25]வண்டழை யவட்கு
மிகுததுரை செயது விருமபிக கொடுத்த
[26]றழைவிருப் புரைத்த லுனிரு பததா
றிழைவளர் முலையா யிவைசேட படையே.

தழைகொண்டுசேறல்.

[கோய்ம்மலர்க்குழலி குறைநயந்தபின்
கையுறையோடு காளைசென்றது]

தேமென்கிளவி தன்பககததிறையுறைதிலலையன்னீர்
பூமென்றழையுமமபோதுங்கொளவீர்தமியேன்புலமப
வாமென்றருங்கொடுமபாடுகளசெபதுநங்கண்மலராங
காமன்கணைகொண்டலைகொளளவோமுற்றக்கற்றதுவே.

சந்தனத்தழை தகாதென்று மறுத்தல்.

[பிறைநுதற்பேதையைக் குறைநயப்பித்தபின்
வாட்படையண்ணலைச் சேட்படுத்தது.]

ஆரத்தழையராப்பூண்டமபலத்தனலாடியன்பர்க்
காரத்தழையன்பருளிநின்றோன்சென்றமாமலயத
தாரத்தழையண்ணறந்தாலிவையவளக்குற்கண்டா
லாரத்தழைகொடுவநதாரெனவருமையுறவே. (௩௧)

நிலத்தின்மைகூறி மறுத்தல்.

[கோங்கலர்தாரோய் கொணர்ந்தகோய்தழை
எங்குலத்தாருக் கேலாதென்றது.]

முன்றகர்தநெலவாவிமையோரையுற பினனைத நககனமுதநீ
சென்றகத்திலலாவகைசிதைததோனறிருநதமபலவன் [ச

குன்றகத்திலவா ததழையண்ணறந்தாற்கொடிச்சியருக்
கின்றகத்திலலாபபழிவநதுமூடுமென்றௌகுதுமே. (௬௨)

நினைவறிவு கூறி மறுத்தல்.

[மைதழைக்கண்ணி மனமறிந்தல்லது
கொய்தழைதந்தாற் கொள்ளேமென்றது.]

யாழார்மொழிமஙகைபங்கத்திறைவனெறிதிரைநீ
ரேழாயெழுபொழிலாயிருநதோன்னின்றதில்லையன்ன [ற்
சூழார்குழலெழிற்ருண்டைசசெவவாயநவவிசொலலறிநதா
ரூழாதெதிர்வநதுகோடுஞசிலமபதருநதழையே. (௬௩)

படைத்துமொழியான் மறுத்தல்.

[அருந்தழைமேன்மேற் பெருந்தகைகொணரப்
படைத்துமொழிகிளவியிற் றடுத்தவண்மொழிந்தது.]

எழிலவாயிளவஞசியுமவிருமபுமமற்றிறைகுறையுண்
டழல்வாயவிரொளியமபலத்தாடுமஞ்சோதியந்தீங்
குழலவாயமொழிமஙகைபங்கன்குற்ருலத்துக்கோலபபிண்
பொழில்வாயதட வரைவாயலலதில்லையிபபூநதழையே [டிப்

நாணுரைத்து மறுத்தல்.

[வாணுதற் பேதையை நாணுத லுரைத்தது.]

உறுங்கண்ணிவநதகணேயுரவோன்பொடியாயொடுஙகத்
தெறுஙகண்ணிவந்தசிற்றம்பலவன்மலைசசிற்றிலின்வாய்
ந்றுஙகண்ணிசூட்டினுநாணுமென்வாணுதனுகத்தொண்பூங்
குறுஙகண்ணிவேயநதிளமநதிகணுணுமிக்குன்றிடத்தே. ()

இசையாமை கூறி மறுத்தல்.

[வசைதீர் குலத்திற் கிசையா தென்றது.]

நறமனை வேங்கையின் பூப்பயில் பாறையை நாகநண்ணி ௵
மறமனை வேங்கையென நனியஞ்சும மஞ்சார்சிலம்பா
குறமனை வேங்கைச்சுணங்கொண் டணங்கலர் கூட்டுப்போகா
திறமனை வேங்கைப் பதளமம்பலவ னெடுவரையே. (௬௬)

செவ்வியிலளென்று மறுத்தல்.

[நவ்வி நோக்கி செவ்வியில ளென்றது.]

கற்றில கண்டன்ன மென்னடை கண்மலர் நோக்கருளப்
பெற்றில மென்பிணை பேசுப் பெருங்கிளைபிளளையின்றுன்
றுற்றில ளுற்ற தறிந்தில ளாகத்தொ ரிடிமி ரிரும
புற்றில வாளரவன் புலியூரன்ன பூங்கொடியே. (௬௭)

காப்புடைத்தென்று மறுத்தல்.

[காப்புடைத்தென்று சேட்படுத்தது.]

முனிதரு மன்னையு மென்னையர் சாலவு மூர்க்கரின்னே
தனிதரு மிந்நிலத் தன்றைய குன்ற முந்தாழ்சடைமேற்
பனிதரு திங்களணியம் பலவர் பகைசெகுக்குங்
குனிதரு திண்சிலைக் கோடுசென் றுன்சுடர்க் கொற்றவனே. ()

நீயேகூறென்று மறுத்தல்.

[அஞ்சுதும்பெரும பஞ்சின்மெல்லடியைக்
கூறுவநீயே கூறுகென்றது.]

அந்தியின்வாயெழிலம்பலத்தெம்பரனம்பொன்வெற்பிற்
பந்தியின்வாய்ப்பலவின்சுளைபைந்தேனொடுங்கடுவன்
மந்தியின்வாய்க்கொடுத்தோம்புஞ்சிலம்பமனங்கனிய
முந்தியின்வாய்மொழிநீயேமொழிசென்றடமொய்குழற்கே.

குலமுறைகூறி மறுத்தல்.

[தோழிகுலத்தீர் சொற்காகேம் இழிகுலத்தே மெனவுரைத்தது.]

தெங்கம்பழங்கமுகின்குலைசாடிக்கதலிசெற்றுக்
கொங்கம்பழனத்தொளிர்குளிர்நாட்டினைநீயுமைகூர்
பங்கம்பலவன்பரங்குன்றிற்குன்றன்னமாபதைப்பச்
சிங்கந்திரிதருஞ்சீறூர்ச்சிறுமியெந்தேமொழியே. (௧௦௦)

நகையாடி மறுத்தல்.

[வாட்டழையேதிராது சேட்படுத்தந்த
மென்னகைத்தோ யின்னகைசெய்தது.]

சிலையொன்றுவாணுதல்பங்கன்சிற்றம்பலவன்கயிலை
மலையொன்றுமாமுகத்தெம்மையரெய்கணைமண்குளிக்குங்
கலையொன்றவெங்கணையோடுங்கடுகிட்டதென்னிற்கெட்டேன்
கொலையொன்றுதிண்ணியவாறையர்கையிற்கொடுஞ்சிலையே.

இரக்கத்தொடு மறுத்தல்.

[கையுறையேதிராது காதற்றோழி
யையநீபெரி தயர்த்தனையென்றது.]

மைத்தழையாநின்றமாமிடற்றம்பலவன்கழற்கே
மெய்த்தழையாநின்றவன்பினர்போலவிதிர்விதிர்த்துக்
கைத்தழையேந்திக்கடமாவினையகன்கையில்வில்லின்றியே
பித்தழையாநிற்பராலென்னபாவம்பெரியவரே. (௧௦௨)

சிறப்பின்மைகூறி மறுத்தல்.

[மாந்தளிர் மலர்நீலமும் ஏந்தலிம்மலை யில்லையென்றது.]

அக்குமரவுமணிமணிக்கூத்தன்சிற்றம்பலமே
யொக்குமிவள்தொளிருருவஞ்சிமஞ்சார்சிலம்பா
கொக்குஞ்சுனையுங்குளிர்தளிருங்கொழும்போதுகளு
மிக்குன்றிலென்றுமலர்நறியாதவியல்பினவே. (௧௦௩)

இளமைகூறி மறுத்தல்.

[முளையெயிற் றரிவை விளைவில ளென்றது.]

உருகுதலைச்சென்றவுள்ளத்துமம்பலத்துமமொளியே
பெருகுதலைச்சென்று நின்றேன்பெருந்துறைப்பிள்ளைகளா
முருகுதலைச்சென்றகூழைமுடியாமுலைபொடியா [ர்
வொருகுதலைச்சின்மழலைக்கென்னேவையவோதுவதே. ()

மறைத்தமைகூறி நகைத்துரைத்தல்.

[என்னைமறைத்தபி னெண்ணியதரிதென
நன்னுதற்றோழி நகைசெய்தது.]

பண்டாலியலுமிலைவளர்பாலகன்பாரகிழித்துத்
தொண்டாலியலுஞ்சுடர்க்கழலோன்றொல்லைத்தில்லையின்
வண்டாலியலுமவளர்பூந்துறைவமறைக்கினென்னைக [வாய்
கண்டாலியலுங்கடலிலலைகொல்லோகருதியதே. (௧௦௫)

நகைகண்டு மகிழ்தல்.

[இன்னகைத்தோழி மென்னகைகண்டு
வண்ணக்கதிர்வே லண்ணலுரைத்தது.]

மத்தகஞ்சேர்தனிநோக்கினன்வாக்கிறந்தூறமுதே [கு
யொத்தகஞ்சோர்ந்தென்னையுய்யநின்றோன்றில்லையொத்திலங்
முத்தகஞ்சேர்மென்னகைப்பெருந்தோள்முகமதியின்
வித்தகஞ்சேர்மெல்லெனக்கமனன்றேவின்விழுத்துணையே.

அறியாள்போன்று நினைவுகேட்டல்.

[வேந்தன்சொன்ன மாந்தளிர்மேனியை
வெறியார்கோதை யறியேனென்றது.]

விண்ணிறந்தார்நிலம்விண்டவரென்றுமிக்காரிருவா ர்க்கு
கண்ணிறந்தார்தில்லையம்பலத்தார்கழுக்குன்றினின்று
தண்ணறந்தாதிவர்சந்தனச்சோலைப்பந்தாடுகின்றா
ரெண்ணிறந்தாரவராரகண்ணதோமன்னநின்னருளே. ()

அவயவங்கூறல்.

[அவயவ மவளுக் கிவையிவை யென்றது.]

குவளைக்கொங்கைகுருமணிகுழலகொன்றைகொவ்வைசெவ்வா
கவளைவார்கைவெண்முத்தங்கண்மலர்செங்கழுநீ [ய
தவளைநீறப்பவன்றாழ்பொழிற்சிற்றம்பலமனையாட்
குவளைநாண்மதிபோன்றொளிர்கின்றதொளிர்முகமே. ()

கண்ணயந்துரைத்தல்.

[கண்ணிணை பிறழ்வன வண்ணமுரைத்தது.]

ஈசற்கியான்வைத்தவன்பினகன்றவன்வாங்கியவென்
பாசத்திறகாரென்றவன்றில்லையின்னொளிபோன்றவன்றோள்
பூசத்திருநீறெனவெளுத்தாங்கவன்பூங்கழல்யாம
பேசத்திருவார்த்தையிற்பெருநீளம்பெருங்கண்களே. (௧௦௯)

தழையெதிர்தல்.

[அகன்றுவிடத் தாற்றமைகவன்று
கவன்றதோழி கையுறையெதிர்ந்தது.]

தோலாக்கரிவென்றதற்குநதுவளவிற்குமிலலின்ருன்மைக்
கேலாப்பரிசுளவேயன்றியேலேமிருஞசிலமப
மாலார்க்கரியமலர்க்கழலமபலவன்மலேயிற
கோலாயபிரசமன்னுடைகையநீதநதகொயதழையே. (கக0)

குறிப்பறிதல்.

[தழையெதிரா தோழ்வதற்கோர்
சொல்லறியேனெனப் பல்வளேக்துரைத்தது.]

கழைகாண்டலுஞ்சுரியுங்கரியாளேபன்ஞன்கரத்திற்
றழைகாண்டலுமபொயதழைப்பமுன்காண்பனின்றமபலததா
னுழைகாண்டலுநிளேபபாகுமென்ஞேக்கிமன்ஞேககங்கண்டா
லிழைகாண்பளேமுலேயாயறியேன்சொலலுமீடவற்கே. ()

குறிப்பறிந்து கூறல்.

[ஏழைக் கிருந்தழை தோழிகோண்டுரைத்தது.]

தவளத்தநீறணியுநதடநதோளண்ணறன்ஞெருபா
லவளத்தனுமகனுநதிலலேயானனறுரிததநன்ன
கவளத்தயாளேகடிநதார்கரக்தகண்ணுர்தழையுந
துவளத்தகுவனவோசுருமபாகுழற்றூமொழியே. (ககஉ)

வருத்துரைத்தல்.

[கடித்தழைகோணர்ந்த காதற்றேழி
மடக்கொடிமாதர்க்கு வதுத்துரைத்தது.]

ஏறும்பழிதழையேற்பின்மற்றேலாவிடின்மடன்மா
வேறுமவனிடப்பங்கொடியேற்றிவந்தம்பலத்து
ளேறுமரன்மன்னுமீங்கோய்மலைநம்மிரும்புனங்காய்ந்
தேறுமலைதொலைத்தாற்கென்னையாஞ்செயவந்ததழையே.

தழையேற்பித்தல்.

[கருங்குழன்மடந்தைக் கரும்பெறற்றோழி
இருந்தழைகொள்கென விரும்பிக்கொடுத்தது.]

தெவ்வரைமெய்யெரிகாய்சிலையாண்டென்னையாண்டுகொண்
செவ்வரைமேனியன்சிற்றம்பலவன்செழுங்கயிலை [ட
யவ்வரைமேலன்றியில்லைகண்டாயுள்ளவாறருளா
லிவ்வரைமேற்சிலம்பன்னொரிதிற்றந்தவிந்தழையே. ()

தழைவிருப்புரைத்தல்.

[விருப்பவ டோழி பொருப்பற் குரைத்தது.]

பாசத்தளையறுத்தாண்டுகொண்டோன்றில்லையம்பலஞ்சூழ்
தேசத்தனசெம்மலர்தந்தனசென்றியான்கொடுத்தேன்
பேசிற்பெருகுஞ்சுருங்குமருங்குல் பெயர்ந்தரைத்துப
பூசிற்றிலளன்றிச் செய்யாதனவில்லைபூந்தழையே. (ககரு)

கங. பகற்குறி.

இது முப்பத்திரண்டு துறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

[1]குறியிடங் கூற [2]லாடிடம் படர்தல
[3]குறியிடைச் சேற [4]லிடத்துய்த்து நீங்க
[5]லுவந்துரைத் தலொடு [6]மருங்கணை தலே

[7]பறிவறி வித்த [8]லவனுண் மகிழ்ந்
[9]லாயந் துயத்த [10]றோழிவந்து கூட
[11]லாடிடம் புகுந்த [12]றனிகண் டுரைத்த
[13]றடமென் முலையாள் பருவங் கூறி
வரவு விலக்கல் [14]வரைவுடம் படாது
மிகுத்துரைத் தலொடு [15]மெய்ம்மை யுரைத்தல்
[16]வருத்தங் கூற [17]றுயசசங் கூற
[18]லிற்செறி வறிவித்த [19]றமர்நினை வுரைத்த
[20]லெதிர்கோள் கூற [21]லேறுகோள் கூற
[22]லேதிலார் தம்முரை கூற [23]லவளொடு
கூறுவாள் போன்று தினைமுதிர் வுரைத்தல
[24]பகல்வரல் விலக்கல [25]லையு ளெய்தித்
தினையொடு வெறுத்தல [26]சிறைப்புற மாக
வேங்கையொடு வெறுத்தல [27]வெற்பமா நாடற்குக்
கழுமலுற் றிரங்கல [28]கடிப்புனங் கையறக்
கொய்தமை கூறல [29]பிரிவருமை கூறன்
[30]மயிலொடு கூறல [31]வறும்புனங் காண்டல
[32]பயில்பதி நோக்கிப் பதிமிக வாடல
சொன்னநா லெட்டுந் தோன்று மியற்கை
மன்னிய பகற்குறி வகையா குமமே.

குறியிடங் கூறல்.

[வாடிடத்தைனால் வண்டழையெதிர்ந்தவள்
ஆடிடத்தின்னியல் பறியவுரைத்தது.]

வானுழைவாளமபலத்தரன்குன்றென்றுவட்கிவெய்யோன்
றானுழையாவிருளாய்ப்புறநாப்பண்வண்டாரகைபோற்
றேனுழைநாகமலர்ந்துதிகழ்பளிங்கான்மதியோன் [லே
கானுழைவாழ்வுபெற்றாங்கெழிலகாட்டுமொர்கார்ப்பொழி

ஆடிடம்படர்தல்.

[வண்டமைழையெதிர்ந்த வோனேடோடிப்பாங்கி
நீடமைத்தோளியோ டாடிடம் படர்ந்தது.]

புயலவளருசன்முன்னுடிபபொன்னே பின்னேபபோய்பபொ
மயலவளர்குன்றினின்றேறற்றுமருவி திருவுருவிற் [லியு
கயலவளர்வாட்கண்ணிபோதருகாதரந தீர்ததருளுந
தயலவளர்மேனியனமபலததான்வரைததண்புனத்தே. ()

குறியிடத்துக் கொண்டுசேறல்.

[அணிவளராடிடத் தாயவெள்ள
மணிவளர்கோங்கையை மருங்ககன்றது.]

திணைவளநகாத்துசசிலமபெதிர்கூஉயபச சிற்றின்முற்றிழைத்
சுனைவளம்பாயநது துணைமலாகொய்து தொழுதெழுவார் [துச்
வினைவளநீறெழநீறணியமபலவனறன் வெற்பிற்
புனைவளர்கொமபரன்னையன்னகாண்டுமபுனமயிலே. (கக௮)

இடத்துய்த்து நீங்கல்.

[மடத்தகைமாதரை யிடத்தகத்துய்த்து
நீங்கலுற்ற பாங்கி பகர்ந்தது.]

நரலவேயினநினதோட்குடைநதுககநன்முததருசிநதிப
பரலவேயறையுறைக்குமபருசடிபபரன்றில்லையன்னைய
வரல்வேய்தருவனிநகேகிலுங்கேசென்றன் வார்குழற்கேற்ப
குரலவேயளிமுரலகொநகார்நடமலாகொண்டுவநதே (ககக)

உவந்துரைத்தல்.

[களிமயிற்சாயலை யொருசிறைக்கண்ட
ஒளிமலர்த்தாரோ னுவந்துரைத்தது.]

படமாசுணபபளளியிககுவடாககியபபஙகயகக
ணெடுமாலெனவெனனைநீநினைநதோநெஞசததாமரையே
யிடமாவிருககலுற்றோ திலலைநின்றவனீஙகெயிலை
வடமாமுலைமடவாயவநதுவைகிறறிவவார்பொழிற்கே. ()

மருங்கணைதல்.

[வாணுதலரிவை நாணுதல்கண்ட
கோதைவேலவ னாதரவுரைத்தது.]

தொததீன்மலர்பபொழிற்றில்லைததொல்லோனருளென்னமுன்னி
முத்தீன்குவளைமென்காநதளின்மூடிததனனேரளபபா
வொததீர்ஙகொடியினொதுஙகுகினறாண்மருஙகுனனெருஙகப
பித்தீர்பணைமுலைகாளெனனுககினனுமபெருககினறதே. ()

பாங்கியறிவுரைத்தல்

[நெறிகுழற்பாங்கி அறிவறிவித்தது.]

அளிநீடளகத்தினட்டியதாதுமணியணியு
மொளிநீளசுரிகுழற்சூழ்ந்தவொண்மாலையுநதண்ணறவுங்
களிநீயெனச்செயதவன்கடற்றிலலையனனாய்கலஙக
றெளிநீயனையபொன்னேபன்னுகோலநதிருநுதலே. (கஉஉ)

உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்.

[தண்மலர்க்கோதையை யுண்மகிழ்ந்துரைத்தது.]

செழுநீர்மதிக்கண்ணிசசிற்றம்பலவன்றிருக்கழலே
கெழுநீரமையிற்சென்றுகிண்கிணிவாயக்கொளளுநகளளகத
கழுநீர்மலரிவளயான தன்கண்மருவிபபிரியாக [த
கொழுநீர்நறபபருகுமபெருநீர்மையளிகுலமே. (கஉந)

ஆயத்துய்த்தல்.

[கனைகடலன்ன கார்மயிற்கணத்துப் புனைமடமானைப் புகவிட்டது.]

கொழுந்தாரகைமுகைகொண்டலமபாசடைவிண்மடுவி
லெழுநதார்மதிககமலமமெழிறநதெனவிபபிறபபி
லழுநதாவகையெனையாண்டவனசிற்றமபலமனையாய்
செழுநதாதவிழ்பொழிலாயததுசசேர்கதிருத்தகவே. (கஉச)

தோழிவந்து கூடல்.

[நெறியுறுகுழலியை நின்றிடத்துய்த்துப்
பிறைநுதற்பாங்கி பெயர்ந்தவட்குரைத்தது.]

பொன்னனையான்றிலலைபபொஙகரவமபுன்சடைமிடைநத
மின்னனையானருண்மேவலர்போன்மெலவிரலவருநத
மென்னனையாய்மறியேபறியேலவெறியாமலர்க
ளின்னனயான்கொணர்நதேன்மணநதாழ்குழற்கேய்வனவே.

ஆடிடம்புகுதல்.

[தனிவிளையாடிய தாழ்குழற்றோழி
பனிமதிநுதலியோடாடிடம்படர்ந்தது.]

அறுகானிறைமலரைமபானிறையணிநதேனணியார்
துறுகான்மலாத்தொத்துததோகைதொலலாயமெலலப்புகு
சிறுகான்மருஙகுலவருந்தாவகைமிகவெஞ்சிரத்தி
னுறுகாலபிறர்ககரியோன்புலியூரன்னவொண்ணுதலே. ()

தனிகண்டுரைத்தல்.

[வேயொத்ததோளியை யாயத்துய்த்துத்
தனிசிலையண்ணலைத்தனிகண்டுரைத்தது.]

தழங்குமருவியெஞ்சீறூர்பெருமவிதுமதுவுங்
கிழங்குமருந்தியிருந்தெம்மொடின்றுகிளர்ந்துகுன்றர்
முழங்குங்குரவையிரவிற்கண்டேகுகமுத்தன்முத்தி
வழங்கும்பிரானெரியாடிதென்றில்லைமணிநகர்க்கே. (கஉஎ).

பருவங்கூறி வரவுவிலக்கல்.

[மாந்தளிர்மேனியைவரைந்தெய்தாதேந்தலிவ்வாறியங்கலென்றது.]

தள்ளிமணிசந்தமுந்தித்தறுகட்கரிமருப்புத்
தெள்ளிநறவந்திசைதிசைபாயுமலைச்சிலம்பா
வெள்ளிமலையன்னமாலவிடையோன்புலியூர்விளங்கும்
வள்ளிமருங்குல்வருந்தத்துவம்போன்றவனமுலையே. (கஉஅ)

வரைவுடம்படாது மிகுத்துக்கூறல்.

[வரைவுடம்படா வாணுதற்றோழிக்கு
விரைமலர்த்தாரோன் மிகுத்துரைத்தது.]

மாடஞ்செய்பொன்னகரும்நிகரில்லையிம்மாதர்க்கென்னப்
பீடஞ்செய்தாமரையோன்பெற்றபிள்ளையையுள்ளவரைக்
கீடஞ்செய்தென்பிறப்புக்கெடத்தில்லைநின்றோன்கயிலைக்
கூடஞ்செய்சாரற்கொடிச்சியென்றேநின்றுகூறுவதே. ().

உண்மைகூறி வரைவுகடாதல்.

[கல்வரைநாட னில்லதுரைப்ப ஆங்கவளுண்மை
பாங்கி பகர்ந்தது.]

வேய்தந்தவெண்முத்தஞ்சிந்துபைங்கார்வரைமீன்பரப்பிச்
சேய்தந்தவானகமானுஞ்சிலம்பதன்சேவடிக்கே
யாய்தந்தவன்புதந்தாட்கொண்டவம்பலவன்மலையிற்
றாய்தந்தைகானவரேனலெங்காவலித்தாழ்வரையே. (௧௩௦)

வருத்தங்கூறி வரைவுகடாதல்.

[கனங்குழைமுகத்தவன் மனங்குழைவுணர்த்தி
நிரைவளைத்தோழி வரைவுகடாயது.]

மன்னுந்திருவருந்தும்வரையாவிடினீர்வரைவென்
றுன்னுந்தறுகுத்தளர்ந்தொளிவாடுந் திருமம்பரெலாம்
பன்னும்புகழ்ப்பரமன்பரஞ்சோதிசிற்றம்பலத்தான்
பொன்னங்கழல்வழுத்தார்புலனென்னப்புலம்புவனே. ()

தாயச்சங்கூறி வரைவுகடாதல்.

[மடத்தகைமாதர்க் கடுப்பனவறியா வேற்கட்பாங்கி
யேற்கவுரைத்தது.]

பனித்துண்டஞ்சூடும்படர்சடையம்பலவனுலகந்
தனித்துண்டவன்றொழுந்தாளோன்கயிலைப்பயில்சிலம்பா
கனித்தொண்டைவாய்ச்சிகதிர்முலைப்பாரிப்புக்கண்டழிவுற்
றினிக்கண்டிலம்பற்றுச்சிற்றிடைக்கென்றஞ்சுமெம்மனையே. ()

இற்செறிவறிவித்து வரைவுகடாதல்.

[விற்செறி நுதலியை இற்செறி வுரைத்தது.]

ஈவிளையாடநறவிளையோர்நமர்மாலபியற்றும
வேயவிளையாடும்வெற்பாவுற்றுநோக்கியெம்மெல்லியலைப

போய்விளையாடலென்றாளன்னையம்பலத்தான்புரத்திற்
றீவிளையாடநின்றேவிளையாடி திருமலைக்கே. (கரு௩)

தமர் நினைவுரைத்து வரைவுகடாதல்.

[விற்சேறிநுதலியை யிற்செறிவிப்பரென்
றேளிவேலவற்கு வெளியேயுரைத்தது.]

சுற்றுஞ்சடைகற்றைச்சிற்றம்பலவற்றொழாதுதொலசீர்
கற்றுமறியலரிற்சிலம்பாவிடைநைவதுகண்
டெற்றுநதிரையின்னமிர்தையிளித்தமரிற்செறிபபார்
மற்றுஞ்சிலபலசீறூர்பகர்பெருவார்த்தைகளே (கருச)

எதிர்கோள்கூறி வரைவுகடாதல்.

[ஏந்திழைத்தோழி யேந்தலைமுன்னிக் கடியாமாறு நொடிகென்றது.]

வழியுமதுவன்னையென்னின்மகிழுமவநதைநைதயுநின்
மொழியின்வழிநிற்குஞ்சுற்றமுன்னேவயமம்பலத்துக்
குழியுமபரேத்துமெநகூததன்குற்றாலமுற்றும்மறியக்
கெழியும்மவேபலைத்தோளபலவென்ஞேகிளக்கின்றதே. ()

ஏறுகோள்கூறி வரைவுகடாதல்.

[என்னையர்துணி வின்னதென்றது.]

படையார்கருநகண்ணிவண்ணபயோதரபபாரமுநுண்
ணிடையார்மெலிவுநகண்டண்டாகர்முலலைவேலியெமமூர்
விடையார்மருப்புத்திருத்திவிட்டார்வியன்றென்புலியூ
ருடையார்கடவிவருவதுபோலுமுருவினதே. (கருசு)

அயலுரையுரைத்து வரைவுகடாதல்.

[கயல்புரை கண்ணியை யயலுரை யுரைத்தது.]

உருப்பனையன்னகைக்குன்றொன்றுரித்துரவூரெரித்த
நெருப்பனையம்பலத்தாதியையும்பர்சென்றேத்திநிற்குந
திருப்பனையூரனையாளைப்பொன்னாளைப்புனைதல்செப்பிற்
பொருப்பனைமுன்னின்றென்னோவினையேன்யான்புகல்வதுவே. ()

தினைமுதிர்வுரைத்து வரைவுகடாதல்.

[ஏனல்விளையாட் டினியில்லையென
யானற்றோழி மடந்தைக்குரைத்தது.]

மாதிடங்கொண்டம்பலத்துநின்றோன்வடவான்கயிலைப்[ன்று
போதிடங்கொண்டபொன்வேங்கைதினைப்புனங்கொய்கவெ
தாதிடங்கொண்டுபொன்விசித்தன்களவாயசொரியநின்று
சோதிடங்கொண்டிதெமமைக்கெடுவித்ததுதூமொழியே. ()

பகல்வரல்விலக்கி வரைவுகடாதல்.

[அகல்வரை நாடனைப் பகல்வரலென்றது.]

வடிவார்வயற்றில்லையோன்மலயத்துநின்றும்வருதேன்
கடிவார்களிவண்டுநின்றலர்தூற்றப்பெருங்கணியார்
நொடிவார்நமக்கினிநோதகயானுமகெனனுரைக்கேன்
றடிவார்தினையெமாகாவேமபெருமவித்தண்புனமே. (க௩௯)

தினையொடுவெறுத்து வரைவுகடாதல்.

[தண்டினைத்தோடு தளர்வுற்றுப்
பண்டுனைமொழிப் பாங்கிபகர்ந்தது.]

நினைவித்துத்தனையென்னெஞ்சத்திருநதம்பலத்துநின்று
புனைவித்தவீசன்பொதியின்மலைப்பொருப்பன்விருபபிற்
றினைவித்திககாத்துசசிறநதுநின்றேமுக்குச்சென்றுசென்று
விளைவித்திககாத்துவிளைவுண்டதாகிவிளைநததுவே. (கசO)

வேங்கையொடுவெறுத்து வரைவுகடாதல்.

[நீங்கு கவினி நெடுந்தகையென
வேங்கைமேல்வைத்து விளம்பியது.]

கனைகடற்செயதநஞ்சுண்டுகண்டாாககமபலத்தமிழ்தாய்
வினைகெடச்செயதவன்விணடோயகயிலைமயிலனையாய
நனைகெடசசெயதனமாயினமைககெடசசெயதிடுவான்
றினைகெடசசெயதிடுமாறுமுண்டோவித்திருககணிவே. ()

இரக்கமுற்று வரைவுகடாதல்.

[செழுமலை நாடற்குக் கழுமலுற் றிரங்கியது.]

வழுவாவியலெமமலையர்விதைதபபமற்றியாமவளர்த்த
கொழுவார்திணையின்குழாஙகளெலலாமெஙகுழாமவணங்குஞ்
செழுவார்கழற்றிலலைச்சிற்றமபலவரைசசென்றுநின்று
தொழுவாவினைநிற்கிலேநிறபதாவதித்தொலபுனத்தே. ()

கொய்தமைகூறி வரைவுகடாதல்

[நீடிநும்புனத்தினி யாடேமென்று
வாடைவுதோன்ற வுரைசெய்தது.]

பொருப்பாக்கியாமொன்றுமாடடேமபுகலபபுகலெமக்காம
விருபபர்ககியாவர்க்குமேலர்ககுமேல்வருமூரெரிதத
நெருப்பாக்குநீடமபலவருக்கன்பர்குலநிலததுக
கருப்பற்றுவிட்டெனககொயதற்றதின்றிக்கடிபபுனமே. ()

பிரிவருமைகூறி வரைவுகடாதல்.

[மறைப்புறக் கிளவியிற் சிறைப்புறத் துரைத்தது.]

பரிவுசெய் தாண்டம் பலத்துப் பயில்வோன் பரங்குன்றின்வா
யருவிசெய் தாழ்புனத் தைவனங் கொய்யவு மிவ்வனத்தே
பிரிவுசெய் தாலரிதே கொள்கைபே யொடுமென்னு மன்பெற்றி
யிருவிசெய் தாளின்றிருந்தின்று காட்டுமிளங்கிளியே. (கசச)

மயிலொடுகூறி வரைவுகடாதல்.

[நீங்கரும் புனம்விடு நீள்பெருந் துயரம்
பாங்கி பகர்ந்து பருவரலுற்றது.]

கணியார் கருத்தின்று முற்றிற்றி யாஞ்செல்துங் கார்ப்புனமே
மணியார் பொழில்காண் மறத்தி ராகண ஊர்மன்னு மம்பலத்தோ
னணியார் கயிலை மயில்காள் யிலவேவ லொருவா வந்தாற்
றுணியாதன துணிந்தாரென னுநீர் மைகளசொல் லுமினே. ()

வறும்புனங்கண்டு வருந்தல்.

[மென்புனம்விடுத்து மெல்லியல்செல்ல
மின்போலிவேலோன் மெலிவுற்றது.]

பொதுவினிற் றீர்த்தெ தன்னை யாண்டோன் புலியூரான்பொருப்பே
யிதுவெனி லென்னின் றிருக்கின்றவா றெம்மிரும்பொழிலே
யெதுநுமக் கெய்தியதென் னுற்றனிர் றைபீண் டருவி
மதுவினிற் கைப்புவைத் தாலொத்தவா மற்றிவ் வான்புனமே.

பதிநோக்கி வருந்தல்.

[மதிநுதலரிவை பதிபுகலரிதென
மதிநனிகலங்கிப் பதிமிசைவாடியது.]

ஆனந்தமாககடலாடுசிற்றம்பலமன்னபொன்னின்
றேனுந்துமாமலைசசீறூரிதுசெயயலாவதிலலை
வானுந்துமாமதிவேண்டியழுமழுபபோலுமன்றே
நானுந்தளர்ந்தனளியுந்தளர்ந்தனைநன்னெஞ்சமே. (கசஎ)

கச. இரவுக்குறி.

இது முபபத்துமூன்று துறையுடைததது. அவை வருமாறு:—

[1]இரவுககுறி வேண்ட [2]லாற்றருமை கூற
[3]னின்றுநெஞ் சுடைத [4]னிலைகண்டு நோத
[5]லுடகோள விளுத [6]லுடகொண்டு வினுதல
[7]குறியிடங கூறல [8]குறியேற் பித்த
[9]லிரவர வுரைதத [10]லேதங கூறல
[11]குறைநேர்த வோடு [12]குறைநயப புரைத்தன்
[13]மயின்மே லிசைத்து வரவுணர்ந் துரைத்த
[14]ருயதுயி லறித [15]றலைவி துயி லெடுதத
[16]லிடத்துயத்து நீங்க [17]றளாவகன் றுரைதத்ன்
[18]மருங்கணைத வோடு [19]முகங்கண்டு மகிழ்தல
[20]பளளியிடத துயததல [21]பளளியிடத் துய்த்து
வரைவு கடாவி வரவு விலக்கல்
[22]வரைவு டடிபடா தாற்று துரைத்த
[23]லதரிடைச செலவிற் கிரககங கூற
[24]லிருளற நிலவு வெளிப்பட வருந்தல
[25]வேற்றுக குறிகூறல [26]கடலிடை வைதத்த
துயரறிவிதத [27]ருேழியு மின்றித
தானே கிடந்து தனிமையுற ருற்றுங
காம மிக்க கழிபடா கிளவி
[28]காபபுச சிறைமிகக கையறு கிளவி

[29]யாறுபாராத துற்ற வச்சக கிளவி
[30]தன்னுடைகையா றெயதிடு கிளவி
[31]நிலைசண் டுரைதத [32]னெடுஙகடர் சேர்த்த
[33]லவரறி விததலோ டாறைம் மூன்று
மிரவுக குறியிவை யென்றிசி னோரே.

இரவுக்குறி வேண்டல்.

[நள்ளிருட்குறியை வள்ளலினைநது
வீந்துமென்குழலைப் பாங்கிக்குரைத்தது.]

மருநதுநமமலலற்பிறவிபபிணிக்கமபலத்தமிர்தா
யிருநதனாகுன்றினின்றேங்குமருவிசென்றோர்திகழப்
பொருநதினமேகமபுதைநதிருடுஙகுமபுனையிறுமபின்
விருநதினன்யானுஙகளசீறூரதனுககுவெளளவனேயே.(கச அ)

வழியருமைகூறி மறுத்தல்.

[இரவரலேந்தல் கருதியுரைப்பப் பருவரற்பாங்கியருமையுரைத்தது.]

விசுமபினுக்கேணிநெறியன்னசின்னெறிமேன்மழைதூங
கசுமபினிற்றுன்னியளைநுழைநதாலொக்குமையமெய்யே
யிசுமபினிற்சிநதைககுமேறற்கரிதெழிலமபலததுப
பசுமபனிக்கோடுமிலைநதானமலயததேமவாழ்பதியே.(கசகூ)

நின்று நெஞ்சுடைதல்.

[பாங்கிவிலங்கப் பருவரைநாட னீங்கிவிலங்காது நெஞ்சுடைந்தது.]

மாற்றேனெனவநதகாலனையோலமிடவடர்த்த
கோற்றேன்குளிர்தில்லைக்கூததன்கொடுஙகுன்றினீள்குடுமி
மேற்றேன்விருமபுமுடவனைப்போலமெலியுநெஞ்சே
யாற்றேனரியவரிவைக்குநீவைத்தவன்பினுக்கே. (கரு௦)

இரவுக்குறிநேர்தல்.

[தடவரைநாடன் றளர்வுதீர மடநடைப்பாங்கி வதுத்துரைத்தது.]

கூளிநிரைக்கநின்றம்பலத்தாடிகுரைகழற்கீழ்த்
தூளிநிரைத்தசுடர்முடியோயிவடோணசையா
லாளிநிரைத்தடலானைகடேருமிரவில்வந்து
மீளியுரைத்திவினையேனுரைப்பதென்மெல்லியற்கே. (௧௫௧)

உட்கோள் வினாதல்.

[நெறிவிலக்குற்றவ னுறுதுயர்நோக்கி
யாங்கோதைசூழல் பாங்கிபகர்ந்தது.]

வரையன்றொருகாலிருகாலவளையநிமிர்த்துவட்கார்
நிரையன்றழலெழவெய்துநின்றோன்றில்லையன்னநின்னூர்
விரையென்னமென்னிழலென்னவெறியுறுதாதிவர்போ
துரையென்னவோசிலம்பாநலம்பாவியொளிரவனவே (௧௫௨)

உட்கொண்டு வினாதல்.

[தன்னைவினவத் தானவள்குறிப்பறிந்
தென்னைநின்னூட்டியலணியென்றது.]

செம்மலராயிரந்தூய்க்கருமாறிருக்கண்ணணியு
மொய்ம்மலரீர்ங்கழலம்பலத்தோன்மன்னுதென்மலயத்
தெம்மலர்சூடிநின்றெச்சாந்தணிந்தென்னநன்னிழல்வா
யம்மலர்வாட்கணல்லாயெல்லிவாயதுமாறுவதே. (௧௫௩)

குறியிடங் கூறல்.

[இரவுக்குறியிவ ளென்றுபாங்கி
அரவக்கழலவற் கறியவுரைத்தது.]

பனைவளர்கைம்மாப்படாத்தம்பலத்தான்பாதம்விண்ணோ
புனைவளர்சாரற்பொதியின்மலைப்பொலிசந்தணிந்து
சுனைவளர்காவிகள்சூடிப்பைந்தோகைதுயில்பயிலுஞ்
சினைவளர்வேங்கைகள்யாங்கணின்றாடுஞ்செழும்பொழிலே.

இரவுக்குறி யேற்பித்தல்.

[ஆரவக்கழலவ னாற்றனென இரவுக்குறி யேற்பித்தது.]

மலவன்குரம்பையைமாற்றியம்மான்முதலவானகப்பாற்
செலவன்பாக்கோககுஞ்சிவன்றில்லைக்கானலிற்சீர்ப்பெடை
டலவன்பயில்வதுகண்டஞர்கூர்ந்தயில்வேலுரவோன் [யோ
செலவந்திவாய்க்கண்டனனென்னதாங்கொன்மனஞ்சேர்துயிலே. ()

இரவரவுரைத்தல்.

[தூவரு குழலிக் கிரவர வுரைத்தது.]

மோட்டங்கதிர்முலைப்பங்குடைத்தில்லைமுன்னோன்கழற்கே
கோட்டந்தருநங்குருமுடிவெற்பன்மழைக்குழுமி
நாட்டம்புதைத்தன்னநள்ளிருணகநடுங்கச்சிங்கம்
வேட்டந்திரிசரிவாயவருவான்சொல்லுமெல்லியலே (௧௫௬)

ஏதங்கூறி மறுத்தல்.

[இழுக்கம்பெரி திரவரினென அழுக்கமெய்தி யரிவையுரைத்தது.]

செழுங்கார்முழவதிர்சிற்றம்பலத்துப்பெருந்திருமால்
கொழுங்கான்மலரிடக்கூத்தயர்வோன்கழலேத்தலர்போன்
முழங்காரரிமுரண்வாரணவேட்டைசெய்மொய்யிருள்வாய்
வழங்காவதரின்வழங்கென்றுமோவின்றெம்வள்ளலையே. ()

குறை நேர்தல்.

[அலைவேலண்ண னிலைமைகேட்டுக்
கோலவேற்கண்ணி குறைநயந்தது.]

ஓஙகுமொருவிடமுண்டமபலததுமபருயயவன்று
தாஙகுமொருவன்றடவரைவாயததழஙகுமமருவி
வீஙகுஞ்சுனைபபுனல்வீழ்நதன்றழுஙகபபிடிததெடுத்து
வாஙகுமவர்க்கறியேன்சிறியேன்சொலலுமவாசகமே (கருஅ)

குறைநேர்ந்தமைகூறல்.

[துறைநயந்தன னெறிதுழலியென
எறிவேலண்ணற் கறியவுரைத்தது.]

ஏனற்பசுஙகதிரென்றாழ்ககழியவெழிலியுன்னிக்
கானக்குறவர்களகம்பலைசெய்யுமவமபார்சிலம்பா
யானிறறையாமததுநின்னருண்மேனிற்கலுற்றுச்சென்றேன்
றேனக்ககொன்றையன்றிலலையுறாசெலலுஞ்செலவலகளே.

வரவுணர்ந் துரைத்தல்.

[வளமயிலெடுப்ப விளமயிற்பாங்கி
சேநவேலண்ணல் வரவுரைத்தது.]

முன்னுமொருவரிருமபொழினமூன்றற்குமுற்றுமிற்றூற்
பின்னுமொருவாசிற்றமபலத்தார்தருமபேரருளபோற்
றுன்னுமொரின்பமென்றேகைதந்தோகைககுச்சொல்லுவபோன்
மன்னுமரவத்தவாயததுயிலபெருமயிலினமே. (கசு௦)

தாய் துயிலறிதல்.

[ஊசன்மிசைவைந் தோள்ளமளியிற் றயதுதுயி றனறிந்தது.]

கூடாரரணெரிகூடக்கொடுஞ்சிலைகொண்டவண்டன்
சேடார்மதின்மல்லற்றில்லையன்னாய்சிறுகட்பெருவெண்
கோடார்கரிகுருமாமணிபூசலைக்கோப்பழித்துத்
தோடாரமதுமலர்நாகத்தைநூக்குநஞ்சூழ்பொழிற்கே. ()

துயிலெடுத்துச் சேறல்.

[தாய்துயிலறிந் தாய்தருபவனீ மெல்லியற்குச் சொல்லியது.]

விண்ணுக்குமேலவியன்பாதலக்கீழ்விரிநீருடுத்த
மண்ணுக்குநாப்பணயநதுநின்றதில்லைநின்றோனமிடற்றின்
வண்ணக்குவளைமலர்கின்றனசினவாண்மிளிர்நின்
கண்ணுக்குமேற்கண்டுகாண்வண்டுவாழுங்கருங்குழலே. ()

இடத்துய்த்து நீங்கல்.

[மைத்தடங்கண்ணியை யுய்த்திடத்தோநுபா
னீங்கலுற்ற பாங்கிபகர்ந்தது.]

நந்தீவரமென்னுநாரணனுண்மலர்க்கண்ணிற்கெஃகந்
தந்தீவரன்புலியூரனையாயதடங்கண்கடந்த
விந்தீவரமிவைகாணின்னிருளசோகுழறகெழிலசோ
சந்தீவரமுறியும்வெறிவீயுந்தருகுவனே. (கசுரு)

தளர்வகன்றுரைத்தல்.

[வடுவகிர்னைய வரிநெடுங்கண்ணியைத்
தடுவரியன்போடு தளர்வகன்றுரைத்தது.]

காமரைவெனறகண்ணோன்றில்லைப்பலகதிரோனடைத்த
தாமரையில்லினிதழ்க்கதவந்திறந்தோதமியே
பாமரைமேகலைபற்றிச்சிலம்பொதுக்கிப்பையவே
நாமரையாமத்தென்னோவந்துவைகிநயந்ததுவே. (கசுசு)

மருங்கணைதல்.

[அன்புமிகுதியி னளவளாயவளைப்
பொன்புனைவேலோன் புகழ்ந்துரைத்தது.]

அகிலின்புகைவிமமியாய்மலர்வேயந்தஞ்சனமெழுதத்
தகிலுந்தனிவடமபூட்டததகாளசங்கரன்புலியூ
ரிகலுமவரிற்றளருமிததேமபலிடைஞெமியப
புகிலுமிகவிஙஙனேயிறுமாக்குமபுணர்முலையே. (கசுரு).

முகங்கண்டு மகிழ்தல்.

[முகையவிழ்குழலி முகமதிகண்டு
திகழ்வேலண்ணன் மகிழ்வுற்றது.]

அழுநதேனரகத்தியானென்றிருபபவநதாண்டுகொண்ட
செழுநதேன்றிகழ்பொழிற்றில்லைப்புறவிற்செறுவகத்த [ண்
கொழுந்தேன்மலர்வாயக்குமுதமிவளயான்குரூஉச்சுடர்கொ
டெழுநதாஙகதுமலர்ததுமமுயாவானததிளமதியே. (கசுசு).

பள்ளியிடத் துய்த்தல்.

[பிரிவதுகருதிய பெருவரைநாட
னொள்ளிழைப்பாங்கியோடு பள்ளிகொள்கென்றது.]

சுருமபுறுநீலஙகொய்யற்றமிநின்றுதுயிலபயின்மோ
வருமபெறற்றோழியொடாயத்துநாபபணமரரொனனா
ரிருமபுறுமாமதிலபொன்னிஞசிவெள்ளிபபுரிசையன்றோர்
துரும்புறச்செற்றகொற்றதெமபிரான்றில்லைச்சூழ்பொழிற்கே.

வரவு விலக்கல்.

[தெய்வமன்றலைத் திருந்தமளிசேர்த்தி
மைவரைநாடனை வரவுவிலக்கியது.]

நற்பகற்சோமனெரிதருநாட்டத்தன்றில்லையன்ன
விற்பகைத்தோங்குமபுருவத்திவளின்மெய்யேயெளிதே
வெற்பகச்சோலையின்வேய்வளர்தீச்சென்றுவிண்ணினின்ற
கற்பகச்சோலைகதுவுங்கன்னாடவிகக்கலலதரே. (கசுஅ)

ஆற்றாதுரைத்தல்.

[வரைவுகடாய வாணுதற்றோழிக் கருவரைநாடனாற்றாதுரைத்தது.]

பைவாயரவரையம்பலத்தெம்பரன்பைங்கயிலைச் [பை
செவ்வாயகக்கருங்கட்பெரும்பணைத்தோட்சிற்றிடைக்கொடி
மொய்வார்கமலத்துமுற்றிழையின்றென்முன்னைத்தவத்தா
லிவ்வாறிருக்குமென்றேநிற்பதென்றுமென்னின்னுயிரே. ()

இரக்கங்கூறி வரைவுகடாதல்.

[அதிர்கழலவ னகன்றவழி யெதிர்வதறியா திரங்கியுரைத்தது.]

பைவாயரவுமறியுமழுவும்பயின்மலர்க்கை
மொய்வார்சடைமுடிமுன்னவனறில்லையின்முன்னினக்காற்
செவ்வாய்கருவயிர்ச்சேர்த்திச்சிறியாளபெருமலர்க்கண்
மைவார்குவளைவிடுமன்னநீண்முத்தமாலைகளே. (கஎ௦)

நிலவு வெளிப்பட வருந்தல்.

[துனிவேலவர்க்குத் தந்தளர்வறியப்
பனிமதிவிளக்கம் பாங்கி பகர்ந்தது.]

நாகந்தொழவெழிலம்பலநண்ணிநடநவில்வோ
னாகமிதுமதியேமதியேநவில்வேற்கையெங்க
ளாகமவரவெதிர்நாங்கொள்ளுநள்ளிருள்வாய்நறவார்
நாகமலிபொழில்வாயெழில்வாய்த்தநின்னுயக்கமே. (கஎக)

அல்லகுறி யறிவித்தல்.

[வல்லியன்னவ ளல்லகுறிப்பா
டறைப்புனற்றுறைவந்தச் சிறைப்புறத்துரைத்தது.]

மின்னங்கலருஞ்சடைமுடியோன்வியன்றில்லையன்ன
என்னங்கலமரலெய்தியதோவெழின்முத்தந்தொத்திப [று
பொன்னங்கலாபுன்னைச் சேக்கையின்வாய்ப்புலம்புற்றுமுற்
மன்னம்புலருமளவுந்துயிலாதழுங்கினவே. (கஎ௨)

கடலிடைவைத்துத் துயரறிவித்தல்.

[எறிகடன்மேல்வைத் திரவருதுயரம்
அறைகழலவற் கறியவுரைத்தது.]

சோத்துன்னடியவென்றோரைக்குழுமித்தொலவானவர்சூழ்ந்
தேத்துமபடிநிற்பவன்றில்லையன்னாளிவடுவள
வார்த்துன்னமிழ்ந்துநதிருவுமதியுமிழந்துவநீ
பேர்த்துமிரைபொழியாயபழிநோக்காயபெருங்கடலே. ()

காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

[தாமமிக்க தாழ்குழலேழை காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.]

மாதுற்றமேனிவரையுறறவிலவிதில்லைநகர்சூழ்
போதுற்றபூம்பொழில்காளகழிகாளெழிறபுள்ளினங்கா
ஏதுற்றழிதியென்னீர்மன்னுமீர்ந்துறைவர்க்கிவளோ
தீதுற்றதென்னுக்கெனநீரிதுவோநன்மைசெப்புமினே. ()

காப்புச்சிறைமிக்க கையறுகிளவி.

[மெய்யுறு காவலிற் கையறு கிளவி.]

இன்னறவார்பொழிற்றில்லைநகரிறைசீர்விழவிற்
பன்னிறமாலைநதொடைகடகலாழ்பல்விளக்கிருளின்

றுன்னறவுய்க்குயிலலோருந்துயிலுறறுறைறவர்மிக்க
கொன்னிறவேலொடுவந்திடின்ஞானிகுறைதருமே. (க௰ரு)

ஆறுபார்த்துற்றவச்சக்கிளவி.

[நாறுவார்குழ லவ்விநோக்கி யாறுபார்த்துற்ற வச்சக்கிளவி.]

தாருறுகொன்றையன்றில்லைச்சடைமுடியோனகயிலை
நீருறுகான்யாறளவிலநீந்திவந்தானினது
போருறுவேலவயபபொஙகுருமஞசுகமஞசிவருஞ
சூருறுசோலையின்வாய்வரற்பாற்றனறுதூஙகிருளே. (க௰சு)

தன்னுட்கையாறெய்திடுகிளவி.

[மின்னுப்புரையு மந்நுண்மருங்கு றன்னுட்கையா றெய்திடுகிளவி.]

விண்டலையாவர்க்குமவேந்தாவண்டில்லைமெலலஙகழிசூழ்
கண்டலையேகரியாகன்னிபபுன்னைககலந்தகளவர்
கண்டிலையேவரக்கங்குலெலலாமஙகுல்வாய்விளக்கு
மண்டலமேபணியாயதமியேற்கொருவாசகமே. (க௰எ)

நிலைகண்டுரைத்தல்.

[நின்னினழிந்தன ளின் மின்னிடை மாதென
வரைவுதோன்ற வுரைசெய்தது.]

பற்றொன்றிலார்பற்றுந்தில்லைப்பரன்பரங்குன்றினின்ற
புறறொன்றரவன்புதலவனெனநீபுகுந்துநின்றான்
மற்றொன்றுமாமலரிட்டுன்னைவாழ்ததிவந்திததலன்றி
மற்றொன்றுசிந்திபபரேலவலலோமஙகைவாழ்வகையே.()

இரவுறுதுயரங் கடலொடுசேர்த்தல்.

[எறிவேற்கண்ணி யிரவுறுதுயரஞ்
சேறிகடலிடைச் சேர்த்தியுரைத்தது.]

தூங்கணைவேலைப்பொடியாயவிழவிழித்தோன்புலியூ
ரோங்கணைமேவிபுரண்டுவிழுந்தெழுந்தோலமிட்டுத்
தீங்கணைந்தோரல்லுந்தெருயகலங்கிச்செறிகடலே
யாங்கணைந்தார்நின்னையுமுளரோசென்றகன்றவரே (கஎஉ)

அலரறிவுறுத்தல்.

[அலைவேலண்ணன் மனமகிழநள் பலராலறியப் பட்டதென்றது.]

அலராயிரந்தந்துவந்தித்துமாலாயிரங்கரத்தா
லலராற்கழலவழிபாடுசெய்தாற்களவில்லொளிக
ளலராவிருக்கும்படைகொடுத்தோன்றில்லையானருள்போன்
றலராய்விளைகின்றதம்பலமைகமிக்கையமெய்யருளே. ()

கரு. ஒருவழித்தணித்தல்.

—o—

இது பதின்மூன்று துறையுடைத்து. அவைவருமாறு:—

[1]அசன்றணைவு கூற [2]லாழியொடு கேட்ட
[3]லாழியொடு புலத்த [4]லன்னமோ டாய்த
[5]லாழிக குறைதத [6]லாழி யிழைத்தல
[7]சுடரொடு புலம்பல [8]பொழுதுகண்டு மயங்கல்
[9]பையு ளெய்தல் [10]பரிவுற் றுரைத்த
[11]லன்னமோ டழிதல [12]வரவுணர்ந் துரைத்தல
[13]வருத்தங் கூறல வருபதின் மூன்றுந்
திருத்திய வொருவழித் திறனா குமமே.

அகன்றணைவு கூறல்.

[வழிவேறு படமன்னும் பழிவேறு படுமென்றது.]

புகழுமபழியுமபெருககிற்பெருகுமபெருகிநின்ற
நிகழுநிகழாநிகழ்ததினலவாலிதுநீநினைபபி
னகழுமதிலுமணிதிலலையோனடிப்போதுசென்னித்த
திகழுமவர்செலலலபோலிலலையாமபழிசின்மொழிககே. ()

கடலொடு வரவுகேட்டல்.

[மணந்தவரொருவழித் தணந்ததற்கிரங்கி
மறிதிரைசேரு மெறிகடற்கியம்பியது.]

ஆரமபரநதுதிரைபொருநீர்முகின்மீன்பரபபிச
சீரமபரததிறறிகழ்நதொளிதோன்றுநதுறைவாசென்றார்
போருமபரிசுபுகன்றனரோபுலியூர்பபுனிதன்
சீரமபர்சுற்றியெற்றிசசிறநதார்க்குஞ்செறிகடலே. (க௮௨)

கடலொடு புலத்தல்.

[செறிவளைச் சின்மொழி யெறிகடற் கியம்பியது.]

பாணிகர்வண்டினமபாடபபைமபொன்றருவெண்கிழிதரு
சேணிகர்காவின்வழஙகுமபுன்னைததுறைச்சேர்ப்பர்திஙகள
வாணிகர்வெளவளைகொணடகன்றாதிறமவாயதிறவாய
பூணிகர்வாளரவன்புலியூர்சுற்றுமபோாககடலே. (க௮௩)

அன்னமோடாய்தல்.

[மின்னிடை மடந்தை யன்னமோ டாய்ந்தது.]

பகன்றாமரைககண்கெடககடநதோன்புலியூர்ப்பழனத
தகன்றாமரையன்னமேவண்ணநீலமணிஅணிநது [யைய

முகன்றாழ்குழைச்செமபொன்முத்தணிபுன்னையின்னும்மு
தகன்றாரகன்றேயொழிவர்கொலவோநமமகன்றுறையே. ()

தேர்வழிநோக்கிக் கடலொடுகூறல்.

[மீன்றேய்துறைவர் மீளுமளவு
மான்றேர்வழியை யழியேலென்றது.]

உளளுமுருகியுரோமஞசிலிரபபவுடையவனுட்
கொளளுமவரிலொரகூடடந்தந்தான்குனிக்குமபுலியூர்
விளளுமபரிசுசென்றாவியன்றேரவழிதூரற்கண்டாய்
புளளுநதிரையுமபொரசசஙகமார்க்குமபொருகடலே. ()

கூடலிழைத்தல்.

[நீடலந் துறையிற் கூட லிழைத்தது.]

ஆழிதிருததும்புலியூருடையானருளினளித்
தாழிதிருத்துமணற்குன்றி னீத்தகன்றார்வருகென்
றாழிதிருததிசசுழிககணக்கோதிநையாமலைய
வாழிதிருததிததரககிற்றியோவுளளமவளளலையே. (௧௮௬).

சுடரொடு புலம்பல்.

[துனைகடலெழுசுடர் துடகடந்தளிப்ப
மணமலிதழலி மனம்புலம்பியது.]

கார்த்தரங்கந்திரைதோணிசுறாககடன்மீனெறிவோர்
போர்ததரஙகநதுறையானுந்துறைவர்தம்போக்குமிக்க
தீர்த்தரங்கன்றிலலைபபலபூமபொழிற்செப்புமவஞசினமு
மார்த்தரஙகஞசெயயுமாலுயயுமாறென்கொலாழ்சுடரே. ()

பொழுதுகண்டு மயங்கல்.

[மயறுமாலை வருவதுகண்டு கயறுக்கண்ணி கவலையுற்றது.]

பகலோன்கரந்தனன்காபபவர்சேயர்பற்றற்றவர்க்குப்
புகலோன்புகுநர்ககுபபோககரியோனெவருமபுகலத்
தகலோன்பயிறிலலைபைமபொழிற்சேக்கைகணோக்கினவா
லகலோஙகிருஙகழிவாய்க்கொழுமீனுண்டவன்னஙகளே. ()

பறவையொடு வருந்தல்.

[செறிபிணிகைம்மிகச் சிற்றிடைப்பேதை
பறவைமேல்வைத்துப் பையுளெய்தியது.]

பொன்னுமணியுமபவளமுமபோன்றுபொலிநதிலஙகி
மின்னுஞ்சடையோன்புலியூரவிரவாதவரினுணணே
யின்னுமறிகிலவாலெனைபாவமிருஙகழிவாய்
மன்னும்பகலேமகிழ்நதிரைதேரும்வண்டானஙகளே(க௮௯)

பங்கயத்தோடு பரிவுற்றுரைத்தல்.

[முருகவிழ் கானலோடு பரிவுற்றது.]

கருஙகழிகாதற்பைஙகானலிற்றில்லையெஙகண்டர்விண்டா
ரொருஙகழிகாதரமூவெயிலசெற்றவொற்றைச்சிலைசூழ்ந
தருஙகழிகாதமகலுமென்றாழென்றலநதுகண்ணீர்
வருஙகழிகாதலவனசஙகளகூடபபுமலாககைககளே. (க௯0)

அன்னமோடழிதல்.

[இன்னகையவ ளிரவருதுயர மன்னத்தோ டழிந்துரைத்தது.]

மூவறழீஇயவருண்முதலோன்றிலலைசசெலவன்முநநீர்
நாவறழீஇயவிநநானிலந்துஞ்சுநயநதவின்பச்

சேவறழீ இச்சென்று தான்றுஞசுமயான்றுயிலாச்செயிரெவ
காவறழீ இயவர்க்கோதாதளியகளியன்னமே. (௧௬௧)

வரவுணர்ந்துரைத்தல்.

[சென்றவர்வரவுணர்ந்து நின்றவணிலைமை
சிறப்புடைப்பாங்கி சிறைப்புறத்துரைத்தது.]

நிலவாவளைநெஞசநெகககுருகுநநெடுஙகண்டுயிலக
கலவாகதிர்முத்தஙகாற்றுமெனககட்டுரைககிலலைத [டா
தொலலோனருளகளிலவாரிற்சென்றூர்சென்றசெல்வல்கண்
மெலவார்மதியேயிதுநின்னையானின்றிரககின்றதே. (௧௬௨)

வருத்தமிகுதி கூறல்.

[நீங்கி யணைந்தவற்குப் பாங்கி பகர்ந்தது.]

வளருஙகறியறியாமநதிதின்றுமமமர்க்கிடமாயத
தளருநதடவரைததண்சிலமபாதனதஙகமெஙகுமம
விளருமவிழுமெழுமவிமமுமெலியும்வெண்மாமதிநின்
றொளிருஞ்சடைமுடியோன்புலியூரன்னவொண்ணுதலே. ()

---

௧௬. உடன்போக்கு.

இஃது ஐமபத்தாறு துறையுடைததது. அவை வருமாறு:—

[1]பருவங கூறல படைத்துமொழி தலவொடு
[2]மருவமர் கோதையை மகடபேச சுரைததல
[3]பொன்னணி வுரைததல [4]பொருளவிலை கூற
[5]லன்னமென் னடையா ளருணமகேட டறித
[6]றளாவறிந் துரைத்த [7]ரூழ்குழ லாட

னுளநினை வுரைதத [8]லுடன்கொண்டு சேறற்
கருமை யுரைத்த [9]லாதரங் கூறன்
[10]மருவிய தடங்கயல வாழா ளென்றல
[11]பொருவரு கற்பின் புணாநல னுரைத்த
[12]றுணிநதமை கூற [13]துணிவு கேட்ட
[14]றுணிவறி வித்த [15]ஒருவலே நாணவிட
[16]றுணிவெடுத் துரைததல [17]கொண்டக லெனவுரைதத
[18]லடிவழி நினைநதுநின றவனுளம வாடல
[19]கொடியிடை யாளைக கொண்டுசென் றுய்த்த
[20]லோமபடுத் துரைததல [21]வழிபபடுத துரைதத
[22]றேமபடு கோதையைத திறலடு வேலோன்
பையககொண் டேகல [23]பயங்கெட வுரைததன்
[24]மையமா கண்ணியை வழியயா வகறற
[25]னெறிவிலக கலலொடு [26]நெறியிடைக் கண்டவா
செறிவெடுத துரைததல [27]சேயிழை யாளுடன்
வழிவிளை யாடல [28]வழியெதிர் வருவோ
ரெழினக ரணிமை யிதுவென வுரைதத
[29]னகர்காட டலலொடு [30]நகரிடைப புககுப
பதிபரி சுரைததல [31]பாஙகியைக கிட்டி
மதிநுத லாளை வளர்ததவள கேட்ட
[32]லறநதொடு நிறற [33]லதுகேட் டழுஙக
[34]திறபபா டுன்னிச செவிலிகவன் றுரைதத
[35]லடிநினைந திரஙக [36]லதுதாயக் குரைத்தன்
[37]மடவரல் போக வாடி யுரைத்தல
[38]கிளிமொழிக் கிரஙகல [39]கிளர்சுடர்ப் பராயத
[40]லளிபெறு பருவததிற் கவளகவன் றுரைத்த
[41]ளுடத் துணித [42]னற்றுய நயநதவர்
கூடக கரையெனக் கொடிக்குறி பார்த்தல

[43]சோதிடங கேட்டல [44]சுவடுகண் டறித
[45]லேதமுற் றவைகண் *டிரஙகி யுரைத்தல்
[46]வேடட மாதரைக கண்டு வினவல
[47]புறவொடு புலத்தல [48]குரவொடு வருநத
[49]திறலருந தவதொடு செலவா நின்ற
மாவிர தியரை வழியிடை வினவல
[50]வேதியர் தம்மை விருமபி வினவல
[51]புணாநதுடன் வருவோரைப பொருநதி வினவன்
[52]மணாநதரு குழலாண் மனனிய நிலையொடு
வேஙகை படடது கண்டு வியத்த
[53]லாஙகவ ரியைபணி யவடகெடுத் துரைத்தன்
[54]மீள வுரைததன [55]மீளா தவளுக
கூழ்முறை யிதுவென வுலகியல புரைத்த
[56]லழுஙகுதாயக குரைதத லைமபதோ டாறு
முழுஙகொலை வேலோ னுடனபோக காகும.

பருவங் கூறல்

[உருவது கண்டவ ளருமை யுரைத்தது.]

ஓராகமிரண்டெழிலாயொளிர்வோன்றிலலையொண்ணுதலங
கராகமபயினறமிழ்தமபொதிநதீர்ஞசுணஙகாடகததின்
பராகஞசிதாநதபயோதரமிபபரிசேபணைதத
விராகஙகண்டாலவளளவேலயிலலையேயெமரெண்ணுவதே.()

மகட்பேச்சுரைத்தல்.

[படைத்துமொழிகிளவியிற் பணிமொழிப்பாங்கி
யடற்கதிர்வேலோற் கறியவுரைத்தது.]

மணியக்கணியுமரனஞசமஞ்சிமறுகிவிண்ணோ
பணியக்கருணைதரும்பரன்றிலலையன்னஞுடறத்துத்

துணியககருதுவதின்றேதுணிதுறைவாநின்பொன்
னணியககருதுகின்றார்பலாமேன்மேலயலவரே. (௧௧௫)

பொன்னணிவுரைத்தல்.

[பலபரிசினுலு மலர்நெடுங்கண்ணியை
நன்னுதற்பாங்கி பொன்னணிவரென்றது.]

பாபபணியோன்றிலலைபபலபூமருவுசிலமோதியைநங்
காபபணிநதார்பொன்னணிவாரினிககமழ்பூநதுறைவ
கோபபணிவான்றோயகொடிமுன்றினினறிவையோகுழுமி
மாபபணிலஙகண்முழஙகதழஙகுமணமுரசே. (௧௧௬);

அருவிலையுரைத்தல்

[பேதையாறிவு பேதைமையுடைத்தென
வாதரத்தோழி யருவிலையுரைத்தது.]

எலுமபாலணியிறையமபலத்தோனெல்லைசெலகுறுவோர்
நலமபாவியமுற்றுநலகிஞஙகலவரைநாடரமம
சிலமபாவடிக்கண்ணிசிற்றிடைகேவிலைசெபபவொட்டார்
கலமபாவியமுலையின்விலையென்னிகருதுவதே. (௧௧௭)

அருமைகேட்டழிதல்.

[பெருமை நாட்டத்தவன் அருமைகேட் டழிந்தது.]

விசுமபுறறதிஙகடகழுமழபபோன்றினிவிமமிவிமமி
யசுமபுறறகண்ணோடலறுயகிடநதரனறிலலையன்னுள
குயமபுற்றரவிடைகூரெயிற்றூறலகுழன்மொழியி
னயமபற்றிநின்றுநடுஙகிதகளாகின்ற நன்னெஞசமே. ( ).

தளர்வறிந்துரைத்தல்.

[தண்டுறைவன் றளர்வறிந்து
கோளாடுநீங்கேனக் குறித்துரைத்தது.]

மைதயங்குந்திரைவாரியைநோக்கிமடலவிழ்பூங் [லைப
கைதையங்கானலைநோக்கிக்கண்ணீர்கொண்டெங்கண்டர்தில்
பொய்தயங்குந்துண்மருங்குனல்லாரையெல்லாம்புலம்பிப்
பைதயங்கும்மரவம்புரையும்மல்குற்பைந்தொடியே. (கககூ)

குறிப்புரைத்தல்.

[நறைக்குழலி குறிப்புரைத்தது]

பாவைவந்தாண்டமைநோக்கித்தனபங்காவண்டிலைமலர்க்
கோவைவந்தாண்டசெவ்வாயக்கருங்கண்ணிகுறிப்பறியேன்
பூவைதந்தாள்பொன்னம்பந்தந்தாளென்னைப்புல்லிக்கொண்டு
பாவைதந்தாள்பைங்கிளியளித்தாளின்றென்பைந்தொடியே.

அருமையுரைத்தல்.

[கானின்கடுமையு மானின் மென்மையும்
பதியின்சேட்சியு மிதுவெனவுரைத்தது.]

மெல்லியல்கொங்கைபெரியமின்னேரிடைமெல்லடிபூக்
கல்லியல்வெம்மைக்கடங்கடுந்தீக்கற்றுவானமெல்லாஞ்
சொல்லியசீர்ச்சுடர்த்திங்களங்கண்ணிதந்தொல்லோன்புலியூ
ரல்லியங்கோதைநல்லாயெல்லைசேய்த்தெம்மகனகரே. ()

ஆதரங்கூறல்.

[அழற்றடம்புரையு மருஞ்சுரமதுவு
நிழற்றடமவட்கு நின்னொடேகென்றது.]

பிணையுங்கலையும்வன்பேய்த்தேரினைப்பெருநீர்நசையா
லணையுமுரம்புநிரம்பியவத்தமுமையமெய்யே
யிணையுமளவுமில்லாவிறையோனுறைதில்லைத்தண்பூம்
பணையுந்தடமுமன்றே நின்னொடேகினெம்பைந்தொடிக்கே.

இறந்துபாடுரைத்தல்.

[கார்த்தடமுங் கயலும் போன்றீர்
வார்த்தடமுலையு மன்னனுமென்றது.]

இங்கயலென்னிப்பணிக்கின்றதேந்தலிணைப்பதில்லாக்
கங்கையஞ்செஞ்சடைக்கண்ணுதலண்ணல்கடிகொடில்லைப்
பங்கயப்பாசடைப்பாய்தடநீயப்படர்தடத்துச்
செங்கயலன்றேகருங்கயற்கண்ணணிதிருநுதலே. (உ0௬)

கற்புநலனுரைத்தல்.

[போய்யோத்தவிடை போக்குத்துணிய
வையத்திடை வழக்குரைத்தது.]

தாயிற்சிறந்தன்றுநாண்டையலாருக்கந்நாண்டகைசால்
வேயிற்சிறந்தமென்றோளிதிண்கற்பின்விழுமிதன்று
கோயிற்சிறந்துசிற்றம்பலத்தாடுமெங்கூத்தப்பிரான்
வாயிற்சிறந்தமதியிற்சிறந்தமதிநுதலே. (௧0௪)

துணிந்தமை கூறல்.

[பொருவேலண்ணல் போக்குத்துணிந்தமை
செருவேற் கண்ணிக்குச் சென்றுசெப்பியது.]

குறப்பாவைநின்குழல்வேங்கையம்போதொடுகோங்கமலரா
நறப்பாடலம்புனைவார்நினைவார்க்கம்பிரான்புலியூர் [ய

மறபபானடுபபதொர் தீவினைவநதிடிற்சென்றுசென்று
பிறபபானடுப்பினுமபின்னுநதுன்னத்தகுமபெற்றியரே. ()

துணிவொடுவினவல்.

[சிலம்பன்றுணிவோடு செல்சுரநினைந்து
கலம்புனைகோம்பர் கலக்கமுற்றது.]

நிழற்றலை தீநெறிநீரிலலைகானகமோரிகதது
மழற்றலைவெமபாற்றெனபரென்னேதிலலையமபலத்தான்
கழற்றலைவைத்துக்கைப்போதுகளகூபபககலலாதவர்போற்
குழற்றலைச்சொலலிசெலலக்குறிபபாகுநஙகொற்றவர்க்கே. ()

போக்கறிவித்தல்.

[போநசுடர்வேலவன் போக்குத்துணிந்தமை
யரிவைக்கவ ளறியவுரைத்தது.]

காயமுமாவியுநீஙகளசிற்றமபலவன்கயிலைச்
சீயமுமாவுமவெரீஇவரலெனபலசெறிதிரைநீர்த்
தேயமுமயாவுமபெறினுஙகொடார்நமரின்னசெப்பிற்
றேயமுநாடுமிலலாச்சுரமபோக்குததுணிவித்தவே. (உ௦எ)

நாணிழந்துவருந்தல்.

[கற்புநாணினு முற்சிறந்தமையிற்
சேணெறிசெல்ல வாணுதறுணிந்தது.]

மற்பாயவிடையோன்மகிழ்புலியூரென்னொடும்வளர்ந்த
பொற்பார்திருநாண்பொருப்பர்விருப்புப்புகுநதுநநதக்
கற்பார்கடுஙகாலகலக்கிப்பறித்தெறியககழிக
விற்பாற்பிறவற்கவேழையர்வாழியெழுமையுமே. (உ௦அ)

துணிவெடுத்துரைத்தல்.

[செல்வமாதர் செல்லத்துணிந்தமை
தொல்வரைநாடற்குத் தோழிசொல்லியது.]

கமபஞசிவநதசலநதரனாகஙகறுதததில்லை
நமபனசிவநகர்நற்றளிரகறசுரமாகுநமபா
வமபஞசியாவம்புகமிகநீண்டரிசிநதுகண்ணாள
செமபஞசியின்மிதிக்கிற்பனைதகுமமலர்சசீறடிககே.(௨௦௯)

குறியிடங்கூறல்.

[மன்னியவிருளிற் றுன்னியகுறியிற்
கொங்கிவர்கொங்கையை நீங்குகொண்டென்றது]

முன்னோன்மணிகண்டமொததவனமபலநதமமுடிதாழ்த
துன்னாதவர்வினைபோற்பரநதோஙகுமென துயிரே
யன்னாளருமபெறலாவியன்னாயருளாசையினாற்
பொன்னார்மணிமகிழ்ப்பூவிழயாமவிழைபொஙகிருளே(௨௧௦)

அடியொடுவழிநினைந்தவனுள்ளம் வாடல்.

[நெறியுறுகுழலியோடு நீங்கத்துணிந்த
உறுசுடர்வேலோ னுள்ளம்வாடியது.]

பனிசசநதிரனொடுபாய்புனலசூடுமபரன்புலியூ
ரனிச்சநதிகழுமஞ்சீறடியாவவழலபழுதத
கனிச்செநதிரளன்னகற்கடமபோநதுகடககுமென்றா
லினிசசந்தமேகலையாட்கென்கொலாமபுகுநதெயதுவதே. ()

கொண்டுசென்றுய்த்தல்.

[வண்டமர் குழலியைக் கண்டுகொள் கென்றது.]

ளைவநதவேலவாசூழ்வரததேர்வருமவளளலுளளங்
தெயவநதருமிருநேகுமுழுதுஞசெழுமிடற்றின் [ன்
மைவநதகோன்றிலலை வாழ்ததார்மனததின் வழுததுநர்போ
மொயவநதவாவிதெளியுநதுயிலுமிமழுதெயிலே. (உகஉ)

ஓம்படுத்துரைத்தல்.

[தேம்படு கோதையை ஓம்படுத்தது.]

பறநதிருநதுமபர்பதைபபபபடருமபுரஙகரபபச்
சிறநதெரியாடிதென்றிலலையன்ஞடிறததுச்சிலம்பா
வறந்திருநதுன்னருளுமபிறிதாயினருமறையின்
றிறநதிரிநதார்கலியுமமுறறுமவற்றுமிசசேணிலததே. ()

வழிப்படுத்துரைத்தல்.

[மதிநுதலியை வழிபடுத்துப் பதிவயிற்பெயரும் பாங்கிபகர்ந்தது.]

ஈண்டொலலையாயமுமௌவையுநீஙகிவலூர்க்கவவை தீர்த்
தாண்டொலலைகண்டிடக்கூடுகுமமைமயெமமைபபிடித்தின்
ருண்டெலலை தீரின்பநதநதவனசிற்றம்பலநிலவு
சேண்டிலலைமாநகர்வாயசசென்றுசேர்கதிருத்தகவே.(உகச)

மெல்லக்கொண்டேகல்.

[பஞ்சின்மெல்லடிப் பணைத்தோளியை
வெஞ்சுரத்திடை மெலிவகற்றியது.]

பேணத்திருததியசீறடிமெலலச்செலபோரவம்
பூணத்திருத்தியபொஙகொளியோன்புலியூர்புரையு
மாணததிருததியவான்பதிசேருமிருமருஙகுங
காணத்திருததியபோலுமுன்னுமன்னுகானஙகளே. (உகரு)

அடலெடுத்துரைத்தல்.

[வரிசிலையவர் வநதவரெனப் புரிதநதழலிக் கருளவனுரைத்தது.]

கொடித்தேர்மறவாகுழாமவெங்கரிநிரைகூடினென்கை
வடிததேரிலஙகெஃகின்வாயக்குதவாயனனுமமபலததோ
ணடித்தேரலரென்னவஞ்சுவனின்னையரென்னின்மன்னுங
கடிததேர்குழன்மஙகைகண்டிடிவவிண்டோயகனவரையே()

அயர்வகற்றல்.

[இன்னல்வெங்கடத் தெறிவேலவ
னன்னமன்னவ ளயர்வகற்றியது.]

முன்னோனருண்முன்னுமுன்னாவினையின்முனகர்துன்னு
மின்னுகைகடறிதிபபேர்ழ்தேகடநதினறுகாண்டுஞ்சென்று
பொன்னாரணிமணிமாளிகைதடதென்புலியூரப்புகழ்வார்
தென்னாவெனவுடையானடமாடுசிற்றமபலமே. (உகஎ)

நெறிவிலக்கிக் கூறல்.

[சுரத்திடைக்கண்டவர் சுடர்த்தழைமாதொடு
சரத்தணிவில்லோய் தங்குகென்றது.]

விடலையுற்றாரிலலைவெமமுனைவேடர்தமியையமென்பூ
மடலையுற்றார்குழலவாடினண்மன்னுசிற்றமபலவற்
கடலையுற்றாரினெறிபபொழிநதாஙகருக்கன்சுருக்கிக்
கடலையுற்றான்கடபபாரிலலையினறிக்கடுஞ்சுரமே. (உகஅ)

கண்டவர் மகிழ்தல்.

[மண்டழற் கடத்துக் கண்டவ நரைத்தது.]

அன்பணைத்தனுசொல்லிப்பின்செல்லுமாடவ நீடவன்றன்
பின்பணைத்தோளிவருமிப்பெருஞ்சுரஞ்செல்வதன்று
பொன்பணைத்தன்னவிறையுறைதில்லைப்பொலிமலர்மே
னன்பணைத்தண்ணறவுண்ணரிபோன்றுளிர்நாடகமே. ()

வழிவிளையாடல்.

[வன்றழற்கடத்து வடிவேலண்ணல்
மின்றங்கிடையொடு விளையாடியது.]

கண்கடம்மாற்பயன்கொண்டனங்கண்டினிக்காரிகைநின்
பண்கடமென்மொழியாரப்பருகவருகவின்னே
விண்கடநாயகன்றில்லையின்மெல்லியல்பங்கனெங்கோன்
றண்கடம்பைத்தடம்போற்கடுங்கானகந்தண்ணெனவே. ()

நகரணிமை கூறல்.

[வண்டமர்குழலியொடு கண்டவனுரைத்தது.]

மின்றங்கிடையொடுநீவியன்றில்லைச்சிற்றம்பலவர்
குன்றங்கடந்துசென்றானின்றுதோன்றுங்குரூஉக்கமலந்
துன்றங்கிடங்குந்துறைதுறைவள்ளைவெள்ளைநகையார்
சென்றங்கடைதடமும்முடைச்சூழ்தருசேணகரே. (உஉக)

நகர் காட்டல்

[கொடுங்கடங்கடந்த குழைமுகமாதர்க்குத்
தடங்கிடங்குசூழ் தன்னகர்காட்டியது.]

மின்போல்கொடிநெடுவானக்கடலுட்டிரைவிரிப்ப
பொன்போற்புரிசைவடவரைகாட்டப்பொலிபுலியூர்
மன்போற்பிறையணிமாளிகைக்குலத்தவாய்மடவாய்
நின்போனடையன்னந்துன்னிமுன்றோன்றுநன்னீணகரே. ()

பதிபரிசுரைத்தல்.

[கண்ணிவர்வளநகர் கண்டுசென்றடைந்து
பண்ணிவர்மொழிக்குப் பதிபரிசுரைத்தது.]

செய்குன் றுவையிவை சீர்மலர் வாவிவி சும்பியங்கி
நைகின்ற திங்களைப் பாறும் பொழிலவை ஞாங்கரெங்கும்
பொய்குன்ற வேதிய ரோதிட முந்திட மிந்திடமு
மெய்குன்ற வார்சிலை யம்பலவற் கிடமோ திழையே. (உஉகூ)

செவிலிதேடல்.

[கவலையுற்ற காதற்றோழியைச் செவிலியுற்றுத் தெரிந்துவினயது.]

மயிலெனப் போந்திள வல்லியி னொல்கி மென்மான் விழித்துக்
குயிலெனப் பேசுமெங் குட்டனெங் குற்றதென் னெஞ்சகத்தே
பயிலெனப் பேர்ந்தறி யாதவன் றில்லைப் பல்பூங்குழலா
யயிலெனப் பேருங்கண் ணாயென்கொ லாமின் றயர்கின்றதே ()

அறத்தொடுநிற்றல்.

[சுடர்க்குழைப்பாங்கி படைத்துமொழிக்கிளவியிற்
சிறப்புடைச்செவிலிக் கறத்தோடுநின்றது.]

ஆளரிக் கும்மரி தாயத் தில்லையா வருக்கும் மெளிதாந்
தாளரிக் குன்றிற்றன் பாவைக்கு மேவித் தழறிகழ்வேற்
கோளரிக் குந்நிக ரானொரொருவர் குரூஉமலர்த்தார்
வாளரிக் கண்ணிகொண் டாளவண் டலாயதெம் வாணுதலே.

கற்புநிலைக்கிரங்கல்

[விற்புரைநுதலி கற்புநிலை கேட்டுக்
கோடாயுள்ள நீடாயழுங்கியது.]

வடுத்தான்வகிர்மலர்கண்ணிகருத்தகன்று நகைகன்முத்தீக்
கெடுத்தான்கெடலிற்றலைலோன்றில்லைப்பன்மலர்கேழ்கிளர
மடுததான்குடைநன்றழுஙகவழுஙகித்தழீஇமகிழ்வுற்
றெடுததாற்கினியனவேயினியாவனவெமமனைக்கே (உஉசு).

கவன்றுரைத்தல்

[அவணிலை நினைந்து செவிலி கவன்றது.]

முறுவலக்காறநதுவநதென்முலைமுழுவித்தழுவிச்
சிறுவலக்காரஙகளசெயதவெலலாமுழுதுஞ்சிதையத
தெறுவலக்காலனைச்செற்றவன்சிற்றம்பலஞ்சிந்தியா
ருறுவலக்கானகநதான்படர்வாணுமொளியிழையே (உஉஎ).

அடிநினைந் திரங்கல்

[வெஞ்சுரமம்மவள் பஞ்சிமெல்லடியுந்
செவிலிநினைந்து கவலையுற்றது.]

தாமேதமக்கொபபுமற்றிலலவர்தில்லைத்தணணணிச்சப
பூமேன்மிதிக்கிற்பதைத்தடிபொஙகுநஙகாயெரியுந
தீமேலயிலபோற்செறிபரற்கானிற்சிலம்படிபா
யாமேநடக்கவருவினையேன்பெற்றவம்மனைக்கே (உஉஅ).

நற்றாய்க்குரைத்தல்.

[முகிழ்முலைமடந்தைக்கு முன்னியதறியத்
திகழ்மனைக்கிழத்திக்குச் செவிலிசெப்பியது.]

தழுவினகையிறைசோரிற்றமியமென்றேதளர்வுற்
றழுவினைசெயயுமையாவஞ்சொற்பேதையறிவுவிண்ணோர்
குழுவினையுயயநஞ்சுண்டமபலத்துக்குனிக்குமபிரான்
செழுவினதாளபணியார்பிணியாலுற்றுதேயவிததே. ().

நற்ருய்வருந்தல்.

[கோடாய் கூற நீடாய் வாடியது.]

யாழியன்மென்மொழிவன்மனபபேதையொரே திலன்பின்
ருேழியைநீதெதன்னேமுன்னே துறநது துன்ஞாகண்முன்னே
வாழியிம்மூதூர்மறுகச்சென்ருளன்றுமாலவணஙக
வாழிதநதானமபலம்பணியாரினருஞ்சுரமே. (உ௬0)

கிளிமொழிக்கிரங்கல்.

[மெய்த்தகைமாது வெஞ்சுரஞ்சேலலத்
தத்தையை நோக்கித் தாய்புலம்பியது.]

கொன்னுனேவேலமபலவற்ருெழாரிற்குன்றஙகொடியோ
ளென்னணஞ்சென்றனளென்னணஞ்சேருமெனவயரா
வென்னனேபோயினளயாண்டையளென்னேபபருநதடமென்
றென்னனேபோக்கன்றிககிள்ளேயென்னுள்ளதைமீர்கின்றதே. ()

சுடரோடிரத்தல்.

[வெஞ்சுரந்தணிக்கெனச் செஞ்சுடரவற்த
வேயமர்தோளி தாயர்பராயது.]

பெற்றேறெடுஙகிளளேவாடமுதுக்குறைபெற்றிமிக்கு
நற்றேன்மொழியழற்கானடநதாண்முகநானஞுகப்
பெற்றேன்பிறவிபெருமற்செய்தோன்றிலலேதேதன்பிறஙகு
மற்றேன்மலரின்மலர்த்திரந்தேன்சுடர்வானவனே. (உ௬உ)

பருவநினேந்து கவறல்.

[முற்ற முலேக்த நற்றய் கவன்றது.]

வைமமலாவாடபடையூரற்குச்செயயுஙகுற்றேவன்மற்றென்
மைம்மலர்வாட்கண்ணிவல்லள்கொல்லாந்தில்லேயான்மலேவாய் [துக்

மொய்ம்மலர்க்காந்தளைப்பாந்தளென்றெண்ணித்துண்ணென்றொளித்
கைம்மலராற்கண்புதைத்துப்பதைக்குமெங்கார்மயிலே. [துக்

நாடத்துணிதல்.

[கோடாய் மடந்தையை நாடத் துணிந்தது.]

வேயினதோளிமெலியலவிண்ணோர் தக்கனவேள்வியின்வாய்
பாயினசீர்த்தியனம்பலத்தானைப்பழித்துமும்மைத் [ப்
தீயினதாற்றலசிரங்கண்ணிழந்து திசைதிசைதாம்
போயினவெல்லையெல்லாம்புக்குநாடுவன்பொன்னினையே. ()

கொடிக்குறிபார்த்தல்.

[நற்றாய் நயந்து சோற்புட் பாரயது.]

பணங்களைஞ்சாலும்பருவரவார்த்தவன்றில்லையன்ன
மணங்கொளஞ்சாயலுமன்னனும்மின்னேவரக்கரைந்தா [மாக்
லுணங்கலஞ்சாதுண்ணலாமொண்ணிணப்பலியோகக்குவன்
குணங்களைஞ்சாற்பொலியுநலசேடடைக்குலக்கொடியே. ()

சோதிடங் கேட்டல்

[சித்தந்தளர்ந்து தேடுங்கோடாய்
உய்த்துணர்வோரை யுரைமினென்றது.]

முன்னுங்கடுவிடமுண்டதெனறில்லைமுன்னோனருளா
லின்னுங்கடியிக்கடிமனைக்கேமற்றியாமயர
மன்னுங்கடிமலர்க்கூந்தலைத்தான்பெறுமாறுமுண்டே
லுன்னுங்கடிதின்றியோதுங்களுன்மறையுத்தமரே. (உநசு)

சுவடுகண்டறிதல்.

[சுவடுபடு கடத்துச் செவிலிகண் டறிந்தது.]

தௌவன்புனற்சென்னியோனம் பலஞ்சிந் தியாரினஞ்சேர்
மூளவன் பரன்முரம்பத்தின் முன்செயவினையேனெடுத்த
வொளவன்படைக்கண்ணிசீறடியிங்கினையுங்குளைப்பக்
களவன்பகட்டுரவோனடியென்றுகருதுவனே. (உ௩எ)

சுவடுகண்டிரங்கல்.

[கடத்திடைக்காரிகை யடித்தலங்கண்டு
மன்னநட்கோடா யின்னலெய்தியது.]

பாலொத்தநீற்றம்பலவன்கழல்பணியார்பிணிவாய்க்
கோலத்தவிசின்மிதிக்கிற்பதைத்தடிகொப்புளகொள்ளுட
வேலொத்தவெம்பரற்கானத்தினின்றோர்விடலைபின்போங்
காலொத்தனவினையேன்பெற்றமாணிழைகான்மலரே. ()

வேட்டமாதரைக்கேட்டல்.

[மென்மலர்கோய்யும் வேட்டமாதரைப்
பின்வருசெவிலி பெற்றிவினவியது.]

பேதைப்பருவம்பின்சென்றதுமுன்றிலைனைப்பிரிந்தா
ஆதைக்கலமரும்வலலியொப்பாண்முத்தன்றிலலையன்னு
ளேதிற்சுரத்தயலானொடின்றேகினளகண்டனையே
போதிற்பொலியுந்தொழிற்புலிப்பற்குரற்பொற்றொடியே. ()

புறவொடுபுலத்தல்.

[காட்டுப் புறவோடு வாட்ட முரைத்தது.]

புயலன்றலர்சடையேறவனறிலலைபொருப்பரசி
பயலன்றனைபபணியாதவர்போன்மிகுபாவஞ்செயதேற
கயலன்றமியனஞ்சொற்றுனைவெஞ்சுரமாதர்சென்று
லியலன்றெனக்கிற்றிலைமறநவாழியெழிறபுறவே. (உ௪0)

குரவொடு வருந்தல்

[தேடிச்சென்ற செவிலித்தாயர்
ஆடந்தரவோடு வாடியுரைத்தது.]

பாயுமவிடையோன்புலியூரனையவென்பாவைமுன்னே
காயுநகடத்திடையாடிக்கடப்பவுநகண்டுநின்று
வாயுநதிறவாயகுழையெழிலவிசவண்டோலுறுதத
நீயுநின்பாவையுநின்றுநிலாவிடுநீளகுரவே. (உசக)

விரதியரை வினவல்.

[வழிவருகின்ற மாவிரதியரை
மொழிமின்களென்று முன்னிமொழிந்தது.]

சுத்தியபொக்கணத்தென்பணிகட்டஙகஞ்சூழ்சடைவெண்
பொத்தியகோலததினீர்புலியூரம்பலவாககுற்ற
பததியர்போலப்பணைத்திறுமாநதபயோதரத்தோர்
பித்திதற்பின்வரமுன்வருமோவொர்பெருந்தகையே (உசஉ)

வேதியரைவினவல்.

[மாதின்பின் வநந்செவிலி வேதியரை விநம்பிவினயது.]

வெதிரேய்காததுமென்றேலேயசுவலவெள்ளைநூலிற்கொண்மூ
வதிரேயமறையினிவவாறுசெலவீர்திலலேயமபலத்துக்
கதிரேயசடையோன்கரமானெனவொருமான்மயிலபோ
லெதிரேவருமேசுரமேவெறுபபவொரேநதலொடே. (உசந.)

புணர்ந்துடன்வருவோரைப்பொருந்திவினவல்.

[புணர்ந்துடன்வநம் புரவலனைநபால்
அணங்கமர்கோதையை யாராய்ந்தது.]

மீண்டாரெனவுவந்தேன்கண்டுநும்மையிம்மேதகவே
பூண்டாரிருவர்முன்போயினரேபுலியூரெனைநின்
றாண்டானருவரையாளியன்னானைக்கண்டேனயலே
தூண்டாவிளக்கனையாயென்னையோவன்னைசொல்லியதே. ()

வியந்துரைத்தல்.

[வேங்கைபட்டதும் பூங்கொடிநிலையும்
நாடாவநங் கோடாய்கூறியது.]

பூங்கயிலாயப்பொருப்பன்றிருப்புலியூரதென்னத்
தீங்கையிலாச்சிறியாணின்றதிவ்விடஞ்சென்றெதிர்ந்த
வேங்கையின்வாயின்வியன்கைம்மடுத்துக்கிடந்தலற
வாங்கையிலாற்பணிகொண்டதுதிண்டிறலாண்டகையே. ()

இயைபெடுத்துரைத்தல்.

[சேயிழையோடு செம்மல்போதர
ஆயிழைபங்கனென் றயிர்த்தேமென்றது.]

மின்றொத்திடுகழனூபுரம்வெள்ளைசெம்பட்டுமின்ன
வொன்றொத்திடவுடையாளொடொன்றாம்புலியூரனென்றே
நன்றொத்தெழிலைத்தொழவுற்றனமென்னதோர்நன்மைதான்
குன்றத்திடைக்கண்டனமன்னைநீசொன்னகொள்கையரே. ()

மீளவுரைத்தல்.

[கடுங்கடங்கடந்தமை கைத்தாய்க் குரைத்து
நடுங்கன்மின்மீண்டு நடமினென்றது.]

மீள்வதுசெல்வதன்றன்னையிவ்வெங்கடத்தக்கடமாக்
கீழ்வதுசெய்தகிழவோனொடுங்கிளர்கெண்டையன்ன
நீள்வதுசெய்தகண்ணாளிந்நெடுஞ்சுரநீந்தியெம்மை
யாள்வதுசெய்தவன்றில்லையினெல்லையணுகுவரே. (உசஎ)

உலகியல் புரைத்தல்.

[செவிலியது கவலைதீர மன்னியவுலகியன் முன்னியுரைத்தது.]

சுரும்பிவர் சந்துந் தொடுகடன் முத்தும் வெண் சங்கு மெங்கும்
விரும்பினர் பாற்சென்று மெய்க்கணி யாம் வியன் கங்கையென்னும்
பெரும்புனல் சூடும் பிரான்சிவன் சிற்றம்பல மனைய
கரும்பன மென்மொழி யாரு மந்நீர்மையர் காணுநர்க்கே. ( )

அழுங்குதாய்க் குரைத்தல்.

[செழும்பணை யணைந்தமை அழுங்குதாயக் குரைத்தது.]

ஆண்டி லெடுத்தவ ராமிவ ரேதாமவ ரல்குவர் போய்த்
தீண்டி லெடுத்தவர் தீவினை தீர்ப்பவன் றில்லையின் வாய்த்
தூண்டி லெடுத்தவ ராறெங் கொடேற்றப் பழம் விழுந்து
பாண்டி லெடுத்தபஃறா மரைகீழும் பழனங்களே. (௨௪௯)

க௭. வரைவுமுடுக்கம்.

இது பதினாறு துறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

[1]வருத்தங் கூற [2]லவன்மறுத் துரைத்த
[3]லுள்ளது கூற [4]லேதங் கூறல்
[5]பகல்வர லென்ற [6]லொழுதிரந் துரைத்தல்
[7]சிறைப்புறங் கூறன் [8]மந்திமேல் வைத்தல்
[9]கண்டுயி லாமை கண்டா ருரைத்தல்
[10]பகலுடம் பட்டாள்போன் றிரவர லென்ற
[11]லிரவுடம்பட் டாள்போன்று பகல்வர லென்ற
[12]லிரவும் பகலும் வரவொழி கென்றல்
[13]காலங் கூறல் [14]கூறுவிக் குற்றல்
[15]செலவு கூறல் [16]பொலிவழி வுரைத்தலென்

நீரெண் கிளவியு மியம்புங் காலை
வாரணி முலையாய் வரைவு முடுக்கம்.

வருத்தமிகுதிகூறி வரைவுகடாதல்.

[இரவுக்குறியிடத் தேந்திழைப்பாங்கி
வரைவுவேண்டுதல் வரவுரைத்தது.]

எழுங்குலைவாழையினின்கனிதின்றிளமந்தியந்தண்
செழுங்குலைவாழைநிழலிற்றுயில்சிலம்பாமுனைமே
லுழுங்கொலைவேற்றிருச்சிற்றம்பலவரையுன்னலர்போ
லழுங்குலைவேலன்னகண்ணிக்கென்னோநின்னருள்வகையே.

பெரும்பான்மைகூறி மறுத்தல்.

[துலம்பரி கொம்பர்க்குச் சிலம்பன் செப்பியது.]

பரமபயன்றன்னடியேனுக்குப்பார்விசும்பூடுருவி
வரம்பயன்மாலறியாத்தில்லைவானவன்வானகஞ்சே
ரரமையர்தம்மிடமோவன்றிவேழத்தினென்புநட்ட
குரம்பையர்தம்மிடமோவிடந்தோன்றுமிக்குன்றிடத்தே.

உள்ளதுகூறி வரைவுகடாதல்.

[இன்மையுரைத்த மன்னனுக்கு
மாழைநோக்கி தோழியுரைத்தது.]

சிறார்கவணவாய்த்தடமணியிற்சிதைபெருந்தேனிழுமென்
றிறாலகழிவுற்றெஞுசிறுகுடிலுந்துமிடமிதெந்தை
யுறாவரையுற்றார்குறவர்பெற்றாளுங்கொடிச்சியும்பர்
பெறாவருளம்பலவன்மலைக்காத்தும்பெரும்புனமே.

ஏதங்கூறி யிரவரவு விலக்கல்.

[இரவருதுயரா மேந்தலுக்கேண்ணிப்
பருவரலெய்திப் பாங்கிபகர்ந்தது.]

கடந்தொறுமவாரணவலசியினுடிப்பலசீயஙகங்கு
விடந்தொறும்பார்க்குமியவொருநீயெழிலவேலின்வந்தாற்
படநதொறுநதீயரவன்னமபலமபணியாரினெம்மைத்
தொடர்நதொறுநதுன்பென்பதேயனபநின்னருடோன்றுவதே

பழிவரவுரைத்துப் பகல்வரவு விலக்கல்.

[ஆங்ஙனமோழுத மடல்வேலன்னணலைப்
பாங்கியைய பகல்வரலேன்றது.]

களிறுற்றசெலலல்களேவயிற்பெண்மரஙகைஞ்ஞெமிர்த்துப்
பிளிறுற்றவானப்பெருவரைநாடபெடைநடையோ
டொளிறுற்றமேனியன் சிற்றமபல நெஞ்சுறா தவர்போல
வெளிறுற்றவான்பழியாமபகல்செயயுமெய்யருளே.(உருச)

தொழுதிரந்து கூறல்.

[இரவரவி னேதமஞ்சிச் சுரிதநதுழந்றேழி சோல்லியது.]

கழிகட்டலைமலைவோன்புலியூர்கருதாதவர்போற்
குழிகடகளிறுவெரீஇயரியாளிகுழீஇவழஙகாக்
கழிகடிரவின்வரலகழலகைதொழுதேயிரநதேன்
பொழிகடபுயலின்மயிலிற்றுவளுமிவளபொருட்டே.(உருரு)

தாயறிவு கூறல்.

[சிறைப்புறத்துச் செம்மல்கேட்ப
வெறிக்குழப்பாங்கி மேல்லியற் தரைத்தது.]

விண்ணுளுசெலவறியாவெறியார்கழலவிழ்சடைத்தீ
வண்ணன்சிவன்றிலலைமலலெழிற்கானலரையிரவி
னண்ணன்மணிநெடுநதேர்வந்ததுண்டாமெனச்சிறிது
கண்ணுஞ்சிவநதன்னையென்னையுநோககினளகார்மயிலே.

மந்திமேல்வைத்து வரைவுகடாதல்.

[வரிவளையை வரைவுகடாவி யரிவைதோழி யுரைபகர்ந்தது.]

வான்றோயபொழிலெழின்மாங்கனிமந்தியின்வாயக்கடுவன்
றேன்றோயத்தருத்திமகிழ்வகண்டாடிருநீண்முடிமேன்
மீன்றோயபுனற்பெண்ணைவைத்துடையாளையுமேனிவைத்தான்
வான்றோயமதிற்றிலலைமாநகர்போலும்வரிவளையே. ()

காவன்மேல்வைத்துக் கண்டுயிலாமை கூறல்.

[நகர் காவலின் மிகுகழி காதல்.]

நறைக்கண்மலிகொன்றையோனின்றுநாடகமாடுதில்லைச்
சிறைக்கண்மலிபுனற்சீர்நகர்காக்குஞ்செவவேலிளைஞா
பறைக்கண்படும்படுந்தோறுமபடாமுலைப்பைந்தொடியாள
கறைக்கண்மலிகதிர்வேற்கணபடாதுகலங்கினவே.

பகலுடம்பட்டாள் போன்றிரவரவு விலக்கல்.

[விரைதந் தாரோ யிரவா லென்றது.]

கலராயினார்நினையாததில்லையம்பலத்தான்கழற்கன்
பிலராயினர்வினைபோலிருணீங்கிமுழங்கிமின்னிப
புலராவிரவும்பொழியாமழையுமபுண்ணின்னுழைவேன்
மலராவருமருந்துமமிலலையோநும வரையிடத்தே. (உருகூ)

இரவுடம்பட்டாள்போன்று பகல் வரவு விலக்கல்.

[இதலடு வேலோய் பகல்வரலென்றது.]

இறவரையுமபாககடவுடபராய்நின்றெழிலியன்னிக்
குறவரையாாகக்குங்குளிர்வரைநாடகொழுமபவள
நிறவரைமேனியன்சிற்றம்பலநெஞசுறுதவாபோ
லுறவரைமேகலையாடகலாமபகலுன்னருளே. (உகூ0)

இரவும்பகலும்வரவு விலக்கல்.

[இரவும் பகலும் வரவொழி கென்றது.]

சுழியாவருபெருநீர்சென்னிவைத்தென்னைத்தன்றொழும்பிற்
கழியாவருளவைததசிற்றமபலவன்கரநதருமான்
விழியாவருமபுரிமென்குழலாடிறததையமெயயே
பழியாம்பகல்வரினீயிரவேதுமபயனிலலையே. (உசுக)

காலங்கூறிவரைவுகடாதல்.

[முந்தியபோதுளைச் சிந்தையில்வைத்து
வரைதருகிளவியிற் றெரியவுரைத்தது.]

மையார்கதலிவனத்துவருக்கைப்பழமவிழ்தே
னெயயாதயின்றிளமநதிகளசோருமிருஞசிலமபா
மெய்யாவரியதெனமபலததான்மதியூர்கொளவெற்பின்
மொயயார்வளரிளவேஙகைபொன்மாலையின்முன்னினவே. ()

கூறுவிக்குற்றல்.

[ஒத்ததோவ்வா துரைத்ததோழி
கோத்தவிழ்கோதையாற் கூறுவிக்குற்றது.]

தேமாம்பொழிற்றிலலைச்சிற்றமபலத்துவிண்ணோரவணஙக
நாமாதரிக்கநடமபயிலவோனைநண்ணுதவரின்
வாமாண்கலைசெலலநின்றூர்கிடநதநமமலலலகண்டாற்
றுமாவறிகிலராயினென்னுஞ்சொலலுநதன்மைகளே. ()

செலவு நினைந்துரைத்தல்.

[பாங்கிநேநங்கப் பணிமொழிமொழிந்து
தேங்கமழ்சிலம்பந்தச் சிறைப்புறக்கிளவி.]

வல்சியினெண்குவ ளாபுற்றகழமலகுமமிருளவாயச்
செல்வரிதன்றுமன்சிற்றம்பலவவரைச்சேரலர்போற்
கொலகரிசீயங்குறுகாவகைபிடிதானிடைச்செல
கலலதரென்வநதவாறென்பவாபெறிற்கார்மயிலே. (உசுச)

பொலிவழிவுரைத்து வரைவுகடாதல்.

[வரைவுவிரும்பு மன்னுயிர்ப்பாங்கி
விரைதருகுழலி மெலிவுரைத்தது.]

வாரிக்களிற்றின்மருப்புகுமுத்தமவரைமகளிர
வேரிக்களிககுமவிழுமலே நாடவிரிதிரையி
னுரிக்களிக்கமாகன்மாச்சடைமுடிநமபாதிலலே
யேரிக்களிககருமஞ்ஞை ஞயிந்நீரமையென்னெயதுவதே. ()

கஅ. வரைபொருட் பிரிதல்.

——(o)——

இது முபபதது மூன்று துறையுடைத்தது. அவை வருமாறு :—

[1]முலைவிலை கூறல [2]வரைவுடம படுத்தல்
[3]வரைபொருட கேகலே யுரையவட கென்ற
[4]ளீகூ றென்றல [5]சொலவா தேகல்
[6]பிரிந்தமை கூற [7]னெஞ்சொடு கூற
[8]னெஞ்சொடு வருநதல [9]வருத்தங்கண் டுறைத்தல்
[10]வற்புறுத் தல்லொடு [11]வன்புறை யழிதல
[12]வாய்மை கூறன் [13]மன்னவன் மெய்யுரை
தேறுது புலமபல [14]காலமறைத் துரைத்த
[15]றூதுவர வுரைத்த [16]றூதுகண் டழுங்கன்
[17]மெலிவு கண்டு செவிலி யுரைத்தன்

[18]மேவிய செவிலி கடடுவைப பிததல
[19]கலக்குற்று நிற்றல [20]கட்டுவித் திகூறல
[21]வேலனை யழைதத [22]லின்ன லெயதல
[23]விலகக நினைதத [24]னிலைமை யுரைத்த
[25]லறத்தொடு நிற்ற [26]லையந தீர்த்த
[27]லவன்வெறி விலககல [28]செவிலிக்குத் தோழி
பறதொடு நிற்ற [29]னற்றாயக்குச் செவிலி
யறதொடு நிற்ற [30]றோவர வுரைததன்
[31]மணமுரசு கேடடு மகிழ்நது ரைதத
[32]லையுறறுக் கலஙக [33]லவனிதி காட்ட
லாறைந துடனே கூறிய மூன்றும்
விரைமலாக குழலாய வரைபொருட பிரிதல.

முலைவிலை கூறல்.

[கோலவேற் கண்ணிக்கு விலையிலை யென்றது.]

குறைவிற்குங்கல்விக்குஞ்செல்விற்குநின்குலத்திற்கும்வந்தோர்
நிறைவிற்குமேதகுநீதிக்குமேற்பினலலானினையி
னிறைவிற்குலாவரையேநதிவண்டிலலையனேழ்பொழிலு
முறைவிற்குலாநுதலாளவிலையோமெயமமையோ துநர்க்கே.

வருமது கூறி வரைவுடம்படுத்தல்.

[தொடுத்தனவிடுத்துத் தோகைதோளெய்
திடுக்கவிரபெரி திரவரினென்றது.]

வடுத்தனநீளவகிர்ககண்ணிவெண்ணித்திலவாணகைக்குத்
தொடுததனநீவிடுதவெதயததுணியென்னைத்தன்றொழுமபி
படுததநனவிளகழலீசர்சிற்றமபலநதாழ்பணியார்க [ற்
கடுத்தனதாமவரிற்பொலலாதிரவினின்றாருளே. (உகூஎ)

வரைபொருட்பிரிவையுரையெனக் கூறல்.

[ஆங்கவள்வயி னீங்கலுற்றவன்
இன்னுயிர்த்தோழிக்கு முன்னிமொழிந்தது.]

குன்றங்கிடையுஙகடநதுமாகூறுநிதிகொணாநது
மின்றஙகிடைதுமமையுமவநதுமேவுவனமபலவருசோ
மன்றஙகிடைமருதேகமபமவாருசியமன்னபொன்னைச்
சென்றஙகிடைகொண்டுவாடாவகைசெபபுதேமொழியே. ()

நீயே கூறென்றல்.

[காய்கதிர்வேலோய் களங்குழையவட்கு
நீயேயுரை நின்செலவென்றது.]

கேழேவரையுமிலலோன்புலியூர்பபயிலகிளளையன்ன
யாழேர்மொழியாளிரவரினுமபகற்சேறியென்று
வாழேனெனவிருககுமவரிககண்ணியைநீவருட்டித்
தாழேனெனவிடைககடசொலலியேகுதனிவளளலே. ()

சொல்லாதேகல்.

[நிரைவளை வாட வுரையா தகன்றது.]

வருட்டிற்றிகைககுமவசிககிற்றுளஙகுமனமகிழ்நது
தெருட்டிற்றெளியலளசெபபுமவகையிலலைசீரருக்கன்
குருட்டிற்புகசசெற்றகோனபுலியூர்குறுகார்மனம்போன்
றிருட்டிற்புரிகுழலாடகெஙஙனேசொலலியேகுவனே. ()

பிரிந்தமை கூறல்.

[தேங்கமழ் குழலிக்குப் பாங்கி பகர்ந்தது.]

நலலாய்நமக்குற்றதென்னென்றுரைககேனமர்தொடுத்த
வெல்லாநிதியுமுடன்விடுபபாணிமையோரிறைஞசு

மல்லார்கழலமுலவண்ணார்வண்டிலலைதொழார்களலவாற்
செலலாவழற்கடமின்றுசென்றூர்நஞசிறநதவரே. (உஎக)

நெஞ்சொடுகூறல்.

[கல்வரைநாடன் சொல்லாதகல
மின்னேளிமறந்த றன்னேளிதளர்ந்தது.]

அருந்துமவிடமணியாமணிகண்டன்மறறண்டர்கெலலா
மருந்துமமிர்தமுமாகுமுன்னேறிலலைவாழ்ததுமவளள
திருந்துஙகடநெறிசெலலுமிவவாறுசிதைககுமென்றூல
வருநதும்மடநெஞசமேயென்னயாமினிவாழ்வகையே. ()

நெஞ்சொடு வருந்தல்.

[வெற்ப னீங்கப் பொற்பு வாடியது.]

ஏர்ப்பின்னைதோண்முன்மணந்தவனேத்தவெழிறிகழுஞ்
சீர்ப்பொன்னைவென்றசெறிகழலோன்றில்லைச்சூழ்பொழில்வாய்க்
கார்ப்புன்னைபொன்னவிழ்முததமணலிற்கலநதகனறூர் [தேம்
தேர்பபின்னைச்சென்றவென்னெஞசென்கொலாமின்றுசெய்கின்ற

வருத்தங்கண்டுரைத்தல்.

[அழலுறுகோதையின் விழுமுறுபேதையை
நீங்கலரேனப் பாங்கி பகர்ந்தது.]

கானமர்குன்றர்செவியுறவாஙகுகணைதுணையா
மானமர்நோக்கியாநோககெனமாநற்றூடைமடக்கும்
வானமர்வெற்பர்வண்டிலலையின்மன்னைவணஙகலர்போற்
றேனமர்சொல்லிசெலவார்செலலலசெலலறிருறுதலே. ()

வழியொழுகி வற்புறுத்தல்.

[சூழிநங் கூந்தலைத் தோழி தெருட்டியது.]

மதுமலர்ச்சோலையுமவாய்மையுமன்புமருவிவெங்கான்
கதுமெனப்போக்குநிதியினருக்குமுன்னிகழ்ந்தா [போ
னொதுமலர்நோக்கமொர்மூன்றுடையோன்றில்லைநோக்கலர்
வீதுமலர்ப்பாவைக்கென்னோ வந்தவாறென்பரேந்திழையே.

வன்புறை யெதிரழிந்திரங்கல்.

[வன்கறைவேலோன் வரைவுநீட
வன்புறையழிந்தவன் மனமழுங்கியது.]

வந்தாயபவரையிலலாமயின்முட்டையிளையமந்தி
பந்தாடிருமபொழிற்பலவரைநாடன்பண்போலினிதே
கொந்தார்நறுங்கொன்றைக கூத்தன்றென்றில்லைதொழார்குழுப்போற்
சிந்தாகுலமுற்றுப்பற்றின்றிநையுந்திருவினர்க்கே. (உஎசு)

வாய்மைகூறிவருத்தந்தணித்தல்.

[வேற்றடங்கண்ணியை யாற்றுவித்தது.]

மொய்யெனபதேயிழைகொண்டவனென்னைததனமொய்கழற்காட்
செய்யென்பதேசெய்தவன்றில்லைசூழ்கடற்சேர்ப்பர்சொல்லும்
பொய்யெனபதேகருத்தாயிற்புரிகுழற்பொற்றொடியாய்
மெய்யென்பதேதுமற்றில்லைகொலாமிவ்வியலிடத்தே. ()

தேறாது புலம்பல்.

[தீதறுகண்ணி தேற்றத்தேறாது போதுறுகுழலி புலம்பியது.]

மன்செய்தமுன்னாண்மொழிவழியேயன்னவாய்மைகண்டு
மென்செயதநெஞ்சுநிறையுநில்லாவெனதின்னுயிரும
பொன்செய்தமேனியன்றில்லையுறாரிற்பொறையரிதா
முன்செய்ததீங்குகொலகாலததுநீர்மைகொலாமொய்குழலே.

காலமறைத்துரைத்தல்.

[காந்தள்கருவுறக் கடவுண்மழைக்கேன்
றேந்திழைப்பாங்கி யினிதியம்பியது.]

கருந்தினையோமபக்கடவுடபராவிநமர்கலிபபச்
சொரிநதனகொண்மூச்சுரநதன்பேரருளாற்றொழுமபிற்
பரிநதெனையாண்டசிற்றமபலத்தான்பரநகுன்றிற்றுன்றி
விரிநதனகாநதளவெருவரல்காரெனவெளவளையே. (உஎக)

தூதுவர வுரைத்தல்.

[ஆங்கோரு தூதுவரப் பாங்கிகன்னி டுரைத்தது.]

வென்றவர்முபபுரஞ்சிற்றமபலத்துணின்றுடும்வெள்ளிக்
குன்றவர்குன்றுவருடரக்கூடினர்நமமகன்று
சென்றவர்தூதுகொலலோவிருநதேமையுஞ்செலவல்செப்பா
நின்றவர்தூதுகொலலோவநதுதோன்றுநிரைவளையே. ()

தூதுகண்டழுங்கல்.

[அயலுற்ற தூதுவரக் கயலுற்றகண்ணி மயலுற்றது.]

வருவனசெலவனதூதுகளேதிலவான்புலியூ
ரொருவனதன்பரினின்பக்கலவிகளுள்ளுருகத
தருவனசெயதெனதாவிகொண்டேகி யென்னெஞ்சிற்றம்மை
யிருவினகாதலரேதுசெய்வானின்றிருக்கின்றதே. (உஅக)

மெலிவுகண்டுசெவிலி கூறல்.

[வண்டமர்புரிகுழ லொண்டொடிமெலிய
வாடாநின்ற கோடாய் கூறியது.]

வேயினமென்றோண்மெலிநதொளிவாடிவிழிபிறிதாய்ப்
பாயினமேகலைபண்டையளலலளபவளச்செவவி

யாயினவிசனமராக்கமரன்சிற்றம்பலத்தான்
சேயினதாட்சியிற்பட்டனளாமித்திருநதிழையே. (உஅஉ)

கட்டுவைப்பித்தல்

[மால்கொண்ட கட்டுக் கால்கொண்டது.]

சுணங்குற்றகொஙகைகளசூதுற்றிலசொற்றெளிவுற்றில
குணஙகுற்றஙகொளளுமபருவமுறுளகுறுகாவசுரர்
நிணஙகுற்றவேற்சிவன்சிற்றமபலநெஞ்சுறுதவர்போ
லணஙகுற்றநோயறிவுற்றுரையாடுமினன்னையரே. (உஅஙு)

கலக்கமுற்று நிற்றல்.

[தெய்வத்திற் றெரியுமென எவ்வத்தின் மெலிவுற்றது.]

மாட்டியன்றேயெமவயிற்பெருநாணினிமாக்குடிமா
சூட்டியன்றேநிற்பதோடியவாறிவளுளளமெலலாஙு [போல்
காட்டியன்றேநின்றதிலலைதொலவோனைக்கலலாதவர்
வாட்டியண்றேர்குழலார்மொழியாதனவாயதிறந்தே.(உஅச)

கட்டுவித்தி கூறல்.

[கட்டுவித்தி விட்டுரைத்தது.]

குயிலிதன்றேயென்னலாஞ்சொலலிகூறன்சிற்றம்பலத்தா
னியலிதன்றேயென்னலாகாவிறைவிறறசேய்கடவு
மயிலிதன்றேகொடிவாரணங்காண்கவன்சூர்தடிநத
வயிலிதன்றேயிதன்றேநெலலிற்றோன்றுமவன்வடிவே. ()

வேலனையழைத்தல்.

[வெறியாடிய வேலனைக்கூஉய்
நெறியார்குழலி தாயர்நின்றது.]

வேலன்புகுநதுவெறியாடுகவெண்மறியறுக்க
காலனபுகுந்தவியககழலவைத்தெழிற்றிலலைநின்ற
மேலன்புகுநதென்கணின்றுனிருநதவெண்காடனைய
பாலன்புகுநதிப்பரிசினினிற்பித்தபண்பினுககே. (உ௮௬)

இன்னலெய்தல்.

[ஆடியவேறியிற் கூடுவதறியாது
நன்னறுங்கோதை யின்னலெய்தியது.]

அயர்நதுமவெறிமறியாவிசெகுததுமவிளாபபயலார்
பெயர்ந்துமொழியாவிடினென்னைபேசுவபேர்ந்திருவ
ருயர்ந்துமபணிநதுமுணரானதமபலமுன்னலரிற்
றுயர்ந்துமபிறிதிறெழியினென்றுதுந்துறைவனுக்கே. ()

வெறிவிலக்குவிக்கநினைதல்.

[அயறநவேறியின் மயறநமேன
விலக்கலுற்ற துலக்கோடிநினைந்தது.]

சென்றார்திருததியசெலலனின்றார்களசிதைபபரென்று
னன்றுவழகிதென்றேறயிறைதிலலைதொழாரினைந்து
மொன்றுமிவடகுமொழிதலகிலலேன்மொழியாதுமுய்யேன்
குன்றார்துறைவாக்குறுவேனுரைபபணிககூாமறையே. ()

அறத்தொடு நிற்றலை யுரைத்தல்.

[வேறித்தலைவேரீஇ வேருவருதோழிக்
கறத்தோடுநின்ற வாயிழையுரைத்தது.]

யாயுந்தெறுகவயலவரேசுகலூர்நகுக
நீயுமுனிகநிகழ்நததுகூறுவலென்னுடைய
வாயுமனமுமபிரியாவிறைதிலலைவாழ்த்துநர்போற்
றாயனினக்குக்கடுஞ்சூடருவன்சுடர்க்குழையே. (உ௮௯)

அறத்தொடுநிற்றல்.

[செய்தவெறியி னெய்துவதறியாது
நிறத்தொடித்தோழிக் கறத்தொடுநின்றது.]

வண்டலுற்றேமெங்கண்வந்தொருதோன்றலவரிவளையீ
ருண்டலுற்றேமென்றுநின்றதொர்போழ்துடையானபுலியூர்
கொண்டலுற்றேறுங்கடலவரவெம்முயிர்கொண்டுதந்து [க்
கண்டலுற்றேர்நின்றசேரிசசென்றானோர்கழலவனே. (௨௯௦)

ஐயந்திரக் கூறல்.

[விலங்குதல்விநம்பு மேததோழி
யலங்கற்குழலிக் கறியவுரைத்தது.]

குடிக்கலர்கூறினுங்கூறாவியன்றில்லைக்கூத்தனதாண்
முடிக்கலராக்குமொய்ப்பூந்துறைவற்குமுரிபுருவ
வடிக்கலர்வேற்கண்ணிவந்தனசென்றுநமயாயறியும்
படிக்கலராமிவையென்னுமறைக்குமபரிசுகளே. (௨௯௧)

வெறிவிலக்கல்.

[அறத்தொடுநின்ற திறத்தினிற்பாங்கி
வெறிவிலக்கிப் பிறிதுரைத்தது.]

விதியுடையாருண்கவேரிவிலக்கலமம்பலத்துப
பதியுடையானபரங்குன்றினிற்பாயபுனலயாமொழுகக
கதியுடையான்கதிர்த்தோணிற்கவேறுகருதுநின்னின்
மதியுடையார்தெய்வமேயிலலைகொலினிவையகத்தே. ()

செவிலிக்குத்தோழியறத்தொடுநிற்றல்.

[சிறப்புடைச் செவிலிக் கறத்தொடு நின்றது.]

மனக்களியாயின்றியான்மகிழ்தூங்கத்தன்வார்கழலக
ளெனக்களியாநிற்குமம்பலத்தோனிருந்தண்கயிலைச

சினக்களியானைகடிந்தாரொருவர்செவ்வாய்ப்பசிய
புனக்கிளியாங்கடியும்மவரைச்சாரற்பொருப்பிடத்தே.(௨௯௨)

நற்றாய்க்குச் செவிலி யறத்தொடுநிற்றல்.

[கற்பினின்வழாமை நிற்பித்தெடுத்தோன்
தலைக்கொடிதாயர்க் கறத்தொடுநின்றது.]

இளையாளிவளையென்சொல்லிப்பரவுதுமீரெயிறு
முளையாவளவின்முதுக்குறைந்தாண்முடிசாய்த்திமையோர்
வளையாவழுத்தாவருதிருச்சிற்றம்பலத்துமன்னன்
றிளையாவருமருவிக்கயிலைப்பயில்செல்வியையே. (௨௯௩)

தேர்வரவு கூறல்.

[மணிநெடுந்தேரோ னணிதினின்வருமென
யாழியன்மொழிக்குத் தோழிசொல்லியது.]

கள்ளினமார்த்துண்ணும்வண்கொன்றையோன்றில்லைக்கார்க்
புள்ளினமார்ப்பப்பொருதிரையார்ப்பப்புலவாகடம [கடல்வாய்ப்
வள்ளினமார்ப்பமதுகரமார்ப்பவலம்புரியின்
வெள்ளினமார்ப்பவரும்பெருந்தேரின்றுமெல்லியலே.

மணமுரசுகேட்டு மகிழ்ந்துரைத்தல்.

[நிலங்காவலர் நீள்மணத்தி னலங்கண்டவர் நயந்துரைத்தது.]

பூரணபொற்குடம்வைக்கமணிமுத்தம்பொன்பொதிந்த
தோரணநீடுகதூரியமார்க்கதொன்மாலையற்குக்
காரணனேரணிகண்ணுதலோன்கடற்றில்லையன்ன
வாரணவும்முலைமன்றலென்றேங்குமணமுரசே. (௨௯௫)

ஐயுற்றுக் கலங்கல்

[நல்லவர்முரசுமற் றல்லவர்முரசெனத்
தேரிவரிதென வரிவைகலங்கியது.]

அடற்களியாவரகுமன்பாககளிபபவன்றன்பவின்பம்
படக்களியாவண்டறைபொழிற்றில்லைப்பரமன்வெற்பிற்
கடக்களியானைகடிநதவர்ககோவனறிநின்றவர்க்கோ
விடக்களியாநமவிழுநகாரார்ககுமவியன்முரசே. (உகூள)

நிதிவரவு கூறு நிற்றல்.

[மகிழ்நருமனத்தொடு வண்புகழ்த்தோழி
திகழ்நிதி மடந்தைக்குத் தெரியவுரைத்தது.]

என்கடைககண்ணினுமயானபிறவேததாவகையிரநகித்
தன்கடைககணவைததணடிலலைசசங்கரனருழ்கயிலைக
கொன்கடைககண்டருமயானைகடிநதார்கொணாநதிறுதநார்
முன்கடைககண்ணிதுகாண்வநதுதோன்றமுழுநிதியே. ()

கக. மணஞ்சிறப்புரைத்தல்.

இஃது ஒன்பது துறையுடைத்து. அவை வருமாறு :—

[1]மணமுரசு கூறன [2]மகிழ்நதுரைத தலலொடு
[3]வழிபாடு கூறல [4]வாழ்ககைநலங கூறல
[5]காதலகட டுரைததல [6]கறபறி விததல
[7]கற்புப பயபபுரைததல [8]காதன் மருவுரைத்தல
[9]கலவி யுரைததல கருதிய வொன்பது
நலமிகு மணமிவை நாடுங காலே.

மணமுரசு கூறல்.

[வரைவுதோன்ற மகிழ்வுறுதோழி
நிரைவளைக்கு நின்றுரைத்தது.]

பிரசநதிகழுமவரைபுரையானையின்பீடழித்தார்
முரசநதிகழுமுருகியநீஙகுமெவாககுன்று
மரசமபலததுநின்றாடுமபிரானருளபெற்றவரிற்
புரைசநதமேகலையாயதுயரதீரபபுகுநதுநின்றே. (உகூகூ)

மகிழ்ந்துரைத்தல்.

[மன்னியகடியிற் பொன்னறுங்கோதையை
நன்னுதற்றோழி தன்னின் மகிழ்ந்தது.]

இருநதுதியென்பயிற்கொணடவனயானெனபபொழுதுமுனனு
மருநதுதிசைமுகன்மாறகரியோனதில்லைவாழ்ததினர்போ
லிருநதுதிவணடனவாலெரிமுனவலஞ்செயதிடடபா
லருநதுதிகாணுமளவுஞசிலமபனருநதழையே. (கூ00)

வழிபாடு கூறல்.

[மணமனைகாண வந்தசெவிலிக்குத்
துணையலர்க்குழலி தோழிசொல்லியது.]

சீரியலாவியுமயாககையுமென்னசசிறநதமையாற்
காரியல்வாடகண்ணியெண்ணலர்கமலஙகலநத
வேரியுஞசநதுமவியநதெனககறபினிறபரனனே
காரியல்கண்டாவண்டில்லைவணஙகுமெஙகாவலரே. (கூ0க)

வாழ்க்கைநலங் கூறல்

[மணமனைச்சென்று மகிழ்ந்தசெவிலி
யணிமனைக்கிழத்திக் கதன்சிறப்புரைத்தது.]

தொண்டினமேவுஞ்சுடர்க்கழலோன்றில்லைத்தொன்னகரிற்
கண்டினமேவுமில்நீயவணின்கொழுநன்செழுமென்
றண்டினமேவுதிண்டோளவன்யானவடற்பணிவோள
வண்டினமேவுங்குழலாளயலன்னுமிவ்வயலே. (௧௦௨)

காதல் கட்டுரைத்தல்

[சோதி வேலவன் காதல் கட்டுரைத்தது.]

பொட்டணியானுதல்போயிறும்பொய்போலிடையெனப்பூ
ணிட்டணியான்றவிசின்மலரன்றிமிதிப்பக்கொடான்
மட்டணிவார்குழல்வையான்மலர்வண்டுறுதலஞ்சிக்
கட்டணிவார்சடையோன்றில்லைபோலிதன்காதலனே (௧௦௩)

கற்பறிவித்தல்.

[விற்போலிநுதலி கற்பறிவித்தது.]

தெய்வம்பணிகழலோன்றில்லைச்சிற்றம்பலமனையா
டெய்வம்பணிந்தறியாளென்றுநின்றுதிறைவழங்காத்
தெவ்வம்பணியச்சென்றாலுமன்வந்தன்றிச்சேர்ந்தறியாள்
பௌவம்பணிமணியன்னோர்பரிசின்னபான்மைகளே. (௧௦௪)

கற்புப் பயப்புரைத்தல்.

[கற்புப் பயந்த அற்புத முரைத்தது.]

சிற்பந்திகழ்தருதிண்மதிற்றில்லைச்சிற்றம்பலத்துப்
பொற்பந்தியன்னசடையவன்பூவணமன்னபொன்னின்
கற்பந்திவாய்வடமீனுங்கடக்கும்படிகடந்து
மிற்பந்திவாயன்றிவைகல்செல்லாதவனீர்ங்களிறே. (௧௦௫)

மருவுத லுரைத்தல்.

[இருவர் காதலு மருவுத லுரைத்தது.]

மன்னவன்றெமமுனேமேற்செலலுமாயினுமாலரியே
றன்னவன்றோபுறததலகலசெல்லாதுவரகுணனு
தென்னவனேத்துசிற்றமபலததான்மறறைததேவர்க்கெல்லா
முன்னவன்மூவலன்னுருமரற்றோதெயவமுனனலளே. ()

கலவி யின்பங்கூறல்.

[நன்னுதன்மடநதை தன்னலங்கண்டு
மகிழ்நதூங்குளத்தோ டிதளைகூறியது.]

ஆனநதவெள்ளததழுநதுமொராருயிரீருருக்கொண்
டானநதவெள்ளத்திடைதிளேததாலொகுமமபலஞ்சே
ரானநதவெள்ளத்தறைகழலோனருளபெற்றவரி
னுனநதவெள்ளமவற்றுதுமுற்றுதிவவணிநலமே. (கOஎ)

உO. ஓதற்பிரிவு.

இது நான்குதுறையுடைத்து. அவைவருமாறு:—

1கலவிநலங கூறல 2பிரிவுநினை வுரைத்தல்
3கலக்கங்கண் டுரைததல 4காதலர் தமது
வாயமொழி கூறல வருவன நான்கும
கிமையில கலவி தேருங காலே.

கல்வி நலங்கூறல்.

[கல்விக்ககல்வர் செல்வத்தவரெனச்
செறிதுழற்பாங்கிக் கறிவறிவித்தது.]

சீரளவிலலாததிகழ்தருகலவிச்செமபொன்வரையி
னுரளவிலலாவளவுசெனறுரமபலத்துணின்ற
வோரளவிலலாவொருவனிருங்கழலுன்னினர்போ
லேரளவிலலாவளவினராகுவரேநதிழையே. (கOஅ)

பிரிவுநினைவுரைத்தல்.

[கல்விக்ககல்வர் செல்வத்தவரெனப்
பூங்குழன் மடந்தைக்குப் பாங்கி பகர்ந்தது.]

வீதலுற்றார்தலைமாலையன்றில்லைமிக்கோன்கழற்கே
காதலுற்றார்நன்மைகல்விசெல்விதருமென்பதுகொண்
டோதலுற்றாருற்றுணர்தலுற்றார்செலவன்மல்லழற்கான்
போதலுற்றாரின்புணர்முலையுற்றபுரவலரே. (௩0௯)

கலக்கங்கண்டுரைத்தல்.

[ஓதற்ககல்வர் மேதக்கவரெனப்
பூங்கொடிகலக்கம் பாங்கிகண்டுரைத்தது.]

கற்பாமதிற்றில்லைச்சிற்றம்பலமதுகாதல்செய்த
விற்பாவிலங்கலெங்கோனைவிரும்பலர்போலவன்பா
சொற்பாவிரும்பினரென்னமெல்லோதிசெவிப்புறத்துக்
கொற்பாவிலங்கிலைவேல்குளித்தாங்குக்குறுகியதே. (௩௧0)

வாய்மொழிகூறித் தலைமகள்வருந்தல்.

[தீதறுகல்விக்குச் செல்வன்செல்லுமெனப்
போதுறுகுழலி புலம்பியது.]

பிரியாமையுமுயிரொன்றாவதும்பிரியிற்பெரிதுந்
தரியாமையுமொருங்கேநின்றசாற்றினர்தையன்மெய்யிற்
பிரியாமைசெய்துநின்றோன்றில்லைப்பேரியலூரரன்ன
புரியாமையுமிதுவேயினியென்னுடைப்புகல்வதுவே.

உக. காவற் பிரிவு.

—(௦)—

இஃது இரண்டு துறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

[1]பிரிவறிவித்தல் [2]பிரிவுகேட்டிரங்கல்
வருபவை யிரண்டுமவ் வையங் காவல

பிரிவறிவித்தல்.

[இருநிலங்காவற் கேகுவர்நமரெனப்
பொருசுடர்வேலோன் போக்கறிவித்தது.]

மூப்பானிளையவன்முன்னவன்பின்னவன்முப்புரங்கள
வீப்பானவியன்றில்லையானருளாலவிரிந்தவுலகங்
காப்பான்பிரியக்கருதுகின்றார்நமர்கார்க்கடப்பம்
பூப்பானலமொளிரும்புரிதாழ்குழற்பூங்கொடியே. (௩௧௨)

பிரிவு கேட்டிரங்கல்.

[மன்னவன்பிரிவு நன்னுதலறிந்து
பழங்கணெய்தி யழுங்கல் சென்றது.]

சிறுகட்பெருங்கைத்திண்கோட்டுக்குழைசெவிச்செம்முகமா
தெறுகட்டழியமுன்னுய்யச்செய்தோகருப்புச்சிலையோ [த்
னுறுகட்டழலுடையோனுறையம்பலமுன்னவரிற்
றுறுகட்புரிகுழலாயிதுவோவின்றுசூழ்கின்றதே.

உஉ. பகைதணிவினைப் பிரிவு.

—௦—

இஃது இரண்டுதுறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

[1]பிரிவு கூறல் [2]வருத்தந் தணித்த
லிருபகை தணித்தற் கேக லென்ப.

பிரிவு கூறல்.

[நன்னுபகைதணிப்ப மன்னவன் பிரிவு
நன்னறுங்கோதைக்கு முன்னிமொழிந்தது.]

மிகைதணித் தற்கரி தாமிரு வேந்தர்வெம் போர்மிடைந்த
பகைதணித் தற்குப் படர்தலுற் றார்நமர் பல்பிறவித் [வாய்
தொகைதணித் தற்கென்னை யாண்டுகொண் டோன்றில்லைச் சூழ்பொழில்
முகைதணித் தற்கரி தாம்புரி தாழ்தரு மொய்குழலே. (௩௧௪)

வருத்தந்தணித்தல்.

[மணிப்பூண்மன்னவன் றணப்பதில்லை
அஞ்சல்பொய்யென வஞ்சியைத் தணித்தது]

நெருப்புறு வெண்ணெயு நீருறு முப்புமென் னவிங்ஙனே
பொருப்புறு தோகை புலம்புறல் பொய்யன்பர் போக்குமிக்க
விருப்புறு வோரைவிண் ணோரின் மிகுத்துநண் ணார்கழியத்
திருப்புறு சூலத்தி னோன்றில்லை போலுந் திருநுதலே. (௩௧௫)

---

௨௩. வேந்தற்குற் றுழிப்பிரிவு.

இது பதினாறு துறையுடைத்து. அவைவருமாறு:—
[1]பிரிந்தமை கூறல் [2]பிரிவாற்றாமை
[3]கார்மிசை வைத்தல் [4]காரை நோக்கி
வருந்தி யுரைத்தல் [5]மலர்க்குழ லரிவை
கூதிர்கண்டு கவறல் [6]குளிர்முன் பனிக்கவ
ளைந்து கூறல் [7]நோக்கிப் பின்பனிக்
கிரங்கி யுரைத்தல் [8]இளவேனில் கண்டவ
ளின்ன லெய்த லிதுவவர் குறித்த
பருவ மாமென வரவு கூறல்

[9]பருவமறைத் துரைததன் [10]மறுததுரைததல்லொடு
[11]தேர்வரவு கூறல [12]வினைமுற்றி நினைத
[13]னிலைமைநினைந துரைததன் [14]முகிலொடு கூறல
[15]வரவெடுத் துரைததன் [16]மறவாமை கூறன்
மற்றிவை யீரெட்டு முற்றுழிப பிரிவாம்.

பிரிந்தமை கூறல்.

[விறல்வேந்தர் வெம்முனைக்கட்
டிறல்வேந்தர் செல்வரென்றது.]

போதுகுலாயபுனைமுடிவேநதாதமபோர்முனைமேன்
மாதுகுலாயமென்னோககிசென்றாநமாவண்புலியூர்க்
காதுகுலாயகுழையெழிலோனைககருதலாபோ
லேதுகொலாயவிளைகின்றதின்றென்னாரிடுமதிலே. (௩கசு)

பிரிவாற்றாமை கார்மிசை வைத்தல்.

[வேந்தற்குற்றுழி விறலோன்பிரிய
ஏந்திழைபாங்கிக் கெடுத்துரைத்தது.]

பொன்னிவளைததபுனலசூழ்நிலவிபபொலிபுலியூர்
வன்னிவளைத்தவளாசடையோனைவணஙகலர்போற் [வோ
றுன்னிவளைத்தநக்தோன்றற்குப்பாசறைதோன்றுஙகொ
மின்னிவளைத்துவிரிநீர்கவருமவியன்முகிலே. (௩கஎ)

வானோக்கி வருந்தல்.

[மானோக்கி வடிவுநினைந்தோன் வானோக்கி வருந்தியது.]

கோலித்திகழ்சிறகொனறிஞெடுக்கிபபெடைக்குருகு
பாலிததிருமபனிபார்பபொடுசேவலபயிலிரவின்
மாலித்தனையறியாமறையோனுறையுமபலமே
போலிததிருநுதலாட்கென்னதாஙகொலென்போதரவே. ()

கூதிர்கண்டுகவறல்.

[இருங்கூதி ரெதிர்வுகண்டு கருங்குழலி கவலையுற்றது.]

கருப்பினமேவும்பொழிற்றில்லைமன்னன்கண்ணாரருளால
விருப்பினமேவச்சென்றார்க்குஞ்சென்றலகுங்கொல்வீழ்பனிவாய
நெருப்பினமேய்நெடுமாலெழிற்றோன்றச்சென்றாங்குநின்ற
பொருப்பினமேறித்தமியரைப்பார்க்கும்புயலினமே. (௩௧௯)

முன்பனிக்கு நொந்துரைத்தல்.

[ஆன்றபனிக் காற்றுநலிந் தின்றவளை யேழை நொந்தது.]

சுற்றினவீழ்பனிதூங்கத்துவண்டுதுயர்க்கவென்று
பெற்றவளேயெனைப்பெற்றருள்பெடைசிறகானொடுக்கிப
புற்றிலவாளரவன்றில்லைப்புள்ளினந்தம்பிள்ளைதழீஇ
மற்றினஞ்சூழ்ந்துதுயிலப்பெறுமிம்மயங்கிருளே (௩௨௦)

பின்பனி நினைந் திரங்கல்.

[இரும்பனியி னெதிர்வுகண்டு சுரும்பிவர்குழலி துயரநினைந்தது.]

புரமன்றயரப்பொருப்புவில்லேந்திப்புத்தேளிர்நாப்பட
சிரமன்றயனைச்செற்றோன்றில்லைச்சிற்றம்பலமனையாள
பரமன்றிரும்பனிபாரித்தவாபரந்தெங்குமவையரு
சரமன்றிவானறுமேலொக்குமிக்கதமியருக்கே. (௩௨௧).

இளவேனில்கண் டின்னலெய்தல்.

[இன்னிளவேனில் முன்னுவதுகண்டு
மென்னகைப்பேதை யின்னலெய்தியது.]

வாழும்படியொன்றுங்கண்டிலம்வாழியிம்மாம்பொழிற்றேன்
சூழுமுகச்சுற்றுமாற்றினவாறன்றெண்ணையங்கனிவா

யாழின்மொழிமங்கைபங்கன்சிற்றம்பலமாதரியாத
கூழின்மலிமனம்போன்றிருள்ளாநின்றகோகிலமே. (௩௨௨)

பருவங்காட்டி வற்புறுத்தல்.

[கார்வருமெனக் கலங்குமாதரைத்
தேர்வருமெனத் தெளிவித்தது.]

பூண்பதென்றேகொண்டபாம்பன்புலியூரரன்மிடற்றின
மாண்பதென்றேயெண்ணவானினமலருமணந்தவர்தேர்
காண்பதன்றேயின்றுநாளையிங்கேவரககாமலர்த்தேன்
பாண்பதன்றோகுழலாயெழிலவாய்த்தபனிமுகிலே. (௩௨௩)

பருவமன்றென்று கூறல்.

[காரெனக்கலங்கு மேரெழிற்கண்ணிக்
கிற்றுணைத்தோழி யன்றென்றுமறுத்தது.]

தெளிதரற்காரெனச்சீரனஞ்சிற்றம்பலத்தடியேன
களிதரககாமிடற்றோனடமாடககண்ணார்முழவந
துளிதரற்காரெனவார்த்தனவார்ப்பதொக்குனகுழலபோன்
றளிதரககாந்தளும்பாந்தளைப்பாரித்தலர்ந்தனவே. (௩௨௪)

மறுத்துக்கூறல்.

[பருவமன்றென்று பாங்கிபகர
மருவமர்கோதை மறுத்துரைத்தது.]

தேனறிக்கிலங்குகழலழலவண்ணனசிற்றம்பலத்தெங
கோன்றிக்கிலங்குதிண்டோட்கொண்டற்கண்டனகுழையெழிஞண்
போன்றிக்கடிமலர்க்காந்தளும்போந்தவன்கையனலபோற்
றோன்றிக்கடிமலரும்பொய்யமமையோமெய்யிற்றோன்றுவதே-

தேர்வரவு கூறல்.

[பூங்கொடி மருளப் பாங்கி தேறுநட்டியது.]

திருமாலறியாசசெறிகழற்றிலலைச்சிற்றமபலததெங
கருமாலவிடையுடையோனகண்டமபோற்கொண்டலெண்டி
வருமாலுடன்மனபொருநதறிருநதமணநதவர்தோ [சையும
பொருமாலயிற்கணலலாயின்றுதோன்றுநமபொன்னகாக்கே

வினைமுற்றி நினைதல்.

[பாசறைமுற்றிப் படைப்போர் வேந்தன்
மாசறுபூண்முலை மதிமுக நினைந்தது.]

புயலோஙகலாசடையேற்றவன்சிற்றமபலமபுகழு
மயலோங்கிருஙகளியானைவரகுணன்வெறபின்வைத்த
கயலோஙகிருஞசிலைகொண்டுமன்கோபமுஙகாடடிவருஞ்
செயலோஙகெயிலெரிசெயதபினின்றோ,திருமுகமே. ()

நிலைமை நினைந்து கூறல்.

[போற்றேடிநிலைமை மற்றவனினைந்து
திருந்துதேர்ப்பாகற்கு வருந்துபு புகன்றது.]

சிறபிறறிகழ்சிவன்சிற்றமபலஞ்சென்றுசேர்நதவர்தம
பிறப்பிற்றுனைநதுபெருகுகதோபிறஙகுமமொளியார்
நிறபொற்புரிசைமறுகினிற்றுன்னிமடநடைப்புள
ளிறப்பிற்றுயின்றுமுற்றத்திரைதேருமெழினகர்க்கே. ()

முகிலொடு கூறல்.

[முனைவற்றுற்றுழி வினைமுற்றிவருவோன்
கழுமலெய்திச் செழுமுகிற் குரைத்தது.]

அருநதேரழிநதனமாலதெனறேலமிடுமிமையோர்
மருநதேரணியமபலததோன்மலர்த்தாளவணஙகலர்போற்

றிருநதேரழிநதுபழஙகண்டருஞசெலவிசீறநகாக்கென்
வருநதேரிதன்முன்வழஙகேன் முழஙகேலவளமுகிலே. ()

வரவெடுத் துரைத்தல்.

[வினைமுற்றிய வேந்தன்வரவு
புனையிழைத்தோழி பொற்றொடிக் குரைத்தது].

பணிவாரகுழையெழிலோனறிலலைச்சிற்றமபலமனைய
மணிவாரகுழன்மடமாதேபொலிகநமமன்னர்முனைப
பணிவாரதிறையுமபகைததவர்சின்னமுஙகொண்டுவண்டே
ரணிவாரமுரசினொடாலிககுமாவோடணுகினரே. (௩௩0)

மறவாமை கூறல்.

[பாசறைமுற்றிப் பைந்தொடியோடிருந்து
மாசறுதோழிக்கு வள்ளலுரைத்தது.]

கருஙகுவளைககடிமாமலர்முததஙகலநதிலஙக
நெருஙகுவளைககிளைநீஙகிற்றிலணின்றுநான்முகனே
யொருஙகுவளைககரததானுணராதவனறிலலையொபபாய
மருஙகுவளைததுமன்பாசறைநீடியவைகலுமே. (௩௩௧)

---

௨௪ பொருள்வயிற் பிரிவு.

இஃது இருபது துறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

[1]வாட்டங் கூறல் [2]பிரிவுநினை வுரைத்த
[3]லாற்றாது புலம்ப [4]லாற்றாமை கூற
[5]றிணைபெயர்த் துரைத்தல் [6]பொருத்தமறிந்துரைத்தல்
[7]பிரிநதமை கூறல் [8]பிரிவாற் றாமைபா
னிரவுறு துயரத்திற் கிரங்கி யுரைத்த

பிரிந்தமை கூறல்.

[எதிர்நின்றுபிரியிற் கதிர்நீவாடுநந்
துணர்த்தாதகன்றன் மணித்தேரோனென்றது.]

தென்மாத்திசைவசைதீரத்தில்லைச்சிற்றம்பலத்து
ளென்மாத்தலைகழலவைத்தெரியாடுமிறைதிகழும்
பொன்மாப்புரிசைப்பொழிற்றிருப்பூவணமன்னபொன்னே
வன்மாக்களிற்றொடுசென்றனரின்றுநம்மன்னவரே.(௩௩௮)

இரவுறு துயரத்திற கிரங்கியுரைத்தல்.

[அயிறுநகண்ணியைப் பயிறுநமிரவினுட்
டாங்குவதரிதெனப் பாங்கிபகர்ந்தது.]

ஆழியொன்றீரடியும்மிலன்பாகன்முக்கட்டிலலையோ
னூழியொன்றாதனநான்குமைம்பூதமுமாறொடுங்கு
மேழியன்றாழ்கடலும்மெண்டிசையுந்திரிந்திளைத்து
வாழியன்றோவருகங்கன்பெருந்தோவந்துவைகுவதே (௩௩௯)

இகழ்ச்சிநினைந் தழிதல்.

[உணர்த்தாது பிரிந்தானென மணிந்தாழ்குழலி வாடியது.]

பிரியாரெனவிகழ்ந்தேன்முன்னமயான்பின்னைப்பிரியிற்
றரியாளெனவிகழ்ந்தாரமன்னாதாந்தக்கன்வேள்விமிக்க
வெரியாரெழிலழிக்குமெழிலம்பலத்தோனெவர்க்கு
மரியானருளிலர்போலன்னனவெனையழிவித்தவே (௩௪௦)

உருவு வெளிப்பட்டு நிற்றல்.

[போதுவயிற்பிரிந்த வொளியுறுவேலவன்
ஓங்கழற்கடத்துப் பூங்கொடியை நினைந்தது.]

சேணுந்திகழ்மதிற்சிற்றம்பலவன்றெண்ணீர்க்கடனஞ்
சூணுந்திருந்துமொருவன்றிருந்துமுலகினெல்லாம்

காணுந்திசைதொறுங்கார்க்கயலுஞ்செங்கனியொடுபைம்
பூணும்புணர்முலையுங்கொண்டுதோன்றுமொர்பூங்கொடியே.

நெஞ்சொடு நோதல்.

[வல்லழுங்கடத்து மெல்லியலைநினைந்து
வெஞ்சுடர்வேலோ னெஞ்சொடு நொந்தது.]

பொன்னணியீட்டியவோட்டருநெஞ்சமிப்பொங்குவெங்கா
னின்னணிநிற்குமிதென்னென்பதேயிமையோரிறைஞ்சு
மன்னணிதில்லைவளநகரன்னவன்னநடையான
மின்னணிநுண்ணிடைக்கோ பொருட்கோநீவிரைகின்றதே.

நெஞ்சொடு புலத்தல்.

[அழற்கடத் தழுக்கமிக்த நிழற்கதிர்வேலோ னீடுவாடியது.]

நாயவயினுள்ளகுணமுமிலலேனைநற்றொண்டுகொண்ட
தீவயினமேனியன்சிற்றம்பலமன்னசின்மொழியைப
பேயவயினுமமரிதாகுமபிரிவெளிதாகக்குவிததுச்
சேயவயிற்போநதநெஞ்சேயஞ்சத்தக்கதுன்சிக்கனவே. ()

நெஞ்சொடு மறுத்தல்.

[நீணெறிசென்ற நாறிணர்த்தாரோன்
சேணெறியஞ்சி மீணெறிசென்றது.]

தீமேவியநிருததன்றிருச்சிற்றம்பலமனைய
பூமேவியபொன்னைவிட்டுப்பொன்றேடியிப்பொங்குவெங்கா
னமேநடக்கவொழிநதனமயாநெஞ்சமவஞ்சியன்ன
வாமேகலையைவிட்டோபொருட்டோநதெமமைவாழ்விப்பதே.

நாளெண்ணிவருந்தல்.

[சென்றவர்திறத்துநின்றுநனிவாடுஞ்
சூழிநங்கூந்தற்றுத் தோழிநனிவாடியது.]

தெண்ணீரணிசிவன்சிற்றம்பலஞ்சிந்தியாதவரிற்
பண்ணீர்மொழியிவளைப்பையுளெய்தப்பனித்தடங்க
ணுண்ணீருகவொளிவாடநீடுசென்றார்சென்றநா
ளெண்ணீரமையினிலனுங்குழியும்விரலிட்டறவே. (௩௪௫)

ஏறுவரவுகண்டிரங்கியுரைத்தல்.

[நீடியபோன்னி னெஞ்சநெகிழ்ந்து வாடியவன் வரவுற்றது.]

சுற்றம்பலமின்மைகாட்டித்தன்றோல் கழறநதொலலோன்
சிற்றம்பலமனையாளபரமன்று திண்கோட்டின்வண்ணப்
புற்றங்குதர்ந்துநன்றுகொடுமபொன்றார்மணிபுலமபக்
கொற்றமருவுகொல்லேறுசெலலாநின்றகூாஞ்செக்கரே. ()

பருவங்கண்டிரங்கல்.

[மன்னியபருவ முன்னியசேலவின்
இன்னலெய்தி மன்னனேகியது.]

கண்ணுழையாதுவிண்மேகங்கலந்துகணமயிறொக்
கெண்ணுழையாத்தழைகோலிநின்றாலுமினமலர்வாய
மண்ணுழையாவுமறிதிலலைமன்னனதின்னருளபோற் [கே.
பண்ணுழையாமொழியாளென்னளாங்கொன்மன்பாவியற்

முகிலொடு கூறல்.

[எனைப்பலதுயரமோ டேகாநின்றவன்
துனைக்காரதற்குத் துணிந்து சொல்லியது.]

அறபடுகாட்டினின்றாடிசிற்றமபலத்தான்மிடற்றின்
முறபடுநீண்முகிலென்னின்முன்னேன்முதுவோர்குழுமி
விற்படுவாணுதலாள்செலலற்றாப்பான்விரைமலாதூய
நெற்படுவான்பலிசெயதயராநிற்குநீணகர்க்கே. (௩௪௭)

தேர்வரவு கூறல்.

[வேந்தன்பொருளோடு விரும்பிவருமென
ஏந்திழைப்பாங்கி யினிதியம்பியது.]

பாவியைவெலலுமபரிசிலலையேமுகிலபாவையஞசீ
ராவியைவெலலக்கருக்கின்றபோழ்தத்தினம்பலத்துக்
காவியைவெலலுமிடற்றோனருளிற்கதுமெனபபோய
மேவியமாநிதியோடன்பர்தேர்வநதுமேவினதே. (௩௪௯)

இளைய ரெதிர்கோடல்·

[சேற்கழலவன் றிருநகர்புகுதர
எறிவேலிளைஞ ரெதிர்கொண்டது.]

யாழின்மொழிமஙகைபஙகனசிறறமபலததானமைதத
ஆழின்வலியதொன்றெனனையொளிமேகலையுகளும
வீழுமவரிவளைமெலலியலாவிசெலலாதமுனனே
சூழுநதொகுநிதியோடன்பாதேர்வநதுதோனறியதே (௩௫0)

உண்மகிழ்ந் துரைத்தல்·

[பெருநிதியோடு திருமனைபுகுந்தவன்
வளமனைக்கிழத்தியோ டுளமகிழ்ந்துரைத்தது.]

மயின்மன்னுசாயலிமமானைபபிரிநதுபொருளவளர்ப்பான்
வெயின்மன்னுவெஞசுரஞசெனறதெல்லாமவிடையோனபுலியூாக
குயின்மனனுசொலலிமென்கொஙகையெனனங்கதிடைகுளிபபத்
துயின்மன்னுபூவணைமேலணையாமுன்றுவளுற்றதே. (௩௫க)

உரு. பரத்தையிற் பிரிவு.

———o———

அது நாற்பதொன்பது துறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

[1]கண்டவா கூறல [2]காதற் றோழி
பொறையுவந துரைததல [3]பொதுபபடக் கூறி
வாடி யழுஙகன் [4]மாறுகொண் டவனொடு
கனவிழந துரைததல [5]விளககொடு வெறுத்தல
[6]வாரம பகாநது வாயின் மறுததல
[7]பளளியிடத தூடல [8]பணிமொழி யாடன்
செவவணி விடுகக விலவோா கூற
[9]லயலறி வுரைததவ ளழுக்க மெயதல
[10]செவவணி கண்ட வாயிலவா கூறன
[11]மனைபுகல கண்ட வாயிலவா கூறன்
[12]முகமலாச்சி கூறன [13]முனிவதென் னெனக
காலநிகழ் வுரைததல [14]கலவி யெயதலை
யெடுததுரைத தலலொடு [15]கலவி கருதிப
புலததல [16]குறிப்பறிநது புலநதமை கூறல
[17]வாயிலவர் வாழ்த்தல [18]புனலவர வுரைத்த
[19]றோகண்டு மகிழ்தல [20]சேடியர் விழவிற்
றமமு ளுரைதத [21]றன்னை வியதத
[22]னகைத்துரைத் தலலொடு [23]நாண்கண் டுரைததல
[24]பாணன்வர வுரைததல [25]பாஙகியியற் பழிதத
[26]லுழையரியற பழிதத [27]லொண்ணுத லாளவற்
கியற்பட மொழித [28]லியலபுணாந துரைத்தல
[29]வாயில பெறாது மகன்றிற நினைதல
[30]வாயிற்கணின்று தோழிக குரைததல
[31]வாயில வேண்டத் தோழி கூறன்

3 மன்னிய தோழி வாயில் வேண்டன்
33 மனையவர் மகிழ்தல 34 வாயின் மறுத்தல
35 பாணனொடு வெகுடல 36 பாணன் புலத்தல
37 விருந்தொடு செலலத துணிந்தமை கூற
38 ஊடறணி வித்த 39 லணைந்தவழி யூடல
40 புனலாட்டு வித்தமை கூறிய புலத்தல
41 கலவி கருதிப புலவி புகறன
42 மிகுத்துரைத் தூடல 43 விறல்வேற் காளை
யூட லீட வாடி யுரைத்த
44 றனியொழிந் துரைத்த 45 றுகளொன் றிலலாப்
புதலவன்மேல வைத்துப புலவி தீர்தல
46 கலவியிடத் தூடன் 47 முன்னிகழ் வுரைததல
பரத்தையைக் கண்டமை பயன்படக் கூற
48 ஊதியமெடுத் துரைத தூட றீர்தத
லெண்ணு ெறுன்றிவை பரத்தையிற் பிரிவெனப
பண்ணார் மொழியாய பகர்ந்திசி னோரே.

கண்டவர் கூறல்.

[உரத்ததவேலோன் பரத்தையிற்பிரியத்
திண்டேர் வீதியிற் கண்டோருரைத்தது.]

உடுத்தணிவாளரவன்றில்லையூரன்வரவொருங்கே
யெடுத்தணிகையேறினவளையாபபவிளமயிலேர்
கடுத்தணிகாமர்கரும்புருவச்சிலைகண்மலரம்
படுத்தணிவாளிளையோர்சுற்றும்பற்றினர்மாதிரமே.(௩௫௨)

பொறையுவந் துரைத்தல்.

[கள்ளவிழ் கோதையைக் காதற்றோழி
உள்ளவிழ் பொறைகண் டுவந்துரைத்தது.]

சுரும்புருகொன்றையன்றொல்புலியூர்ச்சுருங்குமருங்குற்
பெரும்பொறையாட்டியையென்னின்றுபேசுவபேரொலிநீர்க்
கரும்புறையூரன்கலந்தகன்றானெனறுகண்மணியு
மரும்பொறையாகுமென்னுவியுநதேயவுற்றழிகின்றதே. ()

பொதுப்படக்கூறி வாடியழுங்கல்.

[போற்றிகழூரவன் மற்றிகழ்தில்லைப்
பிரிந்தவூரனோ டிருந்துவாடியது.]

அப்புற்றசென்னியன்றில்லையுறாரினவருறுநோ
யொப்புற்றெழினலமூரன்கவரவுளரும்புறம்பும்
வெப்புற்றுவெயதுயிராப்புற்றுததம்மெல்லணையேதுணையாச்
செப்புற்றகொங்கையர்யாவர்கொலாருயிர்தேய்பவரே ()

கனவிழந்துரைத்தல்.

[சினவிற்றடக்கைத் தீம்புனலூரனைக்
கனவிற்கண்ட காரிகையுரைத்தது.]

தேவாசுராிறைஞ்சுங்கழலோன்றில்லைசேரலர்போ
லாவாகனவுமிழந்தேனனவென்றமளியின்மேற்
பூவாரகலம்வந்தூரன்றரப்புலம்பாயநலம்பாய
பாவாயதழுவிற்றிலேன்விழித்தேனரும்பாவியனே. (௩௫௫)

விளக்கொடு வெறுத்தல்.

[பஞ்சணைத்துயின்ற பஞ்சின்மெல்லடி
அன்பனோடழுங்கிச் செஞ்சுடர்க்குரைத்தது.]

செய்ம்முகநீலமலர்தில்லைச்சிற்றம்பலத்தரற்குக்
கைம்முகங்கூம்பக்கழல்பணியாரிற்கலந்தவர்க்குப்
பொய்ம்முகங்காட்டிக்கரத்தல்பொருத்தமன்றென்றிலையே
நெய்ம்முகமாந்தியிருண்முகங்கீழ்நெடுஞ்சுடரே. (௩௫௬

வாரம்பகர்ந்து வாயின் மறுத்துரைத்தல்.

[வார்புனலூர னேர்திகழ்தோள்வயிற்
கார்புரைகுழலி வாரம்பகர்ந்தது.]

பூங்குவளைப்பொலிமாலையுமூரன்பொற்றோளிணையு
மாங்குவளைத்துவைத்தாரே னுங்கொளகளளாரரண
தீங்குவளைத்தவிலவோன்றிலலேச்சிற்றமபலத்தயல்வர
யோங்குவளைககரததார்ககடுத்தோமன்னுறுவரையே. ()

பள்ளியிடத்தூடல்.

[பீடிவர்கற்பிற் றேடிவர்கோதை ஆடவன்றன்னோ டூடியுரைத்தது.]

தவஞ்செய்திலாதவெந்தீவினையேம்புன்மைத்தன்மைகெள்ளா
தெவஞ்செய் துங்கின்றினியின்றனேநோவதெனததனமுத்தன்
சிவன்செய்தசீரருளார்திலலேயூரகின்சேயிழையார்
நவஞ்செய்தபுல்லங்கண்மாட்டேநதொடலவிடுநற்கலேயே. ()

செவ்வணிவிடுக்க வில்லோர்கூறல்.

[பாற்செலுமொழியார் மேற்செலவிரும்பல்
பொல்லாதென்ன வில்லோர்புகன்றது.]

தணியுறபபொஙகுமிககொஙகைகடாங்கித்தளாமருஙகுல
பிணியுறப்பேதைசென்றின்றெயதுமாலரவுமபிறையு [னே
மணியுறக்கொண்டவன்றிலலேத்தொலலாயநல்லார்கண்முன்
பணியுறதேதான்றுநுடங்கிடையார்களபயின்மனேக்கே. ()

அயலறிவுரைத்தவளழுக்கமெய்தல்.

[உலகியலறியச் செலவிடலுற்ற
விழுத்தகைமாதர்க் கழுக்கஞ்சென்றது.]

இரவணையுமமதியேர்நுதலார்நுதிக்கோலஞ்செய்து
குரவணையுஙகுழலிங்கிவளாலிக்குறியறிவித்

தரவணையுஞ்சடையோன்றில்லையூரனையாங்கொருத்தி
தரவணையும்பரிசாயினவாறுநந்தன்மைகளே. (௩௬0)

செவ்வணிகண்டவாயிலவர் கூறல்.

[மணிக்துறைபூப்பிய லுணர்ந்தவந்த
ஆயிழையைக்கண்ட வாயிலவருரைத்தது.]

சிவந்தபொன்மேனிமணிதிருச்சிற்றம்பலமுடையான்
சிவந்தவந்தாளணியூரற்குலகியலாறுரைப்பான
சிவந்தபைம்போதுமஞ்செம்மலாப்பட்டுங்கட்டார்முலைமேற்
சிவந்தவஞ்சாந்தமுந்தோன்றினவந்துதிருமனைக்கே.(௩௬௧)

மனைபுகல்கண்டவாயிலவர் கூறல்.

[கடனறிந்தூரன் கடிமனைபுகுதா
வாய்ந்தவாயிலவ ராய்ந்துரைத்தது.]

குராப்பயிலகூழைபிவளின்மிக்கம்பலத்தான்குழையா
மராப்பயினுண்ணிடையாரடங்காரெவரேயினிப்பண்
டிராப்பகனின்றுணங்கீர்ங்கடையித்துணைப்போழ்திற்சென்று
கராப்பயில்பூம்புனலூரன்புகுமிககடிமனைக்கே. (௩௬௨)

முகமலர்ச்சி கூறல்.

[பூம்புனலூரன் புகமுகமலர்ந்த
தேம்புனைகோதை திறம்பிறநுரைத்தது.]

வந்தான்வயலணியூரனெனச்சினவாண்மலாக்கண்
செந்தாமரைச்செவ்விசென்றசிற்றம்பலவனருளான்
முந்தாயினவியனேகக்கதிர்கோகமுகமடுவிற்
பைந்தாட்குவளைகளபூத்திருளசூழ்ந்துபயின்றனவே. ()

காலநிகழ்வுரைத்தல்.

[இகழ்வதேவன்கோ னிகழ்வதிவ்வாறெனச்
செழுமலர்க்கோதை யுழையநுரைத்தது.]

விலலிகைபபோதின்விருமபாவருமபாவியர்களன்பிற்
செலலிகைபபோதினெறியுடையோன்றிலலையமபலஞ்சூழ்
மல்லிகைபபோதின்வெண்சங்கம்வண்டூதவிண்டோயபிறையோ
டெலலிகைபபோதியலவேலவயலூரறகெதிர்கொண்டதே.

எய்தலெடுத்துரைத்தல்.

[சீரியலுலகிற் றிகழ்தரக்கூடி வார்புனலூரன் மகிழ்வுற்றது.]

புலவித்திரை பொரச்சீறடிபபூங்கலஞ்சென்னியுய்ப்பக்
கலவிக்கடலுட்கலிஙகஞ்சென்றெயதிக்கதிர்கொண்முத்த
நிலவிநிறைமதுவார்நதமபலத்துநின்றோனருளபோன்
றுலவியலாத்தனஞ்சென்றெய்தலாயினவூரனுக்கே.(௩௬௫)

கலவிகருதிப்புலத்தல்.

[மன்னியவுலகிற் றுன்னியவன்போடு
கலவிகருதிப் புலவியெய்தியது.]

செவவாயதுடிபபக்கருஙகண்பிறழச்சிற்றமபலததெம
மொய்வார்சடையோனருளின்முயஙகிமயஙகுகின்றாள
வெவ்வாயுயிர்ப்பொடுவிம்மிக்கலுழ்நதுபுலநதுநைநதா
ளிவவாறருளபிறர்ககாகுமெனநினைநதின்னகையே. (௩௬௬)

குறிப்பறிந்து புலந்தமைகூறல்.

[குறிப்பினிற்குறிப்பு நெறிப்படநோக்கி
மலர்நெடுங்கண்ணி புலவியுற்றது.]

மலரைபபொறாவடிமானுநதமியண்மின்னன்றொருவன்
பலரைப்பொறாதென்றிழிநதுநின்றாளபளளிகாமனெய்த

வலரைப்பொரு தன்றழலவிழித்தோனமபலம்வணஙகாக்
கலரைபபொருசசிறியாளென்னைகொல்லோகருதியதே. ()

வாயிலவர்வாழ்த்தல்.

[தலைமகனது தகவுடைமை நிலைத்தவாயி னின்றேநுரைத்தது.]

விலலைபபொலிநுதலவேறபொலிகண்ணிமெலிவறிநது
வலலைப்பொலிவொடுவந்தமையா னின்றுவான்வழுத்துந
திலலைப்பொலிசிவன்சிற்றமபலஞ்சிநதைசெய்பவரின்
மலலைபபொலிவயலூரன்மெய்யேதக்கவாயமையனே ()

புனல்வரவுரைத்தல்.

[புனலாடுகவெனப் புனைந்துகொண்டு
மனைபுகுந்தவனை வையமுரைத்தது.]

சூன்முதிர்துளளுநடைபபெடைகசிற்றணைச்சேவல்செய்வான்
றேன்முதிர்வேழததின்மென்பூககுதர்செமமலூரன்றிண்டோண்
மான்முதிர்நோககினலலாமகிழததிலலையானருளே
போன்முதிர்பொயகையிறபாயநததுவாயநதபுதுப்புனலே. ()

தேர்வரவுகண்டுமகிழ்ந்துகூறல்.

[பயின்மணித்தேர்செலப் பரத்தையர்சேரிக்
கயன்மணிக்கண்ணியர் கட்டுரைத்தது.]

சேயேயெனமன்னுதீம்புனலூரன்றிண்டோளிணைக
டோயீர்புணர்தவங்தொன்மைசெய்தீர்சுடர்கின்றகொலந
தீயேயெனமன்னுசிற்றமபலவர்திலலைநகர்வாய்
வீயேயெனவடியீர்நெடுந்தோவநதுமேவினதே. (௩௭௦)

புனல்விளையாட்டிற்றம்முளுரைத்தல்.

[தீம்புனல்வாயிற் சேயிழைவருமெனக்
காம்பனதோளியர் கலந்துகட்டுரைத்தது.]

அரமங்கையரெனவந்துவிழாப்புகுமவ்வவர்வா
னரமங்கையரெனவந்தணுகுமவளன்றுகிராற்
சிரமங்கையனைச்செற்றோன்றில்லைச்சிற்றம்பலம்வழுத்தாப்
புரமங்கையரினையாதையகாத்தநம்பொற்பரையே. (௯எக)

தன்னைவியந்துரைத்தல்.

[அரத்தத்துவர்வாய்ப் பரத்தைத்தலைவி
முனிவுதோன்ற நனிபுகன்றது.]

கனலூர்கணை துணையூர்கெடச்செற்றசிற்றம்பலத்தெம்
மனலூர்சடையோனருள்பெற்றவரினமரம்புல்லு
மினலூர்நகையவர்தம்பாலருள்விலக்காவிடின்யான்
புனலூரனைப்பிரியும்புனலூர்கணம்பூங்கொடியே. (௯எஉ)

நகைத்துரைத்தல்.

[வேந்தன்பிரிய வேந்திழைமடந்தை
பரத்தையைநோக்கி விரித்துரைத்தது.]

இறுமாப்பொழியுமெனறேதங்கைதோன்றினென்னெங்கையங்கைச்
சிறுமான்றரித்தசிற்றம்பலத்தான்றில்லையூரன்றிண்டோள
பெறுமாததொடுநதன்னபேரணுக்குப்பெற்றபெற்றியினே
டிறுமாப்பொழியவிறுமாப்பொழிந்தவிணைமுலையே. (௯எ௯)

நாணுதல்கண்டு மிகுத்துரைத்தல்.

[மன்னவன்பிரிய நன்மனைக்கிழத்தியை
நாணுதல்கண்ட வாணுதலுரைத்தது.]

வேயாதுசெப்பினடைத்துத்தமிவைகும்விரியினன்ன
தீயாடிசிற்றம்பலமனையாடில்லையூரனுக்கின்
றேயாப்பழியெனநாணியென்கணணினைமறைத்தாள
யாயாமியல்பிவளகற்புநற்பாலவியல்புகளே. (௯எச)

பாணன்வரவுரைத்தல்.

[இகல்வேலவனகல்வறியாப்பாணனைப்
பூங்குழன்மாதர்க்குப் பாங்கிபகர்ந்தது.]

விறலியுமபாணனுமவேநதற்குததிலலையிறையமைத்த
திறலியல்யாழ்கொண்டுவநதுநின்றூர்சென்றிராததிசைபோம்
பறலியலவாவலபகலுரைமாமரமபோலுமன்றே
வறலியலகூழைநல்லாயதமியோமையறிநதிலரே. (எ௩ரு)

தோழியியற்பழித்தல்.

[தலைமகனைத் தகவிலனெனச்
சிலைநுதற்பாங்கி தீங்குசெப்பியது.]

திக்கினிலஙகுதிணடோளிறைதிலலைச்சிற்றமபலத்துக்
கொக்கினிறகதணிநதுநின்றூடிதென்கூடலன்ன
வக்கின்னகையிவளையவயலவயினலகுதலாற்
றக்கின்றிருந்திலனின்றசெவவேலெநதனிவளளலே. (௩எசு)

உழையரியற் பழித்தல்.

[அரத்தவேலண்ணல் பரத்தையிற்பிரியக்
குழைமுகத்தவளுக் குழையருரைத்தது.]

அன்புடைநெஞ்சத்திவளபேதுறவமபலத்தடியா
ரென்பிடைவநதமிழ்தூறநின்றூடியிருஞ்சுழியற்
றன்பெடைநையததகவழிநதன்னஞ்சலஞ்சலத்தின்
வன்பெடைமேற்றுயிலுமவயலூரன்வரமபிலனே. (௩எஎ)

இயற்படமொழிதல்.

[வரிசிலையூரன் பரிசுபழித்த
உழையர்கேட்ப வெழினகையுரைத்தது.]

அஞ்சார்புரஞ்செற்றசிற்றம்பலவரந்தண்கயிலை
மஞ்சார்புனத்தன்றுமாந்தழையேந்திவந்தாரவரென்
னெஞ்சார்விலக்கினுநீங்கார்நனவுகனவுமுண்டேற்
பஞ்சாரமளிப்பிரிதலுண்டோவெம்பயோதரமே. (நஎஅ)

நினைந்து வியந்துரைத்தல்.

[மெல்லியற்பரத்தையை விரும்பிமேவினேன்
அல்லியங்கோதையை யகனமர்ந்துரைத்தது.]

தெள்ளம்புனற்கங்கைதங்குஞ்சடையன்சிற்றம்பலத்தான்
கள்ளம்புகுநெஞ்சர்காணுவிறையுறைகாழியன்னா
ளுள்ளம்புகுமொருகாற்பிரியாதுள்ளியுள்ளுந்தொறும்
பள்ளம்புகும்புனல்போன்றகத்தேவரும்பான்மையளே. ()

வாயில்பெறாதுமகன்றிற நினைதல்.

[பொற்றொடிமாதர் நற்கடைதுறுகி
நீடியவாயிலின் வாடினன்மொழிந்தது.]

தேன்வண்டுறைதருகொன்றையன்சிற்றம்பலம்வழுத்து
வான்வண்டுறைதருவாயமையன்மன்னுந்தலையின்வா
யான்வண்டுறைதருமாலமுதன்னவன்வந்தணையா
னுன்வண்டுறைதருகொங்கையெவ்வாறுகொனண்ணுவதே.()

வாயிறகணின்றுதோழிக்குரைத்தல்.

[பெருந்தகைவாயில் பெறாதுநின்
றருந்தகைப்பாங்கிக் கறியவுரைத்தது.]

கயலவந்தகண்ணணியர்கண்ணிணையான்மிகுகாதரத்தான்
மயலவந்தவாட்டமகற்றுவிரதமென்மாமதியி
னயலவந்தவாடரவாட்டவைத்தோனம்பலநிலவு
புயலவந்தமாமதிற்றில்லைநன்னாட்டுப்பொலிபவரே. (நஅக)

வாயில்வேண்டத் தோழிகூறல்.

[வைவேலண்ணல் வாயில்வேண்டப்
பையரவல்குற் பாங்கிபகர்ந்தது.]

கூற்றாயினசினவாளியெண்ணீர்கண்களகோளிழித்தாற்
போற்றான்செறியிருட்பொக்கமெண்ணீர்கன்றகன்றபுனிற்
றீற்றாவெனநீர்வருவதுபண்டின்றெமமீசர்தில்லைத்
தேற்றார்கொடிநெடுவீதியிற்போதிரதத்தேர்மிசையே. ()

தோழிவாயில் வேண்டல்.

[வாயில்பெறாது மன்னவனிற்ப
ஆயிழையவட்குத் தோழிசொல்லியது.]

வியந்தலைநீர்வையமெய்யேயிறைஞ்சவிண்டோய்குடைக்கீழ்
வயந்தலைகூர்ந்தொன்றுமவாயதிறவாரவந்தவாளரக்கன்
புயந்தலைதீரப்புலியூரானிருக்கும்பொருப்பிற்
கயந்தலையானைகடிந்தவிருந்தினாகார்மயிலே. (௩௮௩)

மனையவர் மகிழ்தல்.

[கன்னிமானோக்கி கனன்றுநோக்க
மன்னியமனையவர் மகிழ்ந்துரைத்தது.]

தேவியங்கண்டிகழ்மேனியன்சிற்றம்பலத்தெழுது [ன்
மோவியங்கண்டன்னவொண்ணுதலாடனகொங்கையுய்ப்பா
மேவியங்கண்டனையோவந்தனனென்னவெய்துயிர்த்துக்
காவியங்கண்கழுநீர்ச்செவ்விவெளவுதலகற்றனவே. (௩௮௪)

வாயின் மறுத்துரைத்தல்.

[மடவரற்றோழி வாயில்வேண்ட
அடல்வேலவனா ரருளுரைத்தது.]

உடைமணிகட்டிச்சிறுதேருருட்டியுலாததருமிந்
நடைமணியைத்தநதபின்னாமுன்னுன்முகன்மாலறியா
விடைமணிகண்டர்வண்டில்லைமென்றேகையன்னார்கண்முன்னங்
கடைமணிவாணகையாயின்றுகண்டனர்காதலரே. (௩அ௫)

பாணனொடு வெகுளுதல்.

[மன்னியாழ்ப்பாணன் வாயில்வேண்ட
மின்னிடைமடந்தை வெகுண்டுரைத்தது.]

மைகொண்டகண்டாவயலகொண்டதில்லைமலகூராநின்வாய
மெய்கொண்டவன்பினரென்பதென்விளளாவருளபெரியர்
வைகொணடவூசிகொற்சேரியின்விற்றெமமிலவண்ணவண்ணப
பொய்கொண்டுநிற்கலுற்றே புலையாததின்னிபோநததுவே.

பாணன் புலந்துரைத்தல்.

[கருமலர்க்கண்ணி கனன்றுகட்டுரைப்பப்
புரியாழ்ப்பாணன் புறப்பட்டது]

கொலலாண்டிலஙகுமழுபபடையோன் குளிர்தில்லையன்னாய்
விலலாண்டிலஙகுபுருவநெரியசசெவவாய்துடிபபக்
கலலாண்டெடேலகருஙகண்சிவபபாற்றுகறுப்பதன்று
பலலாண்டடியேனடிவலஙகொளவன்பணிமொழியே. ()

விருந்தொடுசெல்லத் துணிந்தமை கூறல்.

[பல்வளை பரிசுகண் டில்லோ ரியம்பியது.]

மத்தக்கரியுரியோன்றிலலையூரன்வரவெனலுஙு
தத்தைகஙிளவிமுகத்தாமரைததழல்வேன்மிளிர்ந்து
முத்தம்பயகருஙகழுநீர்விருநதொடென்றுதமுன்னங்
கிததக்கருஙகுவளைச்செவவியோடிக்கெழுமினவே. (௩அஅ)

ஊடற்றணிவித்தல.

[தோன்றலைந் துணையோடு தோழிகண்டு
வான்றகை மடந்தையை வருந்தந்தணித்தது.]

கவலங்கொளபேயததொகைபாயதரககாடடிடையாட்டுவநத
தவலங்கிலாசசிவன்றிலலையன்னயதழுவிமழுழுவிச
சுவலங்கிருந்தநநதோன்றற்றுணையெனதேோனறுதலா
லவலங்களைநதுபணிசெயற்பாலையரசனுககே. (ரு அக)

அணைந்தவழி யூடல்.

[தெளிபுனலூரன் சென்றணைந்தவழி
ஒளிமதிநுதலி யூடியுரைத்தது.]

சேருன்றிகழ்வயற்சிற்றமபலவாதிலலைநகர்வாய
வேருன்றிகழ்கண்ணிளையாாவெகுளவர்மெய்பபாலன்செயத
பாருன்றிகழுமபரிசினமேவுமபடிறுவவேங
காருன்றொடுதொடரேலவிடுநீண்டலெஙகைததலமே. ()

புனலாட்டுவித்தமைகூறிப்புலத்தல்.

[ஆங்கதனுக் கழுக்கமெய்தி
வீங்குமென்முலை விட்டுரைத்தது.]

செநதார்நறுஙகொன்றைச்சிற்றம்பலவர்திலலைநகரோர்
பநதார்விரலியைபபாயபுனலாட்டிமன்பாவியெற்கு
வநதார்பரிசுமன்றுயநிற்குமாறென்வளமனையிற்
கொநதாாதடநதோளவிடஙகாலயிற்படைகதொற்றவரே. ()

கலவி கருதிப் புலத்தல்.

[கலைவளலரத நலைமகன்றன்னேடு
கலவிகருதிப் புலவிபுகன்றது.]

மின்றுன்னியசெஞ்சடைவெண்மதியன்விதியுடையோர்
சென்றுன்னியகழற்சிற்றம்பலவன்றென்னம்பொதியி
னன்றுஞ்சிறியவரில்லெமதில்நல்லூரமன்னோ
வின்றுன்றிருவருளித்துணைசாலுமனனெங்களுக்கே. (ககூஉ)

மிகுத்துரைத் தூடல்.

[நாடுமூரு மில்லுஞ்சுட்டி ஆடற்பூங்கோடி யூடியுரைத்தது.]

செழுமியமாளிகைச்சிற்றம்பலவர்சென்றன்பர்சிந்தைக்
கழுமியகூத்தர்கடிப்பொழிலேழினும்வாழியரோ
விழுமியநாட்டுவிழுமியநல்லூர்விழுக்குடியீர்
விழுமியவல்லகொல்லோவின்னவாறுவிரும்புவதே. (ககூக)

ஊடனீட வாடியுரைத்தல்.

[வாடா வூட னீடா வாடியது.]

திருந்தேனுயநின்றசிற்றம்பலவர்தென்னம்பொதியி
லிருந்தேனுயவந்திணைமலர்க்கண்ணினின்னோக்கருளிப்
பெருந்தேனென்னெஞ்சுகப்பிடித்தாண்டநம்பெண்ணமிழ்தம்
வருந்தேலதுவன்றிதுவோவருவதொராவஞ்சனையே. (ககூச)

துனியொழிந் துரைத்தல்.

[நத்தியினூரன் மிதுபதநோக்கிப்
பனிமலர்க்கோதை துனியொழிந்தது.]

இயன்மனனுமன்புதந்தார்க்கென்னிலையிமையோரிறைஞ்சுஞ்
செயன்மன்னுஞ்சீர்க்கழற்சிற்றம்பலவர்தென்னம்பொதியிற்
புயன்மன்னுகுன்றிற்பொருவேறணையாட்போமென்னிருள்வா
யயன்மன்னுமியானைதுரந்தரித்தேருமதாக்கத்தே. ககூரு

புதல்வன்மேல்வைத்துப் புலவிதீர்தல்.

[புதல்வனது திறம்புகன்று
மதரரிக்கண்ணி வாட்டந்தவிர்ந்தது.]

கதிர்த்தநகைமன்னுஞ்சிறுபவ்வைமார்களைக்கண்பிழைப்பித்
தெதிர்த்தெங்குநின்றப்பரிசளித்தானிமையோரிறைஞ்சு
மதுத்தங்கியகொன்றைவார்சடையீசர்வண்டில்லைநல்லார்
பொதுத்தம்பலங்கொணர்ந்தோபுதல்வாவெம்மைப்பூசிப்பதே. (௩௯௬)

கலவியிடத்தூடல்.

[சீறடிக்குடைந்த நாறிணர்த்தாரவன்
றன்மைகண்டு பின்னுந்தளர்ந்தது.]

சிலைமலிவாணுதல்வெங்கையதாகமெனச்செழும்பூண்
மலைமலிமார்பினுதைப்பத்தந்தான்றலைமன்னர்தில்லை
யுலைமலிவேற்படையூரனிற்கள்வரில்லென்னவுன்னிக்
கலைமலிகாரிகைகண்முத்தமாலைகலுழ்ந்தனவே. (௩௯௭)

முன்னிகழ்வுரைத்தூடறீர்த்தல்

[முன்னிகழ்ந்தது நன்னுதற்குரைத்து
மன்றுபுனலூரன் மகிழ்வுற்றது.]

ஆறூர்சடைமுடியம்பலத்தண்டரண்டம்பெறினு
மாறூர்மழவிடையாய்கண்டிலமவ்வாகதிர்வெதுப்ப
நீறூர்கொடுநெறிசென்றிச்செற்றெனமுலைநெருங்கச்
சீறூர்மரையதளிற்றங்குகங்குற்சிறுதுயிலே. (௩௯௮)

பரத்தையைக்கண்டமைகூறிப்புலத்தல்.

[பரத்தையைக்கண்ட பவளவாய்மாது
அரந்தநெடுவே லவனொற்றுரைத்தது.]

ஐயுறவாயநம்மகன்கடைக்கண்டுவண்டேருருட்டு
மையுறுவாட்கண்மழைவைத்தழுவமற்றுனமகனே
மெய்யுறவாமிதுன்னில்லேல்வருகெனவெள்கிச்சென்றுள
கையுறுமானமறிபோனபுலியூரன்னகாரிகையே. (௩௯௯)

ஊதியமெடுத்துரைத் தூடறீர்த்தல்

[இநம்பர்சி லேற்பவாங்கநளி
விநம்பினர்மகிழ மேவுதலுரைத்தது]

காரணிகற்பகங்கற்றவர்நற்றுணைபாணரொக்கல்
சீரணிசிந்தாமணியணிதில்லைச்சிவனடிக்குத்
தாரணிகொன்றையன்றக்கோர்தஞ்சங்கநிதிவிதிசே
ரூருணியுற்றவர்க்கூரன்மற்றியாவர்க்குமூதியமே. (௪௦௦)

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அநுபந்தம்—I.

திருக்கோவையார்

கிளவிக் கொத்து

அல்லது

அதிகார அட்டவணை

(*விளக்கத்துடன்.)

பக்கம்.

க. இயற்கைப் புணர்ச்சி. ... ... உ.

என்பது, பொருளதிகாரத்திற் கூறப்பட்ட தலைமகனும், தலைமகளும் அவ்வாறொரு பொழில் விடத்தெதிர்ப்பட்டுத் தெய்வம் இடைநிற்பப் பான்மை வழியோடி ஓராவிற்கிருகோடு தோன்றினாற் போலத் தம்முள் ஒத்த அன்பினராய் அவ்விருவரொத்தார் தம்முட் கூடுங்கூட்டம்.

உ. பாங்கற் கூட்டம். ... ... எ.

என்பது, தெய்வப்புணர்ச்சி புணர்ந்த தலைமகன் தெருண்டு வரைதலைத் தெருளானாயின், பாங்கனானாதல் இடந்தலைப்பாட்டானாதல் இரண்டனுள் ஒன்றாற் சென்றெய்தல் முறைமையென்ப, (அவற்றுள் பாங்கனாற் சென்றெய்தல்.)

* இவ்விளக்கம், திருக்கோவையார்க்குப் பேராசிரியர் இயற்றிய உரையினின்று எடுத்துச் சேர்க்கப்பெற்றது.

௩. இடந்தலைப்பாடு. ... ... கங

[என்பது, தலைமகன் தலைமகளைக்குறித்தவிடத்தில் தலைப்படுதல்.] பாங்கற்கூட்டம் நிகழாதாயின் இடந்தலைப்பாடு நிகழும். இடந்தலைப்பாடு நிகழாதாயின் பாங்கற்கூட்டம் நிகழும்.

௪. மதியுடம்படுத்தல் ... ... கஎ

என்பது, (பாங்கற்கூட்டம், இடந்தலைப்பாடு எனனும்) இரண்டனுள் ஒன்றாற் சென்றெய்திய பின்னாத் தெருண்டு வரைதலைத்தெருளானாயின் அவளைக் கண்ணுற் காட்டப்பட்ட காதற்றோழியை வழிப்படச்சென்றெய்துதல் முறைமையென்ப. வழிப்படுமாறு:-தெற்றெனத் தன் குறைகூறாது இரந்து வைத்துக் கரந்தமொழியால் தன் கருத்தறிவித்து அவளை ஐய உணர்வினளாக்கி அது வழியாகநின்று தன் குறை கூறுதல்.

௫. இருவருமுள்வழி யவன் வரவுணர்தல். உக

என்பது, தலைமகளுந் தோழியும் உளவழிச்சென்று, தலைமகன் கரந்தமொழியால் தன் கருத்து அறிவிக்க, தோழி அவன்நினைவு அறியாநிற்றல்.

௬. முன்னுறவுணர்தல். ... ... உஉ

என்பது, வாட்டம் வினாதல் ஆவதாவது (கரந்த மொழியால் தன் கருத்து அறிவித்து) வினையதற்கெல்லாம் தோழி மறுமொழி கொடாளாகத் தலைமகன் வாடினான். வாட்டவே தலைமகளும் அதுகண்டு வாடினாள். ஆதலால் இருவரது

பக்கம்.

வாட்டமும் வினவப்படுதல்: அன்றியும் முன்னர்த் தலைமகனது வாட்டத்தைப் பாங்கன் வினயது போலத் தலைவியது வாட்டத்தையும் பாங்கி வினுதலாம். முனனுறறதனை யுணாதலானே இதற்கு முன்னுறவுணாத லெனனும் பெயராயிற்று. அஃதாவது தலைமகனைப் பாங்கன் வினயவாறுபோலத் தலைமகளையும் யாதனுலோ இவள் வாடியதென ஐயுற்றுணாதல். இவள் தலைமகளை வினவுவது, இயற்கை யிறுதி இடந்தலையிறுதியின எனக்கொள்க. என்னை? தோழியும் பாங்கனைப் போலப் பிறைைநான்றே தலைமகளை வினவப் பெறுளோவெனின், வினள். எற்றிற்கு? தலைமகளை ஒரு பொழுதும் விடாத தோழி இவளை இத்தினங்காறும் காணுளோவெனின், காணும். காணின, இயற்கைப் புணாச்சியது நீக்கத்து இவளது வாட்டம் தோழி காணுதொழிவானேன எனின், இவரைக் கூட்டி முடித்த விதி தோழிக்குத் தலைமகளது வாட்டம் புலனுகாமை மறைக்கும். எனனை? பாங்கற் கூட்டமும் இடந்தலைப்பாடும் நடக்கவேண்டி. அலலதூஉம், தலைமனுக்கும் தலைமகளுக்கும் வாட்டம் ஒக்க நிகழினும், இயற்கைப் புணர்ச்சியது இறுதிக்கண் தலைமகனைப் பாங்கன் கூடியும் தலைமகளைப் பாங்கி கூடியுஞ் செய்தாராயினும், தலைமகனது வாட்டத்தைப் பாங்கன வினவுதல் தலைமையாதலான் முன் வினவப்படும். பாங்கன் வினவியபின்னாப் பாங்கி வினவப்படும்.

பக்கம்.

ஆதலால் இடந்தலைப்பாட்டினிறுதியே தோழிக்கு வாட்டம் வினாதற்கு இடமாயிற்றென அறிக.

௭. குறையறவுணர்தல். ... ... ௨௩.

என்பது தலைமகன் குறையுறத் தோழி அதனைத் துணிந்துணரா நிற்றல்.

௮. நாணநாட்டம். ... ... ௨௪.

என்பது, இருவர் நினைவும் ஐயமறத் துணிந்த தோழி அவரது கூட்டமுண்மை அறிவது காரணமாகத் தலைமகளை நாணநாடாநிற்றல்.

௯. நடுங்கநாட்டம். ... ... ௨௫.

என்பது, கூட்டமுண்மை புணர்ந்தனளாயினும், தலைமகள் பெருநாணினளாகலானும் தான் அவள் குற்றேவன் மகளாகலானும் பின்னும் தான் சொல்லாடாது அவடன்னைக் கொண்டே கேட்பது காரணமாக நெருங்கிநின்று, ஒரு புலி ஒருவனை எதிர்ப்பட்டதெனத் தோழி அவளை நடுங்க நாடாநிற்றல்.

௧௦. மடற்றிறம். ... ... ௨௬.

என்பது, நடுங்க நாடவும் பெருநாணினளாதலின் தலைமகள் தன் குறை சொல்லமாட்டாது நிற்ப, இனி இவள் இறந்துபடவும் கூடுமென உட்கொண்டு தலைமகனுடன் சொல்லாடத் தொடங்காநின்ற தோழி, தானும் பெருநாணினளாதலிற் பின்னுந் தலைமகன் குறையுற வேண்டிநிற்ப, அந

நிலைமக்கண் தலைமகனைச் சென்று, இந்நாளெல்லாம் என் குறை நின்னால் முடியுமென்று நின்னை வந்திரந்தேன். இது நின்னால் முடியாமையின் யான் மடலூர்ந்தாயினும் இக்குறை முடித்துக் கொள்வேன் எனத் தோழிக்குக் கூறிநிற்றல்.

௧௧. குறை நயப்புக் கூறல். ௨௧

என்பது, தலைமகனை மடல்விலக்கிக் குறைநேர்ந்த தோழி தலைமகளைக் குறைநயப்பிக்க அவன் குறை கூறி நிற்றல்.

௧௨. சேட்படை. ௩௨

என்பது, தலைமகளைக் குறை நயப்பித்துத் தன்னினாய கூட்டங் கூட்டலுறுந் தோழி தலைமகளது பெருமையும் தனது முயற்சிய தருமையும் தோன்றுதல் காரணமாகவும், இத்துணையருமையுடையாளை இனி நமக்கு எய்துதற்கு அருமையுடையளென இதுவே புணர்ச்சியாக நீட்டியாது விரைய வரைந்து கோடல் காரணமாகவும் தலைமகனுக்கு இயைய மறுத்துக் கூறி நிற்றல்.

௧௩. பகற்குறி. ... . ௪௦.

என்பது, தலைமகளைத் தழையேற்பித்த தோழி தலைமகனுடன் அவளைப் பகற்குறிக்கண் தலைப்பெய்வியா நிற்றல்.

௧௪. இரவுக்குறி. ... ... ௫௧.

பகற்குறி புணர்ந்து விலக்கப்பட்ட தலைமகன் தெருண்டு வரைதல் தலை. தெருளானாயின்

பக்கம்.

பின்னையுந் தோழியைத் தலைப்பட்டு இரவுக்குறி வேண்டிச்சென்று எய்துதன் மூன்றாமையென்ப.

கரு. ஒருவழித் தணத்தல். ... ... சுக.

இரவுக்குறி புணர்ந்து, அலரெழுந்ததென்று விலக்கப்பட்டபின்னாத் தெருணாடுவரைதல் தலை. தெருளானாயின் அவ்வலரடங்கச் சிலநாள் ஒருவழித் தணந் துறைதல், உடன்கொண்டு போதல், தோழியான் வரைவு முடுக்கப்பட்டு அருங்கலம் விடுத்து வரைந்து கோடல் இம்மூன்றனு ளொன்று முறைமை யென்ப.

கசு. உடன் போக்கு ... ... சுரு.

மேற்கூறிய மூன்றனுள் ஒருவழித்தணத்தல் நிகழாதாயின் உடன்போக்கு நிகழும்.

கஎ. வரைவு முடுக்கம். ... ... அரு.

மேற் கூறியவாறு உடன்போக்கு நிகழாதாயின், வரைந்து கோடல் நிகழும். அது நிகழுமிடத்துத் தோழியான் வரைவு முடுக்கப்பட்டும், வரை பொருட் பிரிந்து வந்தும் நிகழுமென்ப.

கஅ. வரைபொருட் பிரிதல். ... ... அஅ.

[மேல் வரைந்து கோடல் இருவகையான் நிகழும் என்றதனுள் ஒருவகை.]

கசு. மணஞ்சிறைப்புரைத்தல் ... ... கூஅ.

என்பது, வரைந்த பின்னர் மணஞ் சிறப்புக் கூறி நிற்றல்.

பக்கம்.

என்பது, வரைந்துகொண்ட பின்னர்த் தலைமகனுக்கு முதற்பிரிவு ஓதலாதலாற் கலவியின் மிகுதி கூறி நீங்கா நிற்றல். என்னை? முன்னர் ஓதலின்றி இவளை வரைந்த பின்னர் ஓத நின்றானோ வெனின், அல்லன. முன்னர் இவனைப் பொருவிறந்தானென்று கூறப்படுதலால் ஓதி முடித்தானென்பது. இவன் தானோதிய புருடார்த்தமாகிய தருமார்த்த காமங்களை யொழிய வேறும் புருடார்த்தமாகக் கூறப்படுவன உளவோ என்பதனை ஆராயவேண்டுமெனக் கருதினானாதலானும், கலவியால் தன்னிற் றாழ்ந்தாரை தனது கலவி மிகுதிகாட்டி அவர்களை அறிவித்தல் தருமநூல் விதியாதலானும் பிரியும் என்ப.

என்பது, எல்லாவுயிர்களையும் அரசன் பாதுகாக்க என்னும் தருமநூல் விதியான் அக்காவற்குப் பிரிதல்.

என்பது, தம்மிற் பகைத்த வேந்தரைப் பகையைத் தணித்து இருவரையும் பொருந்தப் பண்ணுதல்.

என்பது ஒரு வேந்தனுக்கு ஒரு வேந்தன் றொலைந்து வந்தடைந்தால் அவனுக்கு உதவிசெய்யப் பிரியா நிற்றல்.

பக்கம்.

உச. பொருள்வயிற் பிரிவு. .. ... க0சு.

என்பது, தாவாகளாற் படைக்கப்பட்ட பொருள் கொண்டு இல்லறஞ்செய்தால் அதனான் வரும் பயன் அவர்க்காம் அத்துணையல்லது தமக்காகா மையால் தமது பொருள்கொண்டு இல்லறஞ் செய்தற்குப் பொருள்தேடப் பிரியா நிற்றல்.

உரு. பரத்தையிற் பிரிவு ... ... ககசு.

என்பது, தலைமகளை வரைந்தெய்திய பின்னர், வைகலும் பாலே நுகர்வானொருவன் இடையே புளிங்காடியு நுகர்ந்து அதனின் இனிமையறிந் தாற்போல, அவ்வணுக்காச்சி யினிமை யறிதற்குப் புறப் பெண்டிர் மாட்டுப் பிரியா நிற்றல்.* அல் லதூஉம், பண்ணும் பாடலும் முதலாயின காட்

* வைகலும் பாலே துய்த்துச் செல்வான் ஒரு மகன் இடையிடை புளிங்கறியும் உண்டக்காலாம் பாலின் விசேடம் அறிவானாவது. அது போலத் தலை மகள் குணங்களைத் துய்த்துச் செல்லா நின்றான் இடை யிடையே சிறுகுணத்தாராகிய பரத்தையர் மாட்டுப் பிரிந்துவரத் தலை மகள் மாட்டுக் காதல் மிகும். அல்லாவிட்டால் இவள்குணம் ஒரு வழிய தென்பது அறியலாகாது. என்னை? இன்னாதது ஒன்று உண்மை யான இனியதன் இன்பம் அறியப்படும் என்றவாறு. இவ்வுரையும் பொருந்தாதெனப. என்னோ காரணமெனின், அவர் ஓதியொடு சார்த் திக்கொண்டன்றே இவள் குணங்களைப் பெரிய என்றறியுமெனின், அவர்மாட்டுப் பிரியாத காலத்து இவள் குணங்களை மிக்கனகொல்லோ மிக்கிலகொல்லோவென ஐயத்தனாய் நின்றானாதல் வேண்டும். இங்ஙன மாகில் தான் அவள் என்னும் வேற்றுமையில்லை எனபதனொடு மாறு கொள்ளும். என்னை? தங் குணங்களை ஐயப்படுவார் இன்மையானென் பது.—இறையனாரகப் பொருள் ௪0-ஆவது சூத்திரம், நக்கீரர் உரை.

டிப் புறப்பெண்டோர் தன்னைக் காதலித்தால் தான் எல்லார்க்குந் தலைவனாகலின் அவர்க்கும் இன்பஞ் செய்யப் பிரியாநிற்றல் என்றுமாம். அல்லதூஉம், தலைமகளை ஊடலறிவித்தற்குப் பிரிதல் என்றுமாம். இவ்வாறெழுந்து தனக்கு இன்பம் வேண்டிப் பிரிவானாயின், "கண்டுகேட்டுண் டுயிர்த்துற்றறியு மைம்புலனு—மொண்டொடி கண்ணே யுள" என்பதனால் இவளுக்குத் தலைமகளொன்னுடப் பெயரோடு மாறுபட்டுத் தனது பெருமையோடு மாறுபடா நிற்கும்.

அனுபந்தம்—

திருக்கோவையார்

துறைவிளக்கம்.

க. காட்சி—என்பது தலைமகளைத் தலைமகன் கண்ணுற்று இஃது ஒரு வியப்பென்னென்றல.

உ. ஐயம்—என்பது கண்ணுற்ற பின்னர், இங்ஙனந் தோன்றாநின்ற இம்மாது திருமகள் முதலாகிய தெய்வமோ அன்றி மக்களுள்ளாள் கொல்லோ என்று ஐயுறாநிற்றல்.

ங. தெளிதல்—என்பது ஐயுற்ற பின்னர் அவயவம் இயங்கக்கண்டு இவள் தெய்வமல்லள் என்று தெளியாநிற்றல்.

ச. நயப்பு—என்பது தெய்வமல்லள் என்று தெளிந்த பின்னர் மக்களுள்ளாளென்று நயந்து இடையில்லை கொல்லென்ற நெஞ்சிற் கலக்குலும் முலையும் காட்டி இடை உண்டென்று சென்றெய்த நினையாநிற்றல்

ரு. உட்கோள்— என்பது மக்களுள்ளாள் என்று நயந்து சென்றெய்த நினையாநின்றவன் தன்னிடத்து அவளுக் குண்டாகிய காதல் அவள் கண்ணிற் கண்டு தன்னுட் கொள்ளாநிற்றல்.

சா. தெய்வத்தை மகிழ்தல்—என்பது உட்கொண்டு நின்று என்னிடத்து விருப்பத்தையுடைய இவளைத் தந்த தெய்வத்தையல்லது வேறொரு தெய்வத்தை யான் வியவேனெனத் தெய்வத்தை மகிழ்ந்து கூறாநிற்றல்.

---

* இது திருக்கோவையார்க்குப் பேராசிரியர் இயற்றிய உரையினின்றெடுத்துச் சேர்க்கப்பெற்றது.

எ. புணர்ச்சி துணிதல்—என்பது தெய்வத்தை மகிழாநின்றவன் இது நமக்குத் தெய்வப் புணர்ச்சியெனத் தன்னெஞ்சிற்குச்சொல்லி அவளோடு புணர்ந்துணியா நிற்றல்.

அ. கலவி யுரைத்தல்—என்பது தெய்வப் புணர்ச்சி புணர்ந்த தலைமகன் புணர்ச்சியின்பத்தியல்பு கூறாநிற்றல்.

கூ. இருவயினொத்தல்— என்பது புணர்தற்கு முன்னின்ற வேட்கையன்பு புணர்ந்தபின்னும் அப்பெற்றியே நின்று வளர்ந்து சேறலால் தலைமகளை மகிழ்ந்து கூறாநிற்றல்.

க0. கிளவி வேட்டல்— என்பது இருவயினொத்து இன்புறாநின்ற தலைமகன் உறுதன் முதலாகிய நான்கு புணர்ச்சியும் பெற்றுச் செவிப்புணர்ச்சி பெறுமையின் ஒருசொல் வேட்டு வருந்தாநிற்றல்.

கக. நலம்புனைந்துரைத்தல்—என்பது கிளவிவேட்டு வருந்தக்கண்ட தலைமகள் மூரன்முறுவல் செய்ய, தலைமகன் அதுபெற்றுச் சொல்லாடாமையானுண்டாகிய வருத்தந்நீங்கி, தமதகன்ற மருதநிலத்துக் குறிஞ்சி நிலத்து இவள் வாய் போல நாறும் ஆம்பற்பூக்க ளுளவோ வென அந்நிலத்து வண்டோடு வினவாநிற்றல்.

கஉ. பிரிவுணர்த்தல்— என்பது ஐவகைப் புணர்ச்சியும் பெற்றுப் புணர்வதன்முன்னும் புணர்ந்த பின்னும் ஒத்தவன்பினனாய் நின்ற தலைமகன் பிரியுமாறென்னையெனின், இப்புணர்ச்சி நெடுங்காலஞ் செல்லக்கடவதாக இருவரையுங் கூட்டிய தெய்வந்தானே பிரியாமற் பிரிவிக்கும். அது பிரிவிக்குமாறு:— தலைமகன் றன்னாதரவினா னலம் பாராட்டக் கேட்டு, எம்பெருமான் முன்னின்று வாய்திறந்து பெரிய

தோர் நாணினமை செய்தேனெனத் தலைமகள் நாணி வருந்தா நிற்ப, அதுகண்டு இவள் வருந்துகின்றது யான் பிரிவேனாக நினைந்தாக வேண்டுமென் றுட்கொண்டு அவளுக்குத் தான் பிரிவினமை கூறாநிற்றல்.

கஅ. பருவரலறிதல் — என்பது பிரிவின்மை கூறக் கேட்ட தலைமகள் பிரிவென்பது மொன்றுண்டு போலுமென வுட்கொண்டு முன்னுணர்வுற்ற சென்றெய்திய வருத்த நீங்கிப்பெரியதோர் வருத்தமெய்த அதுகண்டு, இவளமேலு மேலும் வருந்துகின்றது பிரிந்தாற் கூடுதலரிதென்று நினைந்தோ, நெடும்பொழு திவ்வாறிருந்தால் அவ்விடத்துக் குடிப்பழியாமென்று நினைந்தோ அறிகிலேனென அவள் வருத்த மறியா நிற்றல்.

கசு. அருட்குண முரைத்தல்—என்பது இப்பழியாமென்று நினைந்தோவென்று கூறக்கேட்ட தலைமகள் இதுநந்தோழியறியின என்னாங்கொலலோ வென்று பிரிவுட்கொண்டு பிரிவாற்றாது வருந்தாநிற்ப, அக்குறிப்பறிந்து அவள் பிரிவுடம்படுவது காரணமாகத் தலைமகன் யாம் பிரிந்தேமாயினும் பிரிவில்லையெனத் தெய்வத்தினருள் கூறாநிற்றல்.

கரு. இடமணித்துக்கூறி வற்புறுத்தல் — என்பது அருட்குணமுரைத்து வற்புறுத்தவும் ஆற்றாமை நீங்காத தலைமகட்கு, நுமதூரிடத்திற்கு எம்மூரிடம் இத்தன்மைத்தெனத் தனதூரின் அணிமைகூறி வற்புறுத்தாநிற்றல்.

கசா. ஆடிடத்துய்த்தல்—என்பது அணிமைகூறி யகலாநின்றவன், இனி நீ முற்பட்டு விளையாடு; யான் இங்ஙனம் போய் அங்ஙனம் வாரா நின்றேனென் அவளை ஆடிடத்துச் செலுத்தாநிற்றல்.

கஎ. அருமை யறிதல் — என்பது ஆடிடததுயத்து அகலா நின்றவன் ஆயவெளளத்தையும அவவிடததையும நோககி, இவளை யானெயதினே னென்பது மாயமோ கனவோ இன்னதென்று அறிபேன். இனி யிவள் நமககு எயதற்கு அரியவளென அவளது அருமையறிநது வருநதாநிற்றல.

கஅ. பாங்கியையறிதல் — எனபது அருமையறிநது வருநதாநின்ற தலைமகன் ஆயததோடு செலலாநினற தலைமகளை நோகக, அநநிலைமைககண் அவளும இபபுணாச்சி இவளுக்குப புலனுங் கொலலோவென உடகொண்டு எலலாரையும போலன்றித தன் காதற்றோழியைப பலகாற் கடைககண்ணாற் பாாககககண்டு, இவள போலும இவடகுச சிறநதாள ; இதுவும எனககோா சாாபாமெனவுடகொணடு அவள காதறறோழியை அறியாநிற்றல.

கக. பாங்கனை நினைதல்—என்பது தெயவப் புணாச்சிய திறுதிககண் சென்றெயது தற்கருமை நினைநதுவருநதாநினற தலைமகன் அவள கண்ணா லறியபபடட காதற்றோழியை நயநது இவள அவட்குச் சிறநத துணையன்றே அதது துணை எனககுச் சிறநதாளலலள ; எனககுச் சிறநதானைககணடு இபபரிசுரைத்தாற பின்னிவளைச செனறெய்தக் குறையில்லை யெனத் தன காதற்பாஙகனை நினையாநிற்றல.

உ௦. பாங்கன் வினுதல் — என்பது தன்னை நினைநது வாராநினற தலைமகனைத தானெதிரபபடடு அடியிற்கொண்டு முடிகாறு நோக்கி, நின்னுடைய தோளகளமெலிநது நீ யிவவாறு தற்குக் காரணமெனனோ வென்று பாஙகன் முநதுற்று வினவாநிற்றல.

உக. உற்றதுரைத்தல்—என்பது, எதிர்ப்பட்டு வினவாநின்ற பாங்கனுக்கு, 'நெருநலை நாளை கைலைப் பொழிற்கட் சென்றேன். அவ்விடத்து ஒரு சிற்றிடைச் சிறுமான விழிக் குறத்தியால இவவாறாயினேன்' எனத் தனக்குற்றது கூறா நிற்றல.

உஉ. கழறியுரைத்தல்—என்பது, உற்றதுரைப்பக் கேட்ட பாங்கன், இஃது இவன் தலைமைப் பாட்டிற்குப் போதாதென உட்கொண்டு 'நீ ஒரு சிறுமான் விழிகத்தியாள் இவவாறாயினேனென்றல நின் கற்பனைக்குப் போதாது' எனக் கழறிக் கூறாநிற்றல.

உஙு. கழற்றெதிர்மறுத்தல்—என்பது, காதற்பாங்கன் கழறவும் கேளானாயப் பின்னும் வேட்கை வயத்தனாய் நின்று, 'என்னாற் காணப்பட்ட வடிவை நீ கண்டிலை; கண்டனையாயிற் கழறாய்' என்று அவனோடு மறுத்துரைத்து வருந்தாநிற்றல.

உச. கவன்றுரைத்தல்—என்பது, மறுத்துரைத்து வருந்தாநிற்பக் கண்ட பாங்கன் 'ஒருகாலத்தும் கலங்காத உள்ளம், இவவாறு கலங்குவதற்குக் காரணமென்னோ?' எனத் தலைவனுடன் கூறாநிற்றல.

உரு. வலியழிவுரைத்தல்—என்பது, பாங்கன் கவன்றுரையாநிற்ப, 'முன்பு இத்தன்மையேனாகிய யான் இன்று ஒரு சிறுமான் விழிக்கு இவவாறாயினேன்' எனத் தலைமகன் தன் வலியழிந்தமை கூறி வருந்தாநிற்றல.

உசா. விதியொடுவெறுத்தல்—என்பது, வலியழிந்தமை கூறி வருந்தாநின்ற தலைமகன் பாங்கனோடு புலந்து

வெளகி, 'யான் செயத நலவினையும் வநது பயன் தநததிலலை' எனத தன் விதியோடு வெறுததுக கூறுநிற்றல.

உஎ. பாங்கனேந்துரைத்தல்—என்பது, விதியொடு வெறுதது வருநதாநிற்பக கண்ட பாஙகன், 'அமிர்தமும மழையும தம குணஙகெடினும நின்குணங கெடாத நீ ஒரு ததி காரணமாக நின் சீலததை நினையாதவாறு இவவாறாகிய எனது தீவினையின் பயனும இததனையன்றோ' எனத் தானும அவனோடுகூட வருநத நிற்றல.

உஅ. இயலிடங்கேட்டல்—என்பது, தலைமகனுடன் கூட வருநதாநின்ற பாஙகன் யானும இவனுடன் கூட வருநதினல இவனை ஆற்றுவிபபாரிலலையென அது பற்றக் கோடாகத தானாற்றி நின்று, 'அது கிடகக. நின்னாற் காணப பட்ட வடிவுககு இயல யாது? இடம யாது? கூறுவாயாக' என அவளுடைய இயலும் இடமுங கேளாநிற்றல்.

உகூ. இயலிடங்கூறல்—என்பது, இயலிடஙகேட்ட பாஙகனுககுத தான் அவளை யெய்தினாற்போலப பெரியதோர் ஆற்றுதலையுடையனாய் நின்று, 'என்னாற் காணப் பட்ட வடிவுக்கு இயல இவை; இடம இது' என்று (தலைமகன) இயலும இடமுங கூறுநிற்றல.

நூ0. வற்புறுததல்—எனபது, இயலிடங கூறககேட்ட பாஙகன 'நீ சொனன கைலையிடததே சென்று இபபெற்றியாளைக கண்டு இபபொழுதே வருவன்; அவ வளவும நீ ஆற்றுவாயாதல வேணடும' எனத தலைமகனை வற்புறுததா நிற்றல

நூக. குறிவழிச்சேறல்—என்பது, தலைமகனை வற்புறுததி அவன் குறிவழிச செலலாநின்ற பாஙகன் 'இத

தன்மைபாளை யான் அவவிடததுக காணலாங கொலவோ ?' என அந்நினைவோடு செலலாநிற்றல.

௩உ. குறிவழிக்காண்டல்—என்பது, குறிவழிச் சென்ற பாஙகன் தனனை அவள காணுமல தான் அவளைக் காண்பதோர அணிமைக்கண் நினறு 'அவன் சொன்ன இடமும இதுவே, இயலும இவையே, இவளும அவளே' என்று ஐயமறறத தெளியக காணு நிற்றல.

௩௩. தலைவனை வியந்துரைத்தல்—எனபது, குறிவழிக்கண்ட பாஙகன் 'இவவுறுபபுககளையுடைய இவளைக கண்டு பிரிநது இஙகுநின்று அஙகுவநது யான கழறவும ஆற்றி, அததனையுந தபபாமற சொனன அணணலே திணணியான்' எனத தலைமகனை வியநது கூறுநிற்றல.

௩௪. கண்டமைகூறல்—என்பது, தலைமகனை வியந்துரைதத பாஙகன விரைநது சென்று, தானவளைக கண்டமை தலைமகனுக்குப பிடிமிசைவைத்துக் கூறுநிற்றல.

௩௫. செவ்விசெப்பல்—என்பது, பிடிமிசைவைத்துக கூறககேட்ட தலைமகன் அது தனககுச செவவி போதாமையிற் பின்னும ஆறறுமை நீஙகாதுயினுன். அதுகண்டு அவனை ஆற்றுவிபபது காரணமாக அவனுககு அவள அவயவங கூறுநிறறல.

௩௬. அவ்விடத்தேகல்—என்பது, செவவி செப்பக் கேட்ட தலைமகன் 'இவவாறு காணப்படடதுண்டாயின் அது என் உயிர' எனத தான் அவ்விடம நோககிச செலலாநிற்றல்.

௩எ. மின்னிடைமெலிதல்—என்பது, நெருநலை நாளில தலைபளிசெயபது நின்னிற் பிரியேன பிரியினும ஆற

றேனென்று கூறிப் பிரிந்தவர் வேட்கை மிகுதியால இடமறியாது ஆயத்திடை வருவார் கொலலோ என்னும பெருநாணினானும், ஆற்றாமையான் இறந்துபட்டார் கொலலோவெனனும பேரச்சத்தினானும, யாருமில ஒரு சிறைத் தனியே நின்று, தலைமகனை நினைந்து தலைமகள மெலியாநிற்றல.

கஅ. பொழில்கண்டுமகிழ்தல்—என்பது, தலைமகளை நோக்கிச் செலலாநின்ற தலைமகன் முன்னைநான்று அவளைக் கண்ணுற்ற பொழிலைச் சென்றணைந்து, அப்பொழிலிடை அவளுறுப்புக்களைக் கண்டு, 'இப்பொழில என சிந்தனைக்கு அவளதானே யெனத் தோன்றா நின்றது' என்று இன்புறா நிற்றல.

கக. உயிரேனவியத்தல்—என்பது, பொழிலகண்டு மகிழ்ந்து அப்பொழிலிடைச் சென்றுபுக்கு, அவளைக் கண்டதுணையான் 'என்னுயிர் இவவாறு செயதோ நிற்பது' என வியந்து கூறாநிற்றல.

௪0. தளர்வகன்றுரைத்தல்—என்பது, உயிரென வியந்து சென்று, பூக்கொய்தல் முதலிய விளையாட்டை யொழிந்து யாருமில ஒருசிறைத் தனியேநின்று 'இவர் செய்யாநின்ற பெரியதவம் யாதோ?' என அவளைப் பெரும் பானமை கூறித் தளர்வு நீங்காநிற்றல.

௪க. மொழிபெறவருந்தல்—என்பது, தளர்வு நீஙகிய பின்னர்ச் சார்தலுறாநின்றவன் ஒருசொற் பெறுமுறையாற் சென்று சாரவேண்டிப் பின்னும் அவளைப பெரும்பான்மை கூறி ஒரு சொல்வேண்டி வருந்தாநிற்றல்.

சஉ. நாணிக்கண்புதைத்தல்-என்பது, தலைமகன் தன் முனனின்று பெருமபான்மை கூறககேட்ட தலைமகள பெரு நாணினளாதலின் அவன் முன நிறகலாகாது நாணி, ஒரு கொடியினொதுஙகித் தன் கண்புதைதது வருநதாநிற்றல்.

சஙு. கண்புதைக்கவருந்தல்—எனபது, தலைமகள நாணிக கண் புதையாநிறப, இவள கண் புதையாநின்றது தனனுடைய கண்கள எனனை வருததத்தைச செயயுமென்றுகாதேயென உடகொண்டு 'யான வருநதாதொழிய வேண்டினையாயின நினமேனி முழுதும புதைபபாயாக' எனத் தலைமகன் தன வருததமிகுதி கூறுநிற்றல

சச. நாண்விடவருந்தல்—எனபது, தலைமகன் தனது ஆற்றுமை மிகுதி கூறக் கேட்டு ஒருஞான்றுந் தன்னை விடடு நீஙகாத நாண அழலைச சேர்நத மெழுகுபோலத் தனனைவிடடு நீஙகாநிறப, தலைமகள அதற்குப பிரிவாற்றுது வருநதா நிற்றல.

சரு. மருங்கணைதல்—என்பது, தலைமகள நாண் இழநது வருநதா நிறப, சென்று சாரதலாகாமையின், தலைமகன் தன் ஆதரவினுல அவவருததந தணிபபான போன்று மாரொடு முனிநது, ஒரு கையால இறுமருங்குல தாஙகியும, ஒரு கையால அளிகுலம விலககி அளகநதொட்டும் சென்று அணையா நிற்றல.

சகூ. இன்றியமையாமை கூறல்—எனபது, கூட்டத்திறுதிக்கண 'விசுமபும நிலனும் ஒருஙகு பெறவரினும இம மாரபதனை மறநது, அதன்கண் முயலேன்' எனப பிரிவு தோன்றத தலைமகன் தனது இன்றியமையாமை கூறு நிற்றல.

சஎ. ஆயத்துய்த்தல்—என்பது, இறந்ியமையாமை கூறிய பிரியலுறாநின்றவன், 'இனிப் பல சொல்லி யென்னை' என்னுயிர் நினக்கடிமையாயிற்று. இனிச் சென்று நின் ஆயத்திடைச் சேர்வாயாக' எனத் தன் பிரிவின்மை கூறித் தலைமகளை ஆயத்துச் செலுத்தா நிற்றல்.

சஅ. நின்று வருந்தல்—என்பது, தலைமகளை ஆயத் துய்த்துத் தானவ்விடத்தே நின்று அப்புனத்தியல்பு கூறித் தலைமகன் பிரிவாற்றாது வருந்தா நிற்றல்.

சகூ. பொழிலிடைச் சேறல்—என்பது, இயற்கைப் புணர்ச்சிய திறுதிக்கட் சென்றெய்துதற்கருமை நினைந்து வருந்தாநின்ற தலைமகன் 'இக்கூட்டம் நெருநலும் என்னறிவோடு கூடிய முயற்சியான் வந்ததன்று, தெய்வந்தர வந்தது. இன்னும் அத்தெய்வந்தானே தரும். யாம் அப் பொழிலிடைச் செல்வேம்' எனத் தன் நெஞ்சொடு கூறா நிற்றல்.

ருo. பாங்கியிடைச் சேறல்—என்பது, (பாங்கற் கூட்டம், இடந்தலைப்பாடு என்னும்) இரண்டனுள், ஒன்றாற் சென்றெய்திப் புணர்ந்து நீங்கிய தலைமகன் 'இனி இவளைச் சென்றெய்துதல் எளிதன்று. யாம் அவள் கண்ணுற் காட்டப்பட்ட காதற்றோழிக்கு நங்குறை யுள்ளது சொல்வேம்' என்று அவளை நோக்கிச் செல்லாநிற்றல்.

ருக. குறையுறத் துணிதல்—என்பது, பாங்கியை நினைந்து செல்லாநின்றவன் தெய்வத்தினருளால் அவ்விருவரும் ஓரிடத்தெதிர்நிற்பக்கண்டு, 'இவள் இவட்குச் சிறந்தாள். இனி யென் குறையுள்ளது சொல்லுவேன்' எனத் தன் குறைகூறத் துணியாநிற்றல்.

ருஉ. வேழம் வினாதல்—என்பது, குறை கூறத் துணியாநின்றவன் என் குறை யின்னதென்று இவளுக்கு வெளிப்படக் கூறுவேனாயின் இவள் மறுக்கவுங் கூடுமென உட்கொண்டு, என் குறை இன்னதென்று இயம்பாமே யுணரு மளவுங் கரந்தமொழியாற் சில சொல்லிப் பின் குறையுறுவதே காரியமென, வேட்டைகருதிச் சென்றானாக அவ்விரு வருழைச் சென்று நின்று, தன் காதல் தோன்ற, 'இவ்விடத் தொரு மதயானை வரக் கண்டீரோ?' என வேழம் வினாவா நிற்றல்.

ருங. கலைமான் வினாதல்—என்பது, வேழம் வினாவி உட்புகுந்த பின்னர், தான் கண்ணாலிடர்ப்பட்டமை தோன்ற நின்று, 'நும்முடைய கண்கள் போலுங் கணைபொருதலான் உண்டாகிய புண்ணோடு இப் புனத்தின் கண் ஒரு கலைமான் வரக் கண்டீரோ?' என்று கலைமான் வினாவா நிற்றல்.

ருச. வழி வினாதல்—என்பது, கலைமான் வினாவா நின்றவன், இவன் கருத்து வேறென்று தோழியறிய, அத னோடு மாறுபட நின்று, 'அது கூறீராயின் நுமரூர்க்குச் செல்லுநெறி கூறுமின்' என்று வழிவினாவா நிற்றல்.

ருரு. பதிவினாதல்—என்பது, மாறுபடநின்று வழி வினாவவும் அதற்கு மறுமொழி கொடாதாரை எதிர்முக மாக நின்று, 'வழி கூறீராயின் நும் பதி கூறுதல் பழி யன்றே. அது கூறுவீராமின்' என்று அவர் பதி வினாவா நிற்றல்.

ருசா. பெயர்வினாதல்—என்பது, பதிவினாவவும் அதற் கொன்றுங் கூறாதாரை, 'நும் பதி கூறுதல் பழியாயின் அதனை யொழிமின். நும் பெயர் கூறுதல் பழியன்றே? இத னைக் கூறுவீராமின்' என்று அவர் பெயர் வினாவா நிற்றல்.

௫எ மொழிபெறுது கூறல்—என்பது, பெயர் வினவவும் வாய்திறவாமையின் 'இப்புனத்தார் எதிர் கொள்ளத்தக்க விருந்தினரோடு வாய்திறவாமையை விரதமாகவுடையராதல், அதுவன்றி வாய்திறக்கின் மணிசிந்துமென்பதனைச் சரதமாகவுடையராதல் இவ்விரண்டனுளொன்று தப்பாது' என்று கூறுநிற்றல்.

௫அ. கருத்தறிவித்தல்—என்பது, 'நீயிர் வாய்திறவாமைக்குக் காரணமுடையீர். அது கிடக்க இத்தழை நும * * * * குத் தகுமாயின் அணிவீராமின' எனத் தழைகாட்டி நின்று தன் கருத்தை அறிவியாநிற்றல்.

௫௯. இடை வினாதல்—என்பது, தழை காட்டித் தன் கருத்தறிவித்து அது வழியாக நின்று 'நும * * * லும் மாம்பும் அதிபாரமாயிராநின்றன. இவை இவ்வாறு நிற்றற்குக் காரணம் யாதோ?' என்று அவரிடை வினவா நிற்றல்.

௬0. ஐயுறுதல்—என்பது, தலைமகன் தழை கொண்டு நின்று கரந்தமொழியால் தன் கருத்தறிவிக்க, 'மேனியொளியிலனுய இப்புனத்தினின்றும் போகாது யானையோடு ஏனம் வினவி இவ்வாறு பொய் கூறுகின்ற இவன் யாவனோ?' எனத் தோழி அவனை ஐயுறுநிற்றல்.

௬க. அறிவு நாடல்—என்பது, இவன் யாவனோ என்று ஐயுறுகின்ற தோழி பேராராய்ச்சியளாதலின், அவன் கூறியவழியே நாடாது வந்து தங்களிடைக்கே முடிதலின், இவ்வையா வாராதவாத இருந்தவாற்றான் ஆழமுடைத்தாயிருந்ததென்று அவன் நினைவறியா நிற்றல்.

௬௨. வாட்டம் வினாதல்—என்பது, தலைமகன் மதியுடம்படுத்து வருந்தா நிற்பக் கண்டு எம்பெருமான் என்

பொருட்டான் இவ்வாறு இடர்ப்படாநின்றானெனத் தலைமகள் தன்னுள்ளே கவன்று வருந்தாநிற்க, அது கண்டு, 'சுனையாடிச் சிலம்பெதிரழைத்தோ? பிறிதொன்றினானோ? வாடிய தென்னோ?' எனத் தோழி தலைமகளது வாட்டம் வினவா நிற்றல்.

௬௩. குறையுறவு நிற்றல்—என்பது, தலைமகளது வாட்டங் கண்டு ஐயுறாநின்ற தோழியிடைச் சென்று, 'யான் உங்களுக் கெல்லாத் தொழிலுக்கும் வல்லேன். நீயிர் வேண்டுவ தொன்று சொல்லுமின்; யான் அது செய்யக் குறையில்லை' என இழிந்த சொல்லால் தலைமகன் தன்னினைவு தோன்ற ஐயுறக் கூறா நிற்றல்.

௬௪. அவன் குறிப்பறிதல்—என்பது, குறையுறாநின்றவன் முகத்தே தலைமகளது செயல் புலப்படக்கண்டு, 'இவ்வண்ணல் குறிப்பு இவளிடத்தது' எனத் தோழி தலைமகளது நினைவு துணிந்துணரா நிற்றல்.

௬௫. அவள் குறிப்பறிதல்—என்பது, தலைமகனது நினைவறிந்த தோழி இவளிடத்து இவன் நினைவேயன்றி இவளிடத்து இவள் நினைவு முண்டோவெனத் தலைமகளை நோக்க, அவள் முகத்தேயும் அவன் செயல் புலப்படக் கண்டு, இவ்வொண்ணுதல் குறிப்பு மொன்றுடைத்தென அவணினைவுந் துணிந்துணரா நிற்றல்.

௬௬. இருவர் நினைவு மொருவழி யுணர்தல்—என்பது இருவர் நினைவுங் கண்டு இன்புறாநின்ற தோழி 'இவ்விருவரும் இவ்விடத்து வந்த காரியம் இவன் முகமாகிய தாமரைக்கண் இவள் கண்ணாகிய வண்டு இன்பத் தேனையுண்டு எழில் பெறவந்த இத்துணையல்லது பிறிதில்லை' என அவ்விருவரது நினைவுந் துணிந்துணரா நிற்றல்.

௬௭. பிறைதொழுகென்றல்—என்பது, பிறையைக் காட்டித் தான் தொழுதுநின்று, 'நீயும் இதனைத் தொழுவாயாக' எனத் தோழி தலைமகளது கூட்டம் நினைவறியா நிற்றல்.

௬௮. வேறுபடுத்துக்கூறல்—என்பது, பிறைதொழாது தலைசாய்த்து நாணி நிலங்கிளையா நிற்பக்கண்டு, பின்னும் இவள் வழியே யொழுகி இதனை யறிவோமென உட்கொண்டு, நீ போய்ச் சுனையாடி வாவென்ன, அவளும் அதற்கிசைந்து போய் அவனோடு தலைப்பெய்து வர, அக்குறிப்பறிந்து அவளை வரையணங்காகப் புனைந்து வேறுபடுத்துக் கூறா நிற்றல்.

௬௯. சுனையாடல் கூறி நகைத்தல்—என்பது, வேறுபடுத்துக்கூற நாணக்கண்டு, 'சுனையாடினால் இவ்வாறு அழிந்தழியாத குங்குமமும் அளகத்து அப்பிய தாதும் இந்நிறமுந் தருமாயின் யானுஞ் சுனையாடிக் காண்பேன்' எனத் தோழி தலைமகளோடு நகையாடா நிற்றல்.

௭௦. புணர்ச்சியுரைத்தல்—என்பது, சுனையாடல் கூறி நகையாடாநின்றதோழி 'அது கிடக்க; நீ யாடிய அப்பெரிய சுனைதான் கண்சிவப்ப, வாய் விளர்ப்ப, அளிதொடரும் வரைமலரைச் சூட்ட வற்றோ? சொல்வாயாக' எனக் கூட்டம் உரையா நிற்றல்.

௭௧. மதியுடன்படுத்தல்—என்பது, பலபடியும் நாணநாடிக் கூட்ட முணர்மை யுணர்ந்த தோழி 'இம்மலையிடத்து இவ்விருவர்க்கும் இன்பத்துன்பங்கள் பொதுவாய் வாரா நின்றன. அதனால் இவ்விருவர்க்கும் உயிரொன்றே' என வியந்து கூறா நிற்றல்.

௭௨. நடுங்கநாட்டம்—என்பது, கூட்டமுண்மையுணர்ந்தனளாயினும், தலைமகள் பெருநாணினளாகலானும் தான் அவள் குற்றேவல் மகளாகலானும் பின்னும் தான் சொல்லொட்டாது, அவள் தன்னைக்கொண்டே கேட்பது காரணமாக நெருங்கி நின்று, ஒரு புலி ஒருயானை யெதிர்ப்பட்டதென்று தோழி அவளை நடுங்க நாடாநிற்றல்.*

௭௩. ஆற்றாதுரைத்தல்—என்பது, தலைமகன் மேன் மடற்றிறங் கூறுகின்றாகலின் அதற்கிசைவுபட அவ்விருவருழைச் சென்று நின்று, 'நீயிர் அருளாமையின் என்னுயிர் அழியாநின்றது; இதனை அறிமின்' என்று தலைமகன் தனது ஆற்றாமை மிகுதிகூறாநிற்றல்.

௭௪. உலகின்மேல் வைத்துரைத்தல்—என்பது, ஆற்றாமைகூறி அதுவழியாக நின்று, 'ஆடவர் தம் உள்ளமாகிய மீன், மகளிரது கண்வலைப்பட்டால் அதனைப் பெறுதற்கு வேறு உபாயமில்லாதவிடத்து மடலூர்ந்தும் அதனைப் பெறுவர்' என உலகின்மேல் வைத்துக் கூறாநிற்றல்.

---

*இத்துறையுடைய செய்யுளில் 'தலைமகளை நடுங்க நாடியது எவ்வாறெனின், தன் கொடியவாயைப் புலி அங்காந்தது, உழுவையினது தீவாயை வேறொன்று கிழித்தது, உழுவையினது தீவாய் பிறிதொன்றனைக் கிழித்தது என இம்மூன்று பொருளுடைப் படுகையான் இது நடுங்கநாட்டமாயிற்று. என்னை? தலைமகள் இங்ஙனம் நடுங்கி யாராயும் வண்ணம் தோழி நாடுகையால். தீவாயுழுவை கிழித்தது என்ற இம்மூன்று பொருளும் வினா. இங்ஙனந் தோழியுரைப்பத் தலைமகள் நாடி நடுங்காநிற்கக்கண்டு, ஓராண்டகை வேலைப் பணிகொண்டவாறு' என்னென்ன நடுக்கந் தீர்த்ததாயிற்று. இது கரவு நாடுதல் அஃதாவது வெளிப்படச் சொல்லுஞ் சொல்லன்றிப் பிறிதொன்றின் மேல்வைத்துச் சொல்லுதல்.

எரு. தன் துணிபுரைத்தல்—என்பது, முன் உலகின் மேல வைதத துணாததி அதுவழியாகநின்று, 'என்னையும ஒரு பெண்கொடி பிறரிகழ மடலேறப பண்ணு நினறது' என முன்னிலைப புறமொழியாகத தன் துணிபு கூறாநிற்றல.

எகூ. மடலேறும் வகையுரைத்தல்—எனபது, துணிபு கூறவும பெருநாணினளாதலிற சொலலாடாத தோழிககு வெளிபபடத தான நாணிழநதமை தோனற நினறு, 'யான நாளை நின்னூரத தெருவே மடலுங கொணடுவருவேன். பினவருவது காண' எனத தலைமகன தான மடலேறும வகை கூறாநிற்றல.

எஎ. அருளாலரிதெனவிலக்கல்—என்பது, தலைமகன வெளிபபட நினறு மடலேறுவெனென்று கூறககேடட தோழி இனி யிவன் மடலேறவுங கூடுமென உடகொண்டு, தனனிடதது நாணினை விடடுவநது, எதிர நின்று, 'நீர மட லேறினுல உமமுடைய அருள யாரிடததாம' என்று அவ னதருளை யெடுததுககூறி விலககாநிற்றல.

எஅ. மொழிநடையெழுதல் அரிதென விலக்கல்—என்பது, அருளெடுதது விலககவும தன்வழிநிலலாமை கணடு அவன வழியொழுகி விலககுவாளாக, 'நுமதருள கிடகக; மடலேறுவார மடலேறுதல, மடலேறபபடுவார உரு வெழுதிககொண்டனறே? நுமககு அவள மொழி நடை யெழுதல முடியாதாகலின நீயிர மடலேறுமாறெனனே?' என விலககாநிறறல.

எகூ. அவயவமெழுதல் அரிதெனவிலக்கல்—எனபது, 'அவளது மொழி நடை கிடகக; இவைதாம எழுத முடியு மோ? முடியுமாயின யான சொனனபடியே தபபாமல

எழுதிக்கொண்டுவந்து ஏறும' என்று அவளது அவயவங் கூறுநிற்றல.

அ௦. உடம்படாது விலக்கல்—என்பது, எழுதலாகா மை கூறிக்காட்டி, 'அது கிடக்க; நும்மை யாம் விலக்குகின் றே மல்லேம. யான் சென்று அவள நினைவறிந்து வந் தாற் பின்னை நீயிர் வேண்டிற்றைச் செய்யும. அவ்வளவும நீவிர் வருந்தாதொழியும்'எனத் தான உடம்படாது விலக்கா நிற்றல்.

அக. உடம்பட்டு விலக்கல்—என்பது, உடம்படாது முன் பொதுப்பட விலக்கி முகங்கொண்டு, பின்னர்த் தன் னோடு அவளிடை வேற்றுமையின்மைகூறி, 'யான் நின் குறை முடித்துத் தருவேன்; நீ வருந்தவேண்டாம' எனத் தோழி தானுடம்பட்டு விலக்கா நிற்றல.

அஉ. குறிப்பறிதல்—என்பது, தலைமகனது குறை கூறத் துணியாநின்ற தோழி தெற்றெனக் கூறுவேனாயின் இவள இதனை மறுக்கவுங் கூடுமென உட்கொண்டு, 'நம் புனத்தின்கட் சேயினது வடிவையுடையராயச் சினவேல் ஏந்தி ஒருவர் பலகாலும வாராநின்றார். வந்து நின்று ஒன்று சொல்லுவதுஞ் செய்கின்றிலர். அவரிடத்து யாம் செய்யத் தக்கது யாது?' எனத் தான் அறியாதாள் போலத் தலை மகளோடு உசாவி, அவள நினைவறியாநிற்றல்.

அங. மென்மொழியாற்கூறல்—என்பது,நினைவறிந்து முகங்கண்டு, அதுவழியாகநின்று, 'ஒரு பெரியோன் வாடிய மேனியனும் வாடாத தழையனுமாய் நம் புனத்தைவிட்டுப் போவதுஞ் செய்கின்றிலன்; தன் குறை இன்னதென்று வெளிப்படச் சொல்லுவதுஞ் செய்கின்றிலன். இஃதென்ன

மாயங்கொலலோ? அறிகின்றிலேன்' எனத் தோழிதான் அதற்கு நொந்து கூறுநிற்றல.

அச. விரவிக் கூறல்—என்பது, வன்மொழியாற் கூறின் மனமெலியுமெனறஞ்சி, 'ஓரலவன் தன் பெடைக்கு நாவற்கனியை நலகககண்டு ஒரு பெருநகை பெயகண்டாற் போல நினறான். அந்நிலைமையை நீ கண்டாயாயின் உயிர் வாழமாட்டாய; யான் வனகண்மையேனாதலான் ஆற்றியு ளேனாயப போநதேன்' என மென்மொழியோடு சிறிது வன் மொழிபடக கூறுநிற்றல.

அரு. அறியாள போறல்—எனபது, பேய கண்டாற் போல நின்றானெனத தலைமகன நிலைமைகேடட தலைமகள பெருநாணினளாதலின் இதனையறியாதாளைப் போல, 'இஃ தொரு கடலவடிவிருநதவாறு காணாப' எனத தானொன்று கூறுநிற்றல.

அசு. வஞ்சித்துரைத்தல்—என்பது, நாணினாற் குறை நேரமாட்டாது வருநதாநினற தலைமகள இவளும பெரு நாணினளாதலின என்னைகொண்டே சொலலுவித்துப பின முடிப்பாளாயிராநினறாள; இதற்கு யான் ஒன்றுஞ சொலலாதொழிநதால எமபெருமான இறநதுபடுவனென உட்கொண்டு, தன்னிடத்து நாணினைவிட்டு, பாஙகறகூட்டம பெறறாக தோழியிற கூட்டததிற்குத துவளாநின்றான என பது தோனற, பின்னும வெளிப்படக கூறமாட்டாது, மாய வனமேல வைதது வஞசிததுக கூறுநிற்றல.

அஎ. புலந்துகூறல்—என்பது, வெளிப்படக்கூறாது வஞசிததுக கூறுதலான் 'எனனோடு இதனை வெளிப்படக் கூறாயாயின் நின்காதறறோழியாகது வெளிப்படசசொல்லி

அவரோடு சூழ்ந்து நினக்குற்றது செய்வாய; யான் சொன்ன அறியாமையை நின் உள்ளத்துக்கொள்ளாது மறப் பாயாக. யான்வேண்டுவது இதுவே' எனத் தோழி தலை மகளோடு புலந்து கூறு நிற்றல.

அஅ வன்மொழியாற்கூறல்—என்பது, புலந்து கூறு நின்றதோழி 'அக்கொடியோன் அருளுறுமையான் மெய யிற் பொடியுங் கையிற கிழியுமாய மடலேறத்துணியா நின் ருன். அக்கிழிதான் நினனுடைய வடிவென்று உரையுமுள தாயிருந்தது. இனி நீயும நினக்குற்றது செய்வாயாக; யானறியேன்' என வன்மொழியாற் கூறு நிற்றல.

அகூ. மனத்தோடு நேர்தல்—என்பது, ஆற்ருமையான் மடலேறத்துணியாநின்ருன் எனத் தோழியால வன்மொழி கூறக் கேட்ட தலைமகள அதறகுத் தான ஆற்ருளாய, தலை மகனைக் காணவேண்டித் தன் மனத்தொடு கூறி நேராநிற்றல.

கூ0. தழைகொண்டு சேறல்—என்பது, மேல சேட் படை கூறத் துணியா நின்ற தோழியிடைச்சென்று, அவ ளது குறிப்பறிந்து, பின்னுங் குறையுறவு தோன்ற நின்று 'நுமமா லருளத் தக்காரை அலையாதே இத்தழை வாங்கிக் கொண்டு என்குறை முடித்தருளுவீரா' மென்று, மறுத்தற் கிடமற, சந்தனத்தழைகொண்டு தலைமகன செலவாநிற்றல்.

கூக. சந்தனத்தழை தகாதென்று மறுத்த ப—என்பது, தலைமகன் சந்தனத்தழைகொண்டு செலல அது வழியாக நின்று, 'சந்தனத்தழை இவாக்கு வந்தவாறெனனோ என்று ஆராயப்படுதலான், இத்தழை ஆகாது' எனத் தோழி மறுத்துக் கூறு நிறறல.

கூஉ. நிலத்தின்மைகூறி மறுத்தல்— என்பது, சந்த னத்தழை தகாதென்றதலலது மறுத்துக கூறியவாறன்

றென மற்றொரு தழைகொண்டுசெல்ல, அதுகண்டு, 'இக்குன்றில இல்லாத தழையை எமக்கு நீர்தந்தால எங்குடிக்கு இப்பொழுதே பழியாம ஆதலான அத்தழை எமக்காகாது' என்று மறுத்துக் கூறுகிறால.

கூக. நினைவு கூறி மறுத்தல்—என்பது, இத்தழை தந்நிலத்துக் குரித்தன்று என்றதலலது மறுத்துக்கூறியவா றனறென உட்கொண்டு அந்நிலத்திறகுரிய தழைகொண்டு செல்ல, அதுகண்டு தானுடம்பட்டாளாய, 'யான் சென்று அவள் நினைவறிந்தால நினனெதிரவந்துகொளவேன் அஃது வலலது கொள்ள அஞ்சுவேன்' என மறுத்துக கூறு நிற்றல்.

கூச. படைத்து மொழியான் மறுத்தல்—என்பது, நினைவறிந்தலலது ஏலேமென்றது மறுத்துக் கூறியவா றன்று, நினைவறிந்தால ஏற்பேமென்றவாறுமென உட்கொண்டு நிற்ப, சிறிது புடைபெயாந்து அவள நினைவறிந் தாளாகச் சென்று, 'இத்தழை யானேயன்றி அவளும விரும்பு மாயினும, இது குற்றாலத்துத தழையாதலான் இத்தழை இவர்க்கு வந்தவாறு என்னேவென்று ஆராயப்படுமாதலான் இத்தழை யெமக்காகாது' என்று மறுத்துக கூறுகிற்றல.

கூரு. நாணுரைத்து மறுத்தல்—என்பது, பலபடியும தழைகொண்டு செலல மறுத்துக கூறியவழி, இனித் தழை யொழிந்து கண்ணியைக் கையுறையாகக் கொண்டுசென்றால் அவள மறுக்கும வகையிலலையெனக கழுநீர் மலரைக் கண்ணியாகப் புனைந்துகொண்டு செலல, அதுகண்டு, 'செவி லியா சூட்டிய கண்ணியின்மேல யானொன்று சூட்டினும நாணுகிற்பள; நீர் கொணர்ந்த இந்தக்கண்ணியை யாங்ஙனம்

சூடும்' எனத் தலைமகளை நாணுரைத்து மறுத்துக் கூறு நிற்றல்.

கூசு. இசையாமை கூறி மறுத்தல்—என்பது, தலைமகளை நாணுரைத்து மறுத்த தோழி 'அவள் நாணம் கிடக்க. யாங்கள் வேங்கைமலரல்லது தெய்வத்திற்குரிய வெறிமலர் சூட அஞ்சுதும். ஆதலான் இக் கண்ணி எம் குலத்திற்கு இசையாது' என மறுத்துக் கூறுநிற்றல்.

கூஎ. செவ்வியிலளேன்று மறுத்தல்—என்பது, அண்ணல் தங்குலத்திற்கிசையாதென்ற லல்லது மறுத்துக் கூறியவாறன்றென மாந்தழையோடு மலர்கொண்டு செல்ல, அவைகண்டு உடம்படாளாய், 'அன்னம் பிணை கிளிளை தம் தொழில பயில இன்று செவ்விபெற்றன விலலை அது கிடக்க. என்னுழை நீ வந்தவாறும் யான் நுமக்குக் குறை நேர்ந்தவாறும் இன்னும் அறிந்திலள் அதனாற் செவ்வி பெறாளாற் கொணரும்' என மறுத்துக் கூறு நிற்றல்.

கூஅ. காப்புடைத்தேன்று மறுத்தல்—என்பது, செவ்வியிலள் என்றது செவ்விபெற்றுப் குறையில்லை யென்றுளாமென உட்கொண்டு நிற்ப, 'கதிரவன் மறைந்தான். இவ்விடம் காவலுடைத்து; நுமமிடமுஞ் சேயத்து; எம ஐயன்மாருங் கடியர், யாம் தாழ்ப்பின் அன்னையும் முனியும்; நீரும் போய நாளைவாரும்' என இசைய மறுத்துக் கூறுநிற்றல்.

கூகூ. நீயே கூறேன்று மறுத்தல்—என்பது இவள் இவ்விடத்து நிலைமையை மறையாது எனக்கு உரைப்பாளாயது என்கட்கிடந்த பரிவினன்றே? இத்துணைப் பரிவுடையாள் எனக்கிது முடியாமையில்லையெனத் தலைவன்

உட்கொண்டுபோயப பிற்றைஞான்று செல்ல, தோழி 'யான் குற்றேவன் மகளாகலிற் றுணிந்துசொலல மாட்டுகின்றிலேன். இனி நீயே சென்று நின் குறையுளளது சொல' எனத் தானுடம்படாது மறுத்துக்கூறுநிற்றல்.

க00. குலமுறை கூறி மறுத்தல்—என்பது, நீயே கூறெனச் சொலலக்கேட்டு, உலகததது ஒருவாகண் ஒருவர் ஒரு குறைவேண்டிச சென்றால அக்குறை நீயே முடிததுக கொள என்பாரிலலை. அவவாறன்றி இவள இநநாளெல லாம என்குறை முடிததுத தருவேனென்று என்னை யவமே யுழற்றி இன்று நின்குறை நீயே முடிததுக்கொள என்னு நின்றாள எனத தலைமகன் ஆற்றாது நிற்ப, அவனையாறறு விடபது காரணமாக, 'நீர் பெரியீர்; யாம் சிறியேம: ஆதலான எமமோடு நுமக்குச சொலலாடுதல தகாது' எனக குலமுறைகூறி மறுததுரையா நிற்றல்.

கoக. நகையாடிமறுத்தல்—என்பது, இவள குல முறை கிளததலான் மறுத்துக் கூறியவாறன்று என மன மகிழ்நது நிற்ப, இனி இவன ஆற்றுவான் என உட் கொண்டு, பினனுந தழைஎதிராது, 'எம ஐயன்மார் ஏவுங் கண்டறிவேம இவ் வையர் கையிலேப போலக் கொலையால திண்ணியது கண்டறியேம' என அவனே வாடலசொலலி நகையொடு மறுததுக கூறுநிற்றல.

கoஉ. இரக்கத்தோடு மறுத்தல்—என்பது, இவள என்னுடனே நகையாடுகின்றது தழைவாஙகுதற் பொருட்டென உடகொண்டு நிற்ப, பின்னையும தழை ஏலாது, 'இவவையர் இவவாறு மயஙகிப பிததழையா நிற்றற்குக் காரணமெனனோ?' என்று அதற்கு இரஙகி மறுததுக கூறுநிற்றல.

௧0௩. சிறப்பின்மை கூறி மறுத்தல்—என்பது, என் வருத்தத்திற்குக் கவலாநின்றனள் இவள், ஆதலின் எனக்கு இது முடியாமை யில்லை என உட்கொண்டு நிற்ப, தோழி "இக்குன்றிடத்து மாவும் சுனையும் இவள் வடிவுக்கு அஞ்சி, மலர்ந்தறியா வாதலான் ஈண்டில்லாதனவற்றை யாட்டு அணியில், கண்டார் ஐயுறுவர்' என மறுத்துக் கூறாநிற்றல்.

௧0௪. இளமைகூறி மறுத்தல்—என்பது, அவளது வடிவுக்கஞ்சி மலர்ந்தறியா என்றதல்லது மறுத்துக் கூறியவாறன்று சிறப்பின்மை கூறியவாறென உட்கொண்டு, சிறப்புடைத் தழை கொண்டு செல்ல, அதுகண்டு, 'குழலும் மாராபுங் குவியாத குதலைச் சொல்லிக்கு நீ சொல்லுகின்ற காரியம் சிறிதும் இயைபுடைத் தன்று' என அவளது இளமை கூறி மறுத்துரையாநிற்றல்.

௧0௫. மறைத்தமைகூறி நகைத்துரைத்தல்—என்பது, இவளது இளமை கூறுகின்றது மறைவாகுதற் பொருட்டன்றாகவேண்டும்; அதுவன்றி இந்நாளெல்லாம் இசைய மறுத்து, இப்பொழுது இவள் இளையளென்று இசையாமை கூறி மறுக்கவேண்டிய தென்னை? இனி இவ்வொழுக்கம் இவளை யொழிய ஒழுகக் கடவேன் என உட்கொண்டு நிற்ப, 'நீ என்னை மறைத்தகாரியம் இனி நினக்கு முடியாது' என அவனோடு நகைத்துக் கூறாநிற்றல்.

௧0௬. நகைகண்டு மகிழ்தல்—என்பது, இவள் தன்னை மறைத்தால் முடியாதென்றது, மறையாதொழிந்தால் முடியும் என்றாளாம் எனத் தலைமகன் உட்கொண்டு நின்று, 'உன்னுடைய சதுரப்பாட்டைச் சேர்ந்த மெல்லென்ற நோக்கமன்றோ எனக்குச் சிறந்த துணை? அல்லது வேறு துணையுண்டோ?' என அவளது நகைகண்டு மகிழாநிற்றல்.

கoஎ. அறியாள்போன்று நினைவுகேட்டல்—என்பது, தலைமகனது மகிழ்ச்சிகண்டு இவன் வாடாமல், தழைவாங்குவேன் என உட்கொண்டு, 'என்னுடைய தோழியர் எண்ணிறந்தாருளர்; அவருள் நின்னுடைய நினைவு யார் கண்ணதோ?' எனத் தான் அறியாதாள் போன்று அவன் நினைவு கேளாநிற்றல்.

கoஅ. அவயவங்கூறல்—என்பது, இன்னும் அவளை இவள் அறிந்திலள்; அறிந்தாளாயின் தழைவாங்குவாளென உட்கொண்டு நின்று, 'என்னால் கருதப்பட்டாளுக்கு அவயவம் இவை' யெனத் தோழிக்குத் தலைமகன் அவளுடைய அவயவங் கூறாநிற்றல்.

கoகூ. கண்ணயந்துரைத்தல்—என்பது, அவயவங் கூறியவழிக் கூறியும் அமையாது, தனக்கு அன்று தோழியைக் காட்டினமை நினைந்து, பின்னுங் கண்ணயந்து கூறாநிற்றல்.

ககo. தழையெதிர்தல்—என்பது, கண்ணயந்துரைப்பக் கேட்ட தோழி 'இவ்வாறு ஏற்றல் எங்குடிக்கு ஏலாவாயினும், நீ செய்த உதவிக்கும் நின் பேரன்புக்கும் ஏலாநின்றேன்' எனக்கூறித் தலைமகன் மாட்டுத் தழை யெதிரா நிற்றல்.

ககக. குறிப்பறிதல்—என்பது, தலைமகன் மாட்டுத் தழையெதிர்ந்த தோழி இவளுக்குத் தெற்றெனக் கூறுவேனாயின் இவள் மறுக்கவுங் கூடுமென உட்கொண்டு, 'இந்நாள்காறுந் தழை ஏலாமைக்குத் தக்க பொய்சொல்லி மறுத்தேன். இன்று அவனது நோக்கங் கண்டபின் பொய்சொல்லு நெறி அறிந்திலேன்; இனி அவனுக்குச் சொல்லுமாறென்னோ?' எனத் தழையேற்பித்தற்குத் தலைமகளது குறிப்பறியாநிற்றல்.

ககஉ. குறிப்பறிந்துகூறல்—என்பது, குறிப்பறிந்து முகங்கண்டு, அதுவழியாகநின்று, 'யானைகடிந்த பேருதவி யார் கையிற் றழையுந் துவளத் தகுமோ? அது துவளா மல் யாம் அவரது குறைமுடிக்க வேண்டாவோ?' எனத் தோழி நயப்பக் கூறுநிற்றல்.

ககங. வகுத்துரைத்தல்—என்பது, உதவிகூறவும் பெருநாணினள் ஆதலின் தழைவாங்கமாட்டாது நிற்ப, அக் குறிப்பறிந்து, 'இருவகையானும் நமக்குப் பழியேறும். அது கிடக்க, நமக்கு உதவிசெய்தாற்கு நாமும் உதவிசெய்யு மாறு என்னோ?' எனத் தலைமகள் தழை ஏற்குமாறு வகுத் துக் கூறுநிற்றல்.

ககச. தழைஏற்பித்தல்—என்பது, தழை ஏலாதொழி யினும் பழியேறுமாயிற் றழையேற்பதே காரியமென உட் கொண்டு நிற்ப, அக்குறிப்பறிந்து, 'இத்தழை நமக்கு எளிய தொன்றன்று; இதனை ஏற்றுக்கொள்வாயாக' எனத் தோழி தலைமகளைத் தழையேற்பியாநிற்றல்.

ககரு. தழைவிருப்புரைத்தல்—என்பது, தலைமகளைத் தழையேற்பித்துத் தலைமகனுழைச் சென்று, 'நீ தந்த தழை யை யான் சென்று கொடுத்தேன். அதுகொண்டு அவள் செய்தது சொல்லிற் பெருகும்' எனத் தலைமகளது விருப்பங் கூறுநிற்றல்.

ககசு. குறியிடங்கூறல்—என்பது, தழைவிருப்புரை த்த தோழி ஆங்கவள் விளையாடுமிடத்து 'ஒரு கரியபொழி ற் கதிரவன் நுழையாவிருளாய் நடுவண் ஓர் பளிக்குப்பாறை யை உடைத்தாயிருக்கும்; அவ்விடத்து வருவாயாக' என்று தலைமகனுக்குக் குறியிடங் கூறுநிற்றல்.

௧௧௭. ஆடிடம் படர்தல்—என்பது, தலைமகனுக்குக் குறியிடங் கூறின தோழி 'யாம் புனத்தின்கட்போய ஊசலாடி அருவியேற்று விளையாடுவேம போதுவாயாக' எனத் தலைமகளை ஆயத்தொடுங்கொண்டு சென்று ஆடிடம படரா நிற்றல.

௧௧௮. குறியிடத்துக் கொண்டுசேறல்—என்பது, ஆடிடம படர்ந்த தோழி தலைமகனுக்குத் தான சொன்ன குறியிடத்து இவளைக் கொண்டு சென்று உயக்கும பொழுது, ஆயத்தாரைத் தம்மிடத்து நின்று நீக்கவேண்டுதலின இனைத்தல முதலாகிய விளையாட்டுக்களைத் தான் கூறவே அவ்வவ விளையாட்டிற் குரியார் தலைமகள அவ்வவ் விடங்களிலே வருவளென்று கருதித் தோழி சொன்னவகையே அவ்வவ் விளையாட்டு விருப்பினுன் எல்லாரும பிரிவர். அவ்வகை ஆயவெள்ளத்தைப் பிரிவித்து, தமியளாய நின்ற தலைமகளையுங் கொண்டு, 'யாமும்போய் மயிலாடல காண்பேம்' என அக்குறியிடத்துச் செலவாநிற்றல.

௧௧௯. இடத்துய்த்து நீங்கல்—என்பது, குறியிடைக் கொண்டு சென்ற தோழி 'யான் அவ்விடத்துச்சென்று நின் குழற்குப் பூக்கொய்து வருவேன். அவ்விடம வேய்முத்துதிர்தலான் நினது மெல்லடிக்குத் தகாதாதலான் நீ என்னோடு வாராது இங்கேநின்று பூக்கொய்வாயாக' எனத் தலைமகளைக் குறியிடத்து நிறுத்தித் தான நீங்காநிற்றல.

௧௨௦. உவந்துரைத்தல்—என்பது, தோழி தலைமகளைக் குறியிடை நிறுத்தி நீங்காநிற்பத் தலைமகன் சென்று எதிர்ப்பட்டு, 'இக்குவட்டை மாகணப் பள்ளியாகவும என்னைத் திருமாலாகவும நினைந்தோ நீ இப்பொழிற்கண் வந்து நின்றது!' எனத் தலைமகளை உவந்து கூறாநிற்றல.

௧௨௧. மருங்கணைதல்—என்பது, உவந்துரைப்பக் கேட்ட தலைமகள் பெருநாணினளாதலிற் கண்புதைத்து ஒரு கொடியினொதுங்கி வருந்தாநிற்ப, சென்று சாதலாகாமையிற் றலைமகன் அவ்வருத்தந் தணிப்பான் போன்று, மாரொடு முனிந்து அவளை இறுமருங்குல் தாங்கியணையாநிற்றல்.

௧௨௨. பாங்கியறிவுரைத்தல் — என்பது, மருங்கணைவிறுதிக்கண் தலைமகளது ஐயந்தீர, அவளைக் கோலஞ்செய்து, 'இது நின் தோழி செய்த கோலமே; நீ கலங்காதொழிக' என்த் தலைமகன், தான் தோழியோடு தலைப்பெய்தமை தோன்றக் கூறாநிற்றல்.

௧௨௩. உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்—என்பது, பாங்கியறிவுரைப்பக் கேட்ட தலைமகள், இனி நமக்கு ஒரு குறையில்லை என உட்கொண்டு முகமலராநிற்ப, அம்முகமலர்ச்சி கண்டு, அவளைக் கழுநீர்மலராகவும், தான் அதனின் நறவைப் பருகும் வண்டாகவும் புனைந்து, தலைமகன் தன்னுண் மகிழ்ந்து கூறாநிற்றல்.

௧௨௪. ஆயத்துய்த்தல்—என்பது, மலரணிமேல் வைத்து மகிழ்வுற்றுப் பிரியலுறாநின்ற தலைமகன், 'யாம் இத்தன்மையே மாதலின், நமக்குப் பிரிவில்லை. இனி, அழகிய பொழிலிடத்து விளையாடும் ஆயம் பொலிவுபெறச் சென்று, அவரோடு சேர்ந்து விளையாடுவாய்' எனத் தலைமகளை ஆயத்துச் செலுத்தாநிற்றல்.

௧௨௫. தோழிவந்துகூடல் — என்பது, தலைமகனைப் பிரிந்த தலைமகள் தானும் பூக்கொய்யாநின்றாளாகப் பிரிவாற்றாமையானும் பெருநாணினானும் தடுமாறி மொட்டுக்

களைப பறியாநிற்ப, 'யான் நின் குழற்காம் பூக்கொண்டு வந் தேன், நீ விரல் வருநத மொட்டுக்களைப பறிக்கவேண்டா' எனத் தோழிவநது கூடாநிற்றல.

கஉசு. ஆடிடம்புகுதல்—என்பது, கொயது வநத மலருங் குழற்கு அணிநது, இனி நின் சிறுமருங்குல் வருந தாமல மெலலச் செலவாயாக எனத தோழி தலைமகளையுங கொண்டு ஆடிடம புகாநிற்றல.

கஉஎ. தனிகண்டுரைத்தல் — என்பது, தலைமகளை ஆயத்து உயததுத தலைமகனுழைச் சென்று, 'இஃது எம மூர், இதன் கண் யாம அருநதுந தேனையுங் கிழஙகையும நீயும் அருநதி, இன்று எமமோடு தஙகி, நாளை நின் ஊருக குப போவாயாக' என உலகியல கூறுவான போன்று, வரைவுபயபபக் கூறுநிற்றல்.

கஉஅ. பருவங்கூறி வரவு விலக்கல்—என்பது, உல கியல கூறுவாளபோன்றுகுறிபபால வரைவு கடாவி, 'இனி இவ்வாறு ஒழுகாது வரைவொடு வருவாயாக' எனத் தலை மகளது பருவங்கூறி, தலைமகனைத் தோழி வரவு விலக்கா நிற்றல.

கஉகூ. வரைவுடம் படாது மிகுத்துக்கூறல்—என்பது, பருவஙகூறி வரைவுகடாய தோழிககு, 'அமராவதிககண் ணும இமமாதாக்கு ஒபபிலலை என நானமுகன் பயநத பிள ளையை யான் வரையுநதுணை எளியளாக நீ கூறுகின்றது என்னோ' எனத் தலைமகன் வரைவுடமபடாது தலைமகளை மிகுததுக் கூறுநிற்றல.

கநூ0. உண்மைகூறி வரைவு கடாதல் — என்பது, வரைவுடம படாது மிகுததுக கூறிய தலைமகனுக்கு, 'எஙக

ளுக்குத் தாயுந் தந்தையுந் தானவர்; யாங்கள் புனங்காப் போம் சிலர்: நீர் வரைவு வேண்டாமையின் எம்மைப் புணர்ந்து கூறல் வேண்டுவதில்லை' எனத் தோழி தங்கள் உண்மை கூறி வரைவு கடாவா நிற்றல்.

கசுக. வருத்தங் கூறி வரைவு கடாதல் — என்பது உண்மை உரைத்து வரைவுகடாய தோழி, 'வரையாமை நினைந்து அவள் வருந்தாநின்றாள்; வரைவென்று நினைக்க நீயிர் வருந்தாநின்றீர்; இவ்வாறு நும்முள்ளம் மாறுபட நிகழ்தலின் இருவர்க்கு மிடையே யான் வருந்தாநின்றேன்' எனத் தலைமகனுக்கு வருத்தங்கூறி வரைவுகடாவாநிற்றல்.

கசுஉ. தாயச்சங் கூறி வரைவு கடாதல் — என்பது, வருத்தங் கூறி வரைவுகடாய தோழி, 'எம்முடைய அன்னை அவள் மார்பு முதிர்வுகண்டு, இவள் சிறுமிக்கு ஒரு பற்றுக்கண்டிலேமென்று அஞ்சாநின்றாள். இனி மகட்பேசு வார்க்கு மறுத்து கொடுக்கவுங் கூடும்' எனத் தாயச்சங் கூறி வரைவு கடாவாநிற்றல்.

கசுங. இற்செறிவறிவித்து வரைவுகடாதல்—என்பது, தாயச்சங் கூறி வரைவு கடாய தோழி, 'எம் அன்னை அவளை உற்றுநோக்கி, திருமலைக்கட் புறம்போய் விளையாடவேண்டாவெனக் கூறினாள்; இனி இற்செறிப்பாள்போலும்' என இற்செறிவறிவித்து வரைவு கடாவா நிற்றல்.

கசுச. தமர் நினைவுரைத்து வரைவு கடாதல்—என்பது, இற்செறிவறிவித்து வரைவுகடாயதோழி, 'அவண் மார்பு தாங்கமாட்டாது இடைவருந்துவதனைக் கண்டு, எமர் இற்செறிப்பாராக நினையாநின்றார்; அயலவரும் மகட்பேச நினையாநின்றார்' எனத் தமர் நினைவுரைத்து வரைவுகடாவா நிற்றல்.

கசுரு. எதிர்கோள் கூறி வரைவு கடாதல்—என்பது, தமர்நினைவுரைத்து வரைவுகடாய தோழி, 'நீ வரைவொடு வரின், அன்னையும் ஐயன்மாரும் அயலவரும் நின்வரவெதிர் கொள்ளாநிற்பர்; இனிப் பல நினையாது பலரும் அறிய வரைவொடு வருவாயாக' என எதிர்கோள் கூறி வரைவு கடாவாநிற்றல்.

கசுசு. ஏறுகோள் கூறி வரைவு கடாதல்—என்பது, எதிர்கோள் கூறி வரைவுகடாய தோழி, எம்முடைய ஐயன்மார் அவனுடைய மார்பின் பெருமையும் இடையின் சிறுமையுங் கண்டு 'எம்மேறாகக்கண் விடையின் மருப்பைத் திருத்திவிட்டார். இனி அடியேன் அறியேன்' என ஏறுகோள் கூறி வரைவு கடாவாநிற்றல்.*

கசுஎ. அயலுரை யுரைத்து வரைவு கடாதல்—என்பது, ஏறுகோள் கூறி வரைவுகடாய தோழி, 'அயலவர் நாளைப் பொன் புனையப் புகுதாநின்றார்; இதற்குத் தீவினையேன் சொல்லுவதென்னோ' எனத் தான் முன்னிலைப் புறமொழியாக அயலுரையுரைத்து வரைவு கடாவாநிற்றல்.

கசுஅ. தினைமுதிர் வுரைத்து வரைவு கடாதல்—என்பது, அயலுரையுரைத்து வரைவு கடாய தோழி, 'இவ் வேங்கை தினைப்புனங்கொய்க என்று சோதிடனாய்ச் சொல்லுதலைப் பொருந்தி எம்மைக் கெடுவித்தது; இனி நமக்கு

---

* "ஈண்டுக் கூறுவான் நுதலுகின்றது முல்லைத்திணை யாகலின் அந்த முல்லைத்திணைக்கு மரபாவது, ஓரிடத்து ஒரு பெண்பிறந்தால் அப்பெண்ணைப் பெற்றவர் தம் தொழுவில் அன்று பிறந்த சேங்கன்றுள்ளன எல்லாம் தன்னுட்டியாகவிட்டு வளர்த்து, அப்பரிசினால் வளர்ந்த ஏற்றைத் தழுவினான் ஒருவனுக்கு அப்பெண்ணைக் கொடுத்தல் மரபென்ப."

ஏனல் விளையாட்டு இலலை' எனச சிறைபபுறமாகத தலைமக ளோடு கூறுவாள போன்று, தினைமுதிர்வுரைத்து வரைவு கடாவாநிற்றல்.

கநகூ. பகல் வரல் விலக்கி வரைவு கடாதல்—என் பது, சிறைப்புறமாகத் தினைமுதிர்வுரைத்து வரைவு கடாய தோழி, எதிர்ப்பட்டு நின்று, 'இபபெருஙகணியாா நமககு நோவுதகப் பருவஞ் சொல்லுவாராயிருந்தார், எம ஐயன் மார் இவர் சொற்கேட்டு இததினையைத் தடிவாரா யிருந் தார். எமக்கும இனித் தினைபபுனங காவலிலலை. நீர் இனிப பகலவரல வேண்டா' எனப பகலவரல விலககி வரைவு கடாவாநிற்றல்.

கசo. தினையோடு வெறுத்து வரைவு கடாதல்—என் பது, பகல்வரல விலககி வரைவு கடாய தோழி, 'இததினைக் காவல தலைககீடாக நாம அவனை எதிரபபடலாம எனறு நினைந்து தினையை வித்திக் காததோம; அதுபோய்த தீவினையை விததிக காத்து அதன் விளைவையும் உண்ட தாகி முடிநதது' எனச சிறைபபுறமாகத் தினையொடு வெறுத்து வரைவு கடாவாநிறறல.

கசக. வேங்கையோடு வெறுத்து வரைவு கடாதல் —என்பது, தினையொடு வெறுதது வரைவு கடாய தோழி 'இவவேங்கை அருமபியஞான்றே அருமபறக கொய்தே மாயின், இவர் இன்று நமமைக கெடுபபான வேண்டி இத் தினைகெட முயலுமாறு முணடோ?' யாம அது செயயப பெற்றிலேம' என வேஙகையொடு வெறுதது வரைவு கடா வாநிற்றல.

கசஉ. இரக்கமுறறு வரைவு கடாதல்—என்பது, வேஙகையொடு வெறுதது வரைவு கடாய தோழி, 'யாம்

அவனை எதிர்ப்படலாமென்று இன்புற்று வளர்த்த தினைத் திரள் இப்புனத்தின்கண் இல்லவாயிருந்தன. இனி நாம் அவனை எதிர்ப்படுமாறு என்னோ?" எனச் சிறைப்புறமாகத் தலைமகனுக்கு இரக்கமுற்று வரைவு கடாவாநிற்றல்.

௧௪௩. கொய்தமை கூறி வரைவுகடாதல்—என்பது, இரக்கமுற்று வரைவு கடாய தோழி எதிர்ப்பட்டு நின்று, 'இப்புனத்துத் தினையுள்ளது இன்று தொடர்பறக் கொய்தற்றது. எமக்கும் இனிப் புனங்காவலில்லை. யாம் உமக்கு அறிவு சொல்லுகின்றேமல்லேம். நீரே அறிவீர்' எனத் தினை கொய்தமைகூறி வரைவு கடாவாநிற்றல்.

௧௪௪. பிரிவருமை கூறி வரைவுகடாதல்—என்பது, கொய்தமை கூறி வரைவு கடாய தோழி, 'இப்புனத்துப் பயின்ற கிளிகள், தமக்குத் துப்பாகாக்காலத்துந் தினைத்தாளை விடாதிரா நின்றன, நாம் போனால் நம் காதலர் இவ்விடத்தே வந்துநின்று நம்மைத் தேடுவர்கொல்லோ?' எனச் சிறைப் புறமாகப் பிரிவருமைகூறி வரைவுகடாவாநிற்றல்.

௧௪௫. மயிலொடு கூறி வரைவுகடாதல்—என்பது, பிரி வருமைகூறி வரைவு கடாய தோழி, பிரிவாற்றாமையோடு தலைமகளையுங் கொண்டு புனங்காவல் ஏறிப்போகாநின்றாள், "கணியார் நினைவு இன்று முடிந்தது, யாங்கள் போகாநின் றேம், இப்புனத்து ஒருவர் வந்தால் இங்கு நின்றும் போன வர்கள் துணியாதன துணிந்துபோனா ரென்று அவர்க்குச் சொல்லுமின்' என மயிலொடுகூறி வரைவு கடாவாநிற் றல்.

௧௪௬. வறம்புனங் கண்டு வருந்தல்—என்பது, தலை மகளுந் தோழியும் புனங்காவலேறிப் போகாநிற்ப, தலைம கன் புனத்திடைச் சென்று நின்று, 'இப்புனம் யாம் முன்

பயின்றதன்றோ, இஃது இன்று இருக்கின்றவாறென்னோ' என்று அதன் பொலிவழிவு கூறித் தலைமகளைத் தேடி வருந்தாநிற்றல்.

கசஎ. பதிநோக்கி வருந்தல்—என்பது, வறும் புனத்திடை வருந்தாநின்ற தலைமகன், 'இவ்வாறு அணித்தாயினும் நம்மால் செய்யலாவது ஒன்றில்லை' என அவளிருந்த பதியை நோக்கித் தன் நெஞ்சோடு உசாவி வருந்தாநிற்றல்.

கசஅ. இரவுக்குறிவேண்டல்—என்பது, பதி நோக்கி வருந்தாநின்ற தலைமகன் 'இற்றையிரவிற்கு யான் நுங்கள் சீறூர்க்கு விருந்து. என்னை ஏற்றுக்கொள்வாயாக' எனத் தோழியை இரவுக்குறி வேண்டாநிற்றல்.

கசகூ. வழியருமை கூறி மறுத்தல்—என்பது, தலைமகன் இரவுக்குறி வேண்டிநிற்ப, 'யாங்கள் வாழும் பதி ஏற்றிழிவுடைத்து. ஆகலின், அவ்விடத்து நினக்குச் சிறைக்கும் ஏறற்கு அரிது' எனத் தோழி வழியருமைகூறி மறுத்துக் கூறாநிற்றல்.

கரு௦. நின்று நெஞ்சுடைதல்—என்பது, வழியருமை கூறக்கேட்ட தலைமகன் 'எய்துதற்கு அரியாளை விரும்பி நீ மெலியாநின்ற இதற்கு யான் ஆற்றேன்' என (தன் நெஞ்சிற்குக்) கூறி, தனது இறந்துபாடு தோன்ற நின்று நெஞ்சுடைந்து வருந்தாநிற்றல்.

கருக. இரவுக்குறி நேர்தல்—என்பது தலைமகன் நெஞ்சு உடைந்து வருந்தாநிற்பக்கண்டு, இவன் இறந்துபடவுங் கூடுமென உட்கொண்டு 'நீ யாளிகள் நிரைத்து நின்று யானைகளைத் தேடும் இராவழியின் கண் வந்து மீள வேனென்னோ நின்றாய். இதற்குத் தீவினையேன் சொல்லுவ

தெவனோ?' என்று மறுத்த வாய்பாட்டால் தோழி இரவுக் குறி நேரா நிற்றல்.

கருஉ. உட்கோள் வினாதல்—என்பது, இரவுக்குறி நேர்ந்த தோழி, தங்கள் நிலத்து மக்கள் கோலத்தனாய் வருதற்கு அவன் உட்கொள்வது காரணமாக, 'நின்னூ ரிடத்தார் எம் மலர்சூடி, எச்சாந்து அணிந்து, எம்மரநிழ லின் கீழ் விளையாடுப' எனத் தலைமகனை வினவாநிற்றல்.

கருங. உட்கோண்டு வினாதல்—என்பது, கேட்ட வினாவை உட்கொண்டு அந்நிலத்து மக்கள் கோலத்தனாய்ச் செல்வானாக, 'நின் ஊரிடத்து இராப்பொழுது நுமர் எம் மலரைச்சூடி எச்சாந்தை அணிந்து என்ன மர நிழலின் கீழ்விளையாடுப'எனத் தலைமகன் தோழியை வினவாநிற்றல்.

கருச. குறியிடங் கூறல்—என்பது, உட்கொண்டு வினவிய தலைமகனுக்கு, 'யாங்கள் சந்தனச் சாந்தணிந்து, சுனைக்காவிகள் சூடி, தோகைகள் துயில் செய்யும் வேங் கைப் பொழிற்கண் விளையாடுவேம். அவ்விடத்து நின் வர வறிய மயிலெழுப்புவாயாக' எனத் தோழி குறியிடங் கூறா நிற்றல்.

கருரு. இரவுக்குறி யேற்பித்தல்—என்பது, தலைமக னுக்குக் குறியிடங்கூறித் தலைமகளுழைச் சென்று, 'அந் திக்காலத்து ஓர் அலவன் தன்பெடையோடு பயிலக்கண்டு ஒரு பெரியோன் வருத்தம் மிக்குச் சென்றான். அதற்குப் பின் அவன்சேர் துயில் அறிந்திலேன்' எனத் தோழி அவ னது ஆற்றாமை கூறித் தலைமகளை இரவுக்குறி ஏற்பியா நிற்றல்.

க௫௬. இரவரவுரைத்தல்—என்பது, அலவன்மேல வைத்து இரவுக்குறி ஏற்பித்து முகம்கொண்டு அது வழியாக நின்று, 'வேட்கைமிகவால யானைகளை நடுங்கச் சிங்கம் திரியும மலைச்சாரியிடத்து வரவேண்டிச் சொல்லாநின்றான். இதற்கு யாம செய்வது என்னோ?' எனத் தோழி தலைமகளுக்குத் தலைமகன் இரவரவு கூறாநிற்றல.

க௫எ. ஏதங் கூறி மறுத்தல்—என்பது, தலைமகன் இரவரவு கேட்ட தலைமகள், தனக்கு அவன் செய்த தலையளியும் உதவியும நினையாநின்ற உள்ளத்தளாய், 'அரி திரண்டு நின்று யானை வேட்டஞ் செய்யும வலவிருட்கண் வள்ளால வா என்று சொல்லத் தகுமோ?' என ஏதங்கூறி மறுத்துரையாநிற்றல.

க௫அ. குறைநேர்தல்—என்பது, ஏதங்கூறி மறுத்த தலைமகள், அவன் ஆற்றாளாகிய நிலைமைகேட்டு, 'யான் புனவிடை வீழ்ந்து கெடப்புக என உயிர்தந்த பெரியோர்க்குச் சிறியேன் சொல்வதறியேன்' என உடம்பட்டு நேராநிற்றல.

க௫௯. குறை நேர்ந்தமை கூறல்—என்பது, தலைமகளைக் குறை நயப்பித்துத் தலைமகனுழைச் சென்று, 'இற்றை யாமத்தெல்லாம நின் அருண்மேல நிற்கவேண்டித் துன்பமுற்றேன். நீ கருதியதூஉம முடிந்தது' எனத் தோழி தலைமகனுக்கு அவள் குறைநேர்ந்தமை கூறாநிற்றல.

க௬௦. வரவுணர்ந் துரைத்தல்—என்பது, தலைமகனுக்குக் குறைநயப்புக் கூறிய தோழி, 'யாம விளையாடாநின்ற பொழிலிடத்து வேங்கைமேலுண்டாகிய மயிலினம் இன்புற்றுத் துயில பெயராநின்றன. இதற்குக் காரணம் என்னோ?' என அவன் வரவறிந்து கூறாநிற்றல.

கசுக. தாய்துயிலறிதல்—என்பது, தலைமகன் வரவுணர்ந்து தலைவியைக் கொண்டு செல்லக் கருதா நின்ற தோழி, 'யாம் விளையாடா நின்ற பொழிலிடத்து ஓர் யானை நின்று ஊசலைத் தள்ளாநின்றது. அதற்கு யாம் செய்வது என்னோ?' எனத் தாயது துயிலறியா நிற்றல்.

கசுஉ. துயிலெடுத்துச்சேறல்—என்பது, தாய் துயில் அறிந்த தோழி, 'குவளைப்பூக்கள் மலராநின்றன அவை நின் கண்ணை ஒக்குமாயின் காணாயாக' எனத் துயிலெடுத்துச் செல்லாநிற்றல்.

கசுங. இடத்துய்த்து நீங்கல்—என்பது, துயிலெடுத்துக்கொண்டு சென்று, அக்குறியிடத்து நிறுத்தி, 'இவை நின் கண்கள் வென்ற குவளைமலர். இவற்றைக் காண்பாயாக. யான் நின் குழற்குச் சந்தனத்தழை கொய்யாநின்றேன்' எனத் தான் சிறிது அகலா நிற்றல்.

கசுச. தளர்வகன்றுரைத்தல்—என்பது, தோழி குறியிடை நிறுத்தி நீங்காநிற்ப, தலைமகன் எதிர்ப்பட்டு, 'நும்முடைய கமலக் கோயில் கதிரவன் வருவதன் முன் நீரே திறந்துகொண்டோ போந்தது? இப்பொழிலிடை வந்து நயந்தது என்னோ?' எனத் தலைமகளைப் பெரும்பான்மை கூறித் தன் தளர்வு நீங்கா நிற்றல்.

கசுரு. மருங்கணைதல்—என்பது, பெரும்பான்மை கூறக்கேட்ட தலைமகள் பெருநாணினளாதலின், தன் முன் நிற்கலாது, நாணித் தலையிறைஞ்சி வருந்தா நிற்ப, சென்று சார்தலாகாமையின் தனது ஆதரவு மிகவால், அவ்வருத்தம் தணிப்பான்போன்று, மார்பொடு முனிந்து, அவளை இறுமருங்குல் தாங்கிச்சென்று அணையாநிற்றல்.

கசுசு. முகங்கண்டு மகிழ்தல்—என்பது, மருந்தனைவு இறுதிக்கண், தலைமகளது முகமகிழ்ச்சி கண்டு, 'இவளும் யானும மலரும் மதியும்' எனத் தலைமகன் தன் நயப்பு உணர்த்தி மகிழாநிற்றல்.

கசுஎ. பள்ளியிடத்துய்த்தல்—என்பது, மலர் மதிமேல வைத்துக் கூறி மகிழ்வுற்றுப பிரியலுறா நின்றவன் 'இப்பொழிலிடை இனித் தனியே நின்று நீலப்பூககளைக் கொய்யாது, நின் அரிய தோழியோடு, ஆயத்திடைச்சென்று துயில பயிலவாய்' எனத் தலைமகளைப் பளளியிடத்துச் செலுத்தாநிற்றல்.

கசுஅ. வரவுவிலக்கல்—என்பது, தோழி தலைமகளைப பளளியிடத்துச் சேர்த்திச சென்று, 'இக்கல்லதர இவள காரணமாக நினககு எளிதாயிற்று. ஆயினும், இனி இவவாறு ஒழுகற்பாலையலலை' என வரைவு பயப்பக்கூறித் தலைமகனை வரவு விலக்கா நிற்றல.

கசுகூ. ஆற்றாது துரைத்தல்—என்பது, வரைவுகடாவி வரவு விலக்கின தோழிக்கு, வரைவு உடம்படாது, பின்னும் களவொழுக்கம வேண்டி, 'யான் முன்செய்த தவப்பயனால் எனக்கு எய்தலாம் வண்ணம் திருமகள இவவாறு கொடிச்சியாயிருநதாள எனக் கருதியே எனது இன்னுயிர் நிற்பது. இததனமையாளை யான் வரையும துணை எளியளாக நீ கூறுகின்றது என்?' எனத் தலைமகன் தனது ஆற்றாமை தோன்றக கூறாநிற்றல.

கஎo. இரக்கங் கூறி வரைவு கடாதல்—என்பது, களவு விருமபி வரைவு உடமபடாத தலைமகனுக்கு, 'நீ செலலும நெறிககண் நினக்கு இடையூறு உணடாம என்னும் அச்சத்தால் அவள அழுது இரஙகா நின்றாள' என்று

'நீ சென்றமை யறிய நின் குறிகாட்டுவாய்' எனத் தலைமகளது இரக்கங் கூறி வரைவு கடாவா நிற்றல்.

கஎக. நிலவு வெளிப்பட வருந்தல்—என்பது, இரக்கங்கூறி வரைவு கடாய தோழி, பிறதைஞான்று அவன் இரவுக்குறியிடை வந்து நிற்ப, நிலவு வெளிப்பட்டாற் சென்று எதிர்ப்படமாட்டாமல் தாங்கள் வருந்தா நின்றமை சிறைப்புறமாக மதியொடு புலந்து கூறாநிற்றல்.

கஎஉ. அல்லகுறியறிவித்தல்—என்பது, குறியல்லாத குறியெதிர்ப்பட்டு மீண்டமை, பிறதைஞான்று தலைமகன் சிறைப்புறம் வந்துநிற்ப, தோழி தலைமகளுக்குக் கூறுவாள் போன்று, அன்னத்தின்மேல் வைத்து அறிவியாநிற்றல்.

கஎங. கடலிடைவைத்துத் துயரறிவித்தல்—என்பது, தலைமகள் இரவுறு துயரம், தலைமகன் சிறைப்புறமாக, 'இவள் வாட நீ இரையா நின்றாய். இது நினக்கு நன்றோ?' எனத் தோழி கடலொடு புலந்துகூறாநிற்றல்.

கஎச. காமமிக்க கழிபடர்கிளவி—என்பது, தலைமகனைக் காணலுற்று வருந்தாநின்ற தலைமகள், தனது வேட்கை மிகவால், கேளாதனவற்றைக் கேட்பனவாக விளித்து, 'நீங்கள் என்னை யெதுற்று அழிகின்றாய் என ஒருகால் வினவுகின்றிலீர். இதுவோ நும் காதன்மை' என அவற்றோடு புலந்து கூறாநிற்றல்.

கஎரு. காப்புச் சிறைமிக்க கையறுகிளவி—என்பது, காமமிக்கு எதிர்ப்படாநின்ற தலைமகள், 'இவ்விடையீடெல்லாம் நீந்தி ஒருவழியான் வந்தாராயினும், இஞ்ஞான்று குரைதரா நின்றமையான் யாம் இவரை எதிர்ப்படுதலரிது' எனக் காப்புச் சிறைமிக்கு வருந்தாநிற்றல்.

கஎசு. ஆறுபார்த்துற்ற அச்சக் கிளவி—என்பது, சிறைப்புறமாகத் தலைமகள் ஆற்றாமை கூறக்கேட்ட தலைமகன், குறியிடைச் சென்று நிற்ப, தோழி எதிர்ப்பட்டு, 'நீ கானயாறு பலவும் நீந்திக் கைவேல் துணையாக, அஞ்சாது வந்தால், யாங்கள் நின் சொல்லைப் பிடித்துண்டாகிய தெய்வத்துக்கு அஞ்சுவேம். அதனால், இவ்விருளிடை வரற்பாலை யல்லை' என்று தங்கள் அச்சங் கூறி வரவு விலக்காநிற்றல்.

கஎஎ. தன்னுட் கையா றெய்திடு கிளவி — என்பது, தலைமகனைக் காணாது வருந்தாநின்ற தலைமகள், 'இக் கண்டல் சான்றாகக் கொண்டு இப்புன்னைப் பிடத்துக் கலந்த காவலனை இவ்விடத்து வரக் கண்டிலையோ? துணையிலார்க்கு ஒரு சொல் அருளாய்' என்று தன்னுடைய கையாற்றை மதியொடு கூறி வருந்தாநிற்றல்.

கஎஅ. நிலைகண்டுரைத்தல்—என்பது, தலைமகள் தன்னுடைய கையாற்றை மதியொடு கூறி வருந்தாநின்றமை, சிறைப்புறமாகக் கேட்ட தலைமகன், ஆற்றாமையான் இவ்வரைப்பினகட் புகுந்து நிற்ப. தோழி எதிர்ப்பட்டு, 'நீ இவ்வாறு இவ்வரைப்பின்கட் புகுந்து நின்றால், கண்டவர் நின்னைப் பெருமையானமை நினையாது மற்றொன்று நினைப்பராயின் அவள் உயிர்வாழ வல்லளோ? இனி இவ்வாறு ஒழுகற்பாலை யல்லை' என வரைவு தோன்றக் கூறாநிற்றல்.

கஎகூ. இரவுறு துயரம் கடலொடு சோத்தல்—என்பது, தலைமகனை எதிர்ப்படமாட்டாது வருந்தாநின்ற தலைமகள், 'இற்றை இரவெல்லாம் என்னைப்போல நீயும் துன்பமுற்றுக் கலங்கித் தெளிகின்றிலை. இவ்விடத்து நின்னையும் அகன்று சென்றார் உளரோ?' எனத் தான் உறுதுயரம் கடலொடு சேர்த்திக் கூறாநிற்றல்.

௧௮௦. அலரறிவுறுத்தல்—என்பது, தலைமகள இரவுறு துயரங் கடலொடு சோதது வருநதா நின்றமை சிறைப் புறமாகக் கேட்ட தலைமகன், குறியிடைச் சென்று நிற்ப, தோழி எதிர்பபட்டு, 'நின அருளாய் நின்ற இது, எங்களுக்கு அலராகாநின்றது. இனி நீ இவ்வாறு ஒழுகா தொழிய வேண்டும்' என அலரறிவுறுத்தி வரவு விலக்கா நிற்றல.

௧௮௧. அகன்றணைவு கூறல்—என்பது, அலரறிவுறுதத தோழி, 'இத்தன்மையை நினைநது நீ சிலநாள அகன்று அணைவையாயின் அமபலும அலருமடஙகி, இப்பொழுதே அவளுககுப பழியிலலையாம' எனத் தலைமகனுக்கு இசைய அகன்றணைவு கூறாநிற்றல.

௧௮௨. கடலோடு வரவு கேட்டல்—என்பது, ஒரு வழித் தணததற்கு ஆற்றாது வருநதாநின்ற தலைமகள, 'நம்மை விட்டுப போனவா மீண்டுவரும பரிசு உனக்கு உரைததாரோ?' எனக் கடலொடு தலைமகன் வரவு கேளா நிற்றல்.

௧௮௩. கடலோடு புலத்தல்—என்பது, கடலொடு வரவுகேட்ட தலைமகள; அது தனக்கு வாய்திறவாமையின் 'என் வளை கொண்டுபோனார் திறம யான் கேட்க நீ கூறாதொழிகின்றதென?' எனப பின்னும் அக்கடலொடு புலந்து கூறாநிற்றல்.

௧௮௪. அன்னமோடாய்தல்—என்பது, கடலொடு புலநது கூறிய தலைமகள, புன்னையொடு புலநது, 'அகன்றவர் அகன்றே ஒழிவாரோ? யான் அறிகின்றிலேன். நீயாயினும சொலலுவாயாக' என அன்னமோடு ஆய்ந்து வரவு கேளாநிற்றல.

கஅரு. தேர்வழிநோக்கிக் கடலோடு கூறல்—என்பது, அன்னமொடு வரவுகேட்ட தலைமகள், அதுவும வாய் திறவாமையின், 'இனி அவர் வருகின்றாரலர். எம உயிர்க்குப பற்றுக்கோடு இனி இதுவே. இதனை நீ அழியா தொழிவாய்' என அவன் சென்ற தேர்வழி நோக்கிக் கடலொடு கூறாநிற்றல்.

கஅசு கூடலிழைத்தல்—என்பது, தேர்வழி நோக்கிக் கடலொடு கூறாநின்ற தலைமகள், 'இம மணற்குன்றின் கண் நீ தக்கனற வளளலை உளளத்தை நெகிழ்த்து இவ்விடத்தே தரவல்லையோ!' எனக் கூடறமெய்யவதனைத தாழ்ந்திக் கூடலிழைதது வருநதா நிற்றல.

கஅள. சுடரோடு புலம்பல்—என்பது, கூடலிழைத்து வருநதாநின்ற தலைமகள், 'துறைவாபோக்கும அவர் கூறு றவும எனனை வருத்தாநின்றன. அதன்மேல் நீயு ம ஏகாநின்றாய. யான் இனி உயயுமாறெனனோ?' எனச் செலவாநின்ற சுடரொடு புலமபாநிறறல.

கஅஅ. பொழுது கண்டு மயங்கல்—என்பது, சுடரொடு புலமபாநினறவள், 'கதிரவன் மறைநதான். காப்பவர் சேயர். அதன்மேல இவ்விடதது மீனுண்ட அன்னங்களும போயத தம சேக்கைகளை அடைநதன. இனி, யான் ஆற்றுமாறு என்னோ!' என மாலைபபொழுது கண்டு மயங்காநிற்றல்.

கஅகூ. பறவையோடு வருந்தல்—என்பது, பொழுது கண்டு மயஙகாநின்ற தலைமகள், 'இநநிலைமைக்கண்ணும் என்னுணணோய அறியாது கண்ணோட்டமின்றித் தம் வயிறு ஓமபாநின்றன. இஃதென்னை யாவம்!' என வண்டானப் பறவையோடு வருநதிக் கூறாநிற்றல.

௧௯௦. பங்கயத்தோடு பரிவுற்றுரைத்தல்—என்பது, பறவையோடு வருந்தாநின்றவள், 'இவை என் வருத்தங் கண்டு, இவள் வருந்தாமல் விரைய வர வேண்டுமென்று ஞாயிற்றை நோக்கித் தம கைகுவியா நின்றன வாதலால் என்மாட்டு அன்புடையன போலும்' எனப் பங்கயத்தோடு பரிவுற்றுக் கூறாநிற்றல்.

௧௯௧. அன்னமோடழிதல் — என்பது, பங்கயத்தை நோக்கிப் பரிவுறாநின்றவள், 'உலகமெல்லாம் துயிலும் இந் நிலைமைக் கண்ணும், யான் துயிலாமைக்குக் காரணமாகிய என் வருத்தத்தைச் சென்று அவர்க்குச் சொல்லாது தான் தன் சேவலைப் பொருந்திக் கவைற்சியின்றித் துயிலாநின்றது' என அன்னத்தோடு அழிந்து கூறாநிற்றல்.

௧௯௨. வரவுணர்ந்துரைத்தல்—என்பது, தலைமகள் அன்னத்தோடழிந்து வருந்தாநிற்ப, தலைமகன் ஒருவழித் தணந்து வந்தமை சிறைப்புறமாக உணர்ந்த தோழி, 'வளை கள் நிறுத்த நிற்கின்றனவில்லை; நெஞ்சம் நெகிழ்ந்து உருகா நின்றது; கண்கள் துயிலின்றிக் கலுழாநின்றன. இவை யெல்லாம் யான் சொல்லவேண்டுவதில்லை, நீயே கண்டாய். இதனைச் சென்று அவர்க்குச் சொல்லுவாய்' என மதியொடு கூறாநிற்றல்.

௧௯௩. வருத்தமிகுதி கூறல்—என்பது, சிறைப்புறமாக மதியோடு வருத்தங் கூறிச் சென்று எதிர்ப்பட்டு வலஞ்செய்து நின்று, 'நீ போய், அவள் படாநின்ற வருத்தம் என்னாற் சொல்லுமளவல்ல' என வரைவுதோன்றத் தலைமகளது வருத்தமிகுதி கூறாநிற்றல்.

௯௪௧. பருவங்கூறல் — என்பது, அலரறிவுறுத்த தோழி, 'இவண் முலைமுதிர்வு கண்டமையால் மகட்பேசு

வார்க்கு எமர் மறுது கொடுக்கவுங் கூடும். அது படாமல் நிறப நீ முற்பட்டு வரைவாயாக' எனத் தலைமகனுக்குத் தலைமகளது பருவங் கூறாநிற்றல்.

கககூ. மகட்பேச்சுரைத்தல்—என்பது, பருவங் கூறிய தோழி, படைத்து மொழியான 'அயலவர் பலரும் மேன் மேலும் பொன்னணியக் கருதாநின்றார். நீ விரைய வரை வொடு வருவாயாதல், அன்றி உடன் கொண்டு போவாயா தல், இரண்டினுள் ஒன்று துணிந்து செய்யக் கருதுவாய். அதனை இன்றே செய்வாயாக' எனக் கூறாநிற்றல்.

கககூ. பொன்னணி வுரைத்தல்—என்பது, படைத்து மொழியான் மகட்பேசல் கூறின தோழி, 'அறுதியாக முன் றிற்கண் நின்று முரசொடு பணிலம் முழங்கக், காப்பணிந்து பொன்னணியப் புகுதா நின்றார். இனி நின்கருத்து என்னோ?' எனத் தலைமகனுக்கு அயலவர் பொன்னணி வுரையா நிற்றல்.

ககஎ. அருவிலையுரைத்தல் — என்பது, பொன்ன ணிவு உரைப்பக் கேட்ட தலைமகன், 'யான் வரைவொடு வருதற்கு நீ முலைப்பரிசங் கூறுவாயாக' என, 'எல்லா உல மும் நல்கினும் எமர் அவளுடைய சிறிய இடைக்கு விலை யாகச் செப்பலொட்டார். இனிப் பெரிய மார்பினுக்கு நீ விலை கூறுவதென்னோ?' எனத் தோழி, விலை யருமை கூறா நிற்றல்.

ககஅ. அருமைகேட்டழிதல்—என்பது, அரு விலை கேட்ட தலைமகன், 'நீ அவளது அருமை கருதாது, அவளது அவயவங்களில் உண்டாகிய நயத்தைப்பற்றி விடாது நடுங் கா நின்றாய். இனி மதியைப் பிடித்துத் தரவேண்டி அழும்

அறியாக் குழவியைப் போலக் கிடந்து அரற்றுவாயாக எனத் தன் நெஞ்சோடு அழிந்து கூறாநிற்றல்.

௧௯௯. தளர்வறிந் துரைத்தல் — என்பது, வரைவு மாட்சிமைப் பட்டதாயின் நீ அவளை உடன்கொண்டு போ என்பது பயபப, 'கடலையும கானலையும நோக்கிக் கண்ணீர் கொண்டு, தன் ஆயத்தாரை யெல்லாம புலவிகொண் டாள. அவள கருதியது இன்னதென்று தெரியாது' எனத் தோழி தலைமகளது வருததம் கூறாநிற்றல.

௨௦௦. குறிப்புரைத்தல்—என்பது, வருத்தங் கூறிப் போக்குணர்தநி அதுவழியாக நின்று, 'என்னைப் புலவிக் கொண்டு தன்னுடைய பூவையும், பநதையும், பாவையையும், கிளியையும் இன்று என் கைத்தந்தாள்; அது நின்னோடு உடன்போதலைக் கருதிப போலும்' எனத் தோழி தலைமக னுககுத தலைமகளது குறிபபுரையா நிற்றல.

௨௦௧. அருமை யுரைத்தல்—என்பது, குறிபபுரைத் துப் போக்குடம படுத்திய தோழிக்கு, 'கொஙகை பொறாது நடுஙகாநின்ற இடையினை யுடையாளது, மெலலிய அடிககு யான் செலலும வெஞ்சுரம தகாது. அதன்மேலும எம பதியும சேய்த்து. அதனால் நீ கருதுகினற காரியம் மிக வும் அருமையுடைத்து' எனத் தலைமகன் போக்கருமை கூறாநிற்றல.

௨௦௨. ஆதரங்கூறல்—என்பது, போக்கருமை கூறிய தலைமகனுக்கு, 'நின்னோடு போகப பெறின், அவளுககு வெஞ்சுரமும தண்சுரமாம. நீ அருமை கூறாது அவளைக் கொண்டுபோ' எனத் தோழி தலைமகளது ஆதரங கூறா நிற்றல்.

௨0௩. இறந்துபா டுரைத்தல்—என்பது, ஆதரங் கூறிய தோழி, 'நீ உடன்கொண்டு போகாயாகில, அலரா னும, காவன் மிகுதியானும நின்னை எதிர்பபடுதல அரிதாக லின், தடந்துறநத கயலபோல இறநதுபடும்' எனத தலைமக ளது இறந்துபாடு கூறாநிற்றல.

௨0௪. கற்புநல னுரைத்தல்—என்பது, தலைமகனைப போக்குடமபடுததிய தோழி, தலைமகளுழைச சென்று, 'மகளிர்க்குப் பாதுகாககப படுவனவற்றுள, நாண்போலச் சிறநதது பிறிதிலலை. அததன்மைததாகிய நாணும கற்புப் போலச் சீரியதனறு' என உலகியல கூறுவாள போன்று, அவள உடன்போக்குத் துணியக கற்புநலங் கூறாநிற்றல.

௨0௫. துணிந்தமை கூறல்—எனபது, உலகியல கூறு வாள போன்று கற்புவழி நிறுத்தி, 'எம்பெருமான நினை நீரிலலாத வெயயசுரத்தே உடன் கொண்டு போவானாக நினையாநின்றான். இதற்கு நின் கருததென்னோ?' எனத தோழி தலைமகளுக்குத் தலைமகன நினைவு கூறாநிற்றல.

௨0௬. துணிவோடு வினவல்—எனபது, தலைமகன் நினைவுகேட்ட தலைமகள அவன் நினைவின்படியே துணிந்து நின்று, 'இநநீரிலலாத வெயய சுரததே இபபொழுது இவர் நம்மை உடன்கொண்டு போகைககுக காரணம என்னோ?' எனத் தோழியை வினவாநிற்றல.

௨0௭. போக்கறிவித்தல் — என்பது, இப்பொழுது அவர் போகைக்குக் காரணம என்னோ என்று கேட்ட தலை மகளுக்கு, நீஙகள உடமபும உயிருமபோல ஒருவரை யொரு வர் இன்றியமையீராயினீர். இததன்மைத தாகிய நுஙக காதலை அறிநதுவைத்தும, அவற்கு வரும ஏதம நினைதென் றஞ்சி யான் அவனை வரவு விலககுவேன். அவனும அவ

வாறு வருதலை யொழிந்து வரைவொடுவரிற் பொன் முத
லாகிய எல்லாவற்றையும் நினக்கு** பரிசம் பெறினும்
நமர் நின்னைக் கொடார். சொல்லுமிடத்து இதுவன்றே
நீர் அருஞ்சுரம் போகைக்குக் காரணம்' என்று தோழி தலை
மகனது போக்கறிவியாநிற்றல்.

உ0அ. நாணிழந்து வருந்தல்—என்பது, உடன்
கொண்டு போகைக்குக் காரணங் கேட்ட தலைமகள், 'ஒரு
நாளும் என்னைவிட்டு நீங்காது என்னுடனே வளர்ந்த பொலி
வுடைத்தாகிய நாண், கற்பின் எதிர்நிற்கமாட்டாது தன்னை
விட்டு நீங்காத என்னைக் கழிவதாக! மகளிர் எழுபிறப்பின்
கண்ணும் குடியிற் பிறவாதொழிக!' எனத் தான் அதற்குப்
பிரிவாற்றாமையான் வருந்தல்.

உ0கூ. துணிவெடுத் துரைத்தல்—என்பது, தலைமக
ளைக் கரப்புவழி நிறுத்திச் சென்று, 'நின்னோடு போதுமி
டத்து நீ செல்லும் கற்சுரம் அவளது சிற்றடிக்கு நற்றளி
ராம் போலும்' எனத் தோழி தலைமகனுக்கு அவள் துணி
வெடுத்துக் கூறாநிற்றல்.

உக0. குறியிடங்கூறல்—என்பது, துணிவெடுத்து
உரைத்த தோழி, 'தாழாது இவ்விருட் காலத்துக் கொண்டு
போவாயாக, யான் அவளைக் கொண்டுவாராநின்றேன். நீ
முன்புவந்து எதிர்ப்பட்ட அக்குறியிடத்து வந்து நில்'
எனத் தலைமகனுக்குக் குறியிடங் கூறாநிற்றல்.

உகக. அடியோடு வழிநினைந் தவனுளம் வாடல்—என்
பது, தோழி குறியிடை நிறுத்திப் போகாநிற்ப, தலைமகன்
அவ்விடத்தே நின்று, 'அனிச்சப் பூப்போலும் அழகிய அடி
கள் அழற்கடம் போதுமென்றால், இதற்கென்ன துன்பம்
வந்து எய்துங்கொல்லோ?' எனத் தலைமகள் அடியொடு

தான் செல்லாநின்ற வழிநினைந்து, தன் உளளம வாடா நிற்றல்.

உகஉ. கொண்டு சென்றுய்த்தல்—என்பது, தலைமகன் குறியிடை நின்று, அடியொடு வழிநினைந்து தன்னுளளம் வாடாநிறப, அந்நிலைமைககண், 'நின் உளளததுக் கருதிய தனை இப்பொழுது நினககுத தெய்வந் தாராநின்றது. என் தோழியையும கொண்டுவநதேன. நீ இவளைக கைக்கொள' எனத தோழி தலைமகளைக் கொண்டு சென்று, அவனேடு கூட்டாநிற்றல்.

உகங. ஓம்படுத்துரைத்தல் — என்பது, கொண்டு சென்றுயத்து இருவரையும வலஞ்செபது நின்று, 'மறை நிலை திரியினும், கடன்முழுதும வற்றினும, இவளிடத்து நின் அருள திரியாமல பாதுகாப்பாய' எனத தோழி தலை மகளைத தலைமகனுககு ஓமபடுதது உரையாநிற்றல.

உகச. வழிப்படுத்துரைத்தல்—என்பது, ஓமபடுத்து உரைதத தோழி, 'ஆயமும அன்னையும் பின்வாராமல, இவ் விடததே நிறுததி, இவ்வூரிடததுளள அலரையும் ஒருவாற் றால நீக்கி, யானும வநது நுஙகளைக் காண்பேனுக, நீயிருந் திருவொடுசென்று நும பதியிடைச் சேர்விராமின்' என இரு வரையும வழிபபடுத்துக கூறுநிற்றல.

உகரு. மெல்லக்கொண்டேகல்—என்பது, தோழியை விட்டு உடனகொண்டு போகாநின்ற தலைமகன் 'நின்னெடு சேறலான் இன்று இககாடு திருந்தச் செய்யப்பட்டாற் போலக் குளிர்ச்சியையுடைத்தாயிருந்து. இனி நின் சீறடி வருநதாமற் பையச செல்வாயாக' எனத தன் ஆயவெள்ளத் தோடும விளையாடுமாறு போலத் தலைமகளை மெலலக் கொண்டுசெலலாநிற்றல.

௨௧௬. அடலெடுத்துரைத்தல்—என்பது, மெலவக் கொண்டு செலலாநினறவன், சேயததாகச சிலரை வரக் கண்டு தலைமகள அஞசாநிற்ப, 'நின் ஐயன்மாராயின் அஞ்சு வேன். அலலது நாலவகைத தானையும திரண்டு வரினும, என கையில வடிததிலஙகாநின்ற எஃகின்வாயககு இரை போதாது. இதனை இவவிடததே காணபாயாக' என்று அவ ளது அசசநதீரத தன் அடலெடுததுரையாநிற்றல.

௨௧௭. அயாவகற்றல்—எனபது, அடலெடுத்து உரை தது அச்சநதீர்ததுக கொண்டுபோகா நினறவன, 'இதந்தின் பக் கடறு கடநது சென்று இபபொழுதே நாம இன்பபபதி காணப புகாநின்றேம. இனி நமககு ஒரு குறைவிலலை' எனத தலைமகளது வழிவருததநதீரக கூறாநிற்றல.

௨௧௮ நெறிவிலக்கிக்கூறல்—என்பது, அயாவகறறிக கொணடுசெல்லாநினற தலைமகனை 'இனிச செலலு நெறிக் கண் நன்மககளிலலை. நீ தனியை. இவள வாடினள. பொழுதுஞ சென்றது. ஈண்டுத தஙகிப் போவாயாக' என அவவிடததுளளோா வழிவிலககிக கூறாநிற்றல

௨௧௯. கண்டவா மகிழ்தல்—எனபது, நெறிவிலககுற்று, வழிவருததந தீர்நது, ஒருவரையொருவர் காணலுற்று இன்புற்றுச் செலலாநின்ற இருவரையுங கண்டு, 'இவாகள செயல இருநதவாறன்ற இபபெருஞ சுரஞ செல்வதன்று போலும. அது கிடகக. இதுதான இன்புறவுடைத்தாகிய தோர் நாடகச சுவையுடைததாயிருநதது' என எதிர்வரு வாா இன்புற்று மகிழ்நது கூறாநிற்றல.

௨௨௦. வழிவிளையாடல்—என்பது, கண்டவர் மகிழக் கொண்டு செலலா நின்றவன, 'நெறி செல வருத்தத்தின்

நெகிழ்ந்த மேனியையுடைய நின்னைக்கண்டு கண்களதம மாற்கொளளுமட பயன்கொண்டனம. இனிச் சிறிது இருநது இக்கடுங் கானகம தண்ணெனுமளவும செவிநிறைய நின் மொழிபருக வருவாயாக' எனத தலைமகளுடன விளையாடா நிற்றல.

உஉக. நகரணிமை கூறல்—என்பது, இருவருமட தம் முள இன்புற்றுச் செலலாநின்றமை கண்டு, 'இனிச சிறிது நெறி சென்று, அக்குனறததைக கடநதால, நுமட பதியாகிய நகர் விளங்கித் தோன்றுநிற்குமட. அத்துணையுங கடிது செல வீராமின்' என எதிர்வருவார் அவர் நகரணிமை கூறுநிற் றல.

உஉஉ. நகர்காட்டல்—என்பது, நகரணிமை கூறக் கேட்டு இன்புறக் கொண்டு செலலாநின்ற தலைமகன், 'அன் னந துன்னிய பிறையணிநத சூலததையுடைத்தாகிய மாளி கைமேற் கொடிநுடங்க மதில தோன்றுநின்ற அப்பெரிய நகர்காண் நமமுடைய நகராவது' எனத் தலைமகளுக்குத தன் னுடைய நகர்காட்டாநிற்றல.

உஉந. பதிபரிசுரைத்தல்—என்பது, நகர் காட்டிக் கொண்டுசென்று, அநநகரிடைப புக்கு அவவிடததுள்ள குன்றுகள, வாவிகள, பொழில்கள, மாளிகைகள, தெயவப் பதி, இவையெலலாமட தனித்தனி காட்டி, 'இதுகாண் நம் பதியாவது' எனத் தலைமகளுக்குத் தலைமகன் பதிபரிசு காட்டல்.

உஉச. செவிலி தேடல்—என்பது, இருவரையும் வழிபபடுத்திவநது பிரிவாற்றாது கவலாநின்ற தோழியை, 'எமட பிளளை எஙகுற்றது? நீ கவலாநின்றாய. இதற்குக

காரணமென்னோ?' என்று வினவிச் செவிலி தலைமகளைத் தேடாநிற்றல்.

உஉ௫. அறத்தோடு நிகழ்தல்—என்பது, தேடாநின்ற செவிலிக்குத் 'நீ போய விளையாட்டைச் சொல்ல, யாங்கள் போய்த் தெய்வக் குன்றிடத்தே எல்லாரும் ஒருங்கே விளையாடா நின்றேமாக, அவ்விடத்து ஒரு பெரியோன் வழியே தார்சூடிப் போயினான். அந்நிலைக் கண்டு நின்மகள் "இதத்தாளை என்பாவைக்குத் தாரும்" என்றாள். அவனும் வேண்டியது மறுத்து கொடுப்பானாகலின் பிறிதொன்று சிந்தியாது கொடுத்து நீங்கினான் அன்று அறியாப் பருவத்து நிகழ்ந்ததனை "உற்றார்க்குரியர் பொற்றொடி மகளிர், கொண்டார்க்குரியர் கொடுத்தோர்" என்பதனை இன்று உட்கொண்டாள் போலும்! யான் இதத்துணையும் அறிவேன்' என்று உடன் போகத்துத் தோன்றக் கூறித் தோழி அறத்தொடு நிலலாநிற்றல்.

உஉ௬. கற்புநிலைக் கிரங்கல்—என்பது, தோழி அறத்தொடு நிற்பக் கேட்ட செவிலி, 'இஃது அறமாயினும் இவள் பருவத்துக்கு தகாது. அது கிடக்க. இனி அவளுக்கு நன்மையாவது அவனை வழிபடுவதல்லது பிறிதில்லை' எனக் கற்புநிலைக் கிரங்காநிற்றல்.

உஉ௭. கவன்றுரைத்தல்—என்பது, கற்புநிலைக் கிரங்காநின்ற செவிலி, 'நெருநலைநாள் முறுவலைத் தந்து மாரபம் முழுவித்தழுவி, நீசிறிய விரகுகள் செய்தவெல்லாம் இன்று அவ்வலிய காட்டைச் செல்லவேண்டிப்போலும்! இதனை அப்பொழுதே அறியப் பெற்றிலேன்' என்று அவள் நிலை நினைந்து கவலாநிற்றல்.

௨௨௮. அடிநினைந்திரங்கல்—என்பது, நிலைமை நினைந்து கவலாநின்ற செவிலி, 'அனிச்சப்பூமேன் மிதிப்பினும் ஆற்றாது பதைத்துப் பொங்காநின்ற அடிகள், இன்று, செறிந்த பரலையுடைய காட்டின்கட் பாவியவாறென்னோ' என அவள் அடிநினைந்திரங்காநிற்றல்.

௨௨௯. நற்றாய்க்குரைத்தல்—என்பது, அடிநினைந்திரங்காநின்ற செவிலி, கற்பு முதிராத் தோன்றா நின்று 'என்னை இடைவிடாமற் றேடி அழாநின்ற பேதை பறிவு இன்று என்னைத் தேயவிட்டாநின்றது' என்று அவள் உடன்போனமை ஆற்றாது நற்றாய்க்குக் கூறாநிற்றல்.

௨௩௦. நற்றாய் வருந்தல்—என்பது, உடன்போனமை கேட்டு உளமகிழ்வோடு நின்று, 'ஓர் ஏதிலன் பின்னே தன் தோழியைவிட்டு, என்னையும் முன்னே துறந்து, சேராதார் முன்னே ஊர் அலர்தூற்ற அருஞ்சுரம் போயினாள். இனி யான் எங்ஙனம் ஆற்றுவேன்' என நற்றாய் பிரிவாற்றாது வருந்தாநிற்றல்.

௨௩௧. கிளிமொழிக் கிரங்கல்—என்பது, பிரிவாற்றாது வருந்தாநின்றவள், 'அவள்போன போக்கன்றி, இக்கிளி என் நெஞ்சை ஈராநின்றது' எனத் தன் தாய செலவு உணர்ந்து வருந்தாநின்ற கிளியினது மொழிகேட்டு இரங்கல்.

௨௩௨. சுடரோடிரத்தல்—என்பது, கிளிமொழி கேட்டு இரங்காநின்றவள், 'பெற்ற என்னோடு தன் கிளியிருந்து வருந்த, இத்தனையும் துறந்து, அறிவு முதிராது, அழற் கடஞ்சென்றாள் முகத்தை நின் கதிர்களான் வாட்டாது தாமரைமலர்போல மலர்த்துவாயாக' எனச் சுடரோடிரந்து கூறாநிற்றல்.

உ௩௩. பருவநினைந்து கவறல்—என்பது, சுடரோடு இரந்து வருந்தாநின்றவள், 'கற்பிக்கும் முதுபெண்டிருமின்றித் தான் அவனுக்குச் செய்யத்தகுங் குற்றேவல் செய்யவல்லள் கொல்லோ?' என்று அவளது பருவம் நினைந்து கவலாநிற்றல்.

உ௩௪. நாடத்துணிதல்—என்பது, பருவம் நினைந்து கவலாநின்ற தாய்க்கு, 'நீ கவன்று மெலிய வேண்டா. யான் அவள் புக்கவிடம் புக்குத் தேடுவேன்' எனக் கூறி, செவிலி அவளை நாடத் துணியாநிற்றல்.

உ௩௫. கொடிக்குறி பார்த்தல்—என்பது, செவிலி நாடத் துணியாநிற்ப, 'அவ்விருவரையும் இப்பொழுதே வரும்வண்ணம் நீ கரைந்தால், நினக்கு உணங்கலை அஞ்சாதிருந்து உண்ணலாம். அதுவன்றித் தெய்வத்திற்கு வைத்த நிணத்தையுடைய வலியையும் நினக்கே வரைந்து வைப்பேன். அவ்வாறு கரைவாயாக' என நற்றாய் கொடிக்குறி பாராநிற்றல்.

உ௩௬. சோதிடங்கேட்டல்—என்பது, கொடி நிமித்தம் பெற்று 'இக்காவன் மனையின் கண்ணே, யாங்கள் மணஞ்செய்ய அவ்விருவரையும் இன்னும் பெறுமாறு உண்டாயின், ஆராய்ந்து சொல்லுமின்' என அறிவாளரைக் கிட்டிச் செவிலி சோதிடங் கேளாநிற்றல்.

உ௩௭. சுவடு கண்டறிதல்—என்பது, சோதிடம் பெற்றுச் செல்லாநின்றவள், 'இம் முரம்பின்கட் கிடந்த இவை தீவினையேன் எடுத்து வளர்த்த மாணிழைச் சீறடி; உவை அக் கள்வனடியாம்' எனச் சுவடு கண்டறியாநிற்றல்.

உ௩அ. சுவடுகண்டிரங்கல்—என்பது, சுவடு கண்டழிந்து, அவ்விடத்தே நின்று 'தவிசினமேன் மிதிப்பினும் பதைத்துக் கொப்புட் கொள்ளாநின்ற இக் கான்மலர், இன்று ஒரு விடலைபின்னே போதற்குத் தகுமாகாலை எவ்வாறு ஒத்தன ?' எனச் சுவடுகண்டு இரங்காநிற்றல்.

உ௩௯. வேட்டமாதரைக் கேட்டல்—என்பது, சுவடு கண்டு இரங்காநின்று, அது வழியாகச் செல்லாநின்றவள், 'இவ்வாறு அறியாப் பருவத்தளாய்த் தனக்கு இயைபில்லாத சுரத்தின்கண் அயலானொருவனுடன் போந்தாள். அவளை நீ கண்டாயோ ?' என வேட்ட மாதரைக் கேளாநிற்றல்.

உ௪0. புறவோடுபுலத்தல்—என்பது, வேட்ட மாதரைக் கேட்டு அதுவழியாகச் செல்லாநின்றவள், 'ஏதிலனுமாயத் தமியனுமாயவன் சொற்றுணையாக வெய்ய சுரத்தே மாதர் சென்றால, இலையுடைய புறவே! இது நினக்குத் தகுதியன்றென்று கூறிற்றிலை. நீ வாழ்வாயாக' எனப் புறவொடு புலந்து கூறாநிற்றல.

உ௪க. குரவோடு வருந்தல்—என்பது, புறவொடு புலந்து போகாநின்றவள், 'என்னுடைய பாவை நின்னுடைய முன்னே இக்கொடிகடுங் கடத்தைக் கடப்பக் கண்டுநின்றும, இன்னவாறு போனாளென்று எனக்கு வாயுந் திறக்கின்றிலை. இது நினக்கு நன்றோ ?' எனக் குரவொடு வாடியுரையாநிற்றல.

உ௪உ. விரதியரை வினவல்—என்பது, குரவொடு வருந்திச் செல்லாநின்றவள், 'பத்தியர்போல ஒரு பித்தி தன் பின்னேவர, ஒரு பெருந்தகை முன்னே செலலக் கண்டீரோ ?' என விரதியரை வினவாநிற்றல.

உசங. வேதியரை வினவல்—என்பது, விரதியரை வினவி, அதுவழியாகச் செல்லாநின்றவள், மான்போலும நோக்கினையும, மயிலபோலுஞ் சாயலையு முடைய மான், ஓர் ஏநதலோடு நமம எதிரே வரக்கண்டீரோ ?' என வேதியரை வினவாநிற்றல.

உசச. புணர்ந்துடன் வருவோரைப் பொருந்தி வினவல்—என்பது, வேதியரை வினவி, அதுவழியாகச் செல்லாநின்றவள, 'நமமைக் கண்டு, என்னுலை தேடபபடுகின்றா மீணடாாகளென்று கருதி மகிழ்நதேன. அது கிடக்க, இவவாறு நமமோடொதத ஒழுககததினராய முன்னே இருவரைப போகக் கணடீரோ ?' எனப் புணர்நதுடன் வருவோரைப பொருநதி வினவாநிற்றல.

உசரு. வியந்துரைத்தல்—என்பது, புணர்நதுடன் வருவோரை வினவி, அது வழியாகப் போகாநின்றவள், தன் மகள நின்ற நிலையையும், அவன் கையின் வேலினன் வேதனை படடுககிடநத கிடையையுந கண்டு வியநது கூறுநிற்றல.

உசசு. இயைபெடுததுரைத்தல்—என்பது, வேதனை பட்டது கண்டு வியநது அதுவழியாகச் செலலா நின்றவள், எதிர்வருவாரை வினவ, அவர், 'நீ கூறுநின்றவரைக் குன்றத்திடைக் கண்டோம. அவ்விருவரும் தம்முள இயைந்து செலலாநின்றமை கணடு, எலலாவற்றையும் உடையவளாகிய தன் காதலியோடு ஒருவடிவாய விளையாடும் புலியூரனென்றே கருதி, யாமகளெல்லாம் ஓதது, மிகவும அவவெழிலைத தொழ நினைநதோம. அந்நன்மை சொல்லலாவது ஒன்று அன்று' என எதிர்வருவார் அவா இயைபெடுத்துக் கூறுநிற்றல்.

உ௪௭. மீள வுரைத்தல்—என்பது, இவைபெடுதது உரைததவர், ‘அவ்விருவரும் ஓர் இடுக்கணின்றிப் போயத திலலையின் எலலையைச் சென்று அணைவர். இனி நீ செலவ தன்று, மீளவதே காரியம்’ எனத் தேடிச் செலலாநினற செவிலியை மீளக் கூறுநிற்றல்.

உ௪௮. உலகியல்புரைத்தல்—என்பது, மீளக் கூற வும மீளாது கவலாநினற செவிலிக்கு, ‘சந்தனமும முத்தும சஙகும தாம பிறநத இடஙகட்கு யாதும பயன்படாது. தமமை விருமபி அணிவாரிடததே சென்று பயன்படா நிற கும. அதுபோல மகளிரும தாம பிறநதவிடததுப பயன் படார. நீ கவலவேண்டா’ என உலகியலபு கூறுநிற்றல்.

உ௪௯. அழுங்குதாய்க் குரைத்தல்—என்பது, உல கியல்பு கூறவும மீளாது நின்று, தான் எடுத்து வளர்த தமை சொல்லிக கவலாநின்ற செவிலியை, முன்னிலைப புற மொழியாக, ‘இவர்தாம இல்லின்கண் எடுத்து வளர்த்தவர் போலும. அவர்போயத தமமை இருவரையுங கூட்டுவித்த தெயவபபதியாகிய திலலையிடததுப பழனஙகளைச சென் றணைவர்’ எனத தமமுட கூறுவார்போன்று கூறி, மீட்டுக் கொண்டு போகாநிற்றல.

உ௫௦. வருத்தமிகுதி கூறி வரைவு கடாதல்—என்பது, அலரறிவுறுத்த தோழி, ‘அலரானும காவன் மிகுதியானும் நின்னை எதிர்பபடமாட்டாது அழுது வருந்தா நினறவ ளிடத்து நின் அருள இருக்கின்றவாறு என்னோ?’ எனத் தலைமகளது வருத்த மிகுதிகூறித் தலைமகன் வரைவு கடா வாநிற்றல.

உ௫௧. பெரும்பான்மை கூறி மறுத்தல்—என்பது, வரைவு கடாவிய தோழிககு, ‘யான் அவளைத் தெயவமா

னுடைய என்றறிந்து வரைந்துகோடற்கு இக்குன்றிடத்துத் தோன்றாநின்றவிடம் தெய்வமகளிரது இடமோ? அன்றிக் குறத்தியர் இடமோ? கூறுவாயாக' எனத் தலைமகன் தலைமகளைப் பெரும்பான்மைகூறி மறுத்துரையாநிற்றல்.

உ௬உ. உள்ளதுகூறி வரைவு கடாதல்—என்பது, பெரும்பான்மைகூறி மறுத்த தலைமகனுக்கு, 'இவ்விடம் எந்தையது முற்றூட்டு; எமக்கு உற்றார் குறவரே; எம்மைப் பெற்றாளும் கொடிச்சியே, யாங்களும் புனங்காப்போம் சிலர். நீ வரைவு வேண்டாமையின் எம்மைப் புனைந்து உரைக்க வேண்டுவதில்லை' எனப் பின்னும் வரைவு தோன்றத் தோழி தங்கள் உண்மை கூறாநிற்றல்.

உ௬௩. ஏதங்கூறியிரவரவு விலக்கல்—என்பது, உண்மையுரைத்து வரைவுகடாய தோழி, 'நீவரைவொடு வாராயாயிற் சிங்கம் திரண்டு தனக்கு யானையாகிய உணவுகளைத் தேடும் இருளின்கண், நினது கைவேல் துணையாக நீ வந்தருளாநின்ற இஃதே எங்களுக்குத் துன்பமாகத் தோன்றாநின்றது. இனி இவ்விருளிடைவாராதொழிவாய்' என ஏதங் கூறித் தலைமகனை இரவரவு விலக்காநிற்றல்.

உ௬௪. பழிவரவுரைத்துப் பகல்வரவு விலக்கல்—என்பது, இவ்விருளிடை வாராதொழிகென்றது, பகல்வரச் சொன்னவாறும் என உட்கொண்டு, பகற்குறிச்சென்று நிற்ப, தோழி எதிர்ப்பட்டுப் 'பகல்வந்து எமக்குச் செய்யாநின்ற மெய்யாகிய அருள் புறத்தார் அறிந்து வெளிப்பட்டுப் பழியாகப் புகுதாநின்றது. இனிப் பகல்வரவு ஒழிவாயாக' எனப் பழிவருதல்கூறிப் பகல்வரவு விலக்காநிற்றல்.

உ௬௫. தொழுதிரந்து கூறல்—என்பது, பகல்வரவு விலக்கின தோழி, இவன் இரவு வரவுங் கூடுமென உட்

கொண்டு, 'நின்னை எதிர்ப்படவேண்டி அழுது வருந்தாநின்ற இவள் காரணமாக, அரிக்கும் யாளிக்கும் வெருவி யானைகள் திரண்டு புடைபெயராத மிக்க இருளின்கண் வாராதொழி வாயாக' என்று நின் கழலைகளைக் கையால் தொழுது, நின்னை இரந்தேன் என வரைவு தோன்றத் தலைமகனைத் தொழுது இரந்து கூறாநிற்றல்.

உ௫கூ. தாயறிவுகூறல்—என்பது, தொழுது இரந்து கூறவும், வேட்கைமிகவாற் பின்னுங் குறியிடைச் சென்று நிற்ப, அதுகுறிப்பறிந்து, 'நமகானலிடத்து அரையிரவின் கண் ஒரு தேர்வந்தது உண்டாகக் கூடுமென உட்கொண்டு, அன்னை சிறிதே கண்ணும் சிவந்து என்னையும் பார்த்தாள். இருந்தவாற்றான் இவளொழுக்கத்தை அறிந்தாள் போலும்' எனத் தோழி தலைமகளுக்குக் கூறுவாள் போன்று சிறைப் புறமாகத் தலைமகனுக்கு வரைவு தோன்றத் தாயறிவு கூறாநிற்றல்.

உ௫எ. மந்திமேல் வைத்து வரைவு கடாதல்—என்பது, சிறைப்புறமாகத் தாயறிவுகூறிச் சென்று எதிர்ப்பட்டு, ஒரு கடுவன் தன் மந்திக்கு மாங்கனியைத் தேனின்கண் தோய்த்துக் கொடுத்து, நுகர்வித்துத் தம்முள் இன்புறுவது கண்டு, 'இது நம் காதலர்க்கு நம்மாட்டு அரிதாயிற்றென நீ வரையாமையை நினைந்து ஆற்றாளாயினள்' என மந்தி மேல் வைத்துத் தலைமகளது வருத்தங்கூறி வரைவுகடாவா நிற்றல்.

உ௫அ. காவன்மேல் வைத்துக் கண்டுயிலாமை கூறல்—என்பது, மந்திமேல் வைத்து வரைவு கடாவப் பட்ட தலைமகன், இது நம் காதலியிடத்து நமக்கு அரிதா யிற்றெனத் தானும் ஆற்றானாய், இரவுக்குறிச் சென்று

நிறப, அந்நிலைமைக்கண் 'இவ்விடத்துளளார், இவள் காவற் பறை கேட்குந தோறும கண்துயிலாமைக்குக் காரண மென்னோ ?' எனத் தமமுட் கூறுநிற்றல்.

உருக. பகல் உடம் பட்டாள் போன்று இரவரவு விலக்கல்—என்பது, சிறைப்புறமாகக கண் துயிலாமை கேட்ட தலைமகன், ஆதரவுமிகவால எதிர்ப்படலுற்று நிற் பத் தோழி எதிர்ப்பட்டு, 'நீ வந்து ஒழுகாநின்ற இப்புலரா இரவும் பொழியா மழையும புண்ணின்கண் நுழையும வேல மலராமபடி எங்களை வருத்தாநினறன. இதற்கொரு மருந் தில்லையோ நும வரையிடத்து' எனப் பகலுடம பட்டாள போன்று இரவரவு விலககாநிற்றல்.

உகூ0. இரவுடம் பட்டாள் போன்று பகல் வரவு விலக்கல்—என்பது, இவள மருநதில்லையோ என்றது, யான் இரவுக்குறிச் செலவின் மழைக்காலிருளின் எதிர்ப்பட லருமையான் வேட்கையுற்றுப் பகற்குறியுடம படடாளென உட்கொண்டு, பகற்குறிச் செலவாநிற்ப, தோழி எதிர்ப் பட்டு, 'பகல்வநதருளாநின்றது அவளுக்கு வருததமுறும படியாக மிக்க அலராகா நின்றது. அதனாற் பகற்குறிவரற் பாலையலலை' என இரவுககுறியுடமபட்டாளபோன்று பகற் குறி விலக்காநிற்றல.

உகூக. இரவும் பகலும் வரவு விலக்கல்—என்பது, இரவுடம பட்டாளபோன்று பகல வரவு விலக்கின தோழி, 'நீ பகலவரின் அலாமிகுதியான் எஙகளுககு மிககபழி வந தெயதும. இராவரின் எவவாற்றானும நின்னை எதிரபபடு தலருமையாற் சிறிதுமு பயனிலலை. அதனால, நீ இருபொழு தும் வரற்பாலையலலை' என இரவும பகலும வரவு விலக்கா நிற்றல்.

உசுஉ. காலங்கூறி வரைவு கடாதல்—என்பது, இரு பொழுதும் வரவு விலக்கின தோழி, 'மதிநிரமபா நின்றது. வேஙகை பூவாநின்றன. இனி நினக்கு வரைவொடு வருதற் குக் காலமிது' எனக் காலஙகூறி வரைவு கடாவா நிற்றல.

உசுஙூ. கூறுவிக் குற்றல்—காலஙகூறி வரைவு கடாவவும் வரைவுடம படாமையின் அவள தன்னைக்கொண்டே கூறுவிபபாளாக, 'அலரான வருமநாணினையும் காணுமையான் வருமஆற்ருமையையுமபற்றிக் கிடந்த நம அலலலை நமமால் தலையளிக்கபபடுவார் இவவாறு வருந்துதல தகாது எனத தாமாக அறிகின்றிலராயின் நாமசொலலுமதன்மைகள என்னே' எனபபுலநது, 'நீ யாகிலுமசென்று கூறு' என்பது குறிபபால தோன்றத் தலைமகன் வரைவுடமபடாமையைத் தோழி தலைமகட்குக் கூறுநிற்றல.

உசுச. செலவுநினைந் துரைத்தல்—என்பது, வரைவுஉடமபடாமையின் தோழி தலைகமளேடு புலந்துகூறககேட்டு, அக்குறிப்பறிநது, 'இககலலதரின் கண நீர்வநதவாறெனனே என்று வினவுவாரைபபெற்றேமாயின் இததன்மையை யுடைத்தாகிய மிக்க இருளின் கண் யாம அவருழைச் சேறலரிதன்று. செனறேமாயினும அவவாறு சொலலுவாரிலலை' எனத் தலைமகள செலவு நினைநது கூறு நிற்றல.

உசுரு. பொலிவழிவுரைதது வரைவு கடாதல்—என்பது, தலைமகள தன்னை எதிரபபடலுற்று வருநதா நின்றமை சிறைபபுறமாகக் கேடட தலைமகன் குறியிடை வநது நிற்ப, தோழி எதிர்பபட்டு, 'என ஐயரது காவலை நீவி நின் வயத்தளாய் நின்று பொலிவழிநது வருநதா நின்றவளை நீ வரை

நது கொள்ளாது, இவ்வாறு இகழ்ந்து மதித்தற்குக் காரண மென்னோ?' எனத் தலைமகளது பொலிவழிவு கூறி வரைவு கடாவாநிற்றல்.

உகூகூ. முலைவிலை கூறல்—என்பது, வரைவு முடுக்கப்பட்ட தலைமகன், 'யான் வரைவொடு வருதற்கு நீ சென்று அவள் ஐயன்மாரை முலைவிலை கேட்பாயாக' என 'எல்லாவற்றானும் நின் வரைவை எமர் ஏற்றுக்கொள்ளினல்லது, விலை கூறுவராயின் அவளுக்கு ஏழுலகும் விலை போதாது' எனத் தோழி முலைவிலை கூறாநிற்றல்.

உகூஎ. வருமது கூறி வரைவுடம் படுத்தல்—என்பது, முலைவிலை கூறிய தோழி, 'நீ வரைவொடு வாராது இரவருள செய்யாநின்ற இது கெர்ப்பத்துக்கேதுவானால் நம எல்லார்க்கும் பொல்லாதாம். அது படாமல் எமரால் தொடுக்கப்பட்ட அருங்கலங்களை விரைய வரவிட்டு, அவளை வரைந்தெய்துவாயாக என மேல்வரும் இடுக்கண்கூறித் தலைமகனை வரைவுடம்படுத்தாநிற்றல்.

உகூஅ. வரை பொருட் பிரிவை யுரையெனக் கூறல்—என்பது, மேல் வருமது கூறி வரைவுடம் படுத்தின தோழிக்கு, 'யான் போய் நமர்கூறும நிதியமுந்தேடிக் கொண்டு நுமமையும வந்து மேவுவேன். நீ சென்று அவள் வாடாத வண்ணம யான் பிரிந்தமை கூறி ஆற்றுவித்துக் கொண்டிருப்பாயாக' எனத் தலைமகன் தான் வரை பொருட்குப் பிரிகின்றமை கூறாநிற்றல்.

உகூகூ. நீயே கூறென்றல்—என்பது, பிரிவறிவிப்பக் கூறின தலைமகனுக்கு, 'நீ இரவுவரினும பகற்பிரிந்து செல்வையென உட்கொண்டு நின்னோடு கூடிய அப்பொழு

தும யான் உயிர் வாழேன் என்று நினைந்திருப்பாளுகருத் தாழேன் என்னும உரைமுனனுக நினபிரிவை நீயே சொல் லிப் போவாயாக' என அவன் விரைய வருவது காரண மாகத் தோழி தலைமகளது பிரிவாற்ருமை கூருநிற்றல்.

உஎ0. சொல்லாதேகல்—என்பது, நீயே கூறென்ற தோழிக்கு 'யான் எவவாறு கூறினும அவள பிரிவுடமபடா ளாதலின் ஒருகாலும் வரைநதுகொளகையிலலை. யான் விரையவருவேன், அவவளவும நீ ஆற்றுவிததுக்கொண்டி ருப்பாயாக'-எனக் கூறித் தலைமகன் தலைமகளுக்குச் சொல் லாது பிரியாநிற்றல்.

உஎக. பிரிந்தமை கூறல்—என்பது, தலைமகன் முன் னின்று பிரிவுணர்தத மாட்டாமையிற் சொலலாது பிரியா நிற்ப, தோழி சென்று, 'நமரால தொடுக்கபபட்ட எல்லா நிதியத்தையும் ஒருங்கு வரவிட்டு நின்னை வரைநது கொள் வாஞக அழற்கட நெறியே பொருள தேடப்போனுன். அப் போக்கு, அழற்கடனு சென்றமையான் நமககுத துன்பமென் பேனே' எனப பொதுபபடக் கூறி, 'வரைவு காரணமாகப் பிரிநதானுதலின, இது நமக்கின்பமே' யெனத் தலைமகள வருநதாமல அவன் பிரிநதமை கூருநிற்றல.

உஎஉ. நெஞ்சொடு கூறல்—என்பது, பிரிநதமை கூறக் கேட்டு வருநதா நின்ற நெஞ்சிற்கு, 'நமக்கு ஏதம் பயக்கும் ஒழுக்கமொழிந்து குற்றந் தீரநத முறைமையாகிய ஒழுக்கத்துப் பிரிந்தவிது நம்மைக் கெடுக்குமென்று நீ கரு தின் இது வொழிய நமக்கின்புற்று வாழுமுபாயம வேறு உளதோ' எனத் தலைமகள அந்நெஞ்சினது வருத்தந தீரக் கூருநிற்றல.

உஎ௩. நெஞ்சோடு வருந்தல்—என்பது, பிரிந்தமை கூறக்கேட்ட தலைமகள், 'அன்றி அவரை விடாது என்னை விட்டு அவரது தேர்பபின் சென்ற நெஞசம இன்றும அவ் வாறு செயயாது என்னை வருத்தாநின்றது' எனத் தன் நெஞ் சொடு வருநதாநிற்றல.

உஎச. வருத்தங் கண்டுரைத்தல்—என்பது, தலை மகன் தன் நெஞ்சொடு வருநதாநிற்பக கணட தோழி, 'இத் தன்மைத்தாகிய வெறபராகலின தாழாது விரைய வரை வொடு வருவார்; ஆதலால, நீ இன்னுமையை அடையா தொழிவாயாக' என்று அவள வருததந தீரக கூறுநிற்றல.

உஎரு. வழியொழுகி வற்புறுத்தல்—எனபது, தலை மகளது வருத்தஙகண்ட தோழி, அவளை வழியொழுகி யாற்றுவிககவேண்டு மவளாகலின், ஆற்றுமைககுக காரண மாகியவற்றைக கூறித தானும அவளோடு வருத்த முற்று, 'அது கிடக்க; இமமலாப்பாவை யன்னுட்கு இவவேறுபாடு வநதவா றெனனோ வென்று அயலவர் ஐயுறு நிற்பராதலான் நீ யாற்ற வேணடும' என்று அவள வழியொழுகி வற்புறுத் தா நிற்றல.

உஎ௬. வன்புறை யெதிரழிந்திரங்கல்—என்பது, வழி யொழுகி வற்புறுததின தோழியொடு, 'தலைமகன் வரைவு நீடுதலால தமக்கோர பற்றுககோடினறி வருநதுநதிருவினை யுடையார்கது அவன வரைவு மிகவுமினிது யான் ஆற்றேன்' எனத தலைமகள வனபுறை எதிரழிநதிரஙகா நிற்றல.

உஎஎ. வாயமை கூறி வருததந் தணிததல்—என்பது, வரைவு நீடுதலான வனபுறை எதிரழிநது வருநதாநின்ற தலைமகளுக்கு, 'அவர் சொனன வார்த்தை நினக்குப பொய்

யென்பதே கருத்தாயின், இவ்வுலகத்து மெய்யென்பது சிறி தும் இல்லை' எனத் தோழி தலைமகனது வாய்மைகூறி அவளை வருத்தந் தணியா நிற்றல்.

உ௭௮. தேறுது புலம்பல்—என்பது, தலைமகனது வாய்மைகூறி வருத்தந் தணியாநின்ற தோழிக்கு, 'யான் அவர் கூறிய மொழியின்படியே மெய்ம்மையைக் கண்டு வைத்தும், என் நெஞ்சமும் நிறையும் என்வயமாய் நிற்கின் றனவில்லை. அதுவேயுமன்றி, என் உயிரும் பொறுத்தற் கரி தாகா நின்றது. இவை இவ்வாறாதற்குக் காரணம் யாதெ ன்றறிகின்றிலேன்' எனத் தான் தேறாமை கூறிப் புலம்பா நிற்றல்.

உ௭௯. காலமறைத்துரைத்தல்—என்பது, தேறாமை கூறிப் புலம்பாநின்ற தலைமகளை, காந்தள் கருவுறக் கண்டு, இஃது அவர் வரவு குறித்த காலமென்று கலங்காநிற்ப, 'நமமுடைய ஐயன்மார் தினைக்கதிர் காரணமாகக் கடவுளைப் பராவ, அக்கடவுளதாணையாற் காலமன்றியும் கார் நீரைச் சொரிய, அதனை அறியாது, காலமென்று இக்காந்தண் மலர்ந் தன. நீ அதனைக் காலமென்று கலங்கவேண்டா' எனத் தோழி அவளை ஆற்றுவித்தற்குக் காலமறைத்துக் கூறா நிற் றல்.

உ௮0. தூதுவரவுரைத்தல்—என்பது, காலமறைத்த தோழி, ஒரு தூது வந்து தோன்றாநின்றது. அஃது இன் னார் தூதென்று தெரியாதெனத் தான் இன்புறவோடு நின்று அவள் மனமகிழும்படி தலைமகளுக்குத் தூதுவரவுரையா நிற்றல்.

உ௮௧. தூது கண்டழுங்கல்—என்பது, தூது வரவு உரைப்பக் கேட்ட தலைமகள் மனமகிழ்வோடு நின்று,'இஃது

அயலார் தூதாகலான் இவை வருவன செல்வனவாகாநின்றன. காதலர் தூது இன்று வாராதிருக்கின்றது என் செய்யக் கருதியென்று அறிகின்றிலேன்' என்று ஏதிலார் தூது கண்டு அழுங்கா நிற்றல்.

உ௮உ. மெலிவு கண்டு செவிலி கூறல்—என்பது, ஏதிலார் தூது கண்டு அழுங்காநின்ற தலைமகளைச் செவிலி எதிர்ப்பட்டு, அடியிற்கொண்டு முடிகாறு நோக்கி, 'இவள் பண்டைத் தன்மையளல்லள். இவ்வாறு மெலிவதற்குச் சேயினை காட்சியிற் பட்டனள் போலுமென்றறிகின்றிலேன்' என்று அவளது மெலிவு கண்டு கூறா நிற்றல்.

உ௮௩. கட்டுவைப்பித்தல்--என்பது, மெலிவுகண்ட செவிலி, அவளது பருவங்கூறி, 'இவ்வணங்குற்ற நோயைத் தெரிய அறிந்து சொல்லுமின்' எனக் கட்டுவித்திக் குரைத்துக் கட்டு வைப்பியா நிற்றல்.

உ௮௪. கலக்க முற்று நிற்றல்—என்பது, செவிலி கட்டு வைப்பியா நிற்ப, இவள் உள்ளம் ஓடியவாறு முழுதையும் புலப்படுத்தி, நம்மை வருத்தி அயலார் அன்று மொழியாத பழியையும் வெளிப்படச் சொல்லி, எம்மிடத்துண்டாகிய நாணினையும் தள்ளி, எம் குடியினையும் குற்றப்படுத்தியல்லவே இக்கட்டுவித்தி நிற்கப் புகுகின்றது எனத் தோழி கலக்கமுற்று நில்லா நிற்றல்.

உ௮௫. கட்டுவித்தி கூறல்—என்பது, தோழி கலக்கமுற்று நில்லா நிற்ப, இருவரையும் நன்மையாகக் கூட்டுவித்த தெய்வம் புறத்தார்க்கு இவ்வொழுக்கம் புலப்படாமல் தானிட்ட நெல்லின்கண் முருகணங்கு காட்ட, 'இதனை

எலவீரும் காண்மின். இவளுககு முருகணஙகொழியப் பிறி தொன்றுமிலலே'யெனக் கட்டுவிததி நெற்குறி காடடிக் கூறு நிற்றல.

உஅ௬. வேலனேயழைத்தல்—எனபது, கட்டுவித்தி முருகணஙகென்று கூறக்கேடடு, 'இபபாலன் இக்குடியின் கண் பிறநது நமமை இவவாறு நிற்பிதத பண்பினுக்கு வேலன்புகுந்து வெறியுமாடுக, அதனமேன மறியு மறுக்க' எனத் தாயர் வேலனே அழையாநிற்றல்.

உஅஎ. இன்னலெய்தல்—என்பது, வெறியாடுதற்குத் தாயர் வேலனேயழைபபக கேட்ட தலேமகள, 'இருவாற்று ஙும நமக்கு உயிர்வாழுமநெறியிலலே' எனத் தன்னுளளே கூறி, இன்னலெய்தா நிற்றல்.

உஅஅ. வெறிவிலக்குவிகக நினேதல்—என்பது,'இரு வாற்றுஙும நமககு உயிர்வாழும நெறியிலலே யாதலால், துறைவற்குற்ற நோயைப பிறர் சிதைககபபடின், நானதுறந் தும் வெறிவிலககுவிபபன' எனததலேமகள தோழியைக் கொண்டு வெறி விலககுவிகக நினேயாநிற்றல.

உஅகூ அறததொடு நிற்றலே யுரைத்தல்—எனபது, நாண்துறநதும, மறை யுரைததும வெறி விலககுவிக்க நினே யாநின்ற தலேமகள, மேல அறததொடு நிற்பாளாக, 'அய லார் ஏசுக, ஊா நககுக, அதுவேயு மன்றி, யாயும வெகுளவா ளாக, அதன் மேல நீயும என்னே முனிவாயாக, நீ தேறு யாகிற் சூளுற்றுத தருவேன், யான சொலலுகின்ற இதனேக் கேட்பாயாக' எனத் தோழி கூறு நிற்றல.

உகூ0. அறத்தோடு நிற்றல்—எனபது, அறததொடு நிற்பாளக முன்தோற்றுவாய செய்து எமபெருமாற்கு-

பழிவருமகொலலோ என்னுமஐயத்தோடு நின்று, "யாம் முன்பு ஒருநாள கடற் கரையிடததே வண்டலசெயது விளையாடா நின்றேமாக, அந்நேரத்து ஒரு தோன்றல, நம் வண்டல மனைக்கு யாம விருந்தென்று வநது நின்றபொழுது, நீ பூக்கொயயச் சிறிது புடைபெயர்நதாய். அநநிலைமைக்கட் கீழ்காற்று மிகுதலால, கரைமேலேறும கடலமேல் வந்துற்றது. உற யான், 'தோழியோ! தோழியோ!' என்று நின்னை விளித்தேன். அதுகண்டு இரங்கி, அவன் அருளொடுவநது தன் கையைத் தநதான். யானும மயக்கததாலே அதனை நின் கையென்று தொட்டேன. அவனும பிறிதொன்றும் சிநதியாது என் உயிா கொண்டு தநது எனனைக் கரைக்கண் உயததுபபோயினான். அன்று என் நாணினால நினககு அதனைச்சொலலமாட்டிற்றிலேன். இன்று இவ்வாறாயினபின் இது கூறினேன். இனி நினக்கடுபபது செயவாயாக" எனத்தோழிக்குத் தலைமகள அறத்தொடு நிலலா நிற்றல.

உகூக வெறி விலக்கல்—என்பது, தலைமகளை ஐயந தீர்த்து வெறிக்களததே சென்று, வேலனை நோககி, புனவிடை வீழ்நது கெடபபுக வநதெடுத்துயதத கதிர்ததோள நிற்க, இநநோய தீர்ததற்குப பிறிதோர் உபாயத்தைக் கருதும நின்னைப் போல, இவவுலகத்தின்கண் அறிவுடையார் இலலையென, மேல அறததொடு நிற்பாளாகத் தோழி வெறி விலககா நிறறல.

உகூஉ. செவிலிக்குத் தோழி அறத்தோடு நிற்றல்—என்பது, வெறி விலககி நிறப, நீ வெறி விலககுதற்குக காரணம் என்னோ என்று கேட்ட செவிலிககு, "நீ போயப புனங்காக்கச் சொல்ல, யாஙகள் போய்த் தினைக்கிளி கடியாநின்றோம். அவ்விடதது ஒரு யானை வநது நின் மகளை ஏதஞ்செயயப்

புக்கது. அது கண்டு அருளுடையானொருவன் ஓடி வந்தணைத்துப பிறிதொன்றும் சிந்தியாமல யானையைககடிந்து அவளது உயிர் கொடுததுப்போயினன். அறியாப்பருவத்து நிகழ்ந்ததனை இன்று அறியும பருவமாதலால, 'உற்றூர்க் குரியார் பொற்றொடி மகளிர்' என்பதனை உட்கொண்டு, இவ்வாறு உண்மெலியா நின்றாள். இனி அடுபபது செயவாயாக" எனத தோழி அறத்தொடு நில்லா நிற்றல.

உகூஙு. நற்றாய்க்குச்செவிலி அறத்தோடு நிற்றல்—என்பது, தோழி அறததொடு நிற்பக கேடட செவிலி, 'இளையளாகிய இலவாழ்கைகச் செல்வததை யுடைய இவளை என் சொல்லிப் புகழுவோம! முன் எழும இரண்டெயிறு முளையாத இளமைப் பருவத்தே அறிவு முதிர்நதாள்' எனத தலைமகளது கறபுமிகுதி தோன்ற நற்றாய்கது அறததொடு நிலலா நிற்றல.

உகூச. தேர்வரவு கூறல்—என்பது, நற்றாயக்குச் செவிலி யறததொடு நிலலாநிற்ப, அநநிலைமைககண் தலைமகனது தேரொலிகேட்ட தோழி, உவகையோடு சென்று தலைமகளுக்கு அதன் வரவெடுததுக் கூறாநிற்றல.

உகூரு. மணமுரசு கேட்டு மகிழ்ந்துரைததல்—என்பது, தோழி தலைமகளுக்குத் தேர்வரவு கூறாநின்ற அநநிலைமைக்கண் மணமுரசு கேட்டு மனையிலுள்ளார், இஃது இவளை நோக்கி ஒலியாநின்றது மணமுரசென உட்கொண்டு, யாம் பூரண பொற்குடம் தோரணம முதலாயினவற்றான் மனையை அலஙகரிபபோம் என மகிழ்வொடு கூறாநிற்றல்.

உகூசு. மணமுரசு கேட்டு மகிழ்ந்துரைத்தல்—என்பது, தோழி தலைமகளுக்குத் தேர்வரவு கூறாநின்ற அந்நிலை

மைக்கண் மணமுரசுகேட்டு மனையிலுள்ளார், இஃது இவளை நோக்கி ஒலியா நின்றது மணமுரசெனவுட்கொண்டு, யாம பூரண பொற்குடம தோரணம முதலாயினவற்ருன் மனையை அலஙகரிபபோம என மகிழ்வொடு கூருநிற்றல.

உகஎ. ஐயுற்றுக் கலங்கல்—என்பது, மணமுரசு கேட்டவள மகிழ்வொடுநின்று மனையை அலஙகரியாநிற்ப, 'மிகவும் களிப்பையுடைததாய நமது சிறநத நகரின்கண் முழஙகாநின்ற இப்பெரிய முரசம, யான எவற்கோ அறி கின்றிலேன்' எனத தலைமகள கலக்கமுற்றுக கூருநிற்றல.

உகஅ. நிதிவரவு கூருநிற்றல்—என்பது, முரசொலி கேட்டு ஐயுற்றுக் கலஙகாநின்ற தலைமகளுக்கு, 'நமர்வேண் டினபடியே அருஙகலஙகொடுத்து நினனை வரைந்து கொள வாராக! யானை கடிநதார், நமது கடைமுன் கொணர்நது இறுத்தார் குறைவிலலாத நிதி. இதனை நீ காண்பாயாக' எனத்தோழி மகிழ்தரு மணத்தொடு நின்று நிதிவரவு கூரு நிற்றல.

உகக. மண முரசு கூறல்—என்பது, வரைபொருட பிரிநது வந்த பின்னர் அருஙகலம விடுத்தற்கு முன்றிற் கண் நின்று தலைமகனது முரசு முழஙகா நிற்பக்கண்டு மகிழ்வுரு நின்ற தோழி, நாம துயர்தீர நம இலலின்கட் புகுந்துநின்று யானை கடிந்தாா முரசு முழஙகாநினறது. இனி என்ன குறையுடையோம என வரைவு தோன்ற நின்று, தலைமக ளுககு மணமுரசு கூருநிற்றல.

௩00. மகிழ்ந்துரைத்தல்—என்பது, மணமுரசொலி கேட்ட தோழி, சிலமபன் தநத பெறுதற்கரிய தழைகளை

வாடாமல வைத்து, அதனையே பற்றுக்கோடாக ஆற்றி யிருந்தாள் எனத் தலைமகளைத் தன்னுள்ளே மகிழ்ந்து கூறு நிற்றல.

௩0௧. வழிபாடு கூறல்—என்பது, மணஞ்செய்தபின்னா மணமனை காணவந்த செவிலிக்கு, 'காவலர் உடம்பும உயிருமபோல ஒருவரையொருவர் இன்றியமையாமையால இவள கருத்தை‌க் கடவார். கமலங்கலந்த தேனும சந்தன மாமும போல இயைந்து இவள கற்புவழி நிற்றலையுடையராய இவள வழியே நின்று ஒழுகாநின்றார்' எனத் தோழி தலைமகள தலைமகன் வழி யொழுகாநின்றமை கூறுநிற்றல.

௩0உ. வாழ்க்கை நலங்கூறல்—என்பது, மணமனை கண்ட செவிலி, மகிழ்வோடு சென்று, 'நின் மகளுடைய இல வாழ்க்கை நலத்திற்கு உவமை கூறில, நின்னுடைய இல வாழ்க்கை நலமலலது வேறு உவமையிலலை' என நற்றாய்க்குத் தலைமகளது வாழ்க்கைநலங் கூறுநிற்றல.

௩0௩. காதல் கட்டுரைத்தல்—என்பது, 'அவள இல வாழ்க்கை நலம கிடக்க. அவன் அவண்மேல வைத்த காதலான் இவையேயன்றிப பொறையாம என்று கருதி நுதலின்கண் இன்றியமையாத காபபாகிய பொட்டையும அணியான். இஃது அவன் காதல' எனத் தலைமகனது காதன் மிகுதி கூறுநிற்றல.

௩0௪. கற்பழிவித்தல்—என்பது, தலைமகனது காதன்மிகுதி கூறின செவிலி, 'அது கிடக்க. அவள அவனை யொழிய வேறொரு தெய்வத்தைத் தெய்வமாகக் கருதாளாதலான், அவன் தன்னை வணங்காத பகைவரைச் சென்று கிட்டித் திறைகொளளச் சென்றாலும், திறைகொண்டுவந்து

அவளது இல்லததல்லது ஆண்டுத தங்கி யறியான். இஃது அவரது இயல்பு' எனக்கூறி நீற்ருய்க்குக தலைமகளது கற்பறிவியாநிற்றல்.

௩௦௫. கற்புப்பயப்புரைத்தல்—என்பது, கற்பறிவித்த செவிலி, 'அவள அவனை யொழிய வணங்காமையின் அவன ஊருமக் களிறும வினைவயிற் சென்ருல, அவவினை முடித்துக் கொடுத்துவந்து தன பாநிபிடத்தல்லது ஆண் டுத் தங்காதாகலான, அவளது கற்பு, அந்திக்காலதது வட மீனையும வெல்லும்' என அவளது கற்புப பயந்தமை நற் ருய்க்குக கூருநிற்றல.

௩௦௬. மருவுதலுரைத்தல்—எனபது, கற்புரைத்த செவிலி, 'வேந்தற்குற்றுழிப பிரியினும அவன் ஊருந் தேரும வினைமுடித்துத தன்னிலையினல்லது புறத்துத் தங் காது. அவளும அவனையொழிய மற்ருேர் தெய்வமும் மனத்தானும நினைந்தறியாள். இஃது இவர் காதல்' என அவவிருவர் காதலும மருவுதல கூருநிற்றல.

௩௦௭. கலவியின்பங் கூறல்—என்பது, இருவர காத லும மருவுதல கூறின செவிலி, 'இவவிருவருடைய காத லும களிப்பும இன்பவெள்ளத்திடையழுந்தப் புகுகின்ற தோர் உயிர் ஓர் உடம்பால துய்த்தல ஆராமையான் இரண் டுடம்பைக் கொண்டு, அவவின்பவெள்ளத்திடைக் கிட ந்து திளைத்ததனேடு ஒக்கும. அதுவன்றி அவ்வின்பவெள ளம ஒரு காலதது வற்றுவதும முற்றுவதும செய்யாது' என நற்ருயக்கு அவரது கலவியின்பங் கூருநிற்றல.

௩௦௮. கல்விநலங்கூறல்—என்பது, வரைந்து கொண்டபின்னர் ஓதற்குப் பிரியலுருநின்ற தலைமகன், தலை

மகளுக்குப் பிரிவுணர்த்துவானாக மிகவும் கூற்றுற் கற்றோர் நன்மைக்கு எல்லையில்லாத தன்மையராவரெனத் தோழிக்குக் கலவிநலம் கூறாநிற்றல்.

௩௰௯. பிரிவு நினைவுரைத்தல்—என்பது, கலவிநலங் கேட்ட தோழி, அவன் பிரிதற் குறிப்பறிந்து, 'மிகவும் கற்றோர் நன்மைக்கு எதிரில்லாத தன்மையராவர் என்பதனை உட்கொண்டு, நின் மார்புறப் புரவலர், அழற்கானத்தே போய்க் கல்வியான மிக்காரைக் கிட்டி அவரோடு உசாவித் தம் கலவி மிகுதி புலப்படுத்தப் பிரியாநின்றார்' எனத் தலைமகன் ஓதுதற்குப் பிரிவு நினைந்தமை தலைமகளுக்குக் கூறா நிற்றல்.

௩௱. கலக்கங் கண்டுரைத்தல்—என்பது, பிரிவு நினைவுரைப்பக் கேட்ட தலைமகளது கலக்கங் கண்ட தோழி, 'அன்பர் சொற்பர் விரும்பினர் என்ன, அச்சொல் இவள் செவிக்கண் காய்ந்தவேல்போலச் சென்றெய்தியது. இனி மற்றுள்ள பிரிவை எங்ஙனம் ஆற்றுவள்' எனத் தன் னுள்ளே கூறாநிற்றல்.

௩௱௧. வாய்மொழிகூறித் தலைமகள் வருந்தல்—என்பது, கலக்கங் கண்டுரைத்த தோழிக்கு, முன்னிலைப் புறமொழியாக 'நின்னிற் பிரியேன், பிரிவும் ஆற்றேன் என்று சொன்னவர் தாமே பிரிவாராயின், இதற்கு நாம் சொல்லுவதென்னோ!' எனத் தலைமகனது வாய்மொழி கூறித் தலைமகள் வருந்தாநிற்றல்.

௩௱௨. பிரிவறிவித்தல்—என்பது, 'தருமநூல் விதியால் நமர் உலகத்தைப் பாதுகாப்பான் பிரியக் கருதாநின்றார்' எனத் தலைமகன் காவலுக்குப் பிரியாநின்றமை தோழி தலைமகளுக்கு அறிவியாநிற்றல்.

௩௧௩. பிரிவுகேட்டிரங்கல்—என்பது, பிரிவறிவித்த தோழிக்கு, 'முற்காலத்துக் குரவர்களாற் பாதுகாக்கப்படும் நம்மை வந்து யானை தெறப்புக, அதனை விலக்கி நம் உயிர் தந்தவர், இன்று தம்மல்லதில்லாத இக்காலத்துத் தாம் நினைத்திருக்கின்றது இதுவோ? இது தமக்குத் தகுமோ?' எனத் தலைமகனது பிரிவு கேட்டுத் தலைமகள் இரங்காநிற்றல்.

௩௧௪. பிரிவு கூறல்—என்பது, 'ஒருவரது உள்ள மிகுதியை ஒருவர் தணித்தற்கரிதாகிய இருவேந்தர் தம்முட் பகைத்து உடன் மடியப் புகுதாநின்றார் எனக் கேட்டு அவ்விருவரையும் அடக்கவல்ல திறலுடையராதலின், அவரைப் பகைதணித்து அவர் தம்மில் ஒன்றுபட வேண்டி நின்னைப் பிரியக் கருதாநின்றார்' எனத் தலைமகன் பகைதணிக்கப் பிரியலுறாநின்றமை தோழி தலைமகளுக்குக் கூறாநிற்றல்.

௩௧௫. வருத்தந் தணித்தல்—என்பது, தலைமகனது பிரிவுகேட்டு உள்ளுடைந்து தனிமையுற்று வருந்தாநின்ற தலைமகளை, 'நின்னைவிட்டு அவர் பிரியார் நீ நெருப்பையுற்ற வெண்ணெயும் நீரையுற்ற உப்பும்போல இவ்வாறு உருகித் தனிமையுற்று வருந்தாதொழி' எனத் தோழி அவளது வருத்தந் தணியாநிற்றல்.

௩௧௬. பிரிந்தமை கூறல்—என்பது, 'நம்மைவந்தடைந்த வேந்தனுக்குத் தாம் உதவி செய்வாராக, வெய்ய போரையுடைய பாசறைமேல் நமர் சென்றார். இனி, அவ்வேந்தன் பகைவரால் விடப்பட்ட மதில் என்று இடியுமோ!' எனத் தலைமகன் வேந்தற்குற்றுழிப் பிரிந்தமை தோழி தலைமகளுக்குக் கூறாநிற்றல்.

ருகஎ. பிரிவாற்றுமை கார்மிசை வைத்தல்—என்பது, பிரிவுகேட்ட தலைமகள், தனது வருத்தங்கண்டு காதலர் வினைவயிற்பிரிய நீ வருந்தினால வினைமுடியுமா றென்னே என்ற தோழிக்கு, "யான் அவர் பிரிந்ததற்கு வருநதுகின்றேனலலேன். இககார்முகில சென்று அப்பாசறைக்கண்ணே தோனறுமாயின், நமமை நினைநது ஆற்றுராய், அவ்வினை முடிக்க மாட்டாரென்று அதற்கு வருந்துகின்றேன்' எனக் கார்மிசை வைத்துத தனது வருததஙக கூறுநிற்றல.

ருகஅ. வானோக்கி வருந்தல்—என்பது உற்றுழிய பிரிநத தலைமகன் பார்ப்புக்களோடு பெடைக்குருகைச் சேவல் தன் சிறகான் ஒடுககிப் பனியான்வருமமிக்க குளிரைப பாதுகாக்கின்ற இரவின்கண் எனது போதரவு அவனுககு என்னுஙகொல்லோ எனத தலைமகளது வடிவை நினைநது வானை நோக்கி வருநதாநிற்றல்.

ருகக. கூதிர்கண்டு கவறல்—என்பது, 'விழாநினற பனியிடதது எலலாருமு நெருபபுத்திரளை மேவாநிற்ப மலைதிரளை யேறித துணையிலலாதாரைத் தேடுமு புயலினம் நமககேயன்றித தமமை யடைந்தார்க்கு உதவி செயயச் சென்றார்க்குமு சென்று பொருந்துமோ? பொருந்துமாயின், நமமை நினைந்து ஆற்றுராய, அவவினை முடிக்க மாட்டார்' எனத தலைமகள கூதிர்கண்டு கவலாநிற்றல.

ருஉo. முன்பனிக்கு நொந்துரைத்தல்—என்பது, 'மக்களே யன்றிப் புளளுமு தம பெடையைச் சிறகின் ஒடுக்கிப் பிளளைகளையுமு தழுவி இனஞசூழ ஒருவாது, துயிலப் பெறுகின்ற இம் மயஙகிருட்கண், இடையறாது விழாநினற பனியிடைக் கிடநது வாடித் துயர்வாயாக என்று என்னைப பெற்றவளை நோவதல்லது யான் யாரை நோவேன்' என முனபனிககாற்றாது, தாயொடு நொநது கூறுநிற்றல.

௩௨௧. பின்பனி நினைந்திரங்கல்—என்பது, 'இப் பெரிய பனி வையம் எங்கும் பரந்து துவலைகளைப் பரப்பிய வாறு, அவளை பொறுக்கும் அளவன்று. அவளைச் சொல்லுகின்றதென்? எனக்கும் ஆற்றுதல் அரிது' என்பது போதர, 'மிக்க தனிமையை யுடையார்க்கு இப்பனி, வான் சரத்தைத் தருமாயின், அதனோடு ஒக்கும்' எனத் தலைமகன் தலைமகளது துயரம் நினைந்து இரங்காநிற்றல்.

௩௨௨. இளவேனில் கண்டு இன்னலெய்தல்—என்பது, 'மேன்மேலும் நிறம்பெற்று இருளாநின்ற இக்குயில்கள், மாம்பொழிலைச் சுற்றும் வந்து பற்றின. இனி உயிர் வாழுமாறு ஒன்றும் கண்டிலேன்' எனத் தலைமகள் இளவேனில் கண்டு இன்னலெய்தா நிற்றல்.

௩௨௩. பருவங்காட்டி வற்புறுத்தல்—என்பது, தான் வருதற்குக் குறித்துப் போகிய கார்ப்பருவத்தினது வரவு கண்டு கலங்காநின்ற தலைமகளுக்கு, 'இக்கார் வந்து வானிடத்துப் பரந்தமையான், நம்மைக் கலந்தவரது தேர் இன்றாக நாளையாக இங்கே வாரா நிற்பக் காணப்படுவதே இனி உள்ளது' எனத் தோழி அப்பருவந் தன்னையே காட்டி அவளை வற்புறுத்தா நிற்றல்.

௩௨௪. பருவமன்றென்று கூறல்—என்பது, 'காரும் வந்தது. காந்தளும் மலராநின்றன; காதலர் வாராதிருந்ததென்னோ?' என்று கலங்காநின்ற தலைமகளுக்கு, 'சிற்றம்பலத்தின் கண்ணே குடமுழா முழங்க அதனை அறியாது காரென்றுகொண்டு இக்காந்தள் மலர்ந்தன. நீ இதனைப் பருவமென்று கலங்காதொழி' எனத் தலைமகன் வரவு நீட்டித்தலால், தோழி அவள் கலக்கந்தீரப் பருவத்தைப் பருவமன்றென்று கூறாநிற்றல்.

௩உ௫. மறுத்துக் கூறல்—என்பது, பருவமன்றென்ற தோழிக்கு 'காந்தளேயன்றி இதுவும் பொய்யோ' எனத் தோன்றியினது மலரைக் காட்டி, 'இது பருவமே' என்று அவளோடு தலைமகள் மறுத்துக் கூறாநிற்றல்.

௩உ௬. தேர்வரவு கூறல்—என்பது, மறுத்துக் கூறின தலைமகளுக்கு, 'கொண்டல்கள் எட்டுத்திசைக் கண்ணும் வாராநின்றமையின், இது பருவமே இனி உடன்ற மன்னர் தமமுட் பொருந்துதலான், நம்மைக் கலந்தவர் தேர் நம் இல்லின்கணின்று வந்து தோன்றும்' என்று அவளைக் கலக்கந்தீர்த்த தோழி தலைமகனது தேர்வரவு கூறாநிற்றல்.

௩உ௭. வினைமுற்றி நினைதல்—என்பது, வேந்தற்குற்றுழிப் பிரிந்த தலைமகன், வினைமுற்றிய பின்னர், கயலையும் வில்லையுங்கொண்டு மன் கோபமுங்காட்டி, 'ஒரு திருமுகம் வாராநின்றது. இனிக் கடிது போதும்' எனத் தேர்ப்பாகன் கேட்பத் தலைமகளது முக நினைந்து கூறாநிற்றல்.

௩உ௮. நிலைமை நினைந்து கூறல்—என்பது, வினைமுற்றிய பின்னர் அவள் முகங்கண்டு வாராநின்றவன், புறுக்கள் தந் துணையோடு துயின்று முன்றிற்கண் விளையாடுவ கண்டு, 'இது நமக்கு அரிதாயிற்றென்று என் நிலைமை நினைந்து ஆற்றகில்லாளாவள். நீ விரையத் தேரைச் செலுத்துவாயாக' எனத் தலைமகளது நிலைமை நினைந்து தேர்ப்பாகனுக்குக் கூறாநிற்றல்.

௩உ௯. முகிலொடு கூறல்—என்பது, காரோட்டங்கண்ட பாகன் அதனோடு விரையத் தேரோட்டாநிற்பான், 'பிரிதலால், திருந்திய அழகெல்லாம் அழிந்து துன்புறுநின்றவளது சீரிய நகரின்கண் வாராநின்ற எனது தேரின்

முற்பட்டுச் சென்று இயங்காதொழியவேண்டும். இயங்கி னும் அத்தமியாள கேட்ப முழுங்கா தொழியவேண்டும், எனத் தலைமகன் முந்துற்றுச செலலாநின்ற முகிலொடு கூறுநிற்றல.

கூகூ0. வரவெடுத்துரைத்தல்—என்பது, தலைமகன் முகிலொடு வாராநிற்பக் கண்ட தோழி 'வணங்குவாராக உடம்பட்டவர் கொடுத்த திறையையும வணங்காது மாறு பட்டவர் அடையாளங்களையும தமது தேருககு முன்னாகக் கொண்டு, விரமுரசாாபப, ஆலியாநின்ற மாவினோடும் வந் தனுகினா. இனி நமககு ஒரு குறையிலலை' எனத தலைமக ளுககு அவன் வர வெடுததுக கூறுநிற்றல.

கூகூக. மறவாமை கூறல்—என்பது, வினை முற்றி வந்து தலைமகளோடு பளளியிடததானாகிய தலைமகன் 'நீயிர் வினையிடத்தெமமை, மறந்தீரே' என்ற தோழிக்கு, 'யான் பாசறைக்கட டாழ்ததவிடததும், கண்முததிலங்க நின்று, இவள் என்னுடைய நெஞ்சை நீங்கிற்றிலள. ஆதலால; யான் மறககுமா றென்னோ?' எனத் தான் அவளை மற வாமை கூறுநிற்றல்.

கூகூஉ. வாட்டங் கூறல்—என்பது, பொருளவயிற் பிரியலுறா நின்ற தலைமகன், 'இருமையும பொருளானே முற்றுப்பெறுமென்று யான் பொதுவகையாற் கூற, அக் குறிப்பறிந்து கண்பனிவர, இத்தன்மையளாய வாடினாள. இனி என்னாற் பிரிவுரைத்தலரிது. நீ உணர்த்துமாற்றான் உணர்தது' எனத தோழிககுத் தலைமகளது வாட்டங கூறு நிற்றல.

கூகூகூ. பிரிவு நினைவுரைத்தல்—என்பது, வாட்டங் கேட்ட தோழி, 'பொருளிலலாதார் இருமையின்கண் வரும்

இன்பமும் அறியார் என உட்கொண்டு, அருஞ் சுரம் போய் நமர் பொருள்தேட நினையாநின்றார்' எனத் தலைமகளுக்குத் தலைமகனது பிரிவுநினைவுரையா நிற்றல்.

௩௩௪. ஆற்றாது புலம்பல்—என்பது, பிரிவு நினைவுரைப்பக் கேட்ட தலைமகள், 'இத்தோழியாகிய கொடியவள், இத்தன்மையை அறிந்திருந்தும், அன்பர் பிரிவர் எனக் குவளைப்பூ எறிதற்கு வாளுறை கழித்தாற் போலக் கூறினள். இதற்கு யான் கூறுவதுண்டோ!' என ஆற்றாது புலம்பாநிற்றல்.

௩௩௫. ஆற்றாமை கூறல்—என்பது, தலைமகளது வருத்தங்கண்ட தோழி, 'காதலர் கானகத்தையுடைய சுரத்தைப் போயப் பொருள்தேட நினையாநின்றார் என்றுயான் சொல்லுமளவில், அவளது மார்பும் கண்ணும் பொன்னும் முத்தும் தாராநின்றன. இனி நீ சேடசென்று தேடும் பொருள் யாதோ?' எனத் தோழி தலைமகனுக்கு அவளது பிரிவாற்றாமை கூறாநிற்றல்

௩௩௬. திணைபெயர்த்துரைத்தல்—என்பது, 'யான் அவர்க்கு நினது ஆற்றாமை கூறினேன் இனி அவர்நினை வறியேன்' என்ற தோழிக்கு, 'தாம் எனக்கு அருளைப் புலப்படுத்திய சொற்கள் அத்தனையும் மறந்தோ, காவலர் தீவினையேற்குப் பொருளைத் தரத் தொடங்குகிறது!' எனப் பிரிவுளளிப் பாலை நிலத்தனுகிய தலைமகனை மருதநிலத்தனுக்கித் தலைமகள் புலந்து கூறாநிற்றல்.

௩௩௭. பொருத்தமறிந்துரைத்தல்—என்பது, திணை பெயர்த்துக் கூறின தலைமகளுக்கு, 'யாம் எல்லாம் சொன்னேமாயினும் காதலர்க்கு நினைவு பொருண் மேலேயாயிருந்

தது. இனி யாம சொலலுவதென்னே?' எனத் தோழி தலைமகனது பொருத்தமறிநது தான் அதற்கு நொநது கூறு நிற்றல.

௩௩அ. பிரிந்தமை கூறல்—என்பது, பொதுவகையான் உணர்த்தினேமாயின், இனித தியதுபிற காண்கின்றே மெனத தலைமகன் உணர்த்தாது பிரியாநிற்ப, 'நின் முன்னின்று பிரிவுணர்த்திலை, நீ மேனியொளி வாடுவை என உடகொண்டு, பொருண முடித்துக் கடிதின் மீள்வாராக, நாலவகைத் தானையோடு நம மன்னா வினைவயிற் சென்றா' எனத தோழி, தலைமகளுக்குத் தலைமகன் பிரிநதமை கூறு நிற்றல.

௩௩௯. இரவுறு துயரத்திற் கிரங்கியுரைத்தல்—என பது பிரிவுகேட்ட தலைமகளது ஆறறுமுகங் கண்ட தோழி, 'இவவுறுப்புக குறையோடு எஙகுந திரிநது இளைதது அருக் கனது தேர்வருதல யாண்டையது? இவள ஆற்றுதல யாண்டையது?' என அவள இரவுறு துயரததிற்குத தான் இரககமுற்றுக கூறுநிற்றல.

௩௪௦ இகழ்ச்சி நினைநததழில்—எனபது, தோழி இரக்கமுற்றுக கூறுநிறப, 'முறகாலதது அவருலகின்மேல வைததுணாததியவழி நீட்டிததுப பிரிவாராயினும, இபபொழுதைககிவர் பிரியார் என யான் அவா பிரிவிகழநதிருநதேன். முன்னின்றுணர்ததின இவள உயிாதரியாள என்று அவா உணர்த்துதலை இகழ்நது போனா. அததனமையவாகிய இரண்டிகழ்ச்சியும என்னை இத்தன்மைததாக அழிவியா நின்றன' எனத் தலைமகள இகழ்ச்சிநினைநதழியா நிறறல.

௩௪௧. உருவு வெளிப்பட்டு நிற்றல்—என்பது. தலைமகள இகழ்ச்சி நினைநதழியாநிற்ப, தான் உணர்ததாது

பிரிநததமை உடகொண்டு பொருளவலிதத நெஞசோடு செல லாநின்ற தலைமகன், 'காணும் திசைதோறும கயலையும, வில் லையும, சிவநத கனியையும, மாரைபயுங கொண்ட ஒரு பூங கொடி தோன்றா நின்றது' எனத தலைமகளது உருவை நினைநது மேற்போகமாட்டாது மீளலுற்றுச் சுரததிடை நிலவாநிற்றல.

கஎஉ. நெஞ்சோடு நோதல்—என்பது, மீள நினைந்த தலைமகன், பின்னும பொருளமேற் செலலாநினற உளளத தூணைய நின்று மீளமாடடாது, 'இவவிரணடனுள இபபொ ழுது நீ ஏதுககுப போக முயலகின்றாய்?' எனத தன் நெஞ சொடு நொநது கூறாநிற்றல.

கஎக. நெஞ்சோடு புலத்தல்—என்பது, நெஞ்சொடு நொநது கூறாநின்றவன், 'பேயிடததுஞ செயதல அரிதாம பிரிவை இவளிடததே எளிதாக்குவித்துச சேய்ததாகிய இவவிடததுப போநத நினது சிக்கனவுககஞ்சத்தககது' எனப பின்னும அந்நெஞசொடு புலநது கூறாநிற்றல.

கஎச. நெஞ்சோடு மறுத்தல்—என்பது, நெஞசொடு புலநது கூறிப் பின்னும் பொருண்மேற் செலவாநின்ற உள் ளத்தோடு தலைமகளை நினைந்து, இத்தன்மைத் தாகிய பொன னைவிட்டு வேறு பொன் றேடியோ, எம்மை வாழச் செய வது? இதற்கு யாம உடமபடேம், நாமே நடக்க' எனச் செலவுடமபடாது பொருளவலிதத நெஞசொடு மறுததுக் கூறாநிற்றல.

கஎரு. நாளெண்ணி வருந்தல்—என்பது, தலைமக னது வரவு நீட்ட நினைந்து வருநதாநினற தலைமகளது வருத்தங் கண்ட தோழி, 'இவளை நோய பொருநதச் சென

றவர் சென்ற நாளை எண்ணுத தன்மையால பலகால் இடுதலின் நிலனுங் குழிந்து விரலுந் தேய்ந்தது' என அவன் சென்றநாள எண்ணி வருந்தாநிற்றல.

௩௪௬. ஏறுவரவுகண் டிரங்கியுரைத்தல்—என்பது, பொருண்முற்றி மீளலுறா நின்ற தலைமகன், மாலைக்காலத்து நாகொடு வாராநின்ற ஏறுவரவுகண்டு, 'இச்சிறந்த செக்கர் மாலை அவள பொறுக்கும அளவன்று' என இரங்கிக் கூறா நிறறல.

௩௪௭. பருவங்கண்டிரங்கல்—என்பது, ஏறு வரவு கண்டு இரக்கமுறறு வாராநின்ற தலைமகன 'இம்முகிலகள ஒன்றோடொன்று தமமில் விரவுதலால் பொழில்களதோறும மயிலகள திரண்டு ஆடாநின்ற இக்கார்காலத்து அவள என்னை நினைந்தாற்றுளாங்கொலலோ?' என அப்பருவங் கண் டிரங்காநிற்றல.

௩௪௮. முகிலோடு கூறல்—என்பது, பருவங்கண்டு இரங்கி விரைவொடு வாராநின்ற தலைமகன், 'இவ்விடத் தெல்லாம முற்பட்டாயினும முதுபெண்டிர் திரண்டு அவள இன்னாமையை நீக்கற்கு இல்லுறை கடவுட்குப் பூசனை செய்யாநிற்கும நீள நகரத்திற்கு என்னின் முற்படாதொழிவாயாக' என முந்துற்றுச செலலாநின்ற முகிலொடு கூறாநிற்றல.

௩௪௯. தேர்வரவு கூறல்—என்பது, பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகன முகிலொடுவந்து புகாநிற்ப, 'இம்முகில இவளது ஆவியை வெகுளாநின்ற காலத்து ஒரு தேர்வந்து காத்தமையான் இனி வரக்கடவதனை வெல்லுமாறில்லை' எனத் தோழி தலைமகளுக்குத் தேர்வரவு கூறாநிற்றல்.

௩௫௦. இளையரெதிர்கோடல்—என்பது, தோழி தலைமகட்குத் தேர்வரவு கூறுநிற்ப, 'இந்நிலைமைக்கண், இவளது ஆவி செல்வதற்குமுன்னே, சூழ்ந்த தொகுதியோடு அன்பர் தேர்வந்து தோன்றிற்று. இனி ஊழின் வலியது வேறொன்றும இல்லை' எனப் பொருண்முடித்து வாராநின்ற தலைமகனைச் சென்று இளையர் எதிர்கொள்ளாநிற்றல்.

௩௫௧. உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்—என்பது, பொருண் முடித்து இளைஞர் எதிர்கொள்ளவந்து புகுந்த தலைமகன், தலைமகளுடன் பள்ளியிடத்தனாயிருந்து, 'இம்மானைப் பிரிந்து பொருள்தேட யான் வெய்ய சுரம் சென்ற துன்பமெல்லாம் இவள் மார்பம் என்னுறுப்புக்களிடை மூழ்க, இப் பூவணைமேல் அணையா முன்னம் துவளவுற்றது' எனத் தன்னுள்ளே மகிழ்ந்து கூறாநிற்றல்.

௩௫௨. கண்டவர் கூறல்—என்பது, 'தலைமகன் பரத்தையர் சேரிக்கட் செல்லாநிற்ப, அப்பரத்தையர் அவனை ஒருங்கெதிர்கொண்டு சுற்றும் பற்றிப் போர் செய்யாநின்றமையின், இஃது இவன்காதலி மாட்டென்னும்?' என அவ்விடத்துக் கண்டவர் தம்முட் கூறாநிற்றல்.

௩௫௩. பொறையுவந்துரைத்தல்—என்பது, தலைமகனைப் பரத்தையர் எதிர்கொண்டமை கேட்ட தலைமகள் நெஞ்சுடைந்து, புறத்து வெளிப்படாமற் பொறுத்தமை கண்ட தோழி, 'யான் இவ்வாறாகவும் கலங்காது நின்ற பெரும் பொறையாட்டியை யான் இன்று பேசுவன் என்!' என்று அவளை உவந்து கூறாநிற்றல்.

௩௫௪. பொதுப்படக்கூறி வாடியழுங்கல்—என்பது, பொறையுவந்துரைத்த தோழிக்கு முன்னிலைப்புறமொழி.

யாக, 'தமது நலநுகவரக் கொடுத்து, வேறு துணை யின்மை யின், தமதணையையே தமக்குத துணையாகக்கொண்டு கிடந்து என்னைப்போல உயிர்தேயவார் இனி யாவரோ'' எனப பொதுபபடப பரத்தையர்க்கிரஙகுவாள போன்று தலைமக னது கொடுமை நினைநது வாடாநிற்றல்.

௩௫௫. கனவிழந் துரைத்தல்—என்பது, தலைமகனது கொடுமைநினைந்து கிடநது வாடாநின்ற தலைமகள கனவிடை வந்து அவன் மார்புதரத தான் அதனை நனவென்று மயஙகிப புலநது அவனோடு புணராதிழநதமையைத தோழிக்குச் சொலலாநிற்றல.

௩௫௬. விளக்கொடு வெறுத்தல்—என்பது, கனவிழந தமை கூறி வருநதாநின்ற தலைமகள 'நீயாயினும கலந தவர்ககுப பொயமமுகஙகாட்டிக கரததல, பொருதத மனறு என்றிலையே' என விளககொடு வெறுததுக் கூறுநிற்றல.

௩௫௭. வாரம்பகர்ந்து வாயின்மறுத்தல்—என்பது, விளக்கொடு வெறுதது வருநதாநின்ற தலைமகள, தலைமகன் பரத்தையிற் பிரிநதுவந்து வாயிற்கண் நிற்ப, 'வண்டோ ரனையா ஆடவர்; பூவோரனையா மகளிர்; ஆதலான், நாமும் அவன் தலையளி பெற்றபொழுது ஏற்றுக் கொளவதன்றோ நமக்குக் காரியம. நாம அவனோடு புலக்கற்பாலே மலலேம' என்று வாயில நேர்நதாாக்கு ஊரனது மாலையும தோளும் அவவிடத்து வளைததுவைதது 'வேணடினோர் கொளள அமை யும. யான் மன்னனைப பரத்தையாககு உருவரையாககொ டுததேன்' எனமறுததுக கூறுநிறறல.

௩௫௮. பள்ளியிடத் தூடல்-என்பது, வாயின் மறுதத தலைமகள ஆற்றாமையே வாயிலாகப புககுப பளளியிடத்

தாளுகிய தலைமகனோடு 'நின்னை இடைவிடாது நுகர்தற்கு முற்காலத்துத் தவத்தைச் செய்யாத தீவினையேனை நோவாது, இன்று இவ்வாறாகிய நின்னை நோவதென்னோ? அதுகிடக்க. நின் காதலிமார் புறமே கற்று நினக்குப் புதிதாகச் செய்த அப் புலவுதலை யாம் செய்ய மாட்டேம். அதனால் எம்மைத் தொடாதே. எம் கலையை விடுவாயாக' எனக் கலவி கருதிப் புலவாநிற்றல்.

௩௫௯. செவ்வணிவிடுக்க வில்லோர்கூறல்--என்பது, இம் மார்பினைத் தாங்கித் தளராநின்ற மருங்குலையுடைய இவள் வருந்த, இவ்வாயத்தார் முன்னே, அப்பரத்தையர் மனைக்கண் இப்பேதை இக்குறியறிவிக்கச் செல்லாநின்ற இது நமக்கு மிகவுமிளிவரவுடைத்து' எனச் செவ்வணி விடுக்க விரையாநின்ற வில்லோர் தம்முட் கூறாநிற்றல்.

௩௬௦. அயலறிவுரைத்தவ ளழுக்கமெய்தல்—என்பது, இல்லோர் செவ்வணி விடுக்க நினையாநிற்ப, 'அயலார்முன்னே இவளால் இக்குறியறிந்தவிடத்து ஒருத்தி நமக்குத்தர நாம் அவனை எய்துமபடியாயிற்று நம்முடைய பெண்தன்மை' என அயலறிவுரைத்துத் தலைமகள் அழுக்கமுற்றுக் கூறாநிற்றல.

௩௬௧. செவ்வணிகண்ட வாயிலவர்கூறல்—என்பது, தலைமகளிடத்து நின்றுஞ் செவ்வணிசெல்லக் கண்டு, 'நம் ஊரற்கு உலகியலாறு உரைப்பான் வேண்டிச் செம்மலரும் செம்பட்டும் செஞ்சாந்தும் நமது திருவையுடைய மனையின் கண் வந்து தோன்றின' எனப் பரத்தைவாயிலவர் தம்முண் மதித்துக் கூறாநிற்றல.

௩கூஉ. மனைபுகல்கண்ட வாயிலவர் கூறல்—என்பது, சேவவணிகண்ட தலைமகன் பரத்தையிடத்தினின்றும் வந்து தடையின்றி மனைவயிற் புகுதாநிற்ப, 'பண்டு இரவும் பகலும் வாயில் பெறாது நின்றுணங்கும் இக் காவலையுடைய கடையை இத்துணைக்காலத்திற் கழிந்து வாயிலின்றிப் புகுதாநின்றான், மனைக்கடன் பூண்டலான் இனிப் புலந்து அடங்காதார் ஒருவருமில்லை' எனத் தலைமகனை வாயிலவர் தம்முட் கூறாநிற்றல்.

௩கூ௩. முகமலர்ச்சி கூறல்—என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்த தலைமகன் சேவவணி கண்டு வந்தானென்று சொல்லுமளவில் தலைமகளது கண்கள் சிவந்தன. அப்புலவி நோக்கத்தெதிர் காதலன் நோக்க, அச்சிவப்பு ஆறி முக மலர்ந்தமையை அவ்விடத்துக் கண்டவர் தம்முட் கூறா நிற்றல்.

௩கூச. காலநிகழ் வுரைத்தல்—என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகனது ஆற்றாமையைத் தலைமகள் நீங்காதிருப்ப, வண்டூது மலலிகைப் போதானும் ஆற்றாமையைப் புகுதராநின்றன 'இனி நீ புலக்கற்பாலையல்லை' என உழையர் கூறாநிற்றல்.

௩கூ௫. எய்தலெடுத்துரைத்தல்—என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகன், பூப்பு நிகழ்ந்த கிழத்தியைப் புலவிதீர்த்து இன்புறப் பண்ணி எய்தலுற்று மகிழ்ந்தமையை அவ்விடத்துள்ளார் எடுத்துக் கூறாநிற்றல்.

௩கூகூ. கல்வி கருதிப் புலத்தல்—என்பது, புலவி தீர்த்து இன்புறப் புணரப்பட்டு மயங்காநின்ற தலைமகள், பின்னும் ஒரு குறிப்பு வேறுபாடு கண்டு புலந்து, இப்பள்ளி

தன்க்கவன் செயத தலையளியை நினைநது, இவ்வாறருளும அருள் ஒரு ஞான்று பிறர்க்குமாமென உட்கொண்டு பொருமியழுது, பின்னுமவனோடு கலவி கருதிப புலவா நிற்றல.

௩௬எ. குறிப்பறிந்து புலந்தமை கூறல்—என்பது, புலவி தீர்நது கலுழ்நது புணர்நது தானும அவனுமேயாய்ப் பளளியிடத்தாளாகிய தலைமகள, பினனும ஒரு குறிபபு வேறுபாடு கண்டு புலநது, இபபளளி பலரைபபொருநது என்று இழிய, 'இபபொழுது இவள இவவாறு இழிதற்குக் கருதிய குறிபபு என்னைகொலலோ?' என உழையர் தம்முட் கூறுநிற்றல.

௩௬அ. வாயிலவா வாழ்த்தல்—என்பது, 'செவவணி விடுக்கப் பூப்பியற் செலவி கெடாமல மெலிவறிநது இவளது பொலிவோடு வநதமையான் இவன் மெய்யே தக்க வாய்மையன்' எனத் தலைமகனை வாயிலவர் வாழ்த்தா நிற்றல.

௩௬௯. புனல்வரவுரைத்தல்—என்பது, 'தலைமகளுடன் மனைவயிற் றஙகி இன்புறுநின்றவனது தோளகளைப் பரத்தையர் பொருநதி மகிழப புதுபபுனல வநது பரந்தது. இனிப் புனலாட்டினல் இவன் காதலி புலககுமபோலும்' என வையததார் தமமுட் புனல்வரவு கூறுநிற்றல்.

௩எ0. தேர்வரவு கண்டு மகிழ்ந்து கூறல்—என்பது, புனலவரவு கேட்ட தலைமகன் புனலாட்டு விழவிற்குப் பரத்தையர் சேரிக்கட் செல்லாநிற்ப, 'இவனைப் புணர்தற்குத்தக்க தவத்தினை முற்காலத்தே செயதீர்கள. இனிச் சென்று இவனது தோளிணையைத் தோய்மின்' எனத் தேர் வரவு கண்டு பரத்தையர் தமமுண் மகிழ்ந்து கூறுநிற்றல.

௩எக. புனல்விளையாட்டிற்றம்முளுரைத்தல் — என்பது, தலைமகனுடன் புனலாடாநின்ற பரத்தையர் சேடிமார் அரமநகையரைப் போலப் புனலாடா நின்ற அவ்வவரே என்று விளித்து 'நாமெல்லாம் இத்தன்மையேமாக வானர மங்கையர் என்று சொல்லும வண்ணம மற்றொருத்திவந்து இவனைத் திரித்துக்கொள்ளக் கொடுத்துப பின் வருந்தாது முன்னுறக் காப்போம்' எனத் தமமுட் கூறாநிற்றல.

௩எஉ. தன்னை வியந்துரைத்தல்—என்பது, சேடிமார் பின் வருநதாது முன்னுறக காபபேமென்று தம்முட் கூறுவதனைக் கேட்டு, 'இவனை அமரப் புலலும் பரத்தையர் மாட்டு இவனருள செல்லாமல் விலக்கேனுயின், என் மாட்டு இவனைத் தந்து அழாநின்ற இவன் மனைக்கிழத்தி யாகின்றேன்' எனப் பரத்தைத் தலைவி தன்னை வியநது கூறாநிற்றல்.

௩எ௩. நகைத்துரைத்தல்—என்பது, பரத்தைத் தலைவி தன்னை வியந்து கூறினளென்று கேட்ட தலைமகள், 'எங்கைச்சியார் தமக்கும ஒரு தங்கைச்சியார் தோன்றின பொழுதே தம் இறுமாப்பொழியத் தம்முடைய இணைமுலை களினது இறுமாப்பும் ஒழியப் புகாநின்றன. இதனையறி யாது தமமைத் தாம் வியக்கின்றதென்னோ!' எனப் பரத்தையை நோக்கி நகைத்துக் கூறாநிற்றல.

௩எச. நாணுதல் கண்டு மிகுத்துரைத்தல்—என்பது, தலைமகனைப் பரத்தையர்வசம் புனலாடவிட்டுச் சூடுவாரின் றிச் செபபின்கணிட் டடைத்துத் தமியே வைகும் பூப் போல்வாள இஃது இவனுக்குத் தகாத பழியாமெனக் கருதி நாணி அதனை மறைத்திருந்தமை கண்ட தோழி

இவளது கற்பும நலனும் நலல பகுதியையுடையனவா பிருநதன' என அவள நலததை மிகுததுக் கூறுகிற்றல.

௩எரு. பாணன் வரவுரைத்தல்—என்பது, நாணோடு தனியிருந்து வருந்தாநின்ற தலைமகளுக்கு இராபபொழுதின கட் சென்று திசையைக் கடக்கும வாவல இரைதேரும காலம அன்மையாற் பகற்பொழுதின்கண் உறையும மரம் போலும தமியோமை யறியாது விறலியும் பாணனும நம வேந்தற்குத் துயிலெழும மஙகலம் பாட வநது நின்றார்' எனத் தோழி பாணன் வரவு கூறுகிற்றல.

௩எசு. தோழியியற்பழித்தல்—எனபது, பாணன் வரவுரைத்த தோழி, 'இவள வருந்த அயலாரிடத்து நல்கு தலால, எமமுடைய வளளல இனறு தக்கிருநதிலன்' எனத் தலைமகனை யியற்பழிததுக் கூறுகிற்றல.

௩எஎ. உழையரியற்பழித்தல்—என்பது, தோழி தலைமகனை யியற்பழித்துக் கூறுகிற்பக் கேட்டு, 'தன் மாட்டு அன்புடை நெஞ்சத்தையுடைய இவள பேதுற இதற்குப் பிரியாமையின் வயலூரான் வரமபிலன்' என உழையா அவனை இயற்பழித்துக் கூறுகிற்றல.

௩எஅ. இயற்பட மொழிதல்—என்பது, தலைமகனை இயற்பழித்தவாகது, 'அன்று நம பொருட்டாக நம் புனத்தின் கண்ணே மாந்தழையேநதிவந்தார் இன்று என் நெஞ்சததின் கண்ணார். அதுகிடக்க. மறநது உறஙகினேனாயின் அமளியிடத்துவநது என் மார்பகத்தைப் பிரியாதார், இத் தன்மையாரை நீஙகள் கொடுமை கூறுகின்றதென்னோ?' எனத் தலைமகள் அவனை இயற்பட மொழியாநிற்றல.

௩௭௯. நினைந்துவியந்துரைத்தல்—என்பது, புனலாடப் பிரிந்து பரத்தையிடத் தொழுகாநின்ற தலைமகன், 'யான் தன்னை நினையாது வேறொன்றன்மேல உள்ளத்தைச் செலுத்தும் வழியும தான் என்னை நினைந்து என உள்ளம புகாநின்றாள். அவ்வாறன்றி யான் தன்னை நினையுநேராறும, பள்ளத்துப் புகும புனல்போல நிறுத்த நில்லாது என் மனத்தாளாகா நின்றாள். ஆதலாற் பிரிந்து ஈண்டிருத்தல மிகவும அரிது' எனத் தலைமகளை நினைந்து வியந்து கூறாநிற்றல.

௩௮௦. வாயில் பெறாது மகன்றிற நினைதல்—என்பது பரத்தையிற் பிரிந்து நினைவோடு வந்த தலைமகன் வாயிற்கணின்று, 'இத்தன்மையான் என்னை வந்து அணைகின்றிலன். யான் இனி வண்டுறையுங் கொங்கையை எவ்வாறு நணுவது?' என்று வாயில பெறாது மகன்றிறம நினையாநிற்றல.

௩௮௧. வாயிற்கணின்று தோழிக்குரைத்தல்—என்பது, வாயில்பெறாது மகன்றிற நினையாநின்ற தலைமகன், நல்ல நாட்டுப பொலியும மகளிர்தங் கண்ணிணையான் வந்த அச்சத்தால வந்த மயக்கத்தால உண்டாகிய வாட்டத்தை நீக்காத இவ்விரதம் யாதாம?' என வாயில வேண்டித் தோழிக்குக் கூறாநிற்றல

௩௮௨. வாயில் வேண்டித் தோழி கூறல்—என்பது, வாயில வேண்டிய தலைமகனுக்கு, பண்டு நீர வரும வழியிடை வரும் ஏதமும இருளும எண்ணாது கன்றையகன்ற ஈற்றாவை யொத்து எம்மாட்டு வருதிர். இன்று எம பொருந்தாதார் தெருவே அன்று எமமாட்டு ஊர்ந்து வந்த தேர்

மேல் ஏறிப் போகாநின்றீர்! இதுவன்றோ எம்மாட்டு நும தருள்!' எனத் தோழி அவன் செயதி கூறுநிற்றல்.

௩அ௩. தோழி வாயில் வேண்டல்—என்பது, தலைமகளுக்கு அவன் செய்தது கூறிச் சென்று, 'அன்று நம் புனத்தின் கண்ணே வநது யானை கடிநத விருந்தினர், தாம் தம் பெருமையை நினையாது இன்று நம வாயிற்கண் வநது, வேட்கைப பெருக்கம தமமிடததுச சிறபபநின்று ஒன்றும் வாய்திறக்கின்றிலர். இதற்கு யாம செயயுமாறு என்னோ?' எனத் தலைமகளைத தோழி வாயில வேண்டாநிற்றல.

௩அ௪. மனையவர் மகிழ்தல்—எனபது, தோழி வாயில வேண்டத் தலைமகள துனிதத நோக்கநகண்டு, 'ஓகை கொண்டு செல்லவேண்டிக காதலன் வந்தானென்று சொலலுமளவில் இவளுடைய காவியங் கண்கள கழுநீர்ச் செவ்வியை வெளவுதல கற்றன' என மனையவர் தமமுண் மகிழ்நது கூறுநிற்றல.

௩அ௫. வாயின் மறுத்துரைத்தல்—என்பது, மனையவர் துனிகண்டு மகிழாநிற்ப, 'இவனை நமக்குத் தநதபினனர் நம்முடைய ஆயத்தார் முன்னே நம் காதலர் இன்று நம் கடையைக கண்டார். இதுவன்றோ நமமாட்டு அவா அருள்' எனத் தோழிக்குத தலைமகள வாயின் மறுத்துக கூறு நிற்றல.

௩அ௬. பாணனொடு வெகுளுதல்—என்பது, தோழிக்கு வாயின் மறுத்த தலைமகள், 'நின்னிடத்து அவர் நீங் காத அருள பெரியரென்று நீ சொல்ல வேண்டுமோ? அது இடக்க. கொற்சேரியில ஊசி விற்றுப புலையா, எம் இலலத்து நின்னுடைய நலல நல்ல பொய்யைப் பொருநதி

நிற்கலுற்றேறு நீ போநதது?' என வாயிலவேண்டிய பாண ஞெடு வெகுண்டு கூறுநிற்றல.

௩௮௭. பாணன் புலந்துரைத்தல்—என்பது, தலை மகள வெகுண்டுரையா நிற்ப, 'நின புருவம நெரிய, வாய் துடிப்ப என்னை எறிதற்குக் கல எடுக்கவேண்டா. நினது கரியகண்களின் சிவப்பு ஆற்றுவாயாக. நீ வெகுளப்படுவ தன்று. நினக்குப் பல்லாண்டு செலவதாக. யான் வேண்டிய விடத்துப் போக நின் அடியை வலஙகொளளாநின்றேன்' என வாயில பெறுமையிற் பாணன் புலந்து கூறுநிற்றல.

௩௮௮. விருந்தோடு செல்லத் துணிந்தமை கூறல்—என்பது, வாயில பெறுது பாணன் புலநது நீஙகாநிற்ப, 'யாவர்க்கும வாயில் நேராது வெகுண்டுரைத்தலால, தழல வேலபோல மிளிர்நது முத்தம பயக்கும இவளுடைய கண் கள விருந்தொடு வநதான் எனறு சொலலுமளவிற் பண்டை நிறமாகிய கருஙகுவளையது செவவி பரந்த; என்ன, மனைய றக் கிழத்தியோ?' என இலலோர் தமமுட கூறுநிற்றல.

௩௮௯. ஊடல் தணிவித்தல்—என்பது, விருந்தேற றுக்கொண்ட தலைமகளுழைச்சென்று, 'நமமுடைய தோன் றலைத தனக்குத் துணையாகக்கொண்டு வநது தோன்றுத லான், நினதுளத்துக் கவற்சியை ஒழிந்து இனி நம அரசற் குக் குற்றேவல செய்வாயாக' எனத தோழி ஊடல் தணி வியா நிற்றல்.

௩௯௦. அணைந்தவழி யூடல்—என்பது, தோழியால ஊடல தணிவிக்கப்பட்டுப் பளளியிடத்தாளாகிய தலை மகள, 'நீ செய்கின்ற இதனை அறியின் நின்காதலிமார் நின்னை வெகுளவர். அதுகிடக்க. யாம் மேனி முழுதும் சிறுவனு,

லுண்டாக்கப்பட்ட பால புலப்படும் தன்மையை உடையேம். அதன்மேல யாமும நீ செய்கின்ற இக களளத்தை விரும பேம. அதனால் எம் காலைத தொடாதொழி. எம கையை விடுவாயாக' எனத் தலைமகன் றன்னை அணைநதவழி ஊடா நிற்றல்.

௩௬௧. புனலாட்டுவித்தமை கூறிப் புலத்தல்—என்பது, அணைந்தவழி ஊடாநின்ற தலைமகள ஊடல தீரா நின்ற தலைமகனோடு 'இவர் செயத பிழையெல்லாம பொறுக்கலாம. பலருமறிய ஒருத்தியைப் புனலாட்டுவித்து அது செயயாதார்போல என் மனையின்கண் இவர் வநது நிற்கின்ற இது எனக்குப் 'பொறுத்தலரிது' எனத தணிக்கத் தணியாது பரதையைப புனலாடடுவிததமை கூறிப் புலவா நிற்றல.

௩௬௨. கலவிகருதிப் புலத்தல்—என்பது, புனலாட்டு விததமை கூறிப் புலவாநின்ற தலைமகள, ஊடல தீர்கக நுதலும் தோளும முதலாயினவற்றைத தைவந்து வருடித் தலையளி செயயாநின்ற தலைமகனோடு, 'எமமுடைய சிறிய இலலின்கண் வநது அன்று நீயிர செய்த தலையளி எமகட்கு அன்று வேண்டுதுமாயினும, இன்று உமது திருவருள எமகட்கு நீயிர் வநத இத்துணை அமையும. வேறு நீயிர் தலையளிசெயயவேண்டுவதில்லை' எனக் கலவி கருதிப் புலவா நிற்றல்.

௩௬௩. மிகுத்துரைத்தூடல்—என்பது, கலவி கருதிப் புலவாநின்ற தலைமகள் புணர்தலுறுநின்ற தலைமகனுடன் நீர் விழுமிய நாட்டு விழுமிய நலலூர் விழுமிய குடியில உளளீர். எம்போல்வாரிடத்து இவவாறு புணர்தல்

விரும்புதல் நமக்கு விழுமியவல்ல' என மிகுத்துரைத் தூடா நிற்றல்.

௩௯௪. ஊடனீடி வாடியுரைத்தல்—என்பது, தணிக் கத தணியாது மிகுததுரைத்துத் தலைமகள மேன்மேலும் ஊடாநிற்ப, 'அன்று அமமலையிடததுத தன்னையெயது தற்கோர் உபாயமின்றி வருநதாநிற்ப, யானுய்யும வண்ணம தன் இணைமலாக் கண்ணினது இனிய நோக்கததைத தந தருளி என்னைத தன்வயமாக்கிய நம பெண்ணமுதம அது வன்று. இது நமமை வருத்துவதோர் மாயமாம' எனத் தன் நெஞசிற்குச்சொலலி ஊடனீடத தலைமகன் வாடா நிற்றல.

௩௯௫. துனியொழிந்துரைத்தல்—என்பது, ஊடல நீடலால, தலைமகனது ஆற்றா வாயில்கண்ட தலைமகள 'அன்று நம் குன்றிடதது மிக்க இருளின்கண்ணே அரி திரண்டு யானைவேட்டஞ செயயும் அதரகததுத் தமது வேலே துணையாக வந்து இயலபைப பொருநதிய அன்பை நமககுத் தநதவர்க்கு இன்று நாம் உடமபடாது நிற்கும இந நிலைமை என்னும்?' எனத் துனியொழிந்து அவனோடு புணர்ச்சிக் குடன்படாநிற்றல.

௩௯௬. புதல்வன்மேல் வைத்துப் புலவிதீர்தல்—என் பது, துனியொழித்துக் கூடிப பிரிநதவழிப பின்னும பரத் தைமாட்டுப் பிரிநதான் என்று கேட்டுப புலநது வாயின் மறுக்க, வாயிற்கணின்று விளையாடாநின்ற புதலவனை எடுத் தணைத்துத தமபலமிட்டு முததங்கொடுத்து அது வாயி லாகக்கொண்டு தலைமகன் செலலாநிற்ப, அவன் வாயிற் றம் பலந தன் மெய்யிற்படுதலின், 'எலலார்க்கும பொதுவாகிய தமபலத்தைக் கொண்டுவநதோ நீ எம்மைக் கொண்டாடு

வது! அது கிடக்க. இதனை நினைக்குத தந்தவாறு சொலலு வாயாக' எனப புதல்வன்மேலவைதது்த் தலைமகள புலவி தீராநிற்றல.

௩௯௭. கலவியிடத்தூடல்—என்பது, புதலவனை வாயிலாகப் புக்குப புலவிதீர்ததுப் புணர்தலுறுநின்ற தலை மகனைத தலைமகள ஒரு காரணததால் வெகுண்டு, அவன் மார்பகத்துதைபப, அவவெகுடல தீரவேணடி அவன் அவள் காலைத தன்றலைமேல ஏற்றுககொளள, அது குறையாக அவள புலநது அழாநின்றமையை அவ்விடத்து உழையர் தமமுட் கூறுகிற்றல.

௩௯௮. முன்னிகழ்வுரைத் தூடறீர்த்தல்—என்பது, கலவியிடத் தூடாநின்ற தலைமகளுக்கு, 'யாம் கொடிய நெறியைச் செனறு சிறிய ஊரினகண் மரையதட பளளி யின் இச் செறிநத மெலலிய மாாபகம என் மார்பிடை வந்து அடர்க்கத் தங்கிய சிறிய துயிற்கு மாறுகண்டிலம. அதனை நீ உளளியும் அறிதியோ' என முன்னிகழ்வுரைத்துத் தலை மகன் அவளை ஊடல தீராநிறறல.

௩௯௯. பரத்தையைக் கண்டமைகூறிப் புலத்தல்—என்பது, முன்னிகழ்வுரைதது ஊடலதீர்தது இன்புறப் புணரப்பட்ட தலைமகள 'பிறாக்கும நீ இவவாறு இன்பஞ் செய்தி' என்றுகூற 'நின்னையொழிய, யான் வேறொருத்தி யையும அறியேன்' என்ற தலைமகனுக்கு, 'நின்பரத்தை போகாநின்றவள நம் வாயிற்கணின்று தேருருட்டி விளை யாடாநின்ற புதல்வனைக் கண்டு, நின்மகனென்று ஐயுற்றுத் தழுவ, "நீ ஐயுறவேண்டா. அவன் உன்மகன். உறவுமெய் ாகிய உறவே. ஈதும் உனதிலலமே. ஈண்டுவருவாயாக"

என்று யான் கூற, அதுகேட்டுத் தான் நாணிப்போயினுள். யான் அவளை அறியேனுக நீ மாயங் கூறவேண்டுவதில்லை எனத் தான் பரத்தையைக் கண்டமை கூறிப் பின்னும் அவனுெடு புலவாநிற்றல.

௪00. ஊதியமேடுத்துரைத் தூடல் தீர்த்தல்—என்பது, பரத்தையைக் கண்டமைகூறிப் புலந்து வேறுபட்ட தலைமகளுக்கு, 'இத்தன்மையனுய யாவர்க்கும ஊதியமாகலின் அன்பானன்றி அருளாற் பரத்தையர்க்குந் தலையளிசெயய வேண்டுமன்றே? புறப்பெண்டீரைப்போல யாம் அவனோடு புலக்கற்பாலே மலலேம. அவன் வருமபொழுது எதிர்தொழுதும, போம்பொழுது புறந்தொழுதும, புதலவனைப் பயந்திருக்கையன்றோ நமக்குக் கடனுவது' எனத் தோழி தலைமகனது ஊதிய மெடுத்துரைதது அவளை ஊடலதீர்த்து அவனோடு பொருந்தப் பண்ணுநிற்றல.

திருக்கோவையார்

செய்யுண் முதற்குறிப் பகராதி.

Printed by S Murthy and Co, at the 'Kapalee Press' 305, Thumbu Chetty St., Madras